

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı:2011/150

Karar Sayısı:2013/30

Karar Günü:14.2.2013

R.G. Tarih-Sayı:25.06.2013-28688

İPTAL DAVASINI AÇAN : Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri Emine Ülker TARHAN ve Muharrem İNCE ile birlikte 116 milletvekili

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURANLAR:

- 1- Yozgat İdare Mahkemesi (E.2012/41)
- 2- Adana 2. İdare Mahkemesi (E.2012/43, E.2012/44)
- 3- Diyarbakır 1. İdare Mahkemesi (E.2012/53)
- 4- Kastamonu İdare Mahkemesi (E.2012/99)
- 5- Sivas İdare Mahkemesi (E.2012/126)
- 6- Konya 1. İdare Mahkemesi (E.2012/159)

DAVA VE İTİRAZLARIN KONUSU : 11.10.2011 günlü, 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin;

A- İlk ve esas incelemelerinde 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 59. ve 60. maddeleri uyarınca Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim KILIÇ'ın reddine,

B- Tümünün ve ayrı ayrı tüm maddeleri ile eki (I), (II) ve (III) sayılı cetveller ile (1), (2) ve (3) sayılı listelerin Anayasa'nın Başlangıç'ı ile 2., 6., 7., 8., 87. ve 91. maddelerine aykırılığını ileri sürerek iptallerine ve yürürlüklerinin durdurulmasına,

C- 1- 2. maddesinin (2) numaralı fıkrasının sonunda yer alan *"ile ilgili olarak"* ibaresinin,

2- 6. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkralarının,

3- 7. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ğ) bendinin,

4- 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının;

a- (c) bendinde yer alan *"gerektiğinde süreli veya süresiz iptal etmek"* ibaresinin,

b- (ç) bendinin,

c- (e) bendinde yer alan *"politika ve düzenlemelerine"* ve *"gerekli"* ibarelerinin,

d- (g), (ğ), (i) ve (k) bentlerinin,

e- (n) bendinde yer alan *"sertifikalı eğitim"*, *"ve benzeri eğitimleri"* ile *"kredilendirme, "* ibarelerinin,

f- (o) bendinin,

5- 13. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (e) bendinin,

6- 16., 21., 23., 24. ve 26. maddelerinin,

7- 27. maddesinin;

a- (2) numaralı fıkrasının (b) ve (d) bentlerinin,

b- (2) numaralı fıkrasının (ğ) bendinde yer alan '*yaptırmak*' sözcüğünün,

c- (2) numaralı fıkrasının (ı) bendinin,

d- (3) numaralı fıkrasının (e) bendinin,

8- 29., 30., 31. ve 32. maddelerinin,

9- 33. maddesinin;

a- (1) numaralı fıkrasının ikinci cümlesinin,

b- (5) numaralı fıkrasının,

10- 34. maddesinin,

11- 36. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yer alan "*ikincil düzenlemeleri yapmak,*" ibaresinin,

12- 45. maddesinin (1) ve (4) numaralı fıkralarının,

13- 47. maddesinin,

14- 48. maddesinin;

a- (1) numaralı fıkrasının (c) bendinin,

b- (2) ve (3) numaralı fıkralarının,

15- 49. maddesinin,

16- 51. maddesinin (1) ve (3) numaralı fıkralarının,

17- 52., 55. ve 56. maddelerinin,

18- 57. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkralarının,

19- 58. maddesinin;

a- (6) numaralı fıkrasının (e) bendinin,

b- (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle değiştirilen 7.5.1987 günlü, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun ek 1. maddesinin üçüncü fıkrasının,

c- (7) numaralı fıkrasının (c) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 9. maddesinin,

d- (8) numaralı fıkrasının;

da- (a) bendiyle değiştirilen 11.4.1928 günlü, 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 1. maddesinin,

db- (b) bendiyle;

dba- 11.4.1928 günlü, 1219 sayılı Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesindeki '*Türk Hekimlerinin*' ibaresinin '*hekimlerin*' şeklinde değiştirilmesinin,

dbb- 1219 sayılı Kanun'a eklenen Geçici Madde 9'un,

e- (12) numaralı fıkrasının (a), (b) ve (c) bentleriyle 7.6.1985 günlü, 3224 sayılı Türk Diş Hekimleri Birliği Kanunu'nun 11., 26. ve 40. maddelerinde yapılan değişikliklerinin,

f- (13) numaralı fıkrasının;

fa- (b) bendiyle değiştirilen 4.1.1961 günlü, 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanun'un 3. maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinin,

fb- (ç) bendiyle değiştirilen 209 sayılı Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasının,

g- (14) numaralı fıkrasının (ğ) bendinin,

20- Geçici 4. maddesinin (1), (3) ve (4) numaralı fıkralarının,

21- Geçici 6. maddesinin,

Anayasa'nın Başlangıç'ı ile 2., 5., 6., 7., 9., 10., 11., 13., 17., 18., 20., 23., 36., 38., 47., 48., 49., 50., 55., 56., 63., 70., 91., 112., 123., 124., 125., 126., 128., 130., 131., 135., 138., 153. ve 168. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptallerine ve yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesi istemidir.

II- YASA METİNLERİ

A- Dava ve İtiraz Konusu Kanun Hükmünde Kararname Kuralları

11.10.2011 günlü, 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin iptali istenen kuralları şöyledir:

'MADDE 1- (1) *Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin amacı; Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarının teşkilat, görev, yetki ve sorumluluklarını düzenlemektir.*

MADDE 2- (1) *Bakanlığın görevi; herkesin bedenî, zihnî ve sosyal bakımdan tam bir iyilik hâli içinde hayatını sürdürmesini sağlamaktır.*

(2) *Bu kapsamda Bakanlık;*

a) *Halk sağlığının korunması ve geliştirilmesi, hastalık risklerinin azaltılması ve önlenmesi,*

b) *Teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerinin yürütülmesi,*

c) *Uluslararası önemi haiz halk sağlığı risklerinin ülkeye girmesinin önlenmesi,*

ç) *Sağlık eğitimi ve araştırma faaliyetlerinin geliştirilmesi,*

d) Sağlık hizmetlerinde kullanılan ilaçlar, özel ürünler, ulusal ve uluslararası kontrole tâbi maddeler, ilaç üretiminde kullanılan etken ve yardımcı maddeler, kozmetikler ve tıbbî cihazların güvenli ve kaliteli bir şekilde piyasada bulunması, halka ulaştırılması ve fiyatlarının belirlenmesi,

e) İnsan gücünde ve maddî kaynaklarda tasarruf sağlamak ve verimi artırmak, sağlık insan gücünün ülke sathında dengeli dağılımını sağlamak ve bütün paydaşlar arasında işbirliğini gerçekleştirmek suretiyle yurt sathında eşit, kaliteli ve verimli hizmet sunumunun sağlanması,

f) Kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile gerçek kişiler tarafından açılacak sağlık kuruluşlarının ülke sathında planlanması ve yaygınlaştırılması,

ile ilgili olarak sağlık sistemini yönetir ve politikaları belirler.

(3) Bakanlık bu amaçla;

a) Strateji ve hedefleri belirler, planlama, düzenleme ve koordinasyon yapar.

b) Uluslararası ve sektörler arası işbirliği yapar.

c) Rehberlik, izleme, değerlendirme, teşvik, yönlendirme ve denetleme yapar, müeyyide uygular.

ç) Acil durum ve afet hallerinde sağlık hizmetlerini planlar ve yürütür.

d) Bölgesel farklılıkları gidermeye ve herkesin sağlık hizmetine erişimini sağlamaya yönelik tedbirler alır.

e) İlgili kurum ve kuruluşların insan sağlığını doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen faktörler ve sosyal belirleyicilerle ilgili uygulamalarına ve düzenlemelerine yön verir, bunu teminen gerekli bildirimleri yapar, görüş bildirir ve müeyyide uygular.

f) Görevin ve hizmetin gerektirdiği her türlü tedbiri alır.

(4) İlaç fiyatlarının belirlenmesine ilişkin usûl ve esaslar Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.

MADDE 3- (1) Bakanlık merkez ve taşra teşkilatı ile bağlı kuruluşlardan oluşur.

(2) Bakanlık merkez teşkilatı ekli (I) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

MADDE 4- (1) Bakanlık teşkilatının en üst amiri olan Bakan, Bakanlık icraatından ve emri altındakilerin faaliyet ve işlemlerinden Başbakana karşı sorumlu olup aşağıdaki görev, yetki ve sorumluluklara sahiptir:

a) Bakanlığı, Anayasaya, kanunlara, hükümet programına ve Bakanlar Kurulunca belirlenen politika ve stratejilere uygun olarak yönetmek.

b) Bakanlığın görev alanına giren konularda politika ve stratejiler geliştirmek, bunlara uygun olarak yıllık amaç ve hedefler oluşturmak, performans ölçütleri belirlemek, Bakanlık bütçesini hazırlamak, gerekli kanunî ve idarî düzenleme çalışmalarını yapmak, belirlenen stratejiler, amaçlar ve performans ölçütleri doğrultusunda uygulamayı koordine etmek, izlemek ve değerlendirmek.

c) Bakanlık faaliyetlerini ve işlemlerini denetlemek, yönetim sistemlerini gözden geçirmek, teşkilat yapısı ve yönetim süreçlerinin etkililiğini gözetmek ve yönetimin geliştirilmesini sağlamak.

ç) Faaliyet alanına giren konularda diğer bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşları arasında işbirliği ve koordinasyonu sağlamak.

MADDE 5- (1) Müsteşar, Bakandan sonra gelen en üst düzey kamu görevlisi olup Bakanlık hizmetlerini, Bakan adına ve onun emir ve yönlendirmesi doğrultusunda, mevzuat hükümlerine, Bakanlığın amaç ve politikaları ile stratejik planına uygun olarak düzenler ve yürütür. Bu amaçla, Bakanlık birimlerine gereken emirleri verir, bunların uygulanmasını gözetir ve sağlar. Müsteşar, bu hizmetlerin yürütülmesinden Bakana karşı sorumludur.

(2) Müsteşara yardımcı olmak üzere beş Müsteşar yardımcısı görevlendirilebilir.

MADDE 6- (1) Sağlık Politikaları Kurulu, Bakanlığın sağlık sistemi yönetimi ve politika belirleme ile ilgili temel görevlerini yerine getirmek üzere görevlendirilen onbir üye ile Müsteşar ve müsteşar yardımcılardan meydana gelir.

(2) Kurul üyeleri en az dört yıllık yüksek okul mezunu ve sekiz yıl iş tecrübesi bulunanlar arasından Bakan tarafından görevlendirilir. Görev süresi iki yıldır ve süresi sona eren üyeler yeniden görevlendirilebilir. Kurula Müsteşar veya görevlendireceği yardımcılardan biri başkanlık eder.

(3) Uhdesinde kamu görevi bulunmayan Kurul üyelerine (85.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Bakan onayıyla belirlenen tutarda net ödeme yapılır. Bakanlıktan veya diğer kamu kurumlarından görevlendirilen Kurul üyelerine, kadrolarına göre malî haklar kapsamında fiilen yapılmakta olan her türlü ödemeler toplamı ile uhdesinde kamu görevi bulunmayanlara ödenmek üzere bu fıkraya göre belirlenen tutar arasındaki fark ayrıca ödenir.

(4) Kurul toplantılarına, görüşlerini almak üzere üniversiteler, meslek kuruluşları, sendikalar, sivil toplum kuruluşları ile bağlı kuruluşlardan ve Bakanlık birimlerinden yönetici veya uzman kişiler davet edilebilir.

(5) Kurul bünyesinde, Bakanlığın görev alanı ile ilgili olarak bilimsel ve uzmanlık gerektiren konularda çalışma yapmak ve görüş bildirmek üzere danışma kurulları ve komisyonlar oluşturulabilir.

(6) Danışma kurullarında ve komisyonlarda, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının personeli ile üniversitelerden ve diğer kamu ve özel kurum ve kuruluşlarından veya yabancı uzmanlardan görevlendirme yapılabilir.

(7) Kurulun, danışma kurullarının ve komisyonların çalışma usûl ve esasları Bakanlıkça düzenlenir.

MADDE 7- (1) Bakanlığın hizmet birimleri şunlardır:

- a) Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü.
- b) Acil Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü.
- c) Sağlığın Geliştirilmesi Genel Müdürlüğü.

- ç) Sağlık Bilgi Sistemleri Genel Müdürlüğü.*
- d) Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğü.*
- e) Sağlık Yatırımları Genel Müdürlüğü.*
- f) Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü.*
- g) Hukuk Müşavirliği.*
- ğ) Denetim Hizmetleri Başkanlığı.*
- h) Strateji Geliştirme Başkanlığı.*
- ı) Yönetim Hizmetleri Genel Müdürlüğü.*
- i) Özel Kalem Müdürlüğü.*

MADDE 8- (1) Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Her türlü koruyucu, teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerini planlamak, teknik düzenleme yapmak, standartları belirlemek ve bu hizmetler ile sunucularını sınıflandırmak, bununla ilgili iş ve işlemleri yaptırmak.*
- b) Organ ve doku nakli, kan ve kan ürünleri, diyaliz, üremeye yardımcı tedavi, evde sağlık, yanık, yoğun bakım gibi özellikli planlama gerektiren sağlık hizmetlerini planlamak ve bu hizmetleri sunan kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak.*
- c) Kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile gerçek kişilere ait sağlık kurum ve kuruluşlarına izin vermek ve ruhsatlandırmak, bu izin ve ruhsatları gerektiğinde süreli veya süresiz iptal etmek.*
- ç) Sağlık hizmetlerinin ücret tarifelerini belirlemek veya tasdik etmek.*
- d) Hasta hakları ile hasta ve çalışan güvenliğine yönelik düzenleme yapmak.*
- e) Sağlık kurum ve kuruluşlarının mevzuata, Bakanlık politika ve düzenlemelerine uyumunu denetlemek, gerekli yaptırımları uygulamak.*
- f) Planlama ve standartlar oluşturulması için gerekli komisyonları kurmak.*
- g) Sağlık kurum ve kuruluşları ile hizmetten faydalananlar arasında doğabilecek ihtilafların çözümüne yönelik usûlleri belirlemek.*
- ğ) Geleneksel, tamamlayıcı ve alternatif tıp uygulamaları ile ilgili düzenleme yapmak ve sağlık beyanı ile yapılacak her türlü uygulamalara izin vermek ve denetlemek, düzenleme ve izinlere aykırı faaliyetleri ve tanıtımları durdurmak.*
- h) İlaç, tıbbî cihaz ve ürünler dışında kalan alanlarda yapılacak klinik araştırmalarla ilgili düzenlemeleri yapmak, izin vermek ve denetlemek.*
- ı) Sağlık hizmetlerinde kalite ve akreditasyon kuralları belirlemek ve uygulamasını sağlamak.*
- i) Sağlık turizmi uygulamalarının geliştirilmesine yönelik düzenlemeler yapmak, ilgili kurumlarla koordinasyon sağlamak.*

j) İlgili mevzuat çerçevesinde kişisel verilerin korunmasına ve veri mahremiyetinin sağlanmasına yönelik düzenleme yapmak.

k) Tıpta uzmanlık eğitimi ile ilgili iş ve işlemleri yürütmek.

l) Sağlık insan gücü planlaması yapmak, sayı ve nitelik olarak ihtiyaca uygun insan gücü yetiştirilmesi için ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak.

m) Mevcut sağlık insan gücünü, kamu ve özel kurum ve kuruluşlar düzeyinde planlamak ve istihdamın bu plan çerçevesinde yürütülmesini denetlemek.

n) Sağlık meslek mensuplarının uyum, hizmet içi eğitim, sertifikalı eğitim, görevde yükselme ve unvan değişikliği eğitimleri ve benzeri eğitimleri ile ilgili düzenlemeleri yapmak, koordine etmek, kredilendirme, izleme ve denetimini sağlamak.

o) İlgili kuruluşlarla işbirliği yaparak sağlık mesleklerinin standartlarını belirlemek, eğitim müfredatlarının kanıta dayalı olarak güncellenmesini ve geliştirilmesini sağlamak, sağlık meslek mensuplarının sertifikasyonu ile ilgili işleri yapmak veya yaptırmak.

ö) Sağlık meslek mensuplarının tescil işlemlerini yapmak, kayıtlarını tutmak, personel hareketlerini takip etmek.

p) Bağlı kuruluşların sağlık hizmetleri sınıfına ait personelinin ihtiyaç planlamasını yapmak.

r) Kura ile ataması yapılan sağlık personelinin planlama ve yerleştirme işlemlerini yapmak.

s) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 9- (1) Acil Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Afetlerde ve acil durumlarda ülke genelinde sağlık hizmetlerini planlamak ve yürütmek.

b) Hastane öncesi acil sağlık hizmetlerine ait birimleri kurmak ve işletmek, gerektiğinde hastane acil servisleri ile entegre etmek, ilgili birimlerin faaliyetlerini izlemek, değerlendirmek, hasta nakil ve sevk koordinasyonunu sağlamak.

c) Kara, hava ve deniz ambulanslarının temin, tahsis, sevk ve idaresini sağlamak.

ç) Yurtiçinde meydana gelen afet ve acil durumlardaki tıbbî kurtarma ve acil sağlık hizmetlerini ilgili tüm taraflarla işbirliği ve koordinasyon içinde sağlamak.

d) Yurtdışında meydana gelen afet ve acil durumlarda ulusal ve uluslararası kuruluşlar ve sivil toplum örgütleri ile işbirliği içinde sağlık ve insani yardım faaliyetlerine katılmak.

e) Afet ve acil durumlara yönelik sağlık hizmetlerinin sunumunda ihtiyaç duyulacak haberleşme, ilaç, tıbbî ve teknik malzemelere yönelik planlama, tedarik, dağıtım ve depolama faaliyetlerini yürütmek.

f) Tehlikeli kimyasal ve biyolojik maddelere bağlı sağlık tehditlerine yönelik hazırlık ve cevap geliştirilmesi amacıyla gerekli organizasyonu sağlamak.

g) Toplumun ilkyardım bilgi ve becerisinin geliştirilmesi amacıyla gerekli eğitim faaliyetlerini planlamak ve yürütmek.

ğ) Görev ve sorumluluk alanı ile ilgili personelin yetiştirilmesi için ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği içinde eğitim programı hazırlamak ve uygulamak, tatbikat organizasyonları yapmak, ulusal ve uluslararası tatbikatlara katılmak.

h) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 10- (1) Sağlık Geliştirilmesi Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Toplumun ve bireyin sağlığı ile ilgili bilgi, farkındalık ve kontrol yeteneklerini artırmak ve bu konuda sorumluluk almalarını ve karar süreçlerine katılımlarını teşvik etmek.

b) Sağlığı doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen faktörlerin ve sosyal belirleyicilerin iyileştirilmesine yardım edecek düzenlemeler yaparak birey sağlığının korunması ve sağlık düzeyinin yükseltilmesine yönelik davranış değişikliği oluşturmak ve sürdürmek.

c) Sağlığın teşviki ve geliştirilmesine yönelik bilimsel çalışmalar yapmak veya yaptırmak, eğitim kurumları ve basın yayın organları aracılığı ile toplumu bilgilendirmek, kampanyalar yapmak veya yaptırmak.

ç) Halk sağlığının korunması ve geliştirilmesi, hastalık risklerinin azaltılması, önlenmesi ve teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerinin daha verimli kullanılabilmesi için uyarıcı, bilgilendirici ve eğitici mahiyette programlar hazırlamak veya hazırlatmak.

d) Bakanlığın basın ve halkla ilişkilerini ve bilgi edinme hizmetlerini yürütmek.

e) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 11- (1) Sağlık Bilgi Sistemleri Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Sağlık alanında kullanılan bilişim sistemleri ve iletişim teknolojileri ile ilgili ülke çapında politika, strateji ve standartları belirlemek.

b) Kişisel sağlık verileri ile ülke düzeyinde sağlık durumu ve sağlık hizmetlerine ilişkin veri ve bilgi akışını içeren her türden bilgi sistemleri ve projelerini yapmak ve yaptırmak.

c) Sağlık bilgi sistemleri ve teknolojileri alanında uluslararası gelişmeleri izlemek, ülke uygulamalarını ve tecrübelerini paylaşmak, gerektiğinde uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapmak.

ç) Sağlık bilişimi ve teknolojisi alanında çalışacak kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile gerçek kişilerin uyacakları kuralları belirlemek, uygulamak, gerektiğinde bunların yazılım ve ürünlerinin uygunluğuna karar vermek ve müelliflerini yetkilendirmek.

d) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 12- (1) Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Sağlık politikalarının belirlenmesi, izlenmesi, değerlendirilmesi, ülkenin sağlık düzeyinin yükseltilmesi ve sağlık hizmetlerinin geliştirilmesine yönelik ihtiyaç duyulan alanlarda araştırmalar yapmak veya yaptırmak.

b) Araştırma sonuçlarının ulusal veya uluslararası düzeyde yayımlanmasını sağlamak.

c) Yurtiçinde ve yurtdışında üretilen sağlık istatistiklerinin derlenmesi, veri kalitesinin değerlendirilmesi, yayımlanması, ulusal ve uluslararası kurumlarla paylaşılması, uluslararası kurumlar tarafından ülkemiz ile ilgili yayımlanan istatistiklerin izlenmesi ve değerlendirilmesini sağlamak, sağlık istatistikleri ile ilgili konularda koordinasyonu sağlamak.

ç) Sağlık hizmetlerinde çalışan personelin meslekî eğitimi ve gelişimi için eğitim materyallerini hazırlamak, eğitim vermek, seminer, sempozyum, konferans, araştırma ve benzeri etkinlikler düzenlemek.

d) Uluslararası kurum ve kuruluşların sağlık alanındaki gelişmelerle ilgili yayınlarını takip etmek, gerekli görülenleri tercüme ettirerek yayımlamak.

e) Koruyucu, rehabilite edici hizmetler, teşhis ve tedavi metotlarının etkililiği, verimliliği, klinik, etik, sosyal, hukukî, organizasyonel ve ekonomik etkileri konularında değerlendirmeler yapmak veya yaptırmak, kanıta dayalı tıp uygulamaları ve klinik rehberler geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması faaliyetlerini yürütmek.

f) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 13- (1) Sağlık Yatırımları Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Bakanlığın ve bağlı kuruluşların hizmetlerinde kullanılacak binalar için belirlenen ihtiyaç programlarına uygun olarak mühendislik hizmetlerini yürütmek, projelerini hazırlamak veya hazırlatmak.

b) Gerektiğinde ön veya tam proje ile inşaat ihalelerini yapmak ve bu hizmetler için müşavirlik hizmeti satın almak.

c) Gerektiğinde Bakanlık ve bağlı kuruluşların inşaatlarının kontrollüğünü yapmak veya yaptırmak.

ç) Sağlık yapılarının standartlarını belirlemek ve mimarisini geliştirmeye yönelik çalışmalar yapmak.

d) Bakanlığın ihtiyaç duyduğu taşınmazların kamulaştırma işlemlerini yürütmek.

e) Bakanlığın ve bağlı kuruluşların ihtiyacı olan tesislerin yapımını ve mevcut tesislerin yenilenmesini kamu özel ortaklığı modeli veya diğer usûller ile gerçekleştirmek.

f) Sağlık hizmeti sunumunda ihtiyaç duyulan ve ileri teknoloji gerektiren tıbbî cihaz, ürün ve hizmetlerin üretimine, teknolojilerinin geliştirilmesine ve yurtdışından transferine yönelik yerli ve yabancı yatırım ve teknoloji imkânlarını araştırmak, teşvik etmek ve bu ürünlerin off'set ticaretini düzenlemek.

g) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 14- (1) Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Sağlık alanında yabancı ülkelerle ve uluslararası kuruluşlarla ilişkileri yürütmek, geliştirmek ve bunlarla ilgili hukukî ve idarî düzenlemelere ilişkin çalışmaları yürütmek.

b) İkili ve çok taraflı anlaşma ve sözleşmelere ilişkin işlemleri yürütmek.

c) Avrupa Birliği ile ilişkileri, Bakanlığın ilgili birimleri arasında ve Bakanlık ile diğer kurumlar arasında koordinasyonu gerçekleştirmek suretiyle yürütmek.

ç) Uluslararası nitelikteki kongre, konferans ve toplantılar düzenlemek.

d) Bakanlığın yurtdışına yönelik iş ve işlemlerini yürütmek.

e) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 15- (1) Hukuk Müşavirliğinin görevleri şunlardır:

a) 659 sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre hukuk birimlerine verilen görevleri yapmak.

b) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 16- (1) Denetim Hizmetleri Başkanlığının görevleri şunlardır:

a) Denetime ilişkin yöntem ve teknikleri geliştirmek, denetim alanındaki standart ve ilkelerin oluşturulmasını sağlamak, denetim rehberleri hazırlamak, denetimlerin etkinliğini ve verimliliğini artırıcı tedbirler almak.

b) Bakanlık teşkilatı ile gerektiğinde bağlı kuruluşlarının performans denetimini yapmak.

c) Bakanlık teşkilatı ile gerektiğinde bağlı kuruluşların ve bunların denetimi altındaki kurum ve kuruluşların iş ve işlemleri hakkında denetim, inceleme ve soruşturma yapmak.

ç) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

(2) Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişiler, gizli dahi olsa bütün belge, defter ve bilgileri talep edildiği takdirde ibraz etmek, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep hâlinde göstermek, sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olmak zorundadır. Sağlık Denetçileri, görevleri sırasında kamu kurum ve kuruluşları ve kamuya yararlı dernekler ile gerçek ve tüzel kişilerden gerekli yardım, bilgi, evrak, kayıt ve belgeleri istemeye yetkili olup kanunî engel bulunmadıkça bu talebin yerine getirilmesi zorunludur.

MADDE 17- (1) Strateji Geliştirme Başkanlığının görevleri şunlardır:

a) 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile 22/12/2005 tarihli ve 5436 sayılı Kanunun 15 inci maddesi ve diğer mevzuatla strateji geliştirme ve malî hizmetler birimlerine verilen görevleri yapmak.

b) Bakanlık Merkez Döner Sermaye İşletmesince elde edilen gelirler ile Döner Sermaye Muhasebe Birimi hesabına aktarılan tutarların tahsisini yapmak.

c) Bakanlığın ve bağlı kuruluşların malî kaynaklarının geliştirilmesi, etkili ve verimli bir şekilde kullanılması yönünde araştırmalar yapmak veya yaptırmak ve gerekli tedbirleri almak.

ç) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 18- (1) Yönetim Hizmetleri Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Bakanlığın insan gücü planlaması ile insan kaynakları sisteminin geliştirilmesi ve performans ölçütlerinin oluşturulması konusunda çalışmalar yapmak ve tekliflerde bulunmak.

b) Bakanlık personelinin atama, nakil, terfi, emeklilik ve benzeri özlük işlemlerini yürütmek.

c) 5018 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde, kiralama ve satın alma işlerini yürütmek, temizlik, güvenlik, aydınlatma, ısınma, onarım, taşıma ve benzeri hizmetleri yapmak veya yaptırmak.

ç) Bakanlığın taşınır ve taşınmazlarına ilişkin işlemleri ilgili mevzuat çerçevesinde yürütmek.

d) Genel evrak ve arşiv faaliyetlerini düzenlemek ve yürütmek.

e) Bakanlık sivil savunma ve seferberlik hizmetlerini planlamak ve yürütmek.

f) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 19- (1) Özel Kalem Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Bakanın çalışma programını düzenlemek.

b) Bakanın resmî ve özel yazışmalarını, protokol ve tören işlerini düzenlemek ve yürütmek.

c) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

MADDE 20- (1) Bakanlıkta, özel önem ve öncelik taşıyan konularda Bakana yardımcı olmak üzere otuz Bakanlık Müşaviri atanabilir.

MADDE 21- (1) Sağlık meslek mensuplarının mesleklerini icra ederken ortaya çıkan adli konularda mahkemelere görüş vermek ve idarî soruşturmacılar ve uzlaşma komisyonları için bilirkişi listesi belirlemek üzere onbeş üyeli Yüksek Sağlık Şûrası kurulmuştur.

(2) Şûra üyelerinin onüçü Bakan tarafından ülkede sağlık hizmetleri veya eserleri ile tanınmış kişiler arasından seçilir.

(3) Müsteşar veya görevlendireceği Müsteşar Yardımcısı ile I.Hukuk Müşaviri veya görevlendireceği hukuk müşaviri, Şûranın doğal üyesidir. Müsteşar veya görevlendireceği Müsteşar Yardımcısı Şûraya başkanlık eder.

(4) Şûra üyelerinin görev süresi iki yıldır. Şûra toplantılarına üst üste iki kez mazeretsiz olarak katılmayanların üyeliği düşer.

(5) Şûra yılda en az dört kere toplanır. Başkan lüzum gördüğü hallerde Şûrayı toplantıya çağırabilir.

(6) Şûra, en az sekiz üyenin katılımıyla toplanır ve oy çokluğu ile karar alır. Oylamalarda çekimser oy kullanılamaz. Oyların eşitliği halinde başkanın oyu yönünde karar alınmış sayılır.

(7) Bakanlık, Şûraya bağlı olarak danışma kurulları ve sağlık mesleklerinin icrasından doğan adli konularda dosyaları inceleyip Şûraya sunmak üzere ihtisas komisyonları oluşturur. Kurul ve Komisyon Başkanları, Şûra toplantılarına oy hakkı bulunmaksızın doğal üye olarak katılır. İhtisas komisyonlarınca hazırlanan rapor ve görüşler, Şûra üyelerince müzakere edilir ve karara bağlanır.

(8) Şûranın toplanmadığı zamanlarda acele işleri karara bağlamak üzere Şûra kendi üyeleri arasından üç kişilik bir alt kurul seçer.

(9) Görev süresi sona eren üyeler ile evvelce üyelik yapmış olanlara Yüksek Sağlık Şûrası Fahrî Üyesi ve başkanlarına da Onursal Başkan unvanı verilir.

(10) Şûranın, danışma kurullarının ve ihtisas komisyonlarının çalışma usûl ve esasları Bakanlık tarafından belirlenir.

MADDE 22- (1) Tıpta ve dış hekimliğinde uzmanlık eğitimi yapacak eğitim kurumlarına eğitim yetkisi verilmesi ve eğitim yetkisinin kaldırılmasına ilişkin teklifleri karara bağlamak, uzmanlık dallarının rotasyonlarını belirlemek, yabancı ülkelerde uzmanlık eğitimi alanların bilimsel değerlendirilmesini yapacak fakülteleri ve eğitim hastanelerini belirlemek, tıpta uzmanlık eğitimi ve uzman insan gücü ile ilgili görüşler vermekle görevli olmak üzere, Tıpta Uzmanlık Kurulu teşkil olunmuştur.

(2) Tıpta Uzmanlık Kurulu;

a) Bakanlık Müsteşarı veya görevlendireceği Müsteşar Yardımcısı, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü ile I. Hukuk Müşaviri veya görevlendireceği hukuk müşaviri,

b) Biri dış tabibi olmak üzere eğitim hastanelerinden Bakanın seçeceği beş,

c) Dört tıp fakültesinden ve bir dış hekimliği fakültesinden Yükseköğretim Kurulunun seçeceği birer,

ç) Gülhane Askeri Tıp Fakültesinin seçeceği bir,

d) Türk Tabipleri Birliğinin seçeceği bir,

e) Türk Dış Hekimleri Birliğinin seçeceği bir,

üyeden oluşur. Asıl üye sayısı kadar yedek üye de belirlenir.

(3) Üye seçecek kurumlar üyeliğin herhangi bir nedenle boşaldığı tarihten itibaren bir ay içinde üye seçerek Bakanlığa bildirmediği takdirde o dönem için ilgili üyelik düşer ve üye sayısında dikkate alınmaz.

(4) Kurula seçilecek asıl ve yedek üyelerin uzman olmaları, ayrıca en az üç yıllık eğitim görevlisi ya da profesör unvanına sahip bulunmaları şarttır. Üyelerin görev süreleri iki yıldır. Süresi bitenler yeniden seçilebilir.

(5) Kurul, Müsteşarın daveti üzerine yılda en az iki kez toplanır; üyelerden en az beşinin teklifi ile de olağanüstü toplanır. Kurula, Müsteşar veya görevlendireceği Müsteşar Yardımcısı veya yapılacak ilk toplantıda üyeler arasından seçilecek başkan vekili başkanlık eder.

(6) Kurul, en az dokuz üyenin katılımı ile toplanır ve oy çokluğuyla karar alır. Oylamalarda çekimser oy kullanılamaz. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Türk Tabipleri Birliği temsilcisi yalnızca tabiplerle ilgili, Türk Dış Hekimleri Birliği temsilcisi de yalnızca dış tabipleri ile ilgili konuların görüşüleceği toplantılara katılabilir ve kendi meslek alanları ile ilgili konularda oy kullanır.

(7) Kurul toplantılarına üst üste iki kez mazeretsiz olarak katılmayanların üyeliği düşer.

(8) Kurulun çalışma usûl ve esasları ile ilgili diğer hususlar, ihtisas belgelerinin alınması ve uzmanlık eğitimi ile ilgili diğer usûl ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 23- (1) Sağlık mesleklerinde eğitim müfredatı, meslekî alan ve dal belirlemesi gibi meslekî düzenlemelerde ve istihdam planlamalarında görüş bildirmek, meslekî yeterlilik değerlendirmesi yapmak, meslekî müeyyide uygulamak, etik ilkeleri belirlemek ve uyumu denetlemek üzere Sağlık Meslekleri Kurulu teşkil olunmuştur.

(2) Kurul aşağıdaki üyelerden oluşur:

a) Müsteşar veya görevlendireceği müsteşar yardımcısı ile Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü veya görevlendireceği bir yetkili temsilci, I. Hukuk Müşaviri veya görevlendireceği hukuk müşaviri, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu ve Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu Başkanları veya görevlendirecekleri yardımcıları,

b) Bakanın seçeceği en az doktora seviyesinde eğitim almış 5 ayrı sağlık meslek mensubu üye,

c) En az genel müdür yardımcısı seviyesinde Milli Eğitim Bakanlığı temsilcisi bir üye,

ç) Yükseköğretim Kurulunun seçeceği iki üye,

d) Meslekî Yeterlilik Kurumu temsilcisi bir üye,

e) Kanunla kurulan sağlık meslek birliklerinden birer üye.

(3) Sağlık meslek birliklerinin temsilcileri yalnızca kendi meslek mensupları ile ilgili konuların görüşüleceği toplantılara katılabilir ve kendi meslek alanları ile ilgili konularda oy kullanır.

(4) Seçilmiş üyelerin görev süresi iki yıldır. Kurul toplantılarına üst üste iki kez mazeretsiz olarak katılmayanların üyeliği düşer. İlgili kurumlar bir ay içinde üyelerini seçerek Bakanlığa bildirmediği takdirde o dönem için ilgili kuruma ait üyelik düşer ve üye sayısında dikkate alınmaz.

(5) Kurul, Müsteşar veya müsteşar yardımcısının başkanlığında üye tam sayısının çoğunluğu ile toplanır ve oy çokluğu ile karar alır. Oylamalarda çekimser oy kullanılamaz. Oyların eşitliği hâlinde başkanın oyu yönünde karar alınmış sayılır.

(6) Kurulun görevleri şunlardır:

a) Yeni bir sağlık mesleğinin veya dalının ihdasında görüş bildirmek.

b) Sağlık mesleklerinin eğitim müfredatı hakkında görüş bildirmek.

c) Sağlık mesleklerinin etik ilkelerini belirlemek.

ç) Meslek mensuplarının meslekî yeterlilik ve etik eğitimi ile hasta hakları eğitimine tâbi tutulmasına ve eğitimlerin süresine ve müfredatına karar vermek.

d) Sağlık engeli sebebiyle mesleğin icrasının yasaklanmasına karar vermek.

e) Meslekten geçici veya sürekli men etmeye karar vermek.

(7) Meslekî yetersizliğe ilişkin ihbar ve şikâyetler Kurulca doğrudan değerlendirmeye alınmaz. Bu ihbar ve şikâyetler öncelikle denetim görevlileri veya il ve ilçe sağlık müdürlüklerince incelemeye tâbi tutulur. Yapılan inceleme neticesinde fiilin meslekî yeterlilik değerlendirmesi yapılması veya meslekî müeyyide uygulanması gerektirdiğinin tespit edilmesi hâlinde kanaat raporunu içeren inceleme dosyası Kurula gönderilir. Ayrıca fiil hakkında adlî kovuşturma yapılmış ise, verilen kararlar da Kurula intikal ettirilir. İdarî inceleme veya varsa adlî kovuşturma kapsamında elde edilen bilgi ve belgeler de değerlendirilerek, genel hükümler saklı kalmak üzere Kurulca;

a) Mesleğinde yetersizliği tespit edilenler ile dikkatsiz ve özensiz davranışla ölüme veya vücut fonksiyon kaybına sebep olanların yetersiz görüldükleri alanda meslekî yeterlilik eğitimine tâbi tutulmalarına karar verilir. Bu eğitim, yetersiz görülen alanda teorik ve/veya pratik eğitim ve/veya başka bir sağlık meslek mensubunun nezaret ve sorumluluğunda meslek icrası şeklinde yaptırılabilir. Yeterlilik eğitimine tâbi tutulanlar eğitim sonunda Kurulun belirleyeceği teorik ve/veya uygulamalı sınava tâbi tutulur. Bu sınavda başarılı olanlar mesleğini icraya devam eder; başarısız olanlar meslek icrasından men edilir. Meslekten men edilenler, durumlarına göre Kurulca belirlenen eğitime devam ettirilerek veya eğitime tâbi tutulmadan yapılacak müteakip sınavlarda başarı gösterdiği takdirde meslek icra etme hakkını yeniden kazanır.

b) Hasta hakları uygulamalarına veya etik ilkelere aykırı davranışı sebebiyle ikiden fazla yazılı ikaz edilen veya ilgili mevzuatına göre disiplin cezası uygulanan sağlık meslek mensubu, hasta hakları veya etik ilkeler eğitim programına tâbi tutulur.

c) Meslek icrası esnasında neticesini öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmakta ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır derecede olmayan özürüllülüğüne sebebiyet verenlerin üç aydan bir yıla kadar meslekten geçici men edilmesine karar verilir. Bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde verilecek cezalarda alt ve üst sınırlar iki katı olarak uygulanır.

ç) Meslek icrası esnasında neticesini öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmakta ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır özürüllülüğüne veya ölümüne sebebiyet verenlerin bir yıldan üç yıla kadar meslekten geçici menine karar verilir. Bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde meslekten sürekli men kararı verilir.

(8) Mesleğini icra etmesine mâni ve iyileşmesi mümkün olmayan aklî, ruhî ve bedenî hastalığı ortaya konulan sağlık meslek mensupları, Kurulun kararı ile mesleğini icradan yasaklanabilir.

(9) Meslekî yetersizliğinden dolayı bir uzmanlık dalında mesleğini icra edemeyeceğine karar verilen meslek mensuplarının yetersizliğinin niteliğine göre uzmanlık öncesi sahip olduğu sağlık mesleğini icra edebilmelerine karar verilebilir.

(10) Aynı olaydan dolayı ilgili hakkında ceza takibatına veya disiplin soruşturmasına başlanmış olması bu maddeye göre işlem yapılmasını geciktirmez ve engellemez; ilgilinin mahkûm olması veya olmaması ile disiplin cezası verilmiş veya verilmemiş olması hâlleri, ayrıca meslekî müeyyide uygulanmasını etkilemez.

(11) Kanunla kurulmuş meslek odalarının ve birliklerinin kuruluş kanunlarındaki disiplin hükümleri saklıdır. Ancak fiilin her iki kanuna göre de müeyyide gerektirmesi hâlinde bu Kanun hükümleri uygulanır.

(12) Meslekten geçici men edilmesine karar verilen Devlet memurları, men müddetince aylıksız izinli sayılır veya talepleri hâlinde aynı süreyle mesleği ile ilişkisi bulunmayan durumlarına uygun başka bir kadroya atanır. Sözleşmeli olanların sözleşmeleri men müddetince ücretsiz olarak askıya alınır. Meslekten sürekli men edilmesine karar verilen Devlet memurları istekleri hâlinde, mesleği ile ilişkisi bulunmayan durumlarına uygun başka bir kadroya atanır, aksi halde görevleri sona erer. Meslekten sürekli men edilmesine karar verilen sözleşmeli personelin sözleşmeleri sona erer.

(13) Bu maddeye göre mesleğini geçici olarak sürdüremeyeceklerin durumları kayıtlara işlenir. Meslekten sürekli men edilmesine karar verilenlerin veya mesleğini icra etmekten yasaklananların diplomaları, uzmanlık veya meslek belgeleri Bakanlıkça iptal edilir ve sistemden kaydı silinir.

(14) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 24- (1) Sağlık mesleklerinin uygulanmasından dolayı zarara uğradığını iddia edenlerin dava açma süresi içerisinde bu madde kapsamında yapacakları maddî ve manevî tazminat başvuruları Bakanlık tarafından aşağıdaki şekilde uzlaşma yoluyla halledilir.

a) Tazminat talebinde bulunan veya bunların birden fazla olması hâlinde aralarından seçecekleri bir temsilci,

b) Zarar verdiği iddia olunan ilgili meslek mensubu veya bunların birden fazla olması hâlinde aralarından seçecekleri bir temsilci,

c) Varsa ilgili meslek mensuplarının meslekî malî sorumluluk sigortasını yapan sigorta şirketinin temsilcisi veya bunların birden fazla olması hâlinde ise aralarından seçecekleri bir temsilci,

Bakanlık tarafından uzlaşmaya davet edilir. Tarafların uzlaşma yolunu kabul etmeleri hâlinde, üzerinde anlaştıkları bir hukukçu uzlaştırmacı marifetiyle uzlaşma süreci başlatılır. Uzlaşma en fazla üç ayda sonuçlandırılır. Bu süre bilirkişi görüşleri alınamadığı hallerde tarafların kabulü ile altı aya kadar uzatılabilir. Uzlaşma müracaatı dava açma süresini durdurur. Uzlaşma sağlanamaması hâlinde taraflarca tanzim edilecek tutanak veya taraflardan birinin talebi üzerine Bakanlık tarafından taraflara tebliğ edilerek verilecek belge tarihinden itibaren dava açma süresi yeniden başlar. Uzlaşma sağlanırsa, uzlaşma konusunu, yerini, tarihini, yerine getirilmesi gereken hususları içeren uzlaşma tutanağı tanzim edilir. Bu tutanak 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 38 inci maddesi anlamında ilâm niteliğindedir. Uzlaştırma masrafları ve arabulucu ücreti taraflarca karşılanır. Uzlaşma neticesinde belli bir bedel üzerinde uzlaşma sağlandığında bu bedel doğrudan sigortacı, sigortasının bulunmaması durumunda ilgili personel tarafından ödenir. Bakanlıkça bu madde kapsamında herhangi bir ödeme yapılmaz.

(2) Uzlaştırmacı, meslekî kusur bulunup bulunmadığı hususunda Yüksek Sağlık Şûrasının belirlediği bilirkişilerin; uğranıldığı iddia edilen zarar miktarının hesaplanmasında adli yargı adalet komisyonları tarafından her yıl düzenlenecek olan listelerde yer alan bilirkişilerin görüşüne başvurabilir.

MADDE 25- (1) Bakanlığın taşra teşkilâtı; illerde kurulan il sağlık müdürlükleri ile ihtiyaca göre ilçelerde kurulan ilçe sağlık müdürlüklerinden oluşur. İl sağlık müdürleri Bakanlığın ildeki temsilcisi ve valinin sağlık müşaviridir.

(2) İl sağlık müdürlüğü, bağlı kuruluşların il teşkilatının koordinasyonunu yapar ve uyumlu çalışmasını gözetir. Sağlık hizmetleri yönünden ilin durumunu Bakanlıkça belirlenen aralıklarla Bakanlığa rapor eder.

(3) Acil sağlık hizmetleri il ve ilçe sağlık müdürlükleri tarafından yürütülür. Bu müdürlükler söz konusu hizmetlerin yürütülmesi için kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile gerçek kişilere ait tüm sağlık kurum ve kuruluşlarının sevk ve idaresinden sorumlu ve bu konuda yetkilidir.

(4) İl ve ilçe sağlık müdürlüğü yetki devri çerçevesinde Bakanlıkça yürütülen görevleri il ve ilçe düzeyinde yerine getirir, yapılan düzenlemelere uyumu denetler ve gerekli müeyyideleri uygular.

(5) Birden fazla ildeki sağlık hizmetlerinin bir arada değerlendirilmesi, gelişmişlik farklarının giderilmesi ve hizmetlerin ve ihtiyaçların müşterek planlanması amacıyla Bakanlıkça belirlenen illerdeki müdürlerden biri koordinatör olarak görevlendirilebilir.

(6) İlçe sağlık müdürlüğünün kurulmadığı yerlerde sağlık grup başkanlıkları oluşturulabilir. Bu başkanlıklara ayrıca kadro tahsisi yapılmaz ve buralarda gerek duyulan hizmetler ilgili ilçede bulunan personel eliyle yürütülür.

MADDE 26- (1) Bakanlık politika ve hedeflerine uygun olarak, temel sağlık hizmetlerini yürütmekle görevli, Bakanlığa bağlı Türkiye Halk Sağlığı Kurumu kurulmuştur.

(2) Kurumun görev, yetki ve sorumlulukları şunlardır:

a) Halk sağlığını korumak ve geliştirmek, sağlık için risk oluşturan faktörlerle mücadele etmek.

b) Birinci basamak sağlık hizmetlerini yürütmek, bu hususta gerekli düzenlemeleri yapmak.

c) Bulaşıcı, bulaşıcı olmayan, kronik hastalıklar ve kanser ile anne, çocuk, ergen, yaşlı ve engelli gibi risk gruplarıyla ilgili olarak izleme, sürveyans, inceleme, araştırma, bağışıklama ve kontrol çalışmaları yapmak, bununla ilgili verilerin toplanmasını sağlamak, belirlenen hedefler doğrultusunda plan ve programlar hazırlamak, uygulamaya koymak, denetlenmesini sağlamak, değerlendirmek, gerekli önlemleri almak, bu konuda politika ve düzenlemelerin oluşturulması için Bakanlığa teklifte bulunmak.

ç) Yaşam kalitesini yükseltecek alışkanlıkları kazandırarak toplumdaki tüm bireylerin sağlığını geliştirmek; hatalı beslenme alışkanlıkları, obezite, sigara ve benzeri zararlı maddelerin yol açtığı sağlık riskleri ve tehditleri ile mücadele etmek, bu hususları izlemek, araştırmak, veri toplanmasını sağlamak ve değerlendirmek.

d) Birey, toplum ve çevre sağlığını etkileyen ve genel sağlığı ilgilendiren her tür etkeni incelemek, teşhis etmek, değerlendirmek ve kontrol etmek üzere gerekli laboratuvar hizmetlerinin organizasyonunu sağlamak ve ulusal referans laboratuvarı kurmak ve işletmek, içme suları, biyosidal ürünler gibi görev alanına giren konularda tüketici güvenliği ile ilgili tedbirleri almak ve buna yönelik her türlü iş ve işlemleri tesis etmek.

e) Sağlık tehditlerine yönelik erken uyarı ve cevap geliştirilmesi amacıyla gerekli organizasyonu sağlamak, halk sağlığını tehdit eden konularda gereken tüm tedbirleri almak ve gerektiğinde müeyyide uygulamak.

f) *Biyolojik ürünler ve test materyali ile benzeri ürünlerle ilgili araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunmak, bu ürünleri temin etmek veya edilmesini sağlamak, üretirmek ve gerektiğinde üretmek.*

g) *Görev ve sorumluluk alanıyla ilgili olarak hizmet standardizasyonunu sağlamak, meslek personelinin yetişmesi için ilgili kurumlarla işbirliğiyle eğitim programları hazırlamak, eğitim ve yayın faaliyetinde bulunmak.*

ğ) *Görev alanı ile ilgili konularda ulusal veya uluslararası, kamu veya özel kurum ve kuruluşlarla bilimsel ve teknik işbirliği yapmak.*

h) *Kurum personelinin atama, nakil, özlük, ücret, emeklilik ve benzeri işlemlerini yürütmek.*

ı) *Kurum hizmetlerinin gerektirdiği her türlü satın alma, kiralama, bakım ve onarım, arşiv, idarî ve malî hizmetleri yürütmek.*

MADDE 27- (1) *Bakanlık politika ve hedeflerine uygun olarak ilaçlar, ilaç üretiminde kullanılan etken ve yardımcı maddeler, ulusal ve uluslararası kontrole tabi maddeler, tıbbî cihazlar, vücut dışı tıbbî tanı cihazları, geleneksel bitkisel tıbbî ürünler, kozmetik ürünler, homeopatik tıbbî ürünler ve özel amaçlı diyet gıdalar hakkında düzenleme yapmakla görevli, Bakanlığa bağlı, özel bütçeli, kamu tüzel kişiliğini haiz, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu kurulmuştur.*

(2) *Kurumun görev, yetki ve sorumlulukları şunlardır:*

a) *Görev alanına giren ürünlerin ruhsatlandırılması, üretimi, depolanması, satışı, ithalatı, ihracatı, piyasaya arzı, dağıtımı, hizmete sunulması, toplatılması ve kullanımları ile ilgili kural ve standartları belirlemek, bu faaliyetleri yürütecek kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile gerçek kişilere izin vermek, ruhsatlandırmak, denetlemek ve gerektiğinde yaptırım uygulamak, laboratuvar analizlerini yapmak veya yaptırmak.*

b) *Sağlık beyanı ile satışa sunulacak ürünlerin sağlık beyanlarını inceleyerek bu beyanlara izin vermek, izinsiz veya gerçeğe aykırı sağlık beyanı ile yapılan satışları denetlemek, gerektiğinde durdurma, toplama, toplatma ve imha iş ve işlemlerini yapmak veya yaptırmak, izin ve sağlık beyanları yönünden bunların her türlü reklam ve tanıtımlarını denetlemek ve aykırı olanları durdurmak, piyasaya arz edilen ilaç, tıbbî cihaz ve ürünlerin reklam ve tanıtımının usul ve esaslarını belirlemek ve uygulamasını denetlemek.*

c) *Görev alanına giren ilaç, tıbbî cihaz ve ürünlere ilişkin klinik araştırmalarla ilgili düzenlemeleri yapmak, izin vermek ve denetlemek.*

ç) *Türk Farmakopesini hazırlamak.*

d) *Hayati önemi haiz ilaç, tıbbî cihaz ve ürünlerin piyasada sürekli bulunabilmesi için gerekli tedbirleri almak.*

e) *Tıbbî cihazlar için onaylanmış kuruluşları belirlemek, lisans, ruhsat veya izin vermek, denetim yapmak ve gerektiğinde yaptırım uygulamak.*

f) *Görev alanına giren ilaç, tıbbî cihaz ve ürünlerle ilgili uyarı sistemlerini kurmak veya kurdurmak, işletmek veya işlettirmek.*

g) *Kurum personelinin uluslararası karşılıklı tanınma ve akreditasyonunu sağlamak.*

ğ) Görev alanına giren ilaç, tıbbî cihaz ve ürünlerin piyasa gözetimi ve denetimini yapmak, gerektiğinde toplatmak, imha etmek veya ettirmek, piyasadaki ürünler için güvenliklik bildirim yöntemlerini belirlemek, gerekli bildirimleri yapmak, laboratuvar analizlerini yapmak veya yaptırmak.

h) İlaç fiyatlarının belirlenmesi için farmako-ekonomik değerlendirme ve çalışmalar yapmak.

ı) Görev alanına giren ilaç, tıbbî cihaz ve ürünleri üretenler, satanlar ve faydalananlar arasında doğabilecek ihtilafların çözümüne yönelik usûlleri belirlemek.

i) Görev alanı ile ilgili faaliyetleri izlemek, değerlendirmek, iyi uygulama örneklerini yaygınlaştırmak, politika üretilmesi ve gerekli düzenlemelerin yapılması için Bakanlığa teklifte bulunmak.

j) Görev alanı ile ilgili konularda ulusal veya uluslararası, kamu kurumları ve üniversiteler ile özel kuruluşlarla bilimsel ve teknik işbirliği yapmak, müşterek çalışmalar yürütmek.

k) Kurum personelinin atama, nakil, özlük, ücret, emeklilik ve benzeri işlemlerini yürütmek.

l) Kurum hizmetlerinin gerektirdiği her türlü satın alma, kiralama, bakım ve onarım, arşiv, idarî ve malî hizmetleri yürütmek.

(3) Kurumun gelirleri şunlardır:

a) Her tür mal ve hizmetin üretim ve sunumu karşılığında elde edilen gelirler.

b) Genel bütçeden yapılacak yardımlar.

c) Kurum gelirlerinin değerlendirilmesinden elde edilen gelirler.

ç) Kuruma ait taşınır ve taşınmazların satış ve kiralanmasından veya işletilmesinden elde edilen gelirler.

d) Görev alanı ile ilgili olarak verilecek kurs, seminer, eğitim, araştırma, yayın, danışmanlık ve benzer hizmetlerden ve kayıt, izin, ruhsat ve sertifikasyon belgelendirmelerinden elde edilen gelirler.

e) Kuruma yapılacak bağışlar ve yardımlar.

f) Diğer gelirler.

MADDE 28- (1) Türk boğazları, hudut ve sahilleri ile ilgili uluslararası sözleşme ve mevzuat hükümlerinden kaynaklanan yükümlülükleri yerine getirmekle görevli, Bakanlığa bağlı, özel bütçeli, kamu tüzel kişiliğini haiz, Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü kurulmuştur.

(2) Genel Müdürlüğün görev, yetki ve sorumlulukları şunlardır:

a) Uluslararası önemi haiz halk sağlığı risklerinin ülkemize girmesini önlemek amacıyla, uluslararası giriş noktaları ve bunların gümrüklü alanlarında gerekli her türlü sağlık tedbirini

almak veya aldırarak, halk sağlığını etkileyecek etkenlere karşı alınacak kontrol önlemlerinin standardını belirlemek, belgelendirmek, denetlemek.

b) Uluslararası giriş noktalarında hac, göç veya seyahat gibi toplu nüfus hareketlerinde gerekli sağlık tedbirlerini almak veya aldırarak, riskli cenazelerin yurda girişine izin vermek.

c) Malî yılbaşında, sağlık resmi tarifesini belirlemek, bu gelirler ve diğer sağlık gelirleri ile para cezalarının tarh, tahakkuk ve tahsil işlemlerinin gerçekleştirilmesini sağlamak, gelirlerinden ülke sağlık hizmetlerine katkı sağlamak.

ç) Uluslararası nakil vasıtalarının ve bu vasıtalarda görevli personelin sağlık şartlarını belirleyerek sağlık raporlarıyla ilgili iş ve işlemleri düzenlemek.

d) Görev alanı ile ilgili olarak Dünya Sağlık Örgütü, Uluslararası Denizcilik Örgütü, Uluslararası Sivil Havacılık Örgütü ve diğer ulusal ve uluslararası kuruluşlar ile işbirliği yapmak.

e) Uluslararası önemi haiz halk sağlığı riski olan ülkelere giden insanlara seyahat sağlığı hizmeti vermek.

f) Ulusal ve uluslararası sularda seyir eden gemilere uzaktan sağlık yardımı ve desteği vermek.

g) Uluslararası giriş noktalarında yapılması gereken tüm sağlık hizmetleri, sağlık denetimleri ve çevre sağlığı işlemlerini yürütmek, usûl ve esaslarını belirlemek.

ğ) Kurum personelinin atama, nakil, özlük, ücret, emeklilik ve benzeri işlemlerini yürütmek.

h) Kurum hizmetlerinin gerektirdiği her türlü satın alma, kiralama, bakım ve onarım, arşiv, idarî ve malî hizmetleri yürütmek.

(3) Genel Müdürlük taşradaki görevlerini, Genel Müdürlüğe bağlı sağlık denetleme merkezleri mârifetiyle yerine getirir.

(4) Genel Müdürlükte çalışan memurlar ile sözleşmeli personelden, taşra teşkilatında görev yapan tabipler için en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil) % 400'ünü, merkez ve taşra teşkilatında görev yapan diğer personel için % 200'ünü geçmemek üzere ek ödeme yapılabilir. Ek ödemenin oranı ile usûl ve esasları; görev yapılan birim ve iş hacmi, görevin önem ve güçlüğü, çalışma süresi, personelin sınıfı, kadro unvanı, derecesi ve atanma biçimi gibi kriterler ile personele aylık ve özlük hakları dışında ilgili mevzuatına göre yapılan diğer ilave ödemeler dikkate alınmak suretiyle Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Sağlık Bakanlığınca belirlenir. Bu ödemelerden damga vergisi hariç herhangi bir vergi kesilmez.

(5) Genel Müdürlüğün gelirleri şunlardır:

a) 2548 sayılı Gemi Sağlık Resmi Kanunu ve Montrö Boğazlar Mukavelenamesine göre elde edilen gelirler.

b) Her tür mal ve hizmetin üretim ve sunumu karşılığında elde edilen gelirler.

c) Genel bütçeden yapılacak yardımlar.

ç) Genel Müdürlük gelirlerinin değerlendirilmesinden elde edilen gelirler.

d) Genel Müdürlüğe ait taşınır ve taşınmazların satış ve kiralanmasından veya işletilmesinden elde edilen gelirler.

e) Görev alanı ile ilgili olarak verilecek kurs, seminer, eğitim, araştırma, yayın, danışmanlık ve benzer hizmetlerden ve kayıt, izin, ruhsat ve sertifikasyon belgelendirmelerinden elde edilen gelirler.

f) Genel Müdürlüğe yapılacak bağışlar, yardım ve vasiyetler.

g) Diğer gelirler.

MADDE 29- (1) Bakanlık politika ve hedeflerine uygun olarak, ikinci ve üçüncü basamak sağlık hizmetlerini vermek üzere hastanelerin, ağız ve diş sağlığı merkezlerinin ve benzeri sağlık kuruluşlarının açılması, işletilmesi, faaliyetlerinin izlenmesi, değerlendirilmesi ve denetlenmesi, bu hastanelerde her türlü koruyucu, teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerinin verilmesini sağlamakla görevli, Bakanlığa bağlı Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu kurulmuştur.

(2) Kurumun görev, yetki ve sorumlulukları şunlardır:

a) Kuruma bağlı hastaneleri, ağız ve diş sağlığı merkezlerini ve benzeri sağlık kuruluşlarını kurmak ve işletmek, gerektiğinde bunları birleştirmek, ayırmak, nakletmek veya kapatmak.

b) Kuruma bağlı sağlık kuruluşlarında her türlü koruyucu, teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerinin yürütülmesini sağlamak, faaliyetlerini izlemek ve değerlendirmek, iyi uygulama örneklerini yaygınlaştırmak, düzenleme yapılması ve politika oluşturulması maksadıyla Bakanlığa teklifte bulunmak.

c) Performans değerlendirmesi yapmak, rapor hazırlamak, değerlendirme sistemi için her türlü alt yapıyı kurmak.

ç) Kendisine bağlı sağlık kuruluşlarında hasta haklarına, hasta ve çalışanların sağlığına ve güvenliğine yönelik iyileştirme çalışmaları yapmak.

d) Görev alanı ile ilgili konularda ulusal veya uluslararası kamu veya özel kurum ve kuruluşlarla bilimsel ve teknik işbirliği yapmak, müşterek çalışma yürütmek.

e) Hastane hizmetleriyle ilgili yapılacak çalışmalarda gerekli komisyonları kurmak.

f) Kurum personelinin atama, nakil, özlük, ücret, emeklilik ve benzeri işlemlerini yürütmek.

g) Kurum hizmetlerinin gerektirdiği her türlü satın alma, kiralama, bakım ve onarım, arşiv, idarî ve malî hizmetleri yürütmek.

MADDE 30- (1) Kurum tarafından, kaynakların etkili ve verimli kullanılması amacıyla Kuruma bağlı ikinci ve üçüncü basamak sağlık kurumları, il düzeyinde Kamu Hastaneleri Birlikleri kurularak işletilir. Hizmetin büyüklüğü gözönünde bulundurulmak suretiyle aynı ilde birden fazla birlik kurulabilir ve bir ilde Birlik kapsamı dışında sağlık kurumu bırakılamaz. Birden fazla Birlik kurulan illerdeki ve belli bölgelerdeki birliklerden biri koordinatör olarak görevlendirilebilir.

(2) Birlik teşkilatı, genel sekreterlik ve hastane yöneticiliklerinden oluşur.

(3) Genel sekreterlik birliğin en üst karar ve yürütme organıdır. Genel sekreterlik bünyesinde tıbbî hizmetler, idarî hizmetler ve malî hizmetler başkanlıkları kurulur.

(4) Birliğe bağlı hastaneler hastane yöneticisi tarafından yönetilir. Hastane yöneticisine bağlı olarak başhekimlik, idarî ve malî işler ile sağlık bakım hizmetleri müdürlükleri kurulur. Kurum tarafından, birliklerin ve hastanelerin büyüklükleri dikkate alınarak belirlenen hallerde, birlik ve hastanelerdeki yönetim görevleri tek kişiye verilebilir, hastanedeki müdürlüklerin sayısı dörde kadar artırılabilir ve bu durumda görev dağılımları yeniden belirlenir.

(5) Kurumca tespit edilen norm ve standardı aşmamak kaydıyla genel sekreter tarafından belirlenen sayıda başhekim yardımcılıkları ve müdür yardımcılıkları oluşturulur.

MADDE 31- (1) Genel sekreterin görevleri şunlardır:

a) Birliği belirlenen hedef, politika ve stratejilere, ilgili düzenlemelere ve performans programına göre yönetmek.

b) Birliğin faaliyet ve işlemlerini denetlemek, yönetim sistemlerini değerlendirmek, işleyiş ve yönetim süreçlerinin etkililiğini gözetmek, yönetimin, kalitenin ve verimliliğin geliştirilmesini sağlamak.

c) Birlik bünyesindeki sağlık kurumlarında etkili ve verimli hizmet sunumunu sağlamak, bu amaçla kaynak ve personel ihtiyaçlarını tespit etmek, istihdam planlaması yapmak ve personel hareketlerini gerçekleştirmek.

ç) Hastaneler arası koordinasyon ve diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliğini sağlamak.

d) Bütçe ve yatırım tekliflerini hazırlayarak Kuruma sunmak.

e) Birlik ile ilgili istatistikî bilgilerin takibini sağlamak, birliğin malî tablolarını birleştirmek ve alınabilecek önlemler hakkında Kuruma önerilerde bulunmak.

f) Hasta hakları, hasta ve çalışan memnuniyeti ve hastaların sosyal ihtiyaçlarına yönelik hizmetlerin geliştirilmesini, tıp ve kamu görevlileri etik ilkelerinin uygulanmasını sağlamak.

g) İlgili mevzuat çerçevesinde birlik gelirlerinin tahakkuk ettirilmesini, gelir ve alacakların takip ve tahsili ile harcama işlemleri ve muhasebe hizmetlerinin yürütülmesini sağlamak.

ğ) Birlik ile ilgili diğer görevleri yürütmek.

(2) Genel sekreter gerektiğinde sınırlarını yazılı olarak belirlemek suretiyle yetkilerinden bir kısmını alt birim yöneticilerine devredebilir.

(3) Hastane yöneticisi, hastane ölçeğinde Genel Sekreterin görev, yetki ve sorumluluklarına sahip olup, hastanede tüm hizmetlerin verimli ve mevzuata uygun şekilde yürütülmesinden Genel Sekretere karşı sorumludur.

MADDE 32- (1) Birliklerde, ekli (II) sayılı cetvelde belirtilen pozisyonlarda sözleşmeli statüde personel istihdam edilir. Sözleşmeli personelde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlar aranır. Birliklerdeki diğer personel, 657 sayılı Kanun ve 10/7/2003 tarihli ve 4924 sayılı Eleman Temininde Güçlük Çekilen Yerlerde Sözleşmeli Sağlık Personeli Çalıştırılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna tabi olarak çalışır.

(2) Genel sekreter, idarî ve malî hizmetler başkanları, hastane yöneticisi, müdür ve müdür yardımcısı olabilmek için en az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak ve kamu veya özel sektörde, genel sekreter için 8 yıl, idarî ve malî hizmetler başkanları, hastane yöneticisi ve müdürler için en az 5 yıl iş tecrübesine sahip olmak şarttır.

(3) Tıbbî hizmetler başkanının, tıp alanında doçent veya profesör unvanlı tabip, uzman tabip veya tıp alanında doktora yapmış tabip veyahut hukuk, kamu yönetimi, işletme ve sağlık yönetimi alanında lisans, yüksek lisans veya doktora eğitimi almış tabip; eğitim ve araştırma hastaneleri başhekiminin eğitim görevlisi tabip veya tıp alanında doçent veya profesör unvanlı tabip; diğer hastane başhekimlerinin uzman tabip veya tıp alanında doktora yapmış tabip veyahut hukuk, kamu yönetimi, işletme, sağlık yönetimi alanında lisans, yüksek lisans veya doktora eğitimi almış tabip; yüz yatağın altındaki hastane başhekimlerinin tabip; ağız ve diş sağlığı ile ilgili hastanelerde başhekimin diş hekimi olması; başhekim yardımcılarının ise tıp, diş hekimliği veya eczacılık öğrenimi almış olması veya lisansüstü eğitim yapmış olmaları kaydıyla sağlık bilimleri lisansiyeri olması gerekir.

(4) Genel Sekreterlikte uzman olarak istihdam edilecek personelin alanında en az lisans düzeyinde öğrenim görmüş olması ve kamu veya özel sektörde en az 3 yıl iş tecrübesine sahip olması gerekir. Açıktan alınacak uzman ve büro görevlilerinin Kamu Personeli Seçme Sınavından en az yetmiş puan almış olmaları şarttır. Uzman ve büro görevlilerinin Birliklere dağılımı, işe alınma usûl ve esasları Kurum tarafından belirlenir. Açıktan istihdam edilen uzmanların oranı Birliğin toplam uzman sayısının yüzde ellisini geçemez.

(5) Sözleşmeli statüde istihdam edilecek personelle yapılacak sözleşme ekinde kurumsal hedefler ve performans değerlendirme kriterleri de gözetilerek hazırlanan bireysel performans kriterleri ve hedefleri belirtilir. Kurum Başkanı, genel sekreterle doğrudan; başkanlar, hastane yöneticileri, başhekim ve müdürlerle genel sekreterin teklifi üzerine sözleşme yapar. Uzman personel ile büro görevlilerinin sözleşmeleri genel sekreter tarafından yapılır. Başhekim yardımcılarıyla başhekimin, müdür yardımcılarıyla ilgili müdürün teklifi üzerine hastane yöneticisi tarafından sözleşme yapılır. Sözleşmelerin süresi iki yıldan dört yıla kadar olabilir. Süre sonunda tekrar sözleşme yapılabilir. Sözleşme eki performans hedeflerindeki gerçekleştirmelere bağlı olarak süresinden önce de sözleşmeler sona erdirilebilir. Başarısızlık sebebiyle genel sekreterin değişmesi halinde başkanların ve başarısızlığa sebebiyet veren hastane yöneticilerinin sözleşmeleri kendiliğinden sona erer. Ancak bunlar yeni görevlendirmeler yapılincaya kadar görev yapar. Yeni hastane yöneticisinin göreve başlamasından itibaren, ilgili hastane başhekimini, müdürleri, başhekim yardımcılarını ve müdür yardımcılarının; yeni başhekim ve müdürlerin göreve başlamasından itibaren de yardımcılarının bir ay sonunda sözleşmeleri kendiliğinden sona erer. Sözleşmeleri bu suretle sona eren personel ile yeniden sözleşme yapılabilir. Ekli (II) sayılı cetvelde belirtilen pozisyonlarda açıktan istihdam edilen personelin herhangi bir suretle sözleşmeleri sona erdiğinde birlik ile ilişkileri kesilir. Açıktan sözleşmeli istihdam, memurluk veya diğer personel istihdam şekillerinden birine geçiş bakımından kazanılmış hak teşkil etmez.

(6) Kamu kurum ve kuruluşlarında memur olarak istihdam edilenlerden uygun niteliklere sahip olanlar, kendilerinin isteği ve kurumlarının muvafakati ile ekli (II) sayılı cetvelde belirtilen pozisyonlarda sözleşmeli statüde istihdam edilebilir. Bu şekilde istihdam edilenler kurumlarından aylıksız izinli sayılır. Söz konusu personel aylıksız izinli sayıldıkları kadro unvanları dikkate alınmak suretiyle 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine tabi olmaya devam ederler. Bu görevlerde geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık ve

derecelerinde değerlendirilir. Sözleşmeleri herhangi bir surette sona eren personel, bir ay içinde kurumuna müracaatı halinde, kurumunca bir ay içinde kadrosuna atanır.

(7) Sözleşmeli personel statüsünde istihdam edilenlerden bu maddenin altıncı fıkrası kapsamına girmeyenler, sosyal güvenlik açısından 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında kabul edilirler.

MADDE 33- (1) Ekli (II) sayılı cetvelde belirtilen personele, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre belirlenen tavan ücret esas alınarak genel bütçeden ekli (III) sayılı cetvelde belirlenen oranlarda peşin olarak ücret ödenir. Ayrıca personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden aynı cetvelde belirlenen tavan oranları geçmemek kaydıyla ek ödeme yapılabilir. Bakanlıkça belirlenen hizmet sunum şartları ve kriterleri de dikkate alınmak suretiyle, bu ödemenin oranı ile usûl ve esasları; hastanenin grubu, personelin görevi, eğitim durumu, çalışma şartları ve çalışma süreleri, hizmete katkısı, performansı gibi unsurlar esas alınarak Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Bakanlıkça belirlenir.

(2) Sözleşmeli personele yapılacak ek ödemeler, çalışmayı takip eden ayın başında yapılır. Sözleşmeli personele yukarıda sayılanlar dışında herhangi bir ad altında ödeme yapılamaz ve sözleşmelere bu hususta hüküm konulamaz.

(3) Sözleşmeli personel; kazanç getirici başka bir iş yapamaz, resmî veya özel herhangi bir müessesede maaşlı, ücretli veya sözleşmeli olarak görev alamaz, serbest olarak sanat ve mesleklerini icra edemez, 657 sayılı Kanunda Devlet memurları için yasaklanmış bulunan eylemlerde bulunamaz.

(4) Sözleşmeli personelin haftalık çalışma süresi emsali Devlet memurları ile aynıdır.

(5) Sözleşmeli personel ihtiyaç halinde Kurumun ve Bakanlığın merkez teşkilatında süreli olarak görevlendirilebilir ve bu husus sözleşmelerde belirtilir.

(6) Sözleşmeli personelin izinleri ve iş sonu tazminatı hususlarında 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre istihdam edilen sözleşmeli personele ilişkin hükümler uygulanır. Söz konusu personel için işsizlik sigortası primi ödenmez.

MADDE 34- (1) Hastaneler; tıbbî ve malî kriterler ile kalite, hasta ve çalışan güvenliği ve eğitim kriterleri çerçevesinde Kurumca belirlenecek usûl ve esaslara göre altı aylık veya bir yıllık sürelerle değerlendirmeye tabi tutulur. Bu değerlendirme, kamu veya özel değerlendirme kuruluşlarına da yaptırılabilir. Değerlendirme sonuçlarına göre hastaneler yukarıdan aşağıya doğru (A), (B), (C), (D) ve (E) şeklinde gruplandırılır. Birliğin grubu, hastanelerinin ağırlıklı ortalamasına göre belirlenir.

(2) Yapılan değerlendirme sonuçlarına göre birliğin;

a) Grup düşürülmesi,

b) (D) grubunda devralınması halinde, üçüncü değerlendirmede üst gruba çıkarılamaması,

c) (E) grubunda devralınması halinde, ikinci değerlendirmede üst gruba çıkarılamaması,

ç) Bünyesindeki hastanelerden birinin ard arda yapılan iki değerlendirmede de grup düşürülmesi,

d) (E) grubu hastane ile devralınması halinde, ikinci değerlendirmede bu hastanenin bir üst gruba çıkarılamaması,

hallerinde Kurumca genel sekreterin görevine son verilir. Bu fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerinde sayılan hallerin hastane ölçeğinde gerçekleşmesi durumunda ise, genel sekreterce hastane yöneticisinin görevine son verilir.

(3) Yapılan değerlendirmeler sonucu belirlenen birliklerin ağırlıklı ortalaması, Kurum Başkanının performansının ölçülmesinde esas alınır.

MADDE 35- (1) Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu merkez teşkilatından, diğer bağlı kuruluşlar, merkez ve taşra teşkilatından meydana gelir.

(2) Merkez teşkilatları;

a) Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü Genel Müdür, iki genel müdür yardımcılığı, daire başkanlıkları ile strateji geliştirme daire başkanlığından,

b) Başkanlıklar, Başkan, beşer başkan yardımcılığı, daire başkanlıkları, ihtiyaca göre kurulacak danışma ve denetim birimleri ile strateji geliştirme daire başkanlıklarından,

meydana gelir.

(3) Bağlı kuruluşların taşra teşkilatı ilgili mevzuatına göre kurulan hizmet birimlerinden meydana gelir. Bağlı kuruluşlardan Türkiye Halk Sağlığı Kurumunun taşradaki yönetim görevi halk sağlığı müdürlüklerince, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun taşradaki yönetim görevi kamu hastane birliklerince Kurumlarına bağlı olarak yerine getirilir.

(4) Bağlı kuruluşların taşra teşkilatında çalışan personel, lüzumu halinde bir yılı aşmamak üzere bağlı kuruluşlar arasında 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu çerçevesinde geçici olarak görevlendirilebilir. Yapılan görevlendirme personelin Kurumuna bildirilir ve on gün içinde uygun görülmediğine dair bildirim yapılmadığı takdirde görevlendirme işlemi uygulamaya konulur. Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde, on günlük süre beklenmeden görevlendirme işlemi uygulamaya konulabilir.

(5) Bağlı kuruluşların personeli 657 sayılı Kanuna tâbidir.

MADDE 36- (1) Bağlı kuruluşların en üst amiri olan Başkanlar ve Genel Müdür, yürütülen hizmetlerden ve emri altındakilerin faaliyet ve işlemlerinden Bakana karşı sorumludur.

(2) Başkanların ve Genel Müdürün görev, yetki ve sorumlulukları şunlardır:

a) Kurum hizmetlerini mevzuat hükümlerine, kurumun amaç ve politikalarına, stratejik planına uygun olarak yönetmek.

b) Bakanlık politikalarına uygun şekilde, ikincil düzenlemeleri yapmak, stratejik plan, yıllık performans programları ve faaliyet raporlarını hazırlamak ve uygulamak.

c) Kurumun faaliyetlerini etkin, etkili, kolay ulaşılabilir ve halkın ve sektörün ihtiyaç ve beklentilerine uygun, ayırım gözetmeyen, şeffaf ve hesap verebilir şekilde yürütmek ve yürütülmesini sağlamak.

ç) Kurumu temsil etmek.

d) Kurum bütçesini hazırlamak.

e) Kurumun görev alanına giren konularda bağlı kuruluşlar ve diğer kurum ve kuruluşlar ile işbirliği yapmak ve koordinasyonu sağlamak.

(3) Başkan yardımcıları ile Genel Müdür yardımcıları, kurumun görevlerinin yürütülmesinde Başkana ve Genel Müdüre yardımcı olmak üzere görevlendirilir ve Başkana ve Genel Müdüre karşı sorumludur.

(4) Hizmet birimlerinin görev tanımları, yetki ve sorumlulukları ile çalışma usûl ve esasları Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

MADDE 37- (1) Bakanlık merkez ve taşra teşkilatı ile bağlı kuruluşların her kademedeki yöneticileri, görevlerini mevzuata, stratejik plan ve programlara, performans ölçütlerine ve hizmet kalite standartlarına uygun olarak yürütmekten üst kademelere karşı sorumludur.

MADDE 38- (1) Bakan, Müsteşar ve her kademedeki Bakanlık ve bağlı kuruluş yöneticileri, sınırlarını açıkça belirlemek ve yazılı olmak kaydıyla, yetkilerinden bir kısmını alt kademelere devredebilir. Yetki devri, uygun araçlarla ilgililere duyurulur.

MADDE 39- (1) Bakanlık, hizmet ve görevleriyle ilgili konularda, diğer bakanlıkların ve kamu kurum ve kuruluşlarının uyacakları esasları mevzuata uygun olarak belirlemekle, kaynak israfını önleyecek ve koordinasyonu sağlayacak tedbirleri almakla görevli ve yetkilidir.

(2) Bakanlık, diğer bakanlıkların hizmet alanına giren konulara ilişkin faaliyetlerinde, ilgili bakanlıklara danışmak ve gerekli işbirliği ve koordinasyonu sağlamaktan sorumludur.

(3) Bakanlık, hizmet alanına giren konularda mahallî idarelerle koordinasyonu sağlar.

MADDE 40- (1) Bakanlık ve bağlı kuruluşlar görev, yetki ve sorumluluk alanına giren ve önceden kanunla düzenlenmiş konularda idarî düzenlemeler yapabilir.

MADDE 41- (1) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarında;

a) Bakan; Müsteşarın,

b) Müsteşar; müsteşar yardımcıları, kurum başkanları, Sağlık Politikaları Kurulu üyeleri, müstakil birim amirleri ve il müdürlerinin,

c) Başkan ve Genel Müdür; başkan yardımcısı, genel müdür yardımcısı, genel sekreter ve halk sağlığı müdürünün,

ç) Diğer yöneticiler; hiyerarşik olarak kendilerine bağlı bir alt kademedeki personelin, performanslarını, verilen görevlere ve belirlenen hedeflere göre değerlendirir.

(2) Stratejik planlar, performans programları ve faaliyet raporları 5018 sayılı Kanuna uygun olarak oluşturulur ve ilgili kurumlara iletilir.

MADDE 42- (1) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarında, 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanunun eki cetvellerde sayılanlar dışında kalan memurların atamaları Bakan tarafından yapılır.

(2) Bakan, gerekli gördüğü hâllerde atama yetkisini merkez teşkilatında alt kademelere ve bağlı kuruluşların üst yöneticilerine, illerde valilere devredebilir.

MADDE 43- (1) *Kadroların tespiti, ihdası, kullanımı ve iptali ile kadrolara ilişkin diğer hususlar, 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre düzenlenir.*

MADDE 44- (1) *Bakanlık ve bağlı kuruluşların merkez teşkilatında; Sağlık Uzmanları ve Uzman Yardımcıları ile Sağlık Denetçileri ve Denetçi Yardımcıları istihdam edilir.*

(2) *Uzman Yardımcılığı ve Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:*

a) *Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen alanlarda en az dört yıllık lisans eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurtdışındaki veya yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.*

b) *Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.*

(3) *Uzman Yardımcılığı ve Denetçi Yardımcılığına atananlar, en az üç yıl fiilen çalışmak ve istihdam edildikleri birimlerce belirlenecek konularda hazırlayacakları tezin oluşturulacak tez jürisi tarafından kabul edilmesi kaydıyla, yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Süresi içinde tezlerini sunmayan veya tezleri kabul edilmeyenlere tezlerini sunmaları veya yeni bir tez hazırlamaları için altı ayı aşmamak üzere ilâve süre verilir. Yeterlik sınavında başarılı olanların Sağlık Uzmanı ve Sağlık Denetçisi kadrolarına atanabilmeleri, Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından asgarî (C) düzeyinde veya dil yeterliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye yeterlik sınavından itibaren en geç iki yıl içinde sahip olma şartına bağlıdır. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. Verilen ilave süre içinde tezlerini sunmayan veya ikinci defa hazırladıkları tezleri de kabul edilmeyenler, ikinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar ile süresi içinde yabancı dil yeterliği şartını yerine getirmeyenler Uzman Yardımcısı ve Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta veya bağlı kuruluşlarında durumlarına uygun başka kadrolara atanırlar.*

(4) *Uzman Yardımcıları ve Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavı ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.*

MADDE 45- (1) *Bakanlık ve bağlı kuruluşlarında özel bilgi ve ihtisas gerektiren nitelikli bir işin yapılması veya proje hazırlanması veya yürütülmesi için 657 sayılı Kanun ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki hükümlerine bağlı olmaksızın proje süresince ve her halde üç yıla kadar sözleşme ile yerli ve yabancı uzman çalıştırılabilir.*

(2) *Bu şekilde çalıştırılacak personel sayısı yüzelliyi geçemez ve bunların Bakanlık ve bağlı kuruluşlarına dağılımı Bakan tarafından belirlenir.*

(3) *Sözleşmeli olarak çalıştırılacaklara ödenecek ücret 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre çalıştırılanlar için uygulanmakta olan sözleşme ücreti tavanının beş katını geçemez. Bu personel, sosyal güvenlik yönünden 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı sayılır.*

(4) *Bu suretle çalıştırılacak uzmanların nitelikleri, alınma usûlü ve sözleşme ücretlerinin tespiti ile sözleşme usûl ve esasları Bakanlık ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir.*

MADDE 46- (1) Bilimsel ve akademik nitelikleri dikkate alınarak Bakan tarafından bilimsel nitelikli komisyonlar ve ruhsatlandırma komisyonlarında görevlendirilenlere (6.500) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere ödeme yapılır. Bu ödemelerin usûl, esas ve miktarı Bakanlık ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir.

MADDE 47- (1) Bakanlık ve bağlı kuruluşları, mevzuatla kendilerine verilen görevleri, e-devlet uygulamalarına uygun olarak daha etkin ve hızlı biçimde yerine getirebilmek için, bütün kamu ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarından; sağlık hizmeti alanların, aldıkları sağlık hizmetinin gereği olarak ilgili sağlık kurum ve kuruluşuna vermek zorunda oldukları kişisel bilgileri ve bu kimselere verilen hizmete ilişkin bilgileri her türlü vasıta ile toplamaya, işlemeye ve paylaşmaya yetkilidir.

(2) Bakanlık ve bağlı kuruluşları işlediği kişisel sağlık verilerini ilgili üçüncü kişiler ve kamu kurum ve kuruluşları ile ancak bu kişi ve kurumların bu verilere erişebileceği hususunda kanunen yetkili olması halinde ve görevlerini yapmalarına yetecek derecede paylaşabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşları, mevzuatla kendilerine verilen görevleri yerine getirebilmek için gereken bilgileri, kamu ve özel ilgili bütün kişi ve kuruluşlardan istemeye yetkilidir. İlgili kişi ve kuruluşlar istenilen bilgileri vermekle yükümlüdür.

(4) Sağlık personeli istihdam eden kamu kurum ve kuruluşları ile özel hukuk tüzel kişileri ve gerçek kişiler, istihdam ettiği personeli ve personel hareketlerini Bakanlığa bildirmekle yükümlüdür.

(5) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 48- (1) İhtiyaç duyulan her türlü tesis, hastane, sağlık eğitim tesisi, sağlık kampüsü, sosyal donatılar ve diğer tesisler, Bakanlık ve bağlı kuruluşları tarafından yaptırılabilir. Bu tesisler, bedelleri;

a) Bakanlığın veya kurumların bütçelerinin ilgili tertiplerine bu amaçla konulan ödeneklerden,

b) Döner sermaye gelirlerinden,

c) Kurumların mülkiyetindeki taşınmazlar veya Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Hazinesin özel mülkiyetindeki taşınmazlardan Bakanlığa veya Kurumlara tahsisli olan taşınmazların üzerindeki yapılarla birlikte devredilmesi suretiyle,

karşılanmak üzere düzenlenecek protokol esasları çerçevesinde Toplu Konut İdaresi Başkanlığına veya inşaat işleriyle ilgili araştırma, proje, taahhüt, finansman ve yapım işlemleri konusunda görevli ve yetkili kamu tüzel kişiliğine sahip diğer kurum ve kuruluşlara da doğrudan yaptırılabilir.

(2) Bakanlık, kamu kurum ve kuruluşlarına ait veya tahsisli taşınmazların kendisine tahsisini veya devrini talep edebilir veya kullanım protokolleri yapabilir. Bu protokoller ile oluşan yükümlülüklerini Toplu Konut İdaresi Başkanlığına veya inşaat işleri ile ilgili araştırma, proje, taahhüt, finansman ve yapım işlemleri konusunda görevli ve yetkili kamu tüzel kişiliğine sahip diğer kurum ve kuruluşlara yaptırabilir.

(3) Bakanlıkça sağlık hizmetlerinde kullanılmakta olan binalardan, Bakanlıkça oluşturulacak komisyon tarafından fonksiyonellik ve/veya onarım-tadilat maliyeti açısından yapılan değerlendirme sonucunda yıkımının uygun olduğuna karar verilen binalar yıkılabilir. Yıkım kararı verecek komisyonun teşkili ile çalışma usûl ve esasları Bakanlıkça belirlenir.

Madde 49- (1) Bakanlık, ülkenin sağlık alanında bölgesel bir cazibe merkezi haline getirilmesi, yabancı sermaye ve yüksek tıbbî teknoloji girişinin hızlandırılması amacıyla, 6/6/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu hükümleri çerçevesinde, sağlık serbest bölgelerinin kurulması ve yönetilmesine ilişkin usûl ve esaslar Bakanlar Kurulunca belirlenir.

(2) Serbest bölgelerde verilecek sağlık hizmetlerine ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

(3) Serbest bölgelerde faaliyet gösteren sağlık kurum ve kuruluşlarının aylık gayrisafi hâsılâtının binde beşini geçmemek üzere Bakanlar Kurulunca belirlenecek oran üzerinden hesaplanacak tutar, 3218 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde ilgili serbest bölge idaresi tarafından işletmecilerinden tahsil edilerek takip eden ayın yirmisine kadar Ekonomi Bakanlığı merkez muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve genel bütçeye gelir kaydedilir.

Madde 50- (1) Bakanlık, ileri teknoloji gerektirenler başta olmak üzere, ülkenin sağlık sektöründeki tıbbî cihaz, ürün, hizmet ve ilaç sanayisinin geliştirilmesine ve desteklenmesine yönelik politikaları belirler ve uygular. Bu amaçla girişimcileri yönlendirir, yerli sanayiye malî ve diğer teşvikleri uygulayabilir, yerli sanayinin teknolojik altyapı ve yeteneklerini araştırır, bunların geliştirilmesine yönelik önlemleri alır, gerektiğinde yurtdışından yerli sanayiye teknoloji transferi yapılmasını sağlar.

(2) Bakanlık ve bağlı kuruluşları, sağlık hizmeti sunumunda ihtiyaç duyulan tıbbî cihaz, ilaç ve diğer ürün ve hizmetlerin alımında mümkün olduğunca yurtiçi sanayi imkanlarından faydalanır, bu amaçla yurtiçi firmalara araştırma, geliştirme, prototip ve seri üretim faaliyetlerini yaptırır. İhtiyaç halinde yerli ve yabancı gerçek ve tüzel kişilerle alım garantili sözleşmeler yapılabilir ve yedi yıla kadar gelecek yıllara yaygın yüklenmeye girişilebilir.

(3) Sağlık hizmeti sunumunda ihtiyaç duyulan tıbbî cihaz, ilaç ve diğer ürün ve hizmetlerin yurtdışından alınması ya da bu yönde yurtdışı kaynaklı yatırım yapılması durumunda, karşılığında satıcı firmadan yerli sanayi katılımı, Ar-Ge, teknolojik işbirliği ve off-set yükümlülüğü istenmesine ilişkin hususlar Bakanlıkça düzenlenir.

MADDE 51- (1) Bakanlık ve bağlı kuruluşları insanî ve teknik yardım amacıyla yurt dışında geçici sağlık hizmet birimleri kurabilir, kurdurabilir, işletebilir ve işlettirebilir; bu amaçla ulusal ve uluslararası sivil toplum kuruluşları, finans ve yardım kuruluşları ile işbirliği ve ortak çalışma yapabilir, insan ve malî kaynakları ile destek sağlayabilir.

(2) Bu amaçla görevlendirilen personelin yurt dışındaki görevleri Devlet hizmeti yükümlülüğünden sayılır. Bunlara yurtdışındaki görevleri süresince gündelik verilmez ve gittikleri ülkelerde sürekli görevle bulunan ve dokuzuncu derecenin birinci kademesinden aylık alan meslek memurlarına ödenmekte olan yurt dışı aylığını geçmemek üzere unvanları itibarıyla Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenen tutarda aylık ödeme yapılır. Ayrıca, bu personel asıl kadrolarına bağlı olarak aldığı ek ödemesi dâhil her türlü malî ve özlük haklar ile sosyal haklardan faydalanmaya devam eder.

(3) Birinci fıkra kapsamında hizmet alımı veya kamu özel ortaklığı modeliyle özel sektör tarafından işletilen sağlık hizmet birimlerinde ve bölümlerinde çalıştırılacak Bakanlık personeli beş yılı geçmemek üzere çalıştıkları sürede aylıksız izinli sayılır.

MADDE 52- (1) Sağlık hizmeti sunmaya yetkili gerçek ve tüzel kişilerce sosyal dayanışma ve yardımlaşma amacıyla gönüllü ve ücretsiz olarak sağlık hizmeti verilebilir.

(2) Bu hizmeti yürütecekler Bakanlıkça izin verilir. İzin talebinde bulunanlara gerekli değerlendirmeler yapıldıktan sonra sağlık gönüllüsü yetki belgesi düzenlenir.

(3) Sağlık gönüllüsü gerçek kişiler hastanelerdeki hizmetlerini hastane yetkilisinin belirlediği şartlarda verebilir. Bu hizmet hastanelerin doğrudan sağlık hizmeti olmayan hasta karşılama ve bilgilendirme, refakat, kişisel bakım ve sosyal ihtiyaçların karşılanması gibi destek hizmeti şeklinde de verilebilir. Bu halde sağlık gönüllüsünün sağlık meslek mensubu olma mecburiyeti yoktur.

(4) Gönüllü sağlık hizmeti sunumu ile gönüllülere ait bilgilerin kamuoyu ile paylaşımına dair usûl ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

(5) Sağlık kurum ve kuruluşlarında hizmetin geliştirilmesi amacıyla Bakanlık, hizmetten faydalananların gönüllülük esasına göre yapacakları gözlemlerini değerlendirmek üzere gerekli düzenlemeleri yapar.

MADDE 53- (1) Bakanlık halk sağlığının korunması ve geliştirilmesi, hastalık risklerinin azaltılması ve önlenmesi ile teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerinin daha verimli kullanılabilmesi için uyarıcı, bilgilendirici ve eğitici mahiyette programlar hazırlar veya hazırlatır. Bu programlar Bakanlıkça, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu ile ulusal, bölgesel ve yerel yayın yapan özel televizyon kuruluşları ve radyolara gönderilir. Her bir yayın kuruluşu tarafından sözkonusu programlar ayda doksan dakikadan az olmamak üzere 08:00-22:00 saatleri arasında yayınlanır. Bu yayınların asgari otuz dakikası 17:00-22:00 saatleri arasında yapılır. Belirlenen saatler dışında yapılan yayınlar, aylık doksan dakikalık süreye dâhil edilemez. Bu yayınların ve sürelerinin denetimi Radyo ve Televizyon Üst Kurulunca yapılır.

MADDE 54- (1) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarında; sağlık hizmeti sunumu sırasında veya bu görevlerden dolayı personele karşı işlenen suçlar sebebiyle ceza hukuku kapsamında yürütülmekte olan işlemler ve davalarda personelin talebi üzerine Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca hukukî yardım yapılır. Bu yardımın usûl ve esasları Bakanlıkça belirlenir.

MADDE 55- (1) Bakanlık, kamu ve özel bütün sağlık kuruluşlarında çalışmakta olan sağlık personeli için görevli olduğu kuruluşun bulunduğu yerleşim yeri sınırları içinde ikamet etme mecburiyeti getirebilir. Bu mecburiyetin usûl ve esasları Bakanlıkça belirlenir.

MADDE 56- (1) Bakanlık veya bağlı kuruluşlarının kadrolarında tıpta ve dış hekimliğinde uzmanlık mevzuatına göre diğer kamu kurum ve kuruluşlarında uzmanlık eğitimi veya yan dal uzmanlık eğitimi yaptırılabilir. Bu şekilde eğitim yapmak isteyenler, döner sermaye ek ödemesi hariç her türlü malî ve sosyal hakları Bakanlık veya bağlı kuruluşları tarafından karşılanmak üzere ilgili kurum ve kuruluşlarda görevlendirilebilir. Bunlar, eğitimlerini tamamladıklarında görevlendirme süresi kadar Bakanlık veya bağlı kuruluşlarında hizmet yapmakla yükümlüdür. Söz konusu personelden örneği Maliye Bakanlığı tarafından hazırlanmış, yüklenme senedi ile muteber imzalı müteselsil kefalet senedi alınır. Bunların hizmet yükümlülüğünü yerine getirmeden görevinden ayrılması, müstafi sayılması, görevine son verilmesi veya Devlet memurluğundan çıkarılması halinde, kendileri için Bakanlıkça yapılmış

olan her türlü ödemeler toplamından, varsa hizmetin tamamlanan kısmı için hesaplanan miktar indirildikten sonra bakiye miktar kendilerinden kanuni faizi ile birlikte tahsil edilir. Tahsilat, borç miktarı ve ilgilinin durumu dikkate alınarak azami beş yıla kadar taksitlendirilerek yapılır.

(2) İlgililerin uzmanlık eğitiminde başarısızlığı veya kendi istekleri ile uzmanlık eğitimini bırakmaları durumunda ise, görevlendirme süresi kadar Bakanlığa hizmet yapmaları zorunludur. Belirtilen hizmet süresi kadar Bakanlığa hizmet yapmak istemeyenlere yapılmış olan her türlü masrafların tamamı birinci fıkradaki esaslara göre ödettirilir.

MADDE 57- *(1) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca düzenlenecek veya onaylanacak her türlü ruhsatlandırma, ürün üretim ve satış izin belgesi ve mesul müdürlük belgesi ile permi ve sertifikalar üzerinden yüzellibin Türk Lirasını geçmemek üzere Bakanlıkça belirlenecek tarifelere göre ücret alınır. Ancak Bakanlıkça alınması teşvik edilen belgelerden ücret alınmayabilir. Bu tarifeler her yıl güncellenir ve ücretler 213 sayılı Vergi Usûl Kanununa göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılır.*

(2) Bakanlık veya bağlı kuruluşlarınca düzenlenecek, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının planlamaları çerçevesinde, gerçek veya tüzel kişilere sağlık alanında belirli bir hizmeti verebilme veya hastane ve benzeri sağlık kuruluşları açabilme yetkisi veren lisansları açık artırma ile belirlenecek bedel karşılığında verilir. Lisans verilmesi ilgili faaliyet için gerekli olan izin veya ruhsat yerine geçmez. Lisans verilmesinin usûl ve esasları Bakanlıkça belirlenir.

(3) Bu madde kapsamında tahsil edilen tutarlar ilgisine göre genel bütçeye veya özel bütçeli bağlı kuruluşların bütçelerine gelir kaydedilir.

MADDE 58- *(1) 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usûlüne İlişkin Kanunun eki (2) sayılı cetvele 'Vergi Dairesi Başkanları,' ibaresinden sonra gelmek üzere 'Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu Başkanı ve Başkan Yardımcıları, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu Başkanı ve Başkan Yardımcıları, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Başkanı ve Başkan Yardımcıları,' ibaresi eklenmiştir.*

(2) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) Sayılı Cetvele '53) Türkiye Halk Sağlığı Kurumu' ve '54) Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu' sıraları eklenmiş; (II) Sayılı Cetvelin 'B) Özel Bütçeli Diğer İdareler' bölümünün 18 numaralı sırasında yer alan 'Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü' ibaresi 'Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü' olarak değiştirilmiş ve aynı Cetvele '44) Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu' sırası eklenmiştir.

(3) 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı Cetvelde yer alan Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığı ve Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü kadroları ile birlikte çıkarılmış; Sağlık Bakanlığına ait kadrolar iptal edilmiştir.

(4) Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellere, Sağlık Bakanlığı, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu, Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü bölümleri olarak eklenmiştir.

(5) 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununun 33 üncü maddesinin (b) fıkrasına 'Millî Eğitim Denetçileri ve Millî Eğitim Denetçi Yardımcıları ile İl Eğitim Denetmenleri ve İl Eğitim Denetmen Yardımcıları,' ibaresinden sonra gelmek üzere 'Sağlık Denetçileri ve Sağlık Denetçi Yardımcıları' ibaresi eklenmiştir.

(6) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) 36 ncı maddesinin 'Ortak Hükümler' bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendine 'Millî Eğitim Uzman Yardımcıları ve Millî Eğitim Denetçi Yardımcıları,' ibaresinden sonra gelmek üzere 'Sağlık Uzman Yardımcıları ve Sağlık Denetçi Yardımcıları'; 'Millî Eğitim Uzmanlığına ve Millî Eğitim Denetçiliğine,' ibaresinden sonra gelmek üzere 'Sağlık Uzmanlığına ve Sağlık Denetçiliğine'

b) 152 nci maddesinin 'II- Tazminatlar' kısmının 'A- Özel Hizmet Tazminatı' bölümünün (b/1) bendindeki 'klinik şefi, klinik şef yardımcısı' ibareleri 'Eğitim görevlisi,' şeklinde değiştirilmiş; (g) bendine 'Millî Eğitim Denetçi ve Denetçi Yardımcıları' ibaresinden sonra gelmek üzere 'Sağlık Denetçi ve Denetçi Yardımcıları'; (h) bendine 'İl Eğitim Denetmenleri' ibaresinden sonra gelmek üzere 'Sağlık Uzmanları'

c) Eki (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin;

1) 'I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı' bölümünün (d) bendine 'Müsteşar Yardımcıları ve Genel Müdürler' ibaresinden sonra gelmek üzere ', Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Başkanı, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu Başkanı, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu Başkanı';(g) bendine 'Denizcilik Uzmanları' ibaresinden sonra gelmek üzere ', Sağlık Uzmanları ve Sağlık Denetçileri,'

ç) Eki (II) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin '2. Yargı Kuruluşları, Bağlı ve İlgili Kuruluşlar ile Yüksek Öğretim Kuruluşlarında' başlıklı bölümünde yer alan 'Devlet Personel Başkanlığı Başkan Yardımcısı' ibaresinden sonra gelmek üzere 'Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Başkan Yardımcısı, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu Başkan Yardımcısı, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu Başkan Yardımcısı'

d) Eki (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 8 inci sırasının (a) bendine 'Millî Eğitim Denetçileri' ibaresinden sonra gelmek üzere 'Sağlık Denetçileri' ile (b) bendine 'Millî Eğitim Uzmanları' ibaresinden sonra gelmek üzere 'Sağlık Uzmanları'

ibareleri eklenmiş;

e) Ek 33 üncü maddesindeki tablonun (a) sırasında geçen 'Klinik şefi, şef yardımcısı' ibareleri 'Eğitim görevlisi' şeklinde değiştirilmiştir.

(7) 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Kanunun;

a) Ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Ek Madde 1- Kamu kurum ve kuruluşlarının uzman tabip, tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman ve tabip kadro ve pozisyonlarına yapılacak açıktan atamalar, açıktan atama izni alınmaksızın mevzuatta öngörülen işlemlerin tamamlanmasından sonra gerçekleştirilir ve bunların yerleştirilmeleri Sağlık Bakanlığınca sınavsız ve kura ile yapılır. Kura ile yapılacak atamalara ilişkin usûl ve esaslar Sağlık Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Tıpta ve dış hekimliğinde uzmanlık eğitimi, ilgili dalda tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan profesör, doçent, yardımcı doçent, eğitim görevlisi ve başasistanlar tarafından verilir. Yardımcı doçent ve başasistanların tıpta uzmanlık eğitim verebilmeleri için bu kadrolarda bir yıl çalışmaları şarttır.

Eğitim ve araştırma hastanelerinde eğitim görevlilerinden biri hastane yöneticisi tarafından bir yıllık süre için ilgili birimin eğitim sorumlusu olarak görevlendirilir, idari

sorumlusu ise aynı süreyle ilgili daldaki uzmanlar arasından seçilir. Birimin eğitim sorumlusuna idarî sorumluluk görevi de verilebilir.

Eğitim görevlisi, başasistan ve asistan kadrolarına açıktan atama izni alınmaksızın ilgili mevzuatı çerçevesinde atama yapılır.

Başasistan kadrolarına atamalar, ilgili dalda uzman olan ve meslekî çalışma, bilimsel yayın ve yabancı dilde yeterliliği bulunan tabip, diş tabipleri ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlar arasından Kurumca yapılacak veya yaptırılacak meslekî sınavla yapılır.

Profesör veya doçentlerin eğitim ve araştırma hastanelerine eğitim görevlisi olarak atanmaları, Kurumca yapılacak ilan üzerine müracaat eden adayların bilimsel çalışmaları ve eğitici nitelikleri değerlendirilerek yapılır. Adayların bilimsel çalışmalarını ve eğitici niteliklerini değerlendirmek üzere ilgili uzmanlık alanlarında üç profesör tespit edilir. Bunlar adaylar hakkındaki mütalaalarını, öncelik sıralaması yaparak ayrı ayrı bildirir ve bu mütalaalara göre görevlendirme yapılır.

Başasistan olarak atanma ve yeterlilik kriterleri ile sınavlara ilişkin usûl ve esaslar Sağlık Bakanlığı tarafından yönetmelik ile düzenlenir.'

b) Ek 7 nci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

'Değeri yirmi milyon Türk Lirasına kadar olan tesislerin bu madde kapsamında yaptırılmasına Sağlık Bakanınca karar verilebilir.'

c) Ek 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Ek Madde 9- Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarına ait kurum ve kuruluşlar ile üniversitelerin ilgili birimleri, karşılıklı olarak işbirliği çerçevesinde birlikte kullanılabilir. Üniversite tarafından, birlikte kullanılan kurum ve kuruluşlarda görevli personelin profesör ve doçent kadrolarına atanabilmesi için Bakanlığa ve bağlı kuruluşlarına ait eğitim görevlisi kadroları da kullanılabilir. Birlikte kullanım ve işbirliğine ilişkin usûl ve esaslar ile ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde döner sermaye gelirlerinden personele yapılacak ek ödemelere ilişkin esaslar Maliye Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.'

(8) 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun;

a) 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Madde 1- Türkiye Cumhuriyeti dâhilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için tıp fakültesinden diploma sahibi olmak şarttır.'

b) 4 üncü maddesinin birinci cümlesindeki 'Türk hekimlerinin' ibaresi 'hekimlerin' şeklinde değiştirilmiş ve aynı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

'Geçici Madde 9- 1/1/2020 tarihine kadar, 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Kanun hükümlerine göre sözleşmeli aile hekimi olarak çalışmakta olanlar, tıpta uzmanlık sınavı sonuçlarına göre, merkezi yerleştirmeye tabi olmaksızın, Tıpta Uzmanlık Kurulunca belirlenen esaslar çerçevesinde aile hekimliği uzmanlık eğitimi yapabilir. Bu eğitim uzaktan ve/veya kısmi zamanlı eğitim metotları da uygulanmak suretiyle yapılabilir ve en az altı yılda tamamlanır. Eğitim süresince aile hekimliği sözleşmesi devam eder. Uzmanlık eğitimi ile beraber aile

hekimliği hizmetlerinin yürütülmesine, ilgililere ve eğitim sorumlularına ödenecek ücretlere ilişkin usûl ve esasları 5258 sayılı Kanunun 8 inci maddesine göre hazırlanan yönetmeliklerle belirlenir.

Bu maddeye göre yapılacak aile hekimliği uzmanlık eğitiminde çekirdek eğitim müfredatının ve rotasyonların uygulanması ve eğitimin şekli ile sair hususlar Tıpta Uzmanlık Kurulunca belirlenir.'

(9) 25/2/1954 tarihli ve 6283 sayılı Hemşirelik Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Madde 3- Bu Kanun hükümlerine göre hemşire unvanı kazanmış olanların dışında hiç kimse Türkiye'de hemşirelik mesleğini icra edemez.'

(10) 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Aile Hekimliği Pilot Uygulaması Hakkında Kanunun;

a) Adı 'Aile Hekimliği Kanunu' olarak değiştirilmiş ve 1 inci maddesinde geçen 'pilot olarak' ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

b) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki 'görevlendirmeye' ibaresinden sonra gelmek üzere 'veya aile hekimliği uzmanlık eğitimi veren kurumlarla sözleşme yapmaya' ibaresi eklenmiş, üçüncü fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, yedinci fıkrasında yer alan 'karşılanmayan gider unsurları' ibaresinden sonra gelmek üzere ', belirlenen standartlar çerçevesinde sağlığın geliştirilmesi, hastalıkların önlenmesi, takibi ve kontrolündeki başarı oranı' ibaresi eklenmiştir.

'Bu personelin, sözleşmeli statüde geçen süreleri kazanılmış hak derece ve kademelerinde veya kıdemlerinde değerlendirilerek her yıl işlem yapılır ve bunlar talepleri halinde eski görevlerine atanırlar.'

c) 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

'Aile hekimliği hizmetleri dışında kalan birinci basamak sağlık hizmetleri toplum sağlığı merkezleri tarafından verilir ve bu merkezlerin organizasyonu, kadroları, görevleri ile çalışma usûl ve esasları Türkiye Halk Sağlığı Kurumunca belirlenir.'

(11) 24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun;

a) 126 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Madde 126- Gıda üretim ve satış yerleri ve toplu tüketim yerleri ile insan bedenine temasın söz konusu olduğu temizlik hizmetlerine yönelik sanatların ifa edildiği iş yeri sahipleri ve bu iş yerlerinin işletenleri, çalışanlarına, hijyen konusunda bu iş yerlerindeki meslek ve faaliyetin gerektirdiği eğitimi vermeye veya çalışanların bu eğitimi almalarını sağlamaya, belirtilen eğitimleri almış kişileri çalıştırmaya, çalışan kişiler ise bu eğitimleri almaya mecburdurlar. Bizzat çalışmaları durumunda, iş yeri sahipleri ve işletenleri de bu fıkra kapsamındadır.

Bulaşıcı bir hastalığı olduğu belgelenenler ile iş yerinin faaliyet ve hizmetlerinden doğrudan yararlananları rahatsız edecek nitelikte ve görünür şekilde açık yara veya cilt hastalığı bulunanlar, bizzat çalışan iş yeri sahipleri ve işletenleri de dâhil olmak üzere, alınacak bir

raporla hastalıklarının iyileştiği belgeleninceye kadar, birinci fıkrada belirtilen iş yerlerinde çalışamaz ve çalıştırılmazlar. Çalışanlar, hastalıkları konusunda işverene bilgi vermekle yükümlüdür.'

b) 127 nci maddesi aşağıdaki şekilde düzenlenmiş ve Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

'Madde 127- 126 ncı maddede belirtilen iş yerlerindeki hijyen eğitime yönelik hususlara, bu iş yerlerinde çalışmaya engel bulaşıcı hastalıkların ve cilt hastalıklarının neler olduğuna, iyileşme hâlinin belirlenmesine, hangi meslek ve sanat erbabının 126 ncı madde kapsamında olduğuna ilişkin usûl ve esaslar, Sağlık, İçişleri ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

126 ncı maddede belirtilen iş yerlerinde bulaşıcı bir hastalık veya bir salgın hastalık çıkması durumunda, bu hastalıkla alakalı gerekli incelemeler, analiz masrafları iş yeri sahipleri ve işletenlerince karşılanmak üzere ilgili kurumlar tarafından yapılır.

126 ncı maddede belirtilen iş yerlerinde bulaşıcı bir hastalık veya bir salgın hastalık çıkması hâlinde doğacak hukukî sorumluluklar ile bu durumdan zarar gören kişi veya kurumların hukukî yol vasıtasıyla talep edebilecekleri tazminat ödemeleri veya olabilecek diğer ödemeler iş yeri sahiplerine ve işletenlerine aittir.'

'GEÇİCİ MADDE 1- 127 nci maddede belirtilen yönetmelik, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren altı ay içinde yürürlüğe konulur ve anılan yönetmelik yürürlüğe girinceye kadar ilgili mevzuat hükümlerinin uygulanmasına devam edilir.'

(12) 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Diş Hekimleri Birliği Kanununun;

a) 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'f) Faaliyet alanı içerisindeki muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin rehber tarife teklifi hazırlayarak Birlik Merkez Yönetim Kuruluna göndermek,'

b) 26 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'e) Odaların faaliyet alanı içerisindeki muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin rehber tarife tekliflerini tasdik etmek,'

c) 40 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Rehber tarife belirlenmesi

Madde 40- Oda Yönetim Kurulları her yıl aralık ayı içinde, diş hekimlerinin uygulayacakları muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin bir rehber tarife hazırlayarak Birlik Merkez Yönetim Kuruluna gönderirler.

Birlik Merkez Yönetim Kurulu, rehber tarife tekliflerini aynen veya gerekli gördüğü değişiklikleri yaparak tasdik eder ve bu tarifeleri Sağlık Bakanlığına bildirir.'

(13) 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun;

a) 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Madde 1- Bakanlık ve bağılı kuruluşların (Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü ile Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu hariç) merkez ve taşra teşkilatında döner sermaye işletmesi kurulabilir. Bakanlık merkez ve taşra teşkilatı için tahsis edilen döner sermaye miktarı bir milyar; Türkiye Halk Sağlığı Kurumu merkez ve taşra teşkilatı için bir milyar; Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu merkez ve taşra teşkilatı için sekiz milyar Türk Lirasıdır. Bu miktar her bütçe yılı içinde Bakanlar Kurulunca ihtiyaca göre artırılabilir. İl Sağlık Müdürlüğü ile Türkiye Halk Sağlığı Kurumunun taşra teşkilatı için müşterek döner sermaye işletmeleri kurulabilir. Müşterek döner sermaye işletmelerinin kurulması ve işletilmesine dair usûl ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.'

b) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) ve (i) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, anılan fıkra ile üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki bentler eklenmiş ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'd) Yabancı hastalara verilen sağlık hizmetlerini,'

'i) Gecikme zamları ve faiz gelirleri,'

'j) Diğer gelirler,'

'i)Yurt içi, yurt dışı eğitim giderleri,

j) Araştırma-geliştirme, danışmanlık ve bilirkişilik giderleri,

k) Bakanlık Merkez Döner Sermaye hesabına aktarılan tutarlar,

l) Diğer giderler,'

'Bu Kanuna tâbi döner sermayeli işletmeler, gerekli gördükleri hallerde ihtiyaç duydukları mal ve hizmetleri belirleyecekleri fiyat üzerinden, birbirlerinden temin edebilirler.'

c) 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Madde 4- Bakanlık ve bağılı kuruluşların merkezinde, muhasebe iş ve işlemleri yürütmek ve malî yılın sonundan itibaren 4 ay içerisinde işletmelerin umumi bilançolarını konsolide ederek Sayıştaya ve Maliye Bakanlığına göndermek üzere merkez döner sermaye saymanlıkları kurulur.'

ç) 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Madde 5- Personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden, döner sermayeli sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan memurlar ve sözleşmeli personel ile açıktan vekil olarak atananlara mesai içi veya mesai dışı ayrımı yapılmaksızın ek ödeme yapılabilir. Sağlık kurum ve kuruluşlarında Bakanlıkça belirlenen hizmet sunum şartları ve kriterleri de dikkate alınmak suretiyle, bu ödemenin oranı ile esas ve usûlleri; personelin unvanı, görevi, çalışma şartları ve süresi, hizmete katkısı, performansı, tetkik, eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetleri ile muayene, ameliyat, anestezi, girişimsel işlemler ve özellik arz eden riskli bölümlerde çalışma gibi unsurlar esas alınarak Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Sağlık Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Bakanlık merkez teşkilatı ile Türkiye Halk Sağlığı Kurumu (laboratuvarlar hariç) ve Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun merkez teşkilatında görev yapanlar dışındaki personele, ilgili personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden bir ayda yapılacak ek ödemenin tutarı, ilgili personelin bir ayda alacağı aylık (ek gösterge dâhil), yan ödeme ve her türlü tazminat (makam, temsil ve görev tazminatı ile yabancı dil tazminatı hariç) toplamının;

eğitim görevlisi ile uzman tabip kadrosuna atanan profesör ve doçentlerde yüzde 800'ünü, uzman tabip ve tıpta uzmanlık mevzuatında belirtilen dallarda bu mevzuat hükümlerine göre uzman olanlar ile uzman dış tabiplerinde yüzde 700'ünü, pratisyen tabip ve dış tabiplerinde yüzde 500'ünü, idarî sağlık müdür yardımcısı, hastane müdürü ve eczacılarda yüzde 250'sini, başhemşirelerde yüzde 200'ünü, diğer personelde ise yüzde 150'sini geçemez. İşin ve hizmetin özelliği dikkate alınarak yoğun bakım, doğumhane, yeni doğan, süt çocuğu, yanık, diyaliz, ameliyathane, enfeksiyon, özel bakım gerektiren ruh sağlığı, organ ve doku nakli, acil servis ve benzeri sağlık hizmetlerinde çalışan personel için yüzde 150 oranı, yüzde 200 olarak uygulanır. Nöbet hizmetleri hariç olmak üzere mesai saatleri dışında gelir getirici çalışmalarından doğan katkılarına karşılık olarak tabip, dış tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlara bu fıkradaki oranların yüzde 30'unu, diğer personele yüzde 20'sini geçmeyecek şekilde ayrıca ek ödeme yapılır. Sözleşmeli olarak istihdam edilen personele yapılacak ek ödemenin tutarı ise, aynı birimde aynı unvanlı kadroda çalışan ve hizmet yılı aynı olan emsali personel esas alınarak belirlenir ve bunlara yapılacak ek ödeme hiçbir şekilde emsaline yapılabilecek ek ödeme üst sınırını geçemez. Bu fıkra uyarınca personele her ay yapılacak ek ödeme tutarı, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi uyarınca kadro ve görev unvanı veya pozisyon unvanı itibarıyla belirlenmiş olan ek ödeme tutarından az olamaz. Bu kapsamdaki personel için 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası hükmü uygulanmaz.

Bakanlık taşra teşkilatı ile Türkiye Halk Sağlığı Kurumu taşra teşkilatı, döner sermaye gelirleri ile nakit kaynaklarını personele ek ödeme dağıtımında kullanabilir. İkinci ve üçüncü basamak sağlık kurumlarında ise personelin katkısı ile elde edilen döner sermaye gelirlerinden, o birimde görevli personele yapılacak ek ödeme toplamı, ilgili birimin carî yıldaki döner sermaye gelirinin yüzde 50'sini aşamaz.

Bakanlık ve bağlı kuruluşların merkez ve taşra teşkilatında kurulan döner sermaye işletmeleri, sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi, kaliteli ve verimli hizmet sunumunun teşvik edilmesi, sağlık kurum ve kuruluşlarının kendi imkânlarıyla karşılayamadıkları ihtiyaçların giderilmesi, eğitim, araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesi, Bakanlık taşra teşkilatı ile Türkiye Halk Sağlığı Kurumu taşra teşkilatının desteklenmesi, Bakanlık merkez ve taşra teşkilatında ve Türkiye Halk Sağlığı Kurumu merkez ve taşra teşkilatı ile Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun merkez teşkilatında görev yapan memurlar ile sözleşmeli personele ek ödemede bulunulması amacıyla yapılacak giderlere iştirak etmek için aylık gayrisafi hasılatattan aylık tahsil edilen tutarın yüzde 6'sını geçmemek üzere Bakanlıkça belirlenecek oranı Bakanlık Döner Sermaye Merkez Saymanlığı hesabına aktarırlar.

Bu hesaplarda toplanacak tutarların dağılım ve harcanmasına ilişkin kriterler ile altıncı fıkra uyarınca personele yapılacak ek ödemenin oran, esas ve usûlleri Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Sağlık Bakanlığınca belirlenir.

Bakanlık merkez teşkilatı ile Türkiye Halk Sağlığı Kurumu ve Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun merkez teşkilatında görev yapan personele yapılacak ek ödemenin tutarı en yüksek devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil) % 200'ünü geçemez. Ek ödeme tutarı, görev yapılan birim ve iş hacmi, görevin önem ve güçlüğü, çalışma süresi, personelin sınıfı, kadro unvanı, derecesi ve atanma biçimi gibi kriterler ile personele aylık ve özlük hakları dışında ilgili mevzuatına göre yapılan diğer ilave ödemeler dikkate alınarak belirlenir. Merkez teşkilatında görev yapan personele bu fıkra kapsamında yapılacak toplam ek ödeme, döner sermaye işletmelerinden cari yılda aktarılan tutarın yüzde ellisini geçemez ve bu ödemeler gelir vergisine tabi tutulmaz. Türkiye Halk Sağlığı Kurumu merkez ve taşra teşkilatı ile Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun merkez teşkilatında görev yapan personele bu madde uyarınca

yapılacak ek ödeme amacıyla Bakanlık tarafından kaynak aktarılabilir. Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu personeline bu fıkrafta belirtilen usûl ve esaslara göre Kurum bütçesinden ek ödeme yapılır.

4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 38 inci maddesine göre Sağlık Bakanlığı merkez teşkilatı ve bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarında görevlendirilenler, aynı maddede belirtilen ilave ödemelerden yararlanmamak kaydıyla, Bakanlık merkez veya bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yaptıkları unvan için belirlenen ek ödemeden faydalandırılır. Sağlık kurum ve kuruluşlarında ihtiyaç duyulması halinde, ilgilinin isteği ve kurumlarının muvafakatiyle diğer kamu kurum ve kuruluşlarında görevli sağlık personeli haftanın belirli gün veya saatlerinde veyahut belirli vakalar ve işler için görevlendirilebilirler. Yıl veya ay itibarıyla belirli bir süre için görevlendirme halinde bu kişilere, sadece görevlendirildikleri sağlık kuruluşundaki döner sermaye işletmesinden ödeme yapılır. Belirli bir vaka ve iş için görevlendirilenlere ise, kadrosunun bulunduğu kurumdaki döner sermaye işletmesinden yapılan ödemenin yanı sıra, katkı sağladıkları vaka ve iş dolayısıyla görevlendirildiği sağlık kuruluşundaki döner sermaye işletmesinden, birinci ve ikinci fıkra esasları çerçevesinde ve toplamda tavan oranları geçmemek üzere döner sermayeden ek ödeme yapılır. Bu görevlendirmeye ilişkin usûl ve esaslar Sağlık Bakanlığınca belirlenir.

Döner sermayeli işletmelerin malî imkânı elverişli olanlarından, malî durumu yetersiz olanlara karşılıksız veya borç olarak kaynak aktarmaya Sağlık Bakanı yetkilidir.

Bakanlık ve bağlı kuruluşları ile kamu kurum ve kuruluşları haricindeki kuruluş veya kişilerce, sağlık hizmetleri dışında, kurum içinde veya hizmetin gerektirdiği yerde, kurumdan istenecek bilimsel görüş, proje, araştırma ve benzeri hizmetler Kurumca kabul edilecek esaslara bağlı olmak üzere yapılabilir. Bu hususta alınacak ücretler döner sermayeye gelir kaydedilir. Bu şekilde elde edilen gelirin safi tutarının % 65'ine kadar tutar Bakanlıkça belirlenecek esaslar çerçevesinde projeyi yürüten personele ödenir. Bu ödemenin yapılmasında ikinci fıkrafta öngörülen tavan sınırlamaları dikkate alınmaz.'

d) Ek 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının kadro ve pozisyonlarına (döner sermaye dâhil) atanan ve 5 inci madde (altıncı fıkrası hariç) gereğince döner sermaye gelirlerinden ek ödeme alan eğitim görevlilerine en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil) % 410'u, uzman tabip, tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanlar ile uzman dış tabiplerine % 335'i ve pratisyen tabip ve dış tabiplerine ise % 180'i oranında, her ay herhangi bir katkıya bağlı olmaksızın döner sermaye gelirlerinden ek ödeme yapılır. Kamu hastane birliklerinde ve hastanelerin sözleşmeli pozisyonlarında istihdam edilen tabipler için de bu hüküm uygulanır. Bu ödemeye hak kazanılmasında ve ödenmesinde aylıklara ilişkin hükümler uygulanır.

Bu madde kapsamında yapılan aylık ek ödeme tutarı, 5 inci madde ile Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşların Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesi uyarınca aynı aya ilişkin olarak yapılacak ek ödeme tutarından mahsup edilir. Bu maddeye göre yapılan ek ödemenin 5 inci madde ile Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşların Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesi uyarınca aynı aya ilişkin olarak yapılacak ek ödemeden fazla olması halinde aradaki fark geri alınmaz. Bu madde kapsamında ödeme yapılanlara 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi hükümlerine göre ek ödeme yapılmaz. '

(14) Bu maddenin yayımı tarihinde;

a) 13/12/1983 tarihli ve 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname,

b) 30/12/1940 tarihli ve 3959 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Merkez Hıfzıssıhha Müessesesi Teşkiline Dair Kanun,

c) 3/3/1926 tarihli ve 767 sayılı Türk Kodeksi Hakkında Kanun,

ç) 9/7/1943 tarihli ve 4459 sayılı Köy Ebeleri ve Köy Sağlık Memurları Teşkilatı Yapılmasına ve 3017 Numaralı Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti Teşkilat ve Memurin Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Kanun,

d) 24/4/1530 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 10 ilâ 15 inci maddeleri,17 nci maddesi ve 180 inci maddesi,

e) 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun 5 inci, 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddeleri ile 9 uncu maddesinin (a) bendi,

f) 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun 9 uncu maddesi,

g) 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 7 nci, 8 inci, 9 uncu ve 11 inci maddeleri ile 12 nci maddesinin ikinci fıkrası ile ek 4 üncü maddesi,

ğ) 23/1/1953 tarihli ve 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanunun 1 inci maddesinde geçen 'tabipliğin kamu ve kişi yararına uygulanıp geliştirilmesini sağlamak' ibaresi,

yürürlükten kaldırılmıştır.

(15) Mevzuatta, bu Kanun Hükmünde Kararname ile yürürlükten kaldırılan kanun, kanun hükmünde kararname veya maddelerine yapılan atıflar, bu Kanun Hükmünde Kararnameye veya ilgili hükümlerine; Sağlık Bakanlığı, Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığı ve Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğüne yapılan atıflar, bu Kanun Hükmünde Kararname ile yeniden yapılandırılan Sağlık Bakanlığı veya görev ve faaliyet alanlarına göre ilgili bağlı kuruluşlarına yapılmış sayılır.

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bakanlık ve bağlı kuruluşlar teşkilat ve kadrolarını bu maddenin yayımı tarihinden itibaren en geç 1 yıl içinde bu Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine uygun hale getirir. Kadrolar bu Kanun Hükmünde Kararnameye uygun hale getirilinceye kadar, Bakanlık ve bağlı kuruluşlara verilen görevler daha önce bu görevleri yapmakta olan birimler ve personel tarafından; harcama ve ödemeler de ilgili bütçesinden yapılmaya devam edilir.

GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen düzenleyici işlemler bu maddenin yayımı tarihinden itibaren en geç 1 yıl içinde yürürlüğe konulur. Anılan düzenlemeler yürürlüğe konuluncaya kadar, mevcut düzenlemelerin bu Kanun Hükmünde Kararnameye aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edilir.

GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararname ile yeniden yapılandırılan Bakanlık, kaldırılan Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığı ve Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğünün üçüncü kişilerle yapmış olduğu veya taraf olduğu her türlü taahhüt, sözleşme, hak, alacak ve borçları ile dava ve icra tâkipleri, teşkilatlarını bu Kanun Hükmünde

Kararname hükümlerine uygun hale getirdikten sonra Bakanlık ve ilgisine göre bağlı kuruluşlara devredilmiş sayılır.

(2) Maliye Bakanlığı uhdesinde Hazine Avukatları tarafından Bakanlık ve Refik Saydam Hıfzısıhha Merkezi Başkanlığının görevlerine ilişkin takip edilen dosyalar Maliye Bakanlığı ve Bakanlıkça müştereken belirlenecek esaslara göre bu maddenin yayımı tarihinden itibaren bir yıl içinde Bakanlığa ve ilgisine göre bağlı kuruluşlara devredilir. Bu şekilde devredilen dava ve icra takipleri ile ilgili olarak devir tarihine kadar yapılmış her türlü işlem Bakanlık adına yapılmış sayılır.

GEÇİCİ MADDE 4- *(1) Bu maddenin yayımı tarihinde görevde bulunan, Sağlık Bakanlığı, Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü ve Refik Saydam Hıfzısıhha Merkezi Başkanlığının merkez, taşra ve döner sermaye kadrolarına atanmış olan ve kadroları iptal edilen personelden; Teftiş Kurulu Başkanı, Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı, Müstakil Daire Başkanı, Bakanlık Müşaviri, Daire Başkanı, Özel Kalem Müdürü, Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri, Başkan Yardımcısı, Döner Sermaye Merkez Müdürü, İl Sağlık Müdürü, İl Sağlık Müdür Yardımcısı, Şube Müdürü ile Müdür ve Müdür Yardımcısı unvanlı kadrolarda bulunanların görevleri, bu maddenin yayımı tarihinde sona erer. Bu fıkra uyarınca görevleri sona erenlerden Teftiş Kurulu Başkanı, Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı, Müstakil Daire Başkanı, Bakanlık Müşaviri, Daire Başkanı, Özel Kalem Müdürü, Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri, Başkan Yardımcısı ve İl Sağlık Müdürü kadrolarında bulunanlar ekli (2) sayılı liste ile ihdas edilen Bakanlık Müşaviri kadrolarına; diğerlerinden merkez teşkilatında bulunanlar ekli (2) sayılı liste ile ihdas edilen Araştırmacı, taşra teşkilatında bulunanlar ekli (3) sayılı liste ile ihdas edilen Araştırmacı kadrolarına halen bulundukları kadro dereceleriyle atanmış sayılır. Bu madde uyarınca ihdas edilen Bakanlık Müşaviri ile Araştırmacı kadroları herhangi bir sebeple boşalması halinde hiçbir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır. Bu fıkraya göre Bakanlık Müşaviri ve Araştırmacı kadrolarına atanmış sayılanlar, Bakanın uygun göreceği merkez veya taşra teşkilatına ait birimlerde çalıştırılabilir.*

(2) Birinci fıkra da sayılanlar dışında kalanlardan Bakan Yardımcısı, Müsteşar, Müsteşar Yardımcısı, Strateji Geliştirme Başkanı ve I. Hukuk Müşaviri Bakanlıktaki aynı unvanlı kadrolara, kadro unvanı değişmeyen diğer personel Bakanlık ve bağlı kuruluşlardaki aynı unvanlı kadrolara atanmış sayılır. Diğer personel bu maddenin yayımı tarihini izleyen bir yıl içinde, öğrenim durumları, hizmet sınıfları ve halen bulundukları teşkilatlar itibarıyla Bakanlık veya bağlı kuruluşlarının merkez, taşra ve döner sermaye teşkilatı kadrolarına, kazanılmış hak aylık derecelerine uygun kadrolara atanır. Bunlar atama yapılıncaya kadar mevcut kadrolarına ait aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatları ile diğer malî haklarını almaya devam eder ve bu süre içerisinde durumlarına uygun işlerde görevlendirilir. Bu fıkra kapsamındaki işlemler Bakanlık tarafından oluşturulacak komisyon tarafından sonuçlandırılır.

(3) Bu maddenin yayımı tarihinde başmüfettiş, müfettiş ve müfettiş yardımcısı kadrolarında bulunanlar, durumlarına göre bulundukları kadro dereceleriyle Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının sağlık başdenetçisi, sağlık denetçisi ve sağlık denetçi yardımcısı kadrolarına atanırlar. Bunların başmüfettiş, müfettiş ve müfettiş yardımcısı kadrolarında geçirdikleri süreler sağlık başdenetçisi, sağlık denetçisi ve sağlık denetçi yardımcısı kadrolarında geçmiş sayılır.

(4) Birinci fıkra uyarınca atanan veya atanmış sayılan personelin yeni kadrolarına atandıkları veya atanmış sayıldıkları tarih itibarıyla eski kadrolarına ilişkin olarak en son ayda sözleşme ücreti, aylık, ek gösterge, ikramiye (bir aya isabet eden net tutarı), her türlü zam ve tazminatları, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, ek ücret, ek ödeme ve benzeri adlarla yapılan her türlü ödemelerin (ilgili mevzuatı uyarınca fiili çalışmaya bağlı fazla mesai

ücreti ve performansla ilgili döner sermaye ek ödemesi hariç) toplam net tutarının (Bu tutar sabit bir değer olarak esas alınır.); yeni atandıkları veya atanmış sayıldıkları kadrolara ait aylık, ek gösterge, ikramiye (bir aya isabet eden net tutarı), her türlü zam ve tazminatları, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, ek ücret, ek ödeme ve benzeri adlarla yapılan her türlü ödemelerin (ilgili mevzuatı uyarınca fiili çalışmaya bağlı fazla mesai ücreti ve performansla ilgili döner sermaye ek ödemesi hariç) toplam net tutarından fazla olması halinde aradaki fark tutarı, herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaksızın fark kapanıncaya kadar ayrıca tazminat olarak ödenir. Atandıkları veya atanmış sayıldıkları kadro unvanlarında isteğe bağlı olarak herhangi bir değişiklik olanlarla, kendi istekleriyle başka kurumlara atanana fark tazminatı ödenmesine son verilir.

(5) Bu maddenin yayımı tarihinde Sağlık Bakanlığı, Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü ve Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığında 4924 sayılı Kanun, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) ve (C) fıkraları uyarınca vizeli pozisyonlarda çalıştırılan sözleşmeli ve geçici personel ile sürekli ve geçici işçiler, çalıştığı birim ve teşkilatı esas alınarak mevcut pozisyon ve kadrolarıyla Bakanlık ve bağlı kuruluşlara başkaca bir işleme gerek kalmaksızın devredilmiş sayılır. Anılan idarelere ait boş kadro ve pozisyonlar, bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihte başkaca bir işleme gerek kalmaksızın, bulundukları teşkilatlar esas alınarak Bakanlık ve bağlı kuruluşlarına devredilmiş sayılır. Bu fıkra kapsamındaki işlemler Bakanlık tarafından oluşturulacak komisyon tarafından bu maddenin yayımı tarihinden itibaren altı ay içinde sonuçlandırılır.

(6) Bu Kanun Hükmünde Kararname ile kadroları kaldırılan ve (2) ve (3) sayılı listedeki kadrolara atanan personel dâhil, kadrolarının iptali sebebiyle yeni kadrolara atanacaklar, kadro standartları uygun olmak ve altı ay içinde müracaatta bulunmak kaydıyla, bir defaya mahsus olmak üzere, mevzuattaki atama ve nakillerle ilgili kısıtlamalara bağlı olmaksızın istedikleri il ve ya ilçelerdeki birimlerin durumlarına uygun kadrolarına atama ve nakilleri gerçekleştirilir.

(7) Bu maddenin yayımı tarihinden itibaren bir yıl süreyle 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin son fıkrasında yer alan sınırlama ile bağlı olmaksızın boş kadrolarda sınıf, unvan ve derece, dolu kadrolarda derece değişikliği yapmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 5- (1) Bu maddenin yayımı tarihinden itibaren bir yıl içinde Bakanın onayıyla Kamu Hastane Birlikleri oluşturulur. Birlik teşkiline ilişkin onayın alındığı tarihte ilgili birlik kapsamındaki sağlık kurumlarında bulunan baştabip, baştabip yardımcısı, hastane müdürü, hastane müdür yardımcısı ve başhemşire kadrolarında bulunanların bu görevleri sona erer. Görevleri sona eren personelden hastane müdür ve müdür yardımcıları ekli (3) sayılı listede ihdas edilen Kurumun taşra teşkilatı kadrolarına hâlen bulundukları kadro dereceleriyle hiçbir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır. Bunlar durumlarına göre Bakanlıkta ve bağlı kuruluşlarında uygun görülen işlerde çalıştırılır. Bu şekilde atananların kadroları, herhangi bir sebeple boşaldığında hiçbir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır. Baştabip, baştabip yardımcısı ve başhemşire kadrolarında bulunanlar meslekleri ile ilgili hizmet sınıflarındaki durumlarına uygun kadrolara atanırlar. Bu Kanun Hükmünde Kararname uyarınca birlik kapsamına alınan sağlık kurumlarında baştabip, baştabip yardımcısı, hastane müdürü, hastane müdür yardımcısı ve başhemşire görevlerini ikinci görev, vekâlet veya görevlendirme suretiyle yürüten personelin bu görevleri kendiliğinden sona erer.

(2) Birinci fıkra uyarınca ekli (3) sayılı listede ihdas edilen kadrolara atananların bu kadrolara atandıkları veya atanmış sayıldıkları tarih itibarıyla eski kadrolarına ilişkin olarak en son ayda sözleşme ücreti, aylık, ek gösterge, ikramiye (bir aya isabet eden net tutarı), her türlü

zam ve tazminatları, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, ek ücret, ek ödeme ve benzeri adlarla yapılan her türlü ödemelerin (ilgili mevzuatı uyarınca fiili çalışmaya bağlı fazla mesai ücreti ve performansla ilgili döner sermaye ek ödemesi hariç) toplam net tutarının (Bu tutar sabit bir değer olarak esas alınır.); yeni atandıkları veya atanmış sayıldıkları kadrolara ilişkin aylık, ek gösterge, ikramiye (bir aya isabet eden net tutarı), her türlü zam ve tazminatları, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, ek ücret, ek ödeme ve benzeri adlarla yapılan her türlü ödemelerin (ilgili mevzuatı uyarınca fiili çalışmaya bağlı fazla mesai ücreti ve performansla ilgili döner sermaye ek ödemesi hariç) toplam net tutarından fazla olması halinde aradaki fark tutarı, herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaksızın fark kapanıncaya kadar ayrıca tazminat olarak ödenir. Atandıkları veya atanmış sayıldıkları kadro unvanlarında isteğe bağlı olarak herhangi bir değişiklik olanlarla, kendi istekleriyle başka kurumlara atanana fark tazminatı ödenmesine son verilir.

GEÇİCİ MADDE 6- (1) Bu maddenin yayımı tarihinde görevde bulunan klinik şefi ve klinik şef yardımcılarının görevleri bu maddenin yayımı tarihinde sona erer. Bunlar eğitim görevlisi kadrolarına kazanılmış hak aylık dereceleriyle atanmış sayılır.

GEÇİCİ MADDE 7- (1) Bağlı kuruluşlara devredilen sağlık kuruluşlarında muhasebe hizmetlerini yürüten ve Maliye Bakanlığı kadrolarında bulunan personelden ihtiyaç duyulanlar, kurumların talebi ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç yılı geçmemek üzere görev yapmaya devam eder. Bu şekilde görevlendirilen personele döner sermayeden herhangi bir ödeme yapılmaz.

GEÇİCİ MADDE 8- (1) Bu Kanun Hükmündeki Kararname ile kaldırılan Sağlık Bakanlığının kullanımındaki bütün taşınır ve taşınmazlar Bakanlığa devredilir. Bunlardan ihtiyaç fazlası hâline gelenler Bakanlık tarafından oluşturulacak komisyonlar ve belirlenecek usûl ve esaslar çerçevesinde ihtiyaçlarına göre bağlı kuruluşlara bedelsiz olarak devredilir. Mülkiyeti Hazineye ait veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlardan Maliye Bakanlığınca, Bakanlığa tahsis edilmiş olan taşınmazlar, tahsis amacıyla kullanılmak üzere Bakanlığa tahsis edilmiş sayılır.

(2) Bu Kanun Hükmündeki Kararname ile kaldırılan Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğünün mülkiyetindeki taşınır ve taşınmazlar Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğüne devredilir. Refik Saydam Hfzıssıhha Merkezi Başkanlığına ait taşınır ve taşınmazlar Türkiye Halk Sağlığı Kurumuna devredilir. Mülkiyeti Hazineye ait veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlardan bu Kanun Hükmündeki Kararname ile kaldırılan Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü ve Refik Saydam Hfzıssıhha Merkezi Başkanlığına tahsis edilmiş olan taşınmazlar ise, ilgisine göre Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğüne ve Türkiye Halk Sağlığı Kurumuna tahsis edilmiş sayılır.

GEÇİCİ MADDE 9- (1) Bu maddenin yayımı tarihinde Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının kullanımında bulunan taşınır ve taşınmazlardan HEK'e ayrılanlar edinme şekline bakılmaksızın satışı yapılarak ilgili bütçelerine gelir kaydedilir.

GEÇİCİ MADDE 10- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararname gereğince yapılacak personel, taşınır ve taşınmaz mal, taşıt ve sair araç ve gereçlerin devri, nakli, tahsisi ve benzeri iş ve işlemleri yürütmek üzere; Bakanlık merkezinde müsteşar yardımcısı başkanlığında en az beş kişiden oluşan devir komisyonu oluşturulur.

GEÇİCİ MADDE 11- (1) Bu maddenin yayımı tarihinde Sağlık Bakanlığında 657 sayılı Kanunun 86 ncı maddesine göre vekil ebe ve hemşire olarak en az bir yıldan beri çalışmakta olan ve anılan Kanunun 48 inci maddesinde belirtilen genel şartları taşıyanlardan bu maddenin

yayımı tarihinden itibaren otuz gün içinde yazılı olarak başvuranlar, çalıştığı pozisyon unvanlarına göre, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası kapsamında vizelenecek ebe ve hemşire unvanlı sözleşmeli personel pozisyonlarına geçirilir.

(2) Bu madde hükümlerine göre sözleşmeli personel pozisyonlarına geçirilenlerin vekil olarak çalıştıkları hizmet süreleri, ebe ve hemşire unvanlı sözleşmeli personel pozisyonlarında geçirilmiş sayılır.

GEÇİCİ MADDE 12- (1) 6/4/2011 tarihi itibarıyla dış hekimliği fakültelerinde doktora eğitime başlamış veya doktora eğitimi kontenjanına yerleşmiş olanlardan isteyenler 56 ncı madde çerçevesinde eğitimlerine devam edebilir.

MADDE 59- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararname yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 60- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararname hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(I) SAYILI CETVEL
SAĞLIK BAKANLIĞI TEŞKİLATI

<i>Müsteşar</i>	<i>Sağlık Politikaları Kurulu</i>	<i>Müsteşar Yardımcısı</i>	<i>Hizmet Birimleri</i>
<i>Müsteşar</i>	<i>Sağlık Politikaları Kurulu</i>	<i>Müsteşar Yardımcısı</i>	<i>1. Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü</i>
		<i>Müsteşar Yardımcısı</i>	<i>2. Acil Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü</i>
		<i>Müsteşar Yardımcısı</i>	<i>3. Sağlık Geliştirilmesi Genel Müdürlüğü</i>
		<i>Müsteşar Yardımcısı</i>	<i>4. Sağlık Bilgi Sistemleri Genel Müdürlüğü</i>
		<i>Müsteşar Yardımcısı</i>	<i>5. Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğü</i>
			<i>6. Sağlık Yatırımları Genel Müdürlüğü</i>
			<i>7. Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü</i>
			<i>8. Hukuk Müşavirliği</i>

			9. Denetim Hizmetleri Başkanlığı
			10. Strateji Geliştirme Başkanlığı
			11. Yönetim Hizmetleri Genel Müdürlüğü
			12. Özel Kalem Müdürlüğü

(II) SAYILI CETVEL

SÖZLEŞMELİ PERSONEL POZİSYON UNVAN VE SAYILARI

POZİSYON UNVANI	POZİSYON SAYISI
GENEL SEKRETER	100
TIBBİ HİZMETLER BAŞKANI	100
İDARİ HİZMETLER BAŞKANI	100
MALİ HİZMETLER BAŞKANI	100
UZMAN*	2000
HASTANE YÖNETİCİSİ	500
BAŞHEKİM	850
MÜDÜR	1700
BAŞHEKİM YARDIMCISI	2000
MÜDÜR YARDIMCISI	2400
BÜRO GÖREVLİSİ**	450
TOPLAM	10300

(III) SAYILI CETVEL

KAMU HASTANE BİRLİKLERİ SÖZLEŞME ÜCRETİ CETVELİ		
Unvanı	Sözleşme Ücreti Oranı %	Ek Ödeme Tavan Oranı %

Genel Sekreter		
<i>Profesör, Doçent, Eğitim Görevlisi</i>	200	550
<i>Uzman Hekim, Hekim*</i>	200	400
<i>a) Diğer</i>	200	300
Başkan		
<i>a) Profesör, Doçent, Eğitim Görevlisi</i>	150	600
<i>b)Uzman Hekim, Hekim*</i>	150	450
<i>c)Diğer</i>	150	300
Hastane Yöneticisi		
<i>a) Profesör, Doçent, Eğitim Görevlisi</i>	150	600
<i>b) Uzman Hekim, Hekim*</i>	150	450
<i>c) Diğer</i>	150	300
Başhekim		
<i>a) Profesör, Doçent, Eğitim Görevlisi</i>	150	600
<i>b) Uzman Hekim, Hekim*</i>	150	450
<i>c) Hekim</i>	150	200
Başhekim Yardımcısı		
<i>a) Uzman Hekim</i>	150	270
<i>b) Hekim</i>	150	180
Müdür	100	125
Müdür Yardımcısı	75	75
Uzman	100	125
Büro Görevlisi	50	50'

1 SAYILI LİSTE

KURUMU : SAĞLIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

			SERBEST KADRO	
--	--	--	--------------------------	--

<i>SINIFI</i>	<i>UNVANI</i>	<i>DERECESİ</i>	<i>ADEDİ</i>	<i>TOPLAM</i>
<i>GİH</i>	<i>BAKAN YARDIMCISI</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
<i>GİH</i>	<i>MÜSTEŞAR</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
<i>GİH</i>	<i>MÜSTEŞAR YARDIMCISI</i>	<i>1</i>	<i>5</i>	<i>5</i>
<i>GİH</i>	<i>BAKANLIK MÜŞAVİRİ</i>	<i>1</i>	<i>30</i>	<i>30</i>
<i>GİH</i>	<i>ÖZEL KALEM MÜDÜRÜ</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
<i>GİH</i>	<i>GENEL MÜDÜR</i>	<i>1</i>	<i>8</i>	<i>8</i>
<i>GİH</i>	<i>DENETİM HİZMETLERİ BAŞKANI</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
<i>GİH</i>	<i>STRATEJİ GELİŞTİRME BAŞKANI</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
<i>GİH</i>	<i>I. HUKUK MÜŞAVİRİ</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
<i>GİH</i>	<i>DAİRE BAŞKANI</i>	<i>1</i>	<i>66</i>	<i>66</i>
<i>GİH</i>	<i>SAĞLIK BAŞDENETÇİSİ</i>	<i>1</i>	<i>25</i>	<i>25</i>
<i>GİH</i>	<i>SAĞLIK DENETÇİSİ</i>	<i>1</i>	<i>4</i>	<i>4</i>
<i>GİH</i>	<i>SAĞLIK DENETÇİSİ</i>	<i>3</i>	<i>2</i>	<i>2</i>
<i>GİH</i>	<i>SAĞLIK DENETÇİSİ</i>	<i>5</i>	<i>4</i>	<i>4</i>
<i>GİH</i>	<i>İÇ DENETÇİ</i>	<i>1</i>	<i>7</i>	<i>7</i>
<i>GİH</i>	<i>HUKUK MÜŞAVİRİ</i>	<i>1</i>	<i>15</i>	<i>15</i>
<i>GİH</i>	<i>HUKUK MÜŞAVİRİ</i>	<i>3</i>	<i>8</i>	<i>8</i>
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>2</i>
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	<i>3</i>	<i>2</i>	<i>2</i>
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	<i>5</i>	<i>2</i>	<i>2</i>
<i>GİH</i>	<i>SAĞLIK UZMANI</i>	<i>1</i>	<i>150</i>	<i>150</i>
<i>GİH</i>	<i>SAĞLIK UZMANI</i>	<i>3</i>	<i>100</i>	<i>100</i>
<i>GİH</i>	<i>SAĞLIK UZMANI</i>	<i>5</i>	<i>50</i>	<i>50</i>
<i>GİH</i>	<i>AB UZMANI</i>	<i>1</i>	<i>5</i>	<i>5</i>
<i>GİH</i>	<i>AB UZMANI</i>	<i>2</i>	<i>2</i>	<i>2</i>
<i>GİH</i>	<i>AB UZMANI</i>	<i>5</i>	<i>9</i>	<i>9</i>
<i>GİH</i>	<i>MALİ HİZMETLER UZMANI</i>	<i>1</i>	<i>15</i>	<i>15</i>
<i>GİH</i>	<i>MALİ HİZMETLER UZMANI</i>	<i>3</i>	<i>10</i>	<i>10</i>
<i>GİH</i>	<i>MALİ HİZMETLER UZMANI</i>	<i>5</i>	<i>10</i>	<i>10</i>
<i>GİH</i>	<i>MALİ HİZMETLER UZMAN YARDIMCISI</i>	<i>7</i>	<i>10</i>	<i>10</i>
<i>GİH</i>	<i>SAĞLIK UZMAN YARDIMCISI</i>	<i>5</i>	<i>75</i>	<i>75</i>
<i>GİH</i>	<i>SAĞLIK UZMAN YARDIMCISI</i>	<i>7</i>	<i>75</i>	<i>75</i>
<i>GİH</i>	<i>AB UZMAN YARDIMCISI</i>	<i>8</i>	<i>11</i>	<i>11</i>

GİH	EĞİTİM UZMANI	1	10	10
GİH	EĞİTİM UZMANI	3	1	1
GİH	ÇÖZÜMLEYİCİ	1	10	10
GİH	ÇÖZÜMLEYİCİ	3	10	10
GİH	ÇÖZÜMLEYİCİ	5	10	10
GİH	PROGRAMCI	1	10	10
GİH	PROGRAMCI	3	10	10
GİH	PROGRAMCI	5	10	10
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	3	15	15
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	5	20	20
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	7	20	20
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	9	20	20
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	3	30	30
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	5	20	20
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	7	25	25
GİH	ŞEF	3	25	25
GİH	ŞEF	5	25	25
GİH	ŞEF (ÖZELLEŞTİRME)	(3-12)	2	2
GİH	AYNİYAT SAYMANI	1	6	6
GİH	TERCÜMAN	5	4	4
GİH	TERCÜMAN	7	7	7
GİH	MÜTERCİM	5	4	4
GİH	MÜTERCİM	7	3	3
GİH	ŞOFÖR	5	30	30
GİH	ŞOFÖR	7	20	20
GİH	ŞOFÖR	9	15	15
GİH	ŞOFÖR	12	15	15
SH	UZMAN TABİP	1	4	4
SH	UZMAN TABİP	3	3	3
SH	UZMAN TABİP	5	3	3
SH	TABİP	1	5	5
SH	TABİP	3	6	6
SH	TABİP	5	5	5

SH	DİŞ TABİBİ	1	2	2
SH	DİŞ TABİBİ	3	2	2
SH	DİŞ TABİBİ	5	2	2
SH	UZMAN DİŞ TABİBİ	1	2	2
SH	UZMAN DİŞ TABİBİ	3	2	2
SH	ECZACI	1	5	5
SH	ECZACI	3	5	5
SH	ECZACI	5	5	5
SH	BİYOLOG	1	2	2
SH	BİYOLOG	3	2	2
SH	BİYOLOG	5	2	2
SH	PSİKOLOG	1	15	15
SH	PSİKOLOG	3	15	15
SH	PSİKOLOG	5	15	15
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	15	15
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	3	15	15
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	10	10
SH	HEMŞİRE	1	5	5
SH	HEMŞİRE	3	5	5
SH	HEMŞİRE	5	5	5
SH	EBE	1	2	2
SH	EBE	3	3	3
SH	EBE	5	4	4
SH	EBE	7	3	3
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	1	3	3
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	3	1	1
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	5	1	1
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	7	3	3
SH	SAĞLIK MEMURU	1	4	4
SH	SAĞLIK MEMURU	3	4	4
SH	SAĞLIK MEMURU	5	5	5
SH	SAĞLIK MEMURU	7	4	4
SH	TIBBİ TEKNOLOG	1	5	5
SH	TIBBİ TEKNOLOG	3	3	3
SH	TIBBİ TEKNOLOG	5	3	3

TH	MÜHENDİS	1	75	75
TH	MÜHENDİS	3	25	25
TH	MÜHENDİS	5	75	75
TH	MİMAR	1	15	15
TH	MİMAR	3	5	5
TH	MİMAR	5	25	25
TH	ŞEHİR PLANCISI	6	10	10
TH	İSTATİSTİKÇİ	1	5	5
TH	İSTATİSTİKÇİ	3	4	4
TH	İSTATİSTİKÇİ	6	7	7
TH	TEKNİKER	1	7	7
TH	KİMYAGER	5	2	2
TH	MATEMATİKÇİ	1	2	2
TH	MATEMATİKÇİ	5	1	1
TH	TEKNİK RESSAM	3	2	2
TH	TEKNİKER	5	6	6
TH	TEKNİKER	7	11	11
TH	TEKNİSYEN	3	10	10
TH	TEKNİSYEN	5	10	10
TH	TEKNİSYEN	7	10	10
TH	TEKNİSYEN	9	5	5
YH	HİZMETLİ	5	8	8
YH	HİZMETLİ	7	9	9
YH	HİZMETLİ	9	7	7
YH	HİZMETLİ	12	11	11
TOPLAM			1637	1637

KURUMU : SAĞLIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
<i>GİH</i>	<i>İL SAĞLIK MÜDÜRÜ</i>	1	81	81
<i>GİH</i>	<i>İL SAĞLIK MÜDÜR YARDIMCISI</i>	1	150	150
<i>GİH</i>	<i>İL SAĞLIK MÜDÜR YARDIMCISI</i>	2	75	75
<i>GİH</i>	<i>İL SAĞLIK MÜDÜR YARDIMCISI</i>	3	55	55
<i>GİH</i>	<i>İLÇE SAĞLIK MÜDÜRÜ</i>	1	400	400
<i>GİH</i>	<i>İLÇE SAĞLIK MÜDÜRÜ</i>	3	200	200
<i>GİH</i>	<i>İLÇE SAĞLIK MÜDÜRÜ</i>	5	50	50
<i>GİH</i>	<i>ŞUBE MÜDÜRÜ</i>	1	325	325
<i>GİH</i>	<i>ŞUBE MÜDÜRÜ</i>	2	225	225
<i>GİH</i>	<i>ŞUBE MÜDÜRÜ</i>	3	200	200
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	1	6	6
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	2	7	7
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	3	7	7
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	4	4	4
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	5	60	60
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	6	90	90
<i>GİH</i>	<i>SİVİL SAVUNMA UZMANI</i>	1	36	36
<i>GİH</i>	<i>SİVİL SAVUNMA UZMANI</i>	3	30	30
<i>GİH</i>	<i>ARAŞTIRMACI (ÖZELLEŞTİRME)</i>	(1-12)	162	162
<i>GİH</i>	<i>UZMAN (ÖZELLEŞTİRME)</i>	(1-13)	49	49
<i>GİH</i>	<i>APK UZMANI</i>	1	40	40
<i>GİH</i>	<i>ŞEF</i>	3	420	420
<i>GİH</i>	<i>ŞEF</i>	5	200	200
<i>GİH</i>	<i>ŞEF (ÖZELLEŞTİRME)</i>	(3-12)	117	117
<i>GİH</i>	<i>AYNİYAT SAYMANI</i>	1	50	50
<i>GİH</i>	<i>AYNİYAT SAYMANI</i>	3	35	35
<i>GİH</i>	<i>AYNİYAT SAYMANI</i>	5	15	15
<i>GİH</i>	<i>MEMUR</i>	5	245	245
<i>GİH</i>	<i>MEMUR</i>	7	142	142
<i>GİH</i>	<i>MEMUR</i>	10	75	75
<i>GİH</i>	<i>PROGRAMCI</i>	1	15	15
<i>GİH</i>	<i>PROGRAMCI</i>	3	15	15

GİH	PROGRAMCI	5	12	12
GİH	PROGRAMCI	7	20	20
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	3	75	75
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	5	50	50
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	7	85	85
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	3	1350	1350
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	4	250	250
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	5	550	550
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	7	250	250
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	9	850	850
GİH	ŞOFÖR	5	750	750
GİH	ŞOFÖR	7	450	450
GİH	ŞOFÖR	9	450	450
GİH	ŞOFÖR	10	200	200
GİH	VEZNEDAR	4	2	2
GİH	VEZNEDAR	5	2	2
SH	UZMAN TABİP	1	30	30
SH	UZMAN TABİP	2	30	30
SH	UZMAN TABİP	3	50	50
SH	UZMAN TABİP	4	25	25
SH	UZMAN TABİP	5	80	80
SH	TABİP	1	500	500
SH	TABİP	2	250	250
SH	TABİP	3	750	750
SH	TABİP	4	250	250
SH	TABİP	5	850	850
SH	DİŞ TABİBİ	1	34	34
SH	DİŞ TABİBİ	2	12	12
SH	DİŞ TABİBİ	3	20	20
SH	DİŞ TABİBİ	4	8	8
SH	DİŞ TABİBİ	5	40	40
SH	ECZACI	1	50	50

SH	ECZACI	2	12	12
SH	ECZACI	3	30	30
SH	ECZACI	4	8	8
SH	ECZACI	5	50	50
SH	BİYOLOG	1	10	10
SH	BİYOLOG	2	8	8
SH	BİYOLOG	3	10	10
SH	BİYOLOG	4	15	15
SH	BİYOLOG	5	5	5
SH	PSİKOLOG	1	57	57
SH	PSİKOLOG	2	7	7
SH	PSİKOLOG	3	30	30
SH	PSİKOLOG	4	8	8
SH	PSİKOLOG	5	50	50
SH	DİYETİSYEN	1	15	15
SH	DİYETİSYEN	2	5	5
SH	DİYETİSYEN	3	12	12
SH	DİYETİSYEN	4	5	5
SH	DİYETİSYEN	5	15	15
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	32	32
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	2	13	13
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	3	20	20
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	4	10	10
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	25	25
SH	TIBBİ TEKNOLOG	1	25	25
SH	TIBBİ TEKNOLOG	2	30	30
SH	TIBBİ TEKNOLOG	3	45	45
SH	TIBBİ TEKNOLOG	4	15	15
SH	TIBBİ TEKNOLOG	5	25	25
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	1	5	5
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	2	1	1
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	3	3	3
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	4	1	1
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	5	5	5
SH	HEMŞİRE	1	348	348

SH	HEMŞİRE	2	99	99
SH	HEMŞİRE	3	248	248
SH	HEMŞİRE	4	75	75
SH	HEMŞİRE	5	273	273
SH	HEMŞİRE	7	100	100
SH	HEMŞİRE	9	123	123
SH	EBE	1	125	125
SH	EBE	2	75	75
SH	EBE	3	75	75
SH	EBE	4	50	50
SH	EBE	5	73	73
SH	EBE	7	73	73
SH	SAĞLIK MEMURU	1	7497	7497
SH	SAĞLIK MEMURU	2	750	750
SH	SAĞLIK MEMURU	3	2248	2248
SH	SAĞLIK MEMURU	4	248	248
SH	SAĞLIK MEMURU	5	1490	1490
SH	SAĞLIK MEMURU	7	497	497
SH	SAĞLIK MEMURU	9	1491	1491
SH	LABORANT	3	3	3
SH	LABORANT	4	2	2
SH	LABORANT	5	3	3
SH	LABORANT	9	2	2
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	1	550	550
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	2	250	250
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	3	350	350
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	4	60	60
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	5	549	549
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	7	992	992
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	9	641	641
SH	VETERİNER HEKİM	1	6	6
SH	VETERİNER HEKİM	3	5	5
SH	VETERİNER HEKİM	5	1	1
SH	DIŞ PROTEZ TEKNİSYENİ	3	1	1
SH	DIŞ PROTEZ TEKNİSYENİ	5	1	1

TH	MÜHENDİS	1	50	50
TH	MÜHENDİS	2	25	25
TH	MÜHENDİS	3	50	50
TH	MÜHENDİS	4	25	25
TH	MÜHENDİS	5	50	50
TH	MÜHENDİS (ÖZELLEŞTİRME)	(1-8)	18	18
TH	MİMAR	1	6	6
TH	MİMAR	3	3	3
TH	MİMAR	5	15	15
TH	FİZİKÇİ	3	1	1
TH	İSTATİSTİKÇİ	1	15	15
TH	İSTATİSTİKÇİ	2	8	8
TH	İSTATİSTİKÇİ	3	20	20
TH	İSTATİSTİKÇİ	4	7	7
TH	İSTATİSTİKÇİ	5	21	21
TH	İSTATİSTİKÇİ	6	35	35
TH	GRAFİKER	6	15	15
TH	SOSYOLOG	6	81	81
TH	TEKNİKER	1	46	46
TH	TEKNİKER	2	15	15
TH	TEKNİKER	3	36	36
TH	TEKNİKER	4	10	10
TH	TEKNİKER	5	17	17
TH	TEKNİKER	7	55	55
TH	TEKNİKER (ÖZELLEŞTİRME)	(1-9)	117	117
TH	TEKNİSYEN	3	75	75
TH	TEKNİSYEN	4	35	35
TH	TEKNİSYEN	5	125	125
TH	TEKNİSYEN	7	60	60
TH	TEKNİSYEN	9	75	75
YH	HİZMETLİ	5	750	750
YH	HİZMETLİ	7	250	250
YH	HİZMETLİ	9	650	650
YH	HİZMETLİ	12	750	750
YH	TEKNİSYEN YARDIMCISI	5	35	35

YH	TEKNİSYEN YARDIMCISI	7	15	15
YH	TEKNİSYEN YARDIMCISI	9	20	20
YH	AŞÇI	5	50	50
YH	AŞÇI	7	55	55
YH	AŞÇI	9	50	50
YH	TERZİ	5	5	5
YH	TERZİ	7	4	4
YH	TERZİ	9	3	3
YH	BERBER	5	2	2
YH	BERBER	7	2	2
YH	BERBER	9	2	2
YH	KALORİFERCİ	5	2	2
YH	KALORİFERCİ	7	2	2
YH	BEKÇİ	5	15	15
YH	BEKÇİ	7	16	16
YH	BEKÇİ	9	15	15
TOPLAM			35691	35691

KURUMU : SAĞLIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : DÖNER SERMAYE

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
SH	DIŞ TABİBİ	1	1	1
SH	DIŞ TABİBİ	5	2	2
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	3	3
SH	HEMŞİRE	1	2	2
SH	HEMŞİRE	2	1	1
SH	HEMŞİRE	3	2	2
SH	HEMŞİRE	5	2	2
SH	HEMŞİRE	9	2	2

SH	EBE	5	2	2
SH	EBE	7	2	2
SH	EBE	9	1	1
SH	SAĞLIK MEMURU	1	3	3
SH	SAĞLIK MEMURU	2	1	1
SH	SAĞLIK MEMURU	3	2	2
SH	SAĞLIK MEMURU	4	2	2
SH	SAĞLIK MEMURU	5	10	10
SH	SAĞLIK MEMURU	7	3	3
SH	SAĞLIK MEMURU	9	9	9
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	5	1	1
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	7	8	8
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	9	9	9
TOPLAM			68	68

KURUMU : TÜRKİYE KAMU HASTANELERİ KURUMU
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	KURUM BAŞKANI	1	1	1
GİH	KURUM BAŞKAN YARDIMCISI	1	5	5
GİH	I. HUKUK MÜŞAVİRİ	1	1	1
GİH	DAİRE BAŞKANI	1	30	30
GİH	SAĞLIK BAŞDENETÇİSİ	1	66	66
GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	1	12	12
GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	3	3	3
GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	5	5	5
GİH	İÇ DENETÇİ	1	2	2
GİH	SAĞLIK DENETÇİ YARDIMCISI	7	35	35
GİH	SAĞLIK UZMANI	1	50	50
GİH	SAĞLIK UZMANI	3	50	50
GİH	SAĞLIK UZMANI	5	50	50
GİH	SAĞLIK UZMAN YARDIMCISI	7	75	75

<i>GİH</i>	<i>HUKUK MÜŞAVİRİ</i>	1	15	15
<i>GİH</i>	<i>HUKUK MÜŞAVİRİ</i>	3	7	7
<i>GİH</i>	<i>MALİ HİZMETLER UZMANI</i>	1	4	4
<i>GİH</i>	<i>MALİ HİZMETLER UZMANI</i>	3	3	3
<i>GİH</i>	<i>MALİ HİZMETLER UZMANI</i>	5	3	3
<i>GİH</i>	<i>MALİ HİZMETLER UZMAN YARDIMCISI</i>	7	5	5
<i>GİH</i>	<i>EĞİTİM UZMANI</i>	1	8	8
<i>GİH</i>	<i>EĞİTİM UZMANI</i>	4	2	2
<i>GİH</i>	<i>PROGRAMCI</i>	1	3	3
<i>GİH</i>	<i>PROGRAMCI</i>	3	4	4
<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	3	5	5
<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	5	5	5
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	3	50	50
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	7	50	50
<i>GİH</i>	<i>AYNİYAT SAYMANI</i>	1	4	4
<i>GİH</i>	<i>ŞEF</i>	3	25	25
<i>GİH</i>	<i>ŞEF</i>	5	25	25
<i>GİH</i>	<i>ŞEF</i>	7	25	25
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	5	7	7
<i>GİH</i>	<i>ŞEF (ÖZELLEŞTİRME)</i>	(3-12)	2	2
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	1	5	5
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	3	5	5
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	5	5	5
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	1	5	5
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	3	5	5
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	5	5	5
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	1	20	20
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	3	12	12
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	5	10	10
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	1	2	2
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	3	2	2

SH	DİŞ TABİBİ	5	2	2
SH	ECZACI	1	1	1
SH	ECZACI	3	1	1
SH	ECZACI	5	1	1
SH	DİYETİSYEN	1	3	3
SH	DİYETİSYEN	3	2	2
SH	DİYETİSYEN	5	3	3
SH	HEMŞİRE	1	18	18
SH	HEMŞİRE	3	10	10
SH	HEMŞİRE	5	15	15
SH	SAĞLIK MEMURU	1	10	10
SH	SAĞLIK MEMURU	3	20	20
SH	SAĞLIK MEMURU	5	20	20
SH	SAĞLIK MEMURU	7	20	20
SH	EBE	1	2	2
SH	EBE	3	7	7
SH	EBE	5	5	5
SH	EBE	7	3	3
SH	PSİKOLOG	1	2	2
SH	PSİKOLOG	3	2	2
SH	PSİKOLOG	5	4	4
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	1	1
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	3	1	1
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	2	2
TH	MÜHENDİS	1	60	60
TH	MÜHENDİS	3	50	50
TH	MÜHENDİS	5	100	100
TH	MİMAR	1	20	20
TH	MİMAR	3	15	15
TH	MİMAR	5	35	35
TH	ŞEHİR PLANCISI	5	5	5
TH	KÜTÜPHANECİ	3	2	2
TH	İSTATİSTİKÇİ	1	7	7

TH	İSTATİSTİKÇİ	3	5	5
TH	İSTATİSTİKÇİ	6	7	7
TOPLAM			1174	1174

KURUMU : TÜRKİYE KAMU HASTANELERİ KURUMU

TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	SİVİL SAVUNMA UZMANI	1	100	100
GİH	SİVİL SAVUNMA UZMANI	3	20	20
GİH	SİVİL SAVUNMA UZMANI	5	12	12
GİH	ARAŞTIRMACI (ÖZELLEŞTİRME)	(1-12)	22	22
GİH	UZMAN	5	30	30
GİH	UZMAN (ÖZELLEŞTİRME)	(1-13)	16	16
GİH	ŞEF	3	550	550
GİH	ŞEF	5	450	450
GİH	ŞEF(ÖZELLEŞTİRME)	(3-12)	120	120
GİH	AYNİYAT SAYMANI	1	250	250
GİH	AYNİYAT SAYMANI	3	175	175
GİH	AYNİYAT SAYMANI	5	150	150
GİH	AMBAR MEMURU	5	77	77
GİH	AMBAR MEMURU	7	45	45
GİH	AMBAR MEMURU	9	25	25
GİH	MEMUR	5	550	550
GİH	MEMUR	7	461	461
GİH	MEMUR	10	801	801
GİH	PROGRAMCI	1	50	50
GİH	PROGRAMCI	3	50	50
GİH	PROGRAMCI	5	50	50

<i>GİH</i>	<i>PROGRAMCI</i>	<i>7</i>	<i>70</i>	<i>70</i>
<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	<i>3</i>	<i>150</i>	<i>150</i>
<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	<i>5</i>	<i>150</i>	<i>150</i>
<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	<i>7</i>	<i>300</i>	<i>300</i>
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	<i>3</i>	<i>3600</i>	<i>3600</i>
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	<i>4</i>	<i>1200</i>	<i>1200</i>
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	<i>5</i>	<i>3000</i>	<i>3000</i>
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	<i>7</i>	<i>1500</i>	<i>1500</i>
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	<i>9</i>	<i>1500</i>	<i>1500</i>
<i>GİH</i>	<i>MUHASEBECİ</i>	<i>1</i>	<i>15</i>	<i>15</i>
<i>GİH</i>	<i>MUHASEBECİ</i>	<i>3</i>	<i>7</i>	<i>7</i>
<i>GİH</i>	<i>VEZNEDAR</i>	<i>4</i>	<i>50</i>	<i>50</i>
<i>GİH</i>	<i>VEZNEDAR</i>	<i>5</i>	<i>45</i>	<i>45</i>
<i>GİH</i>	<i>VEZNEDAR</i>	<i>6</i>	<i>16</i>	<i>16</i>
<i>GİH</i>	<i>VEZNEDAR</i>	<i>9</i>	<i>8</i>	<i>8</i>
<i>GİH</i>	<i>DAKTİLOGRAF</i>	<i>5</i>	<i>55</i>	<i>55</i>
<i>GİH</i>	<i>DAKTİLOGRAF</i>	<i>7</i>	<i>30</i>	<i>30</i>
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	<i>5</i>	<i>1693</i>	<i>1693</i>
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	<i>7</i>	<i>750</i>	<i>750</i>
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	<i>9</i>	<i>384</i>	<i>384</i>
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	<i>10</i>	<i>500</i>	<i>500</i>
<i>SH</i>	<i>EĞİTİM GÖREVLİSİ</i>	<i>1</i>	<i>2800</i>	<i>2800</i>
<i>SH</i>	<i>EĞİTİM GÖREVLİSİ</i>	<i>2</i>	<i>750</i>	<i>750</i>
<i>SH</i>	<i>EĞİTİM GÖREVLİSİ</i>	<i>3</i>	<i>500</i>	<i>500</i>
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	<i>1</i>	<i>350</i>	<i>350</i>
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	<i>2</i>	<i>150</i>	<i>150</i>
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	<i>3</i>	<i>350</i>	<i>350</i>
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	<i>4</i>	<i>150</i>	<i>150</i>
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	<i>5</i>	<i>750</i>	<i>750</i>
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	<i>1</i>	<i>17125</i>	<i>17125</i>

SH	UZMAN TABİP	2	3930	3930
SH	UZMAN TABİP	3	7100	7100
SH	UZMAN TABİP	4	5140	5140
SH	UZMAN TABİP	5	7750	7750
SH	UZMAN DIŞ TABİBİ	1	500	500
SH	UZMAN DIŞ TABİBİ	2	150	150
SH	UZMAN DIŞ TABİBİ	3	250	250
SH	UZMAN DIŞ TABİBİ	4	125	125
SH	UZMAN DIŞ TABİBİ	5	1500	1500
SH	BAŞASİSTAN	1	934	934
SH	BAŞASİSTAN	2	314	314
SH	BAŞASİSTAN	3	435	435
SH	BAŞASİSTAN	4	506	506
SH	BAŞASİSTAN	5	390	390
SH	ASİSTAN	3	746	746
SH	ASİSTAN	4	1292	1292
SH	ASİSTAN	5	8713	8713
SH	ASİSTAN	6	100	100
SH	TABİP	1	2000	2000
SH	TABİP	2	1200	1200
SH	TABİP	3	2500	2500
SH	TABİP	4	1250	1250
SH	TABİP	5	3500	3500
SH	DIŞ TABİBİ	1	2230	2230
SH	DIŞ TABİBİ	2	420	420
SH	DIŞ TABİBİ	3	730	730
SH	DIŞ TABİBİ	4	650	650
SH	DIŞ TABİBİ	5	3132	3132
SH	ECZACI	1	705	705
SH	ECZACI	2	156	156
SH	ECZACI	3	179	179
SH	ECZACI	4	152	152
SH	ECZACI	5	2164	2164

SH	BİYOLOG	1	528	528
SH	BİYOLOG	2	111	111
SH	BİYOLOG	3	117	117
SH	BİYOLOG	4	89	89
SH	BİYOLOG	5	370	370
SH	PSİKOLOG	1	268	268
SH	PSİKOLOG	2	55	55
SH	PSİKOLOG	3	69	69
SH	PSİKOLOG	4	39	39
SH	PSİKOLOG	5	720	720
SH	DİYETİSYEN	1	294	294
SH	DİYETİSYEN	2	66	66
SH	DİYETİSYEN	3	74	74
SH	DİYETİSYEN	4	39	39
SH	DİYETİSYEN	5	1007	1007
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	141	141
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	2	40	40
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	3	49	49
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	4	40	40
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	650	650
SH	TIBBİ TEKNOLOG	1	450	450
SH	TIBBİ TEKNOLOG	2	120	120
SH	TIBBİ TEKNOLOG	3	80	80
SH	TIBBİ TEKNOLOG	4	41	41
SH	TIBBİ TEKNOLOG	5	15	15
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	1	44	44
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	2	14	14
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	3	22	22
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	4	15	15
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	5	106	106
SH	ODYOLOG	1	5	5
SH	ODYOLOG	3	2	2
SH	ODYOLOG	5	317	317

SH	SAĞLIK FİZİKÇİSİ	1	8	8
SH	SAĞLIK FİZİKÇİSİ	2	5	5
SH	SAĞLIK FİZİKÇİSİ	3	3	3
SH	SAĞLIK FİZİKÇİSİ	4	3	3
SH	SAĞLIK FİZİKÇİSİ	5	17	17
SH	SAĞLIK FİZİKÇİSİ	6	50	50
SH	FİZYOTERAPİST	1	240	240
SH	FİZYOTERAPİST	2	72	72
SH	FİZYOTERAPİST	3	110	110
SH	FİZYOTERAPİST	4	74	74
SH	FİZYOTERAPİST	5	1701	1701
SH	HEMŞİRE	1	14673	14673
SH	HEMŞİRE	2	5944	5944
SH	HEMŞİRE	3	11450	11450
SH	HEMŞİRE	4	7000	7000
SH	HEMŞİRE	5	24025	24025
SH	HEMŞİRE	7	1500	1500
SH	HEMŞİRE	9	9015	9015
SH	SAĞLIK MEMURU	1	7425	7425
SH	SAĞLIK MEMURU	2	3256	3256
SH	SAĞLIK MEMURU	3	8200	8200
SH	SAĞLIK MEMURU	4	4353	4353
SH	SAĞLIK MEMURU	5	7800	7800
SH	SAĞLIK MEMURU	7	2031	2031
SH	SAĞLIK MEMURU	9	8290	8290
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	3	870	870
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	4	434	434
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	5	975	975
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	9	72	72
SH	İŞ VE UĞRAŞI TERAPİSTİ (ERGO TERAPİST)	6	250	250
SH	PERFÜZYONİST	6	100	100
SH	DİL VE KONUŞMA TERAPİSTİ	7	250	250

SH	LABORANT	3	708	708
SH	LABORANT	4	261	261
SH	LABORANT	5	530	530
SH	LABORANT	9	28	28
SH	EBE	1	5736	5736
SH	EBE	2	3750	3750
SH	EBE	3	4500	4500
SH	EBE	4	2150	2150
SH	EBE	5	5005	5005
SH	EBE	7	1630	1630
SH	EBE	9	5800	5800
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	1	100	100
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	2	284	284
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	3	394	394
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	4	367	367
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	5	925	925
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	7	5500	5500
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	9	846	846
SH	DİŞ PROTEZ TEKNİSYENİ	3	332	332
SH	DİŞ PROTEZ TEKNİSYENİ	4	75	75
SH	DİŞ PROTEZ TEKNİSYENİ	5	305	305
SH	DİŞ PROTEZ TEKNİSYENİ	9	38	38
TH	MÜHENDİS	1	350	350
TH	MÜHENDİS	2	49	49
TH	MÜHENDİS	3	56	56
TH	MÜHENDİS	4	52	52
TH	MÜHENDİS	5	375	375
TH	MÜHENDİS (ÖZELLEŞTİRME)	(1-8)	40	40
TH	MİMAR	1	15	15
TH	MİMAR	3	5	5
TH	MİMAR	5	16	16
TH	KİMYAGER	1	20	20
TH	KİMYAGER	2	20	20

TH	KİMYAGER	3	20	20
TH	KİMYAGER	4	20	20
TH	KİMYAGER	5	20	20
TH	FİZİKÇİ	1	2	2
TH	FİZİKÇİ	2	2	2
TH	FİZİKÇİ	5	2	2
TH	İSTATİSTİKÇİ	1	14	14
TH	İSTATİSTİKÇİ	2	2	2
TH	İSTATİSTİKÇİ	3	4	4
TH	İSTATİSTİKÇİ	4	6	6
TH	İSTATİSTİKÇİ	5	24	24
TH	GRAFİKER	6	5	5
TH	SOSYOLOG	6	162	162
TH	TEKNİKER	1	120	120
TH	TEKNİKER	2	25	25
TH	TEKNİKER	3	36	36
TH	TEKNİKER	4	10	10
TH	TEKNİKER	5	17	17
TH	TEKNİKER	7	149	149
TH	TEKNİKER (ÖZELLEŞTİRME)	(1-9)	142	142
TH	TEKNİSYEN	3	1710	1710
TH	TEKNİSYEN	4	284	284
TH	TEKNİSYEN	5	374	374
TH	TEKNİSYEN	7	60	60
TH	TEKNİSYEN	9	228	228
TH	TEKNİSYEN (ÖZELLEŞTİRME)	(3-12)	400	400
DH	İMAM HATİP	1	23	23
DH	İMAM HATİP	3	60	60
DH	İMAM HATİP	5	82	82
DH	İMAM HATİP	9	76	76
YH	HİZMETLİ	5	7340	7340
YH	HİZMETLİ	7	7480	7480
YH	HİZMETLİ	9	2400	2400

YH	HİZMETLİ	12	1250	1250
YH	TEKNİSYN YARDIMCISI	5	452	452
YH	TEKNİSYN YARDIMCISI	7	250	250
YH	TEKNİSYN YARDIMCISI	9	25	25
YH	AŞÇI	5	786	786
YH	AŞÇI	7	450	450
YH	AŞÇI	9	140	140
YH	GASSAL	5	167	167
YH	GASSAL	7	31	31
YH	GASSAL	9	11	11
YH	GASSAL	10	92	92
YH	BERBER	5	85	85
YH	BERBER	7	45	45
YH	BERBER	9	13	13
YH	TERZİ	5	350	350
YH	TERZİ	7	101	101
YH	TERZİ	9	45	45
YH	BAHÇIVAN	5	8	8
YH	BEKÇİ	5	290	290
YH	BEKÇİ	8	225	225
YH	BEKÇİ	9	30	30
YH	DAĞITICI	5	12	12
YH	DAĞITICI	7	13	13
TOPLAM			295420	295420

KURUMU : TÜRKİYE KAMU HASTANELERİ KURUMU
TEŞKİLATI : DÖNER SERMAYE

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
--------	--------	----------	---------------------------	--------

SH	DİŞ TABİBİ	1	1	1
SH	DİŞ TABİBİ	5	1180	1180
SH	ECZACI	5	239	239
SH	BİYOLOG	5	61	61
SH	PSİKOLOG	5	232	232
SH	DİYETİSYEN	5	143	143
SH	FİZYOTERAPİST	5	144	144
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	5	69	69
SH	SAĞLIK FİZİKÇİSİ	5	3	3
SH	SAĞLIK FİZİKÇİSİ	6	1	1
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	103	103
SH	HEMŞİRE	1	8	8
SH	HEMŞİRE	2	12	12
SH	HEMŞİRE	3	57	57
SH	HEMŞİRE	4	368	368
SH	HEMŞİRE	5	6719	6719
SH	HEMŞİRE	7	1535	1535
SH	HEMŞİRE	9	10240	10240
SH	EBE	3	1	1
SH	EBE	5	397	397
SH	EBE	7	119	119
SH	EBE	9	403	403
SH	SAĞLIK MEMURU	1	8	8
SH	SAĞLIK MEMURU	2	7	7
SH	SAĞLIK MEMURU	3	47	47
SH	SAĞLIK MEMURU	4	265	265
SH	SAĞLIK MEMURU	5	602	602
SH	SAĞLIK MEMURU	7	826	826
SH	SAĞLIK MEMURU	9	6035	6035
SH	LABORANT	7	2	2
SH	LABORANT	9	3	3
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	5	1	1
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	7	3013	3013
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	9	12	12
AH	AVUKAT	1	10	10

AH	AVUKAT	2	10	10
AH	AVUKAT	3	10	10
AH	AVUKAT	4	10	10
AH	AVUKAT	5	50	50
AH	AVUKAT	6	100	100
GİH	MEMUR	5	84	84
GİH	MEMUR	6	23	23
GİH	MEMUR	7	58	58
GİH	MEMUR	8	2	2
GİH	MEMUR	9	44	44
GİH	MEMUR	10	55	55
TH	MÜHENDİS	5	2	2
TH	TEKNİKER	7	8	8
TH	TEKNİSYEN	9	40	40
YH	HİZMETLİ	5	10	10
YH	HİZMETLİ	7	19	19
YH	HİZMETLİ	8	3	3
YH	HİZMETLİ	12	82	82
TOPLAM			33476	33476

KURUMU : TÜRKİYE HALK SAĞLIĞI KURUMU
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	KURUM BAŞKANI	1	1	1
GİH	KURUM BAŞKAN YARDIMCISI	1	5	5
GİH	I. HUKUK MÜŞAVİRİ	1	1	1
GİH	DAİRE BAŞKANI	1	30	30
GİH	SAĞLIK BAŞDENETÇİSİ	1	40	40
GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	1	8	8
GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	3	3	3

GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	5	4	4
GİH	İÇ DENETÇİ	1	3	3
GİH	SAĞLIK DENETÇİ YARDIMCISI	7	16	16
GİH	SAĞLIK UZMANI	1	25	25
GİH	SAĞLIK UZMANI	3	25	25
GİH	SAĞLIK UZMANI	5	75	75
GİH	SAĞLIK UZMAN YARDIMCISI	7	75	75
GİH	HUKUK MÜŞAVİRİ	1	10	10
GİH	HUKUK MÜŞAVİRİ	3	3	3
GİH	HUKUK MÜŞAVİRİ	5	2	2
GİH	MALİ HİZMETLER UZMANI	1	3	3
GİH	MALİ HİZMETLER UZMANI	3	2	2
GİH	MALİ HİZMETLER UZMANI	5	1	1
GİH	MALİ HİZMETLER UZMAN YARDIMCISI	7	3	3
GİH	EĞİTİM UZMANI	1	6	6
GİH	ÇÖZÜMLEYİCİ	1	1	1
GİH	PROGRAMCI	1	1	1
GİH	PROGRAMCI	3	1	1
GİH	PROGRAMCI	5	1	1
GİH	AYNİYAT SAYMANI	1	7	7
GİH	ŞEF	3	25	25
GİH	ŞEF	5	25	25
GİH	ŞEF	7	25	25
GİH	ŞEF (ÖZELLEŞTİRME)	(3-12)	2	2
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	3	25	25
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	5	10	10
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	7	10	10
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	3	20	20
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	5	15	15
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	7	10	10
GİH	ARAŞTIRMACI	(1-8)	10	10
GİH	MEMUR	5	5	5
GİH	MEMUR	7	5	5

<i>GİH</i>	MEMUR	9	5	5
<i>GİH</i>	TERCÜMAN	5	1	1
<i>GİH</i>	TERCÜMAN	7	1	1
<i>GİH</i>	MÜTERCİM	5	1	1
<i>GİH</i>	MÜTERCİM	7	1	1
<i>GİH</i>	ŞOFÖR	5	7	7
<i>GİH</i>	ŞOFÖR	7	5	5
<i>GİH</i>	ŞOFÖR	9	2	2
<i>GİH</i>	ŞOFÖR	12	2	2
<i>AH</i>	AVUKAT	1	2	2
<i>AH</i>	AVUKAT	3	2	2
<i>AH</i>	AVUKAT	5	2	2
<i>SH</i>	UZMAN (TUTG)	1	15	15
<i>SH</i>	UZMAN (TUTG)	3	7	7
<i>SH</i>	UZMAN (TUTG)	5	5	5
<i>SH</i>	UZMAN TABİP	1	42	42
<i>SH</i>	UZMAN TABİP	3	20	20
<i>SH</i>	UZMAN TABİP	5	15	15
<i>SH</i>	TABİP	1	34	34
<i>SH</i>	TABİP	3	19	19
<i>SH</i>	TABİP	5	10	10
<i>SH</i>	DİŞ TABİBİ	1	1	1
<i>SH</i>	DİŞ TABİBİ	3	1	1
<i>SH</i>	DİŞ TABİBİ	5	1	1
<i>SH</i>	VETERİNER HEKİM	1	13	13
<i>SH</i>	VETERİNER HEKİM	3	7	7
<i>SH</i>	VETERİNER HEKİM	5	5	5
<i>SH</i>	ECZACI	1	24	24
<i>SH</i>	ECZACI	3	4	4
<i>SH</i>	ECZACI	5	18	18
<i>SH</i>	ECZACI	7	7	7
<i>SH</i>	ANROPOLOG	5	1	1
<i>SH</i>	BİYOLOG	1	49	49
<i>SH</i>	BİYOLOG	3	21	21
<i>SH</i>	BİYOLOG	5	10	10

SH	DİYETİSYEN	1	2	2
SH	DİYETİSYEN	3	2	2
SH	DİYETİSYEN	5	2	2
SH	HEMŞİRE	1	3	3
SH	HEMŞİRE	3	5	5
SH	HEMŞİRE	5	7	7
SH	SAĞLIK MEMURU	1	7	7
SH	SAĞLIK MEMURU	3	8	8
SH	SAĞLIK MEMURU	5	10	10
SH	SAĞLIK MEMURU	7	10	10
SH	EBE	1	2	2
SH	EBE	3	3	3
SH	EBE	5	3	3
SH	EBE	7	3	3
SH	PSİKOLOG	1	2	2
SH	PSİKOLOG	3	2	2
SH	PSİKOLOG	5	1	1
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	1	1
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	3	1	1
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	2	2
SH	TIBBİ TEKNOLOG	1	7	7
SH	TIBBİ TEKNOLOG	3	9	9
SH	TIBBİ TEKNOLOG	5	10	10
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	1	24	24
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	3	7	7
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	5	5	5
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	7	5	5
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	3	7	7
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	5	3	3
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	7	1	1
SH	SAĞLIK FİZİKCİSİ	3	1	1
SH	SAĞLIK FİZİKCİSİ	5	1	1
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	1	1	1
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	3	1	1
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	5	1	1

TH	MÜHENDİS	1	16	16
TH	MÜHENDİS	3	14	14
TH	MÜHENDİS	5	20	20
TH	MİMAR	1	2	2
TH	MİMAR	3	2	2
TH	MİMAR	5	2	2
TH	KİMYAGER	1	13	13
TH	KİMYAGER	3	6	6
TH	KİMYAGER	5	6	6
TH	İSTATİSTİKÇİ	1	1	1
TH	İSTATİSTİKÇİ	3	3	3
TH	İSTATİSTİKÇİ	6	3	3
TH	SOSYOLOG	5	6	6
TH	GRAFİKER	2	1	1
TH	GRAFİKER	3	1	1
TH	GRAFİKER	6	3	3
TH	TEKNİKER	1	4	4
TH	TEKNİKER	3	4	4
TH	TEKNİKER	5	2	2
TH	TEKNİKER	7	3	3
TH	TEKNİSYEN	3	9	9
TH	TEKNİSYEN	5	8	8
TH	TEKNİSYEN	7	6	6
TH	TEKNİSYEN	9	6	6
YH	AŞCI	5	2	2
YH	AŞCI	7	2	2
YH	HİZMETLİ	5	14	14
YH	HİZMETLİ	7	10	10
YH	HİZMETLİ	9	14	14
YH	HİZMETLİ	12	16	16
YH	HAYVAN BAKICISI	5	1	1
YH	HAYVAN BAKICISI	7	1	1
YH	HAYVAN BAKICISI	9	1	1
TOPLAM			1260	1260

KURUMU : TÜRKİYE HALK SAĞLIĞI KURUMU

TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
<i>GİH</i>	<i>MÜDÜR</i>	1	81	81
<i>GİH</i>	<i>MÜDÜR YARDIMCISI</i>	1	162	162
<i>GİH</i>	<i>ARAŞTIRMACI (ÖZELLEŞTİRME)</i>	(1-12)	7	7
<i>GİH</i>	<i>UZMAN</i>	5	30	30
<i>GİH</i>	<i>UZMAN (ÖZELLEŞTİRME)</i>	(1-13)	4	4
<i>GİH</i>	<i>ŞEF</i>	3	200	200
<i>GİH</i>	<i>ŞEF</i>	5	125	125
<i>GİH</i>	<i>ŞEF(ÖZELLEŞTİRME)</i>	(3-12)	66	66
<i>GİH</i>	<i>AYNİYAT SAYMANI</i>	1	125	125
<i>GİH</i>	<i>AYNİYAT SAYMANI</i>	3	125	125
<i>GİH</i>	<i>AYNİYAT SAYMANI</i>	5	125	125
<i>GİH</i>	<i>AMBAR MEMURU</i>	5	35	35
<i>GİH</i>	<i>MEMUR</i>	5	185	185
<i>GİH</i>	<i>MEMUR</i>	7	150	150
<i>GİH</i>	<i>MEMUR</i>	10	250	250
<i>GİH</i>	<i>PROGRAMCI</i>	1	15	15
<i>GİH</i>	<i>PROGRAMCI</i>	3	15	15
<i>GİH</i>	<i>PROGRAMCI</i>	5	25	25
<i>GİH</i>	<i>PROGRAMCI</i>	7	35	35
<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	3	75	75
<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	5	75	75
<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	7	75	75
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	3	550	550
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	4	250	250

<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	5	350	350
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	7	350	350
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ</i>	9	750	750
<i>GİH</i>	<i>DAKTİLOGRAF</i>	5	15	15
<i>GİH</i>	<i>DAKTİLOGRAF</i>	7	12	12
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	5	350	350
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	7	360	360
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	9	150	150
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	10	75	75
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	1	10	10
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	3	15	15
<i>AH</i>	<i>AVUKAT</i>	6	100	100
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	1	125	125
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	2	75	75
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	3	75	75
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	4	30	30
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	5	95	95
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	1	400	400
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	2	175	175
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	3	225	225
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	4	165	165
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	5	550	550
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	1	8125	8125
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	2	2525	2525
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	3	3654	3654
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	4	2250	2250
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	5	10346	10346
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	1	50	50
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	2	20	20
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	3	20	20
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	4	20	20
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	5	50	50
<i>SH</i>	<i>BİYOLOG</i>	1	328	328

SH	BİYOLOG	2	71	71
SH	BİYOLOG	3	77	77
SH	BİYOLOG	4	59	59
SH	BİYOLOG	5	270	270
SH	PSİKOLOG	1	108	108
SH	PSİKOLOG	2	35	35
SH	PSİKOLOG	3	75	75
SH	PSİKOLOG	4	19	19
SH	PSİKOLOG	5	197	197
SH	DİYETİSYEN	1	128	128
SH	DİYETİSYEN	2	72	72
SH	DİYETİSYEN	3	48	48
SH	DİYETİSYEN	4	38	38
SH	DİYETİSYEN	5	114	114
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	141	141
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	2	40	40
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	3	49	49
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	4	40	40
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	200	200
SH	TIBBİ TEKNOLOG	1	125	125
SH	TIBBİ TEKNOLOG	2	50	50
SH	TIBBİ TEKNOLOG	3	65	65
SH	TIBBİ TEKNOLOG	4	41	41
SH	TIBBİ TEKNOLOG	5	15	15
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	1	25	25
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	2	8	8
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	3	12	12
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	4	15	15
SH	ÇOCUK GELİŞİMCİSİ	5	124	124
SH	HEMŞİRE	1	5217	5217
SH	HEMŞİRE	2	2250	2250
SH	HEMŞİRE	3	3750	3750
SH	HEMŞİRE	4	1250	1250
SH	HEMŞİRE	5	2750	2750
SH	HEMŞİRE	9	1250	1250

SH	SAĞLIK MEMURU	1	3480	3480
SH	SAĞLIK MEMURU	2	850	850
SH	SAĞLIK MEMURU	3	1500	1500
SH	SAĞLIK MEMURU	4	1320	1320
SH	SAĞLIK MEMURU	5	1800	1800
SH	SAĞLIK MEMURU	7	1500	1500
SH	SAĞLIK MEMURU	9	3250	3250
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	3	30	30
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	4	12	12
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	5	15	15
SH	SAĞLIK TEKNİSYENİ	9	10	10
SH	İŞ VE UĞRAŞI TERAPİSTİ (ERGOTERAPİST)	6	250	250
SH	LABORANT	3	50	50
SH	LABORANT	4	25	25
SH	LABORANT	5	35	35
SH	LABORANT	9	15	15
SH	EBE	1	6175	6175
SH	EBE	2	2750	2750
SH	EBE	3	5750	5750
SH	EBE	4	1500	1500
SH	EBE	5	3750	3750
SH	EBE	7	1225	1225
SH	EBE	9	7500	7500
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	1	100	100
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	2	125	125
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	3	394	394
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	4	150	150
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	5	550	550
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	7	350	350
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	9	400	400
TH	MÜHENDİS	1	75	75
TH	MÜHENDİS	2	49	49
TH	MÜHENDİS	3	56	56
TH	MÜHENDİS	4	52	52

TH	MÜHENDİS	5	100	100
TH	MÜHENDİS (ÖZELLEŞTİRME)	(1-8)	5	5
TH	KİMYAGER	1	122	122
TH	KİMYAGER	2	59	59
TH	KİMYAGER	3	80	80
TH	KİMYAGER	4	89	89
TH	KİMYAGER	5	150	150
TH	FİZİKÇİ	1	1	1
TH	FİZİKÇİ	2	1	1
TH	FİZİKÇİ	5	1	1
TH	İSTATİSTİKÇİ	1	64	64
TH	İSTATİSTİKÇİ	2	32	32
TH	İSTATİSTİKÇİ	3	35	35
TH	İSTATİSTİKÇİ	4	36	36
TH	İSTATİSTİKÇİ	5	54	54
TH	GRAFİKER	6	5	5
TH	SOSYOLOG	6	81	81
TH	TEKNİKER	1	15	15
TH	TEKNİKER	2	10	10
TH	TEKNİKER	3	10	10
TH	TEKNİKER	4	10	10
TH	TEKNİKER	5	17	17
TH	TEKNİKER	7	25	25
TH	TEKNİKER ÖZELLEŞTİRME	(1-9)	10	10
TH	TEKNİSYEN	3	50	50
TH	TEKNİSYEN	4	25	25
TH	TEKNİSYEN	5	25	25
TH	TEKNİSYEN	7	15	15
TH	TEKNİSYEN	9	50	50
TH	TEKNİSYEN (ÖZELLEŞTİRME)	(3-12)	35	35
YH	HİZMETLİ	5	1250	1250
YH	HİZMETLİ	7	950	950
YH	HİZMETLİ	9	1150	1150
YH	HİZMETLİ	12	750	750
YH	TEKNİSYEN YARDIMCISI	5	15	15

YH	TEKNİSYEN YARDIMCISI	7	10	10
YH	TEKNİSYEN YARDIMCISI	9	12	12
YH	AŞÇI	5	3	3
YH	AŞÇI	7	3	3
YH	AŞÇI	9	3	3
TOPLAM			103804	103804

KURUMU : TÜRKİYE HALK SAĞLIĞI KURUMU

TEŞKİLATI : DÖNER SERMAYE

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
SH	HEMŞİRE	1	5	5
SH	HEMŞİRE	2	3	3
SH	HEMŞİRE	3	15	15
SH	HEMŞİRE	4	75	75
SH	HEMŞİRE	5	75	75
SH	HEMŞİRE	7	85	85
SH	HEMŞİRE	9	115	115
SH	EBE	5	17	17
SH	EBE	7	19	19
SH	EBE	9	25	25
SH	SAĞLIK MEMURU	5	5	5
SH	SAĞLIK MEMURU	7	8	8
TOPLAM			447	447

KURUMU : TÜRKİYE HUDUT VE SAHİLLER SAĞLIK GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
--------	--------	----------	---------------------------	--------

GİH	GENEL MÜDÜR	1	1	1
GİH	GENEL MÜDÜR YARDIMCISI	1	2	2
GİH	DAİRE BAŞKANI	1	5	5
GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	1	1	1
GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	3	1	1
GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	5	1	1
GİH	SAĞLIK UZMANI	1	10	10
GİH	SAĞLIK UZMANI	3	5	5
GİH	SAĞLIK UZMANI	5	5	5
GİH	SAĞLIK UZMAN YARDIMCISI	9	10	10
GİH	HUKUK MÜŞAVİRİ	1	1	1
GİH	İÇ DENETÇİ	1	3	3
GİH	MALİ HİZMETLER UZMANI	1	3	3
GİH	MALİ HİZMETLER UZMANI	2	1	1
GİH	MALİ HİZMETLER UZMANI	3	2	2
GİH	MALİ HİZMETLER UZMAN YARDIMCISI	8	3	3
AHS	AVUKAT	1	2	2
AHS	AVUKAT	5	1	1
THS	MÜHENDİS	1	2	2
THS	MÜHENDİS	2	2	2
THS	MÜHENDİS	3	2	2
THS	MÜHENDİS	5	8	8
GİH	PROGRAMCI	7	1	1
THS	TEKNİKER	1	1	1
THS	TEKNİKER	6	3	3
THS	TEKNİSYEN	3	1	1
GİH	VEZNEDAR	4	2	2
GİH	MEMUR	5	20	20
GİH	MEMUR	6	3	3
GİH	MEMUR	7	3	3
GİH	MEMUR	8	7	7
GİH	MEMUR	9	1	1
GİH	ŞÖFÖR	5	3	3
GİH	ŞÖFÖR	7	3	3
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	3	10	10

<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	4	2	2
<i>GİH</i>	<i>BİLGİSAYAR İŞLETMENİ</i>	5	3	3
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA KONTROL İŞLETMENİ</i>	4	2	2
<i>GİH</i>	<i>VERİ HAZIRLAMA KONTROL İŞLETMENİ</i>	5	1	1
<i>GİH</i>	<i>MÜTERCİM</i>	7	1	1
<i>GİH</i>	<i>AYNİYAT SAYMANI</i>	3	1	1
<i>GİH</i>	<i>SAVUNMA UZMANI</i>	1	1	1
<i>SHS</i>	<i>TABİP</i>	1	3	3
<i>SHS</i>	<i>TABİP</i>	3	2	2
<i>SHS</i>	<i>TABİP</i>	4	2	2
<i>SHS</i>	<i>HEMŞİRE</i>	1	3	3
<i>SHS</i>	<i>HEMŞİRE</i>	3	1	1
<i>SHS</i>	<i>SAĞLIK MEMURU</i>	3	2	2
<i>SHS</i>	<i>SAĞLIK MEMURU</i>	5	1	1
<i>SHS</i>	<i>LABORANT</i>	4	1	1
TOPLAM			155	155

KURUMU : TÜRKİYE HUDUT VE SAHİLLER SAĞLIK GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
<i>GİH</i>	<i>MÜDÜR</i>	1	2	2
<i>SHS</i>	<i>BAŞTABİP</i>	1	8	8
<i>SHS</i>	<i>TABİP</i>	1	60	60
<i>SHS</i>	<i>TABİP</i>	5	20	20
<i>SHS</i>	<i>HEMŞİRE</i>	1	10	10
<i>SHS</i>	<i>HEMŞİRE</i>	3	10	10
<i>SHS</i>	<i>HEMŞİRE</i>	7	3	3
<i>SHS</i>	<i>EBE</i>	3	8	8
<i>SHS</i>	<i>SAĞLIK MEMURU</i>	1	65	65
<i>SHS</i>	<i>SAĞLIK MEMURU</i>	3	40	40

SHS	SAĞLIK MEMURU	6	55	55
SHS	SAĞLIK TEKNİSYENİ	3	30	30
SHS	SAĞLIK TEKNİKERİ	2	2	2
SHS	LABORANT	3	2	2
THS	TEKNİKER	5	4	4
THS	TEKNİSYEN	3	10	10
THS	TEKNİSYEN	7	16	16
THS	KAPTAN	1	5	5
THS	KAPTAN	6	20	20
GİH	GEMİ ADAMI	5	16	16
GİH	GEMİ ADAMI	6	8	8
GİH	GEMİ ADAMI	7	15	15
GİH	MEMUR	4	7	7
GİH	MEMUR	6	24	24
GİH	ŞOFÖR	6	11	11
YHS	HİZMETLİ	6	10	10
TOPLAM			461	461

KURUMU : TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	KURUM BAŞKANI	1	1	1
GİH	KURUM BAŞKAN YARDIMCISI	1	5	5
GİH	I. HUKUK MÜŞAVİRİ	1	1	1
GİH	DAİRE BAŞKANI	1	15	15
GİH	SAĞLIK UZMANI	1	50	50
GİH	SAĞLIK UZMANI	3	30	30
GİH	SAĞLIK UZMANI	5	20	20
GİH	SAĞLIK UZMAN YARDIMCISI	7	40	40
GİH	SAĞLIK BAŞDENETÇİSİ	1	5	5
GİH	SAĞLIK DENETÇİSİ	1	10	10

GİH	SAĞLIK DENETÇİ YARDIMCISI	9	10	10
GİH	İÇ DENETÇİ	1	2	2
GİH	HUKUK MÜŞAVİRİ	1	5	5
GİH	HUKUK MÜŞAVİRİ	3	2	2
GİH	HUKUK MÜŞAVİRİ	5	2	2
GİH	AVRUPA BİRLİĞİ UZMANI	1	2	2
AH	AVUKAT	1	2	2
GİH	MALİ HİZMETLER UZMANI	1	3	3
GİH	MALİ HİZMETLER UZMANI	3	2	2
GİH	MALİ HİZMETLER UZMANI	5	1	1
GİH	MALİ HİZMETLER UZMAN YARDIMCISI	7	3	3
GİH	EĞİTİM UZMANI	1	9	9
GİH	ÇÖZÜMLEYİCİ	1	1	1
GİH	ÇÖZÜMLEYİCİ	3	1	1
GİH	ÇÖZÜMLEYİCİ	5	1	1
GİH	PROGRAMCI	1	2	2
GİH	PROGRAMCI	3	2	2
GİH	PROGRAMCI	5	3	3
GİH	AYNIYAT SAYMANI	1	2	2
GİH	ŞEF	3	10	10
GİH	ŞEF	5	10	10
GİH	ŞEF	7	10	10
	ŞEF (ÖZELLEŞTİRME)	(3-12)	1	1
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	3	5	5
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	5	4	4
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	7	6	6
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	3	5	5
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	5	6	6
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	7	12	12
GİH	ARAŞTIRMACI	(1-8)	1	1
GİH	MEMUR	5	2	2
GİH	MEMUR	7	2	2
GİH	MEMUR	9	1	1

<i>GİH</i>	<i>TERCÜMAN</i>	5	1	1
<i>GİH</i>	<i>TERCÜMAN</i>	7	2	2
<i>GİH</i>	<i>MÜTERCİM</i>	5	2	2
<i>GİH</i>	<i>MÜTERCİM</i>	7	1	1
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	5	2	2
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	7	2	2
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	9	2	2
<i>GİH</i>	<i>ŞOFÖR</i>	12	2	2
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	1	2	2
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	3	4	4
<i>SH</i>	<i>UZMAN (TUTG)</i>	5	5	5
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	1	5	5
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	3	3	3
<i>SH</i>	<i>UZMAN TABİP</i>	5	8	8
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	1	8	8
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	3	8	8
<i>SH</i>	<i>TABİP</i>	5	5	5
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	1	1	1
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	3	1	1
<i>SH</i>	<i>DİŞ TABİBİ</i>	5	1	1
<i>SH</i>	<i>VETERİNER HEKİM</i>	1	2	2
<i>SH</i>	<i>VETERİNER HEKİM</i>	3	1	1
<i>SH</i>	<i>VETERİNER HEKİM</i>	5	1	1
<i>SH</i>	<i>ECZACI</i>	1	75	75
<i>SH</i>	<i>ECZACI</i>	2	60	60
<i>SH</i>	<i>ECZACI</i>	3	60	60
<i>SH</i>	<i>ECZACI</i>	4	30	30
<i>SH</i>	<i>ECZACI</i>	5	125	125
<i>SH</i>	<i>BİYOLOG</i>	1	8	8
<i>SH</i>	<i>BİYOLOG</i>	3	5	5
<i>SH</i>	<i>BİYOLOG</i>	5	7	7
<i>SH</i>	<i>DİYETİSYEN</i>	1	1	1
<i>SH</i>	<i>DİYETİSYEN</i>	3	1	1
<i>SH</i>	<i>DİYETİSYEN</i>	5	2	2
<i>SH</i>	<i>HEMŞİRE</i>	1	3	3

SH	HEMŞİRE	3	3	3
SH	HEMŞİRE	5	3	3
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	1	3	3
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	3	3	3
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	5	3	3
SH	SAĞLIK TEKNİKERİ	7	5	5
SH	SAĞLIK MEMURU	1	4	4
SH	SAĞLIK MEMURU	3	3	3
SH	SAĞLIK MEMURU	5	3	3
SH	SAĞLIK MEMURU	7	4	4
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	1	1
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	3	1	1
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	1	1
SH	TIBBİ TEKNOLOG	1	2	2
SH	TIBBİ TEKNOLOG	3	1	1
SH	TIBBİ TEKNOLOG	5	1	1
TH	MÜHENDİS	1	12	12
TH	MÜHENDİS	3	8	8
TH	MÜHENDİS	5	18	18
TH	KİMYAGER	1	4	4
TH	KİMYAGER	3	3	3
TH	KİMYAGER	5	3	3
TH	İSTATİSTİKÇİ	1	3	3
TH	İSTATİSTİKÇİ	3	3	3
TH	İSTATİSTİKÇİ	6	4	4
TH	TEKNİKER	1	1	1
TH	TEKNİKER	3	1	1
TH	TEKNİKER	5	1	1
TH	TEKNİKER	7	1	1
TH	TEKNİSYEN	3	1	1
TH	TEKNİSYEN	5	1	1
TH	TEKNİSYEN	7	1	1
TH	TEKNİSYEN	9	2	2
YH	HİZMETLİ	5	3	3
YH	HİZMETLİ	7	3	3

Esas Sayısı:2011/150
Karar Sayısı:2013/30

YH	HİZMETLİ	9	3	3
YH	HİZMETLİ	12	2	2
TOPLAM			872	872

2 SAYILI LİSTE

KURUMU : SAĞLIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	BAKANLIK MÜŞAVİRİ	1	190	190
GİH	ARAŞTIRMACI	1	200	200
GİH	ARAŞTIRMACI	2	6	6
GİH	ARAŞTIRMACI	3	15	15
TOPLAM			411	411

3 SAYILI LİSTE

KURUMU : SAĞLIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	ARAŞTIRMACI	1	1390	1390
GİH	ARAŞTIRMACI	2	85	85
GİH	ARAŞTIRMACI	3	120	120
GİH	ARAŞTIRMACI	4	60	60
GİH	ARAŞTIRMACI	5	10	10
TOPLAM			1665	1665

B- Dayanılan Anayasa Kuralları

Dava dilekçesi ve başvuru kararlarında, Anayasa'nın Başlangıç'ı ile 2., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 13., 17., 18., 20., 23., 36., 38., 47., 48., 49., 50., 55., 56., 63., 70., 87., 91., 112., 123., 124., 125., 126., 128., 130., 131., 135., 138., 153. ve 168. maddelerine dayanılmıştır.

III- İLK İNCELEME

A- Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince Serruh KALELİ, Alparslan ALTAN, Fulya KANTARCIOĞLU, Mehmet ERTEN, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Zehra Ayla PERKTAŞ, Recep KÖMÜRCÜ, Burhan ÜSTÜN, Engin YILDIRIM, Nuri NECİPOĞLU, Hicabi DURSUN, Celal Mümtaz AKINCI ve Erdal TERCAN'ın katılımlarıyla yapılan ilk inceleme toplantılarında öncelikle Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim KILIÇ hakkındaki reddi hakim talebi görüşülmüştür.

Dava dilekçesinde, Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim KILIÇ'ın, kamuoyunda Wikileaks belgeleri olarak bilinen ve bir internet sitesinde yer alan bilgilere göre, 2003 yılında ABD Büyükelçisine Cumhuriyet Halk Partisi aleyhinde bir takım beyanlarda bulunduğu, 25.4.2011 tarihinde Anayasa Mahkemesinin 49. Kuruluş Yıldönümünde yaptığı açılış konuşmasında *'Ümit ediyorum ki bu gayret, Anayasa Mahkemesine dava açmak suretiyle sorun çözmeye kolaycılığını da ortadan kaldıracaktır.'* ifadelerine yer verdiği, ayrıca 6223 sayılı Yetki Kanunu'nun iptali istemiyle açılan davada verilen kararda açıklanan görüşünün daha önceki kararlarda yer alan görüşlerinden farklı olduğu, bu nedenlerle Cumhuriyet Halk Partisinin tarafı olduğu davalarda tarafsız olarak karar veremeyeceği ileri sürülerek 6216 sayılı Kanun'un 59. maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi ile 60. maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca reddi talep edilmiştir.

Hakimin reddi kurumu, hakimin tarafsız kalamayacağı şüphesi bulunan bir davaya bakmamasını sağlamaya yönelik olup temel bir hak olan adil yargılanma hakkıyla ilişkilidir. Nitekim adil yargılanma hakkı tarafsız bir mahkeme önünde yargılanma hakkını da içerir. Bu nedenle hukukumuzda, hakimin tarafsız kalamayacağı varsayılan veya tarafsızlığından kuşku duyulabilecek durumlarda ya davaya bakması yasaklanmış ya da taraflarca reddedilebileceği kabul edilmiştir.

6216 sayılı Kanun'un 59. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (d) bendinde, Anayasa Mahkemesi Başkanı ve üyelerinin, istişarî görüş ve düşüncelerini ifade etmiş olduğu dava ve işlere bakamayacakları; 60. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, Anayasa Mahkemesi Başkanı ve üyelerinin tarafsız hareket edemeyecekleri kanısını haklı kılan hallerin olduğu iddiası ile reddolunabileceği; (2) numaralı fıkrasında, bu takdirde, Genel Kurul ya da bölümlerde ilgili üye katılmaksızın ret konusu hakkında kesin karar verileceği; (5) numaralı fıkrasında ise ret talebinin kötü niyetle yapıldığının anlaşılması ve esas yönünden kabul edilmemesi hâlinde, talepte bulunanların her birine Mahkemece beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar disiplin para cezası verileceği kurala bağlanmıştır.

Dava dilekçesinde hakimin reddi talebi yönünden dayanılan hususlardan biri Wikileaks belgeleri olarak bilinen belgelerde yer aldığı ileri sürülen bilgilerdir. Ancak bu belgelerin gerçekte var olup olmadığı kanıtlanamadığı gibi, içerdiği bilgilerin doğru olup olmadığı da ortaya konulabilmiş değildir. Aksine, belgelerde ismi geçen birçok kişi gibi Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim KILIÇ tarafından da kamuoyunun bilgisine sunuldukları ilk andan itibaren anılan belgelerde var olduğu ileri sürülen bilgiler açıkça yalanlanmıştır. Ret talebi yönünden dayanılan hususlardan biri olan açılış konuşmasındaki sözler, Türk siyasal yaşamındaki uzlaşma kültürü eksikliğine ve temel siyasal sorunların siyasi arenada çözümü yerine yargı kurumlarına havale

edilmesi eğilimine yönelik genel ve kişisel nitelikte bir eleştiri olup somut bir davaya ilişkin herhangi bir görüş veya düşünce içermemektedir. Ret talebine dayanak yapılan hususlardan sonuncusu olan Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim KILIÇ'ın geçmişte kimi dava dosyalarında kullandığı oylar, tamamen hakimin yargısal görevine ilişkindir. Hakimin geçmişte verdiği kararlar ve kullandığı oyların ret sebebi olarak kabul edilemeyeceği açıktır. Dolayısıyla dava dilekçesinde hakimin reddi nedeni olarak ileri sürülen hususlar, Kanun'da düzenlenen davaya bakılması yasak bir hal veya ret sebebi olarak kabul edilemez.

Öte yandan, her hak gibi hakimin reddini talep etme hakkının da amacına uygun olarak kullanılması gerekir. Aksi halde hakkın kötüye kullanılması söz konusu olur. Somut dava dosyasında, varlığı ve içerdiği bilgilerin doğruluğu kanıtlanmamış aksine yalanlanmış olan hukuken delil değeri bulunmadığı açık bir takım bilgi ve belgelere, yine ret sebebi olmadığı açık olan hakimin önceki dava dosyalarında kullandığı oylara dayanılarak ret talebinde bulunulmuş olması, hakimin reddini talep etme hakkının iyi niyetle ve amacına uygun olarak kullanılmadığını ortaya koymaktadır. Bu nedenle 6216 sayılı Kanun'un 60. maddesinin (5) numaralı fıkrası gereğince ret talebinde bulunanlara takdiren 500 TL disiplin para cezası uygulanmasına karar verilmesi gerekmiştir.

Açıklanan nedenlerle:

1- Hakimin reddi talebinin esastan REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

2- Talebin kötü niyetle yapıldığının KABULÜNE ve 6216 sayılı Kanun'un 60. maddesinin (5) numaralı fıkrası gereğince DİSİPLİN PARA CEZASI UYGULANMASINA, Fulya KANTARCIOĞLU, Mehmet ERTEN, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

3- Disiplin para cezasının talepte bulunan davacıya verilmesine, Serruh KALELİ, Burhan ÜSTÜN ile Nuri NECİPOĞLU'nun '*Para cezasının talepte bulunanların her birine verilmesi gerektiği*' yolundaki karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

4- Para cezası miktarının 500 Türk Lirası olarak esas alınmasına, OYBİRLİĞİYLE,

12.1.2012 gününde karar verilmiştir.

B- Anayasa Mahkemesi İktüzüğü hükümleri uyarınca, E.2011/150 sayılı dosyanın 12.1.2012 gününde, E.2012/41, E.2012/43, E.2012/44 ve E.2012/53 sayılı dosyaların 17.5.2012 gününde, E.2012/99 sayılı dosyanın 3.10.2012 gününde, E.2012/126 sayılı dosyanın 8.11.2012 gününde, E.2012/159 sayılı dosyanın ise 17.1.2013 gününde yapılan ilk inceleme toplantılarında başvurularda eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, E.2011/150, E.2012/43 ve E.2012/44 sayılı dosyalarda yürürlüğü durdurma isteminin esas inceleme aşamasında karara bağlanmasına, OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

IV- BİRLEŞTİRME KARARLARI

E.2012/41, E.2012/43, E.2012/44 ve E.2012/53 sayılı itiraz başvurularının 17.5.2012 gününde, E.2012/99 sayılı itiraz başvurusunun 3.10.2012 gününde, E.2012/126 sayılı itiraz başvurusunun 8.11.2012 gününde ve E.2012/159 sayılı itiraz başvurusunun 17.1.2013 gününde, aralarındaki hukuki irtibat nedeniyle E.2011/150 sayılı dava ile birleştirilmesine, esaslarının kapatılmasına, esas incelemenin E.2011/150 sayılı dosya üzerinden yürütülmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ

Dava dilekçesi ve ekleri, Raportör Hikmet TÜLEN tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, dava konusu Kanun Hükmünde Kararname kuralları, dayanan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- İptal Başvurusundan Önce Değiştirilen 209 Sayılı Kanun'un 5. Maddesinin İkinci Fıkrası

KHK'nin 58. maddesinin (13) numaralı fıkrasının (ç) bendiyle değiştirilen 209 sayılı Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan *'Bu fıkra uyarınca personele her ay yapılacak ek ödeme tutarı, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi uyarınca kadro ve görev unvanı veya pozisyon unvanı itibarıyla belirlenmiş olan ek ödeme tutarından az olamaz. Bu kapsamdaki personel için 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası hükmü uygulanmaz.'* ibaresi, 30.12.2011 günlü başvuru tarihinden önce yürürlüğe giren 666 sayılı KHK'nin 5. maddesinin (c) fıkrasının (1) numaralı alt bendi ile değiştirildiğinden, bu fıkraya yönelik iptal isteminin başvuranın yetkisizliği nedeniyle reddi gerekir.

B- İptal Başvurusundan Sonra Yapılan Değişikliklerin İptal Konusu Kurallara Etkisi

KHK'nin 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (h) ve (r) bentleri, 4.7.2012 günlü, 6354 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 20. maddesiyle yürürlükten kaldırıldığından,

KHK'nin 25. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ikinci cümlesi, 6354 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle yürürlükten kaldırıldığından,

KHK'nin 33. maddesinin (5) numaralı fıkrası, 6354 sayılı Kanun'un 16. maddesiyle değiştirildiğinden,

KHK'nin 58. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle değiştirilen, 7.5.1987 günlü, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun ek 1. maddesinin birinci fıkrası, 6354 sayılı Kanun'un 7. maddesiyle değiştirildiğinden,

KHK'nin 58. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (c) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 9. maddesi, 6354 sayılı Kanun'un 8. maddesiyle değiştirildiğinden,

KHK'nin 58. maddesinin (13) numaralı fıkrasının (ç) bendiyle değiştirilen, 4.1.1961 günlü, 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanun'un 5. maddesinin altıncı fıkrası, 11.10.2011 günlü, 666 sayılı Kamu Görevlilerinin Mali Haklarının Düzenlenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname'nin 5. maddesinin (c) fıkrasının (1) numaralı alt bendi ile değiştirildiğinden,

konusu kalmayan bu maddeye, fıkralara, bentlere ve cümleye yönelik iptal istemleri hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar vermek gerekir.

C- Kanun Hükmünde Kararnamelerin Yargısal Denetimi Hakkında Genel Açıklama

Anayasa'nın 91. maddesinde düzenlenen kanun hükmünde kararnameler, işlevsel yönden yasama işlemi niteliğinde olduğundan yargısal denetimlerinin yapılması görev ve yetkisi

Anayasa'nın 148. maddesi ile Anayasa Mahkemesine verilmiştir. Yargısal denetimde kanun hükmünde kararnamenin, öncelikle yetki kanununa sonra da Anayasa'ya uygunluğu sorunlarının çözümlenmesi gerekir. Her ne kadar, Anayasa'nın 148. maddesinde kanun hükmünde kararnamelerin yetki kanunlarına uygunluğunun denetlenmesinden değil, yalnızca Anayasa'ya biçim ve esas bakımlarından uygunluğunun denetlenmesinden söz edilmekte ise de Anayasa'ya uygunluk denetiminin içerisine öncelikle kanun hükmünde kararnamenin yetki kanununa uygunluğunun denetimi de girer. Çünkü Anayasa'da, Bakanlar Kuruluna ancak yetki kanununda belirtilen sınırlar içerisinde kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verilmesi öngörülmüştür. Yetkinin dışına çıkılması, kanun hükmünde kararnameyi Anayasa'ya aykırı duruma getirir.

Dayanaklarını doğrudan doğruya Anayasa'dan alan olağanüstü hal kanun hükmünde kararnamelerinden farklı olarak, olağan dönemlerdeki kanun hükmünde kararnamelerin bir yetki kanununa dayanması zorunludur. Bu nedenle, kanun hükmünde kararnameler ile dayandıkları yetki kanunu arasında çok sıkı bir bağ vardır. Kanun hükmünde kararnamenin yetki kanunu ile olan bağı, kanun hükmünde kararnameyi aynen ya da değiştirerek kabul eden kanun ile kesilir. Kanun hükmünde kararnamenin Anayasa'ya uygun bir yetki kanununa dayanması, geçerliliğinin ön koşuldur. Bir yetki kanununa dayanmadan çıkartılan veya dayandığı yetki kanunu iptal edilen kanun hükmünde kararnamelerin içeriği Anayasa'ya aykırılık oluşturmaya bile bunların Anayasa'ya uygunluğundan söz edilemez.

Kanun hükmünde kararnamelerin Anayasa'ya uygunluk denetimi, kanunların denetiminden farklıdır. Anayasa'nın 11. maddesinde, '*Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz.*' denilmektedir. Bu nedenle kanunların denetiminde, onların yalnızca Anayasa kurallarına uygun olup olmadıkları saptanır. Kanun hükmünde kararnameler ise konu, amaç, kapsam ve ilkeleri yönünden hem dayandıkları yetki kanununa hem de Anayasa'ya uygun olmak zorundadırlar.

Anayasa'da kimi konuların kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenmesi yasaklanmaktadır. Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasında, '*Sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümde yer alan siyaset hakları ve ödevler...*'in kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemeyeceği belirtilmiştir. Bu kural gereğince, Türkiye Büyük Millet Meclisi, '*Bakanlar Kurulu*'na ancak kanun hükmünde kararnameyle düzenlenmesi yasaklanmış alana girmeyen konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir.

Anayasa'nın herhangi bir maddesinde kanunla düzenleneceği öngörülen bir konunun, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasının açıkça yasakladığı hükümler ile ilgili olmadıkça ya da Anayasa'nın 163. maddesinde olduğu gibi kanun hükmünde kararname çıkarılamayacağı açıkça belirtilmedikçe kanun hükmünde kararname ile düzenlenmesi Anayasa'ya aykırılık oluşturmaz.

D- Kanun Hükmünde Kararname'nin Ayrı Ayrı Tüm Maddeleri ve Eki (I), (II) ve (III) Sayılı Cetveller ile Listelerin 6223 Sayılı Yetki Kanunu Kapsamında Olup Olmadığının İncelenmesi

Dava dilekçesinde, KHK'nin ayrı ayrı tüm maddelerinin ve eki (I), (II) ve (III) sayılı cetveller ile listelerin 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında olmadığı ve acil, ivedi, önemli ve zorunlu konuları düzenlemediği belirtilerek Anayasa'nın Başlangıç'ı ile 2., 6., 7. 8., 87. ve 91. maddelerine aykırı oldukları ileri sürülmüştür.

6223 sayılı Yetki Kanunu'nun amaç ve kapsamını düzenleyen 1. maddesinde Kanun'un amacı, kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkin, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini

sağlamak olarak belirlenmiş ve yetkinin kapsamı iki başlık altında tespit edilmiştir. Yetkinin kapsamına ilk olarak kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden belirlenmesi girmektedir. Bu çerçevede gerekli görülmesi halinde yeni bakanlıklar kurulması, var olan bakanlıkların birleştirilmesi, bakanlıkların bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşlarının yeniden belirlenmesi için KHK çıkarma yetkisi verilmiştir. Bu amaçla;

1- Mevcut bakanlıkların birleştirilmesine veya kaldırılmasına, yeni bakanlıklar kurulmasına, anılan bakanlıkların bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşlarıyla hiyerarşik ilişkilerine,

2- Mevcut bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların bağlılık ve ilgilerinin yeniden belirlenmesine veya bunların mevcut, birleştirilen veya yeni kurulan bakanlıklar bünyesinde hizmet birimi olarak yeniden düzenlenmesine,

3- Mevcut bakanlıklar ile birleştirilen veya yeni kurulan bakanlıkların görev, yetki, teşkilat ve kadrolarının düzenlenmesine, taşrada ve yurt dışında teşkilatlanma esaslarına,

ilişkin kanun hükmünde kararname çıkarılabilecektir.

İkinci olarak kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin atanma, nakil, görevlendirilme, seçilme, terfi, yükselme, görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve esaslarına ilişkin olarak değişiklikler ve yeni düzenlemeler yapılması için KHK çıkarma yetkisi verilmiştir.

1- KHK'nin 58. Maddesinin (12) Numaralı Fıkrası

KHK'nin 58. maddesinin (12) numaralı fıkrasıyla, 7.6.1985 günlü, 3224 sayılı Türk Diş Hekimleri Birliği Kanunu'nun 11., 26. ve 40. maddelerinde değişiklikler yapılmıştır. Dava konusu kurallar uyarınca, serbest çalışan diş hekimlerinin muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin rehber tarife teklifleri diş hekimleri odalarınca hazırlanacak ve bu rehber tarife teklifleri Türk Diş Hekimleri Birliği (TDB) Merkez Yönetim Kurulunca tasdik edilerek uygulamaya konulacaktır. Dava konusu kurallarla, Sağlık Bakanlığı, tarifelerin belirlenmesi sürecinde onay makamı olmaktan çıkarılmış, sadece, TDB'nin onayladığı rehber tarifenin Sağlık Bakanlığına bildirileceği kuralına yer verilmiştir.

6223 sayılı Yetki Kanunuyla kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden belirlenmesi amacına yönelik olarak Bakanlar Kuruluna verilen kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi, Bakanlıklar ile bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşları kapsamakta olup Bakanlık veya bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluş niteliğinde olamayan kamu kurum ve kuruluşları kapsamına almamaktadır. Bakanlar Kurulunun, 6223 sayılı Yetki Kanunu'na dayanarak bakanlık veya bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluş niteliğinde olamayan kamu kurum ve kuruluşlarının görev, yetki, teşkilat ve kadrolarına ilişkin düzenleme yapması mümkün değildir.

KHK'nin dava konusu kuralıyla, TDB'nin görev ve yetkilerinin düzenlendiği 3224 sayılı Türk Diş Hekimleri Birliği Kanunu'nda değişiklikler yapılmaktadır. TDB, Anayasa'nın 135. maddesi uyarınca kanunla kurulmuş, tüzel kişiliğe sahip, kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşudur. Merkezî idare, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşları üzerinde vesayet yetkisine sahip olmakla birlikte bu durum, meslek kuruluşlarını merkezi idarenin bağlı, ilgili veya ilişkili kuruluşu haline getirmemektedir. Bu itibarla, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan TDB'nin görevinde değişiklik öngören dava konusu kural, 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında değildir. İptali gerekir.

2- KHK'nin 58. Maddesinin (14) Numaralı Fıkrasının (ğ) Bendi

KHK'nin 58. maddesinin (14) numaralı fıkrasının (ğ) bendiyle, 23.1.1953 günlü, 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanunu'nun, Türk Tabipler Birliğini (TTB) tanımlayan 1. maddesinde geçen '*tabipliğin kamu ve kişi yararına uygulanıp geliştirilmesini sağlamak*' ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

TTB, Anayasa'nın 135. maddesi uyarınca kanunla kurulmuş, tüzel kişiliğe sahip, kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşu olup 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarının statülerine ilişkin düzenleme yapılması mümkün değildir.

Açıklanan nedenlerle, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan TTB'nin statüsüne ilişkin düzenleme içeren kural, 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında değildir. İptali gerekir.

3- KHK'nin Diğer Kuralları

Yukarıdaki açıklamalar çerçevesinde yapılan inceleme sonucunda; KHK'nin, 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında olmadığı gerekçesiyle iptal edilen kuralları ile hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verilenler dışında kalan diğer kurallarının 6223 sayılı Yetki Kanunu'nun kapsamında olduğu anlaşıldığından bu maddelere, fıkralara, bentlere, bölümlere, cetvellere ve listelere ilişkin iptal isteminin reddi gerekir.

Serruh KALELİ, Mehmet ERTEN, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ, KHK'nin 58. maddesinin (8) numaralı fıkrasının (b) bendi ile 11.4.1928 günlü, 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesindeki '*Türk Hekimlerinin*' ibaresinin '*hekimlerin*' şeklinde değiştirilmesi ile (9) numaralı fıkrası yönünden bu görüşe katılmamışlardır.

E- Kanun Hükmünde Kararname'nin Tüm Maddelerinin Anayasa'nın 91. Maddesi Yönünden İncelenmesi

Dava dilekçesinde, KHK'nin ayrı ayrı tüm maddelerinin ve eki (I), (II) ve (III) sayılı cetveller ile listelerin Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasında kanun hükmünde kararnameyle düzenlenmesi yasaklanmış alanlara ilişkin düzenleme içerdiği, bu nedenle Anayasa'nın Başlangıç'ı ile 2., 6., 7. 8., 87. ve 91. maddelerine aykırı oldukları ileri sürülmüştür.

1- KHK'nin 16. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının Birinci Cümlesinde Yer Alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" İbareleri

KHK'nin 16. maddesinde, Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı düzenlenmiştir. Anılan maddenin (1) numaralı fıkrasında Başkanlığın görevleri sayıldıktan sonra dava konusu kuralı da içeren (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde, denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişilere, gizli dahi olsa bütün belge, defter ve bilgilerin talep edilmesi durumunda ibraz etme, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep hâlinde gösterme, sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olma ödevi yüklenmiştir.

Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasında '*Sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümde yer alan siyasî haklar ve ödevler...*'in kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemeyeceği belirtilmiştir.

Anayasa'nın '*Özel Hayatın Gizliliği*' başlıklı 20. maddesinin birinci fıkrasında, '*Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz.*' hükmüne yer verilmiş, üçüncü fıkrasında ise '*Herkes,*

kendisiyle ilgili kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sahiptir. Bu hak; kişinin kendisiyle ilgili kişisel veriler hakkında bilgilendirilme, bu verilere erişme, bunların düzeltilmesini veya silinmesini talep etme ve amaçları doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını öğrenmeyi de kapsar. Kişisel veriler, ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebilir. Kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usuller kanunla düzenlenir.' denilmiştir. Buna göre, Anayasa'nın 20. maddesinde düzenlenen ve '*Kişinin Hakları ve Ödevleri*' başlıklı ikinci bölümünde yer alan özel hayatın gizliliği ve kişisel verilerin korunması hakkına ilişkin olarak kanun hükmünde kararname ile düzenleme yapılması mümkün değildir.

KHK'nin 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesiyle gerçek kişilerin gizli bilgilerinin sağlık denetçilerine ibrazı zorunluluğunun getirilmiş olması, özel hayatın gizliliği ve kişisel verilerin korunması hakkına ilişkin bir düzenleme niteliğindedir. Dolayısıyla kural, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasına aykırıdır. İptali gerekir.

2- KHK'nin 23. Maddesinin (7) Numaralı Fıkrasının (c) ve (ç) Bentleri

KHK'nin 23. maddesinde, Sağlık Hizmetleri Kurulunun oluşumu, görev, yetki ve sorumlulukları ile sağlık meslek mensubuna uygulanacak yaptırımlar düzenlenmektedir. Anılan maddenin (6) numaralı fıkrasının (e) bendinde, meslekten geçici veya sürekli men etmeye karar vermek Kurulun görevleri arasında sayılmış, (7) numaralı fıkrasının (c) bendinde, meslek icrası esnasında neticesini öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmakta ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır derecede olmayan özürüllüğüne sebebiyet verenlerin üç aydan bir yıla kadar meslekten geçici men edilmesine karar verileceği, bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde verilecek cezalarda alt ve üst sınırların iki katı olarak uygulanacağı hükme bağlanmış, (ç) bendinde ise meslek icrası esnasında neticesini öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmakta ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır özürüllüğüne veya ölümüne sebebiyet verenlerin bir yıldan üç yıla kadar meslekten geçici olarak men edilmesine karar verileceği, bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde meslekten sürekli men kararı verileceği belirtilmiştir.

Anayasa'nın '*Suç ve cezalara ilişkin esaslar*' başlıklı 38. maddesinin üçüncü fıkrasında, '*Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur.*' hükmüne yer verilmiştir. Anayasa'nın 38. maddesinde düzenlenen ve ikinci kısmının '*Kişinin Hakları ve Ödevleri*' başlıklı ikinci bölümünde yer alan suç ve cezalara ilişkin hükümlerin kanun hükmünde kararnameyle düzenlenmesi mümkün değildir.

Dava konusu kurallar, Anayasa'nın 38. maddesi kapsamında değerlendirilmesi gereken sağlık meslek mensuplarının meslekten geçici men ve meslekten men edilmesini gerektiren fiiller ile bu fiillere uygulanacak yaptırımlara ilişkin hükümler içerdiğinden, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasına aykırıdır. İptali gerekir.

3- KHK'nin 44. Maddesinin (2), (3) ve (4) Numaralı Fıkraları

KHK'nin 44. maddesinin (1) numaralı fıkrasıyla, Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşların merkez teşkilatı bünyesinde Sağlık Uzmanlığı, Sağlık Uzman Yardımcılığı, Sağlık Denetçiliği ve Sağlık Denetçi Yardımcılığı kadroları ihdas edilmiş; (2) numaralı fıkrasında Uzman Yardımcılığı ve Denetçi Yardımcılığı kadrolarına atanabilme koşulları düzenlenmiş; (3) numaralı fıkrasında Uzman Yardımcılığı ve Denetçi Yardımcılığından Uzman ve Denetçiliğe geçiş koşulları belirlenmiş; (4) numaralı fıkrasında ise bu kadrolarda görev yapanların mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavı ile diğer hususların yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmüştür.

Anayasa'nın '*Kamu hizmetlerine girme hakkı*' başlıklı 70. maddesinin birinci fıkrasında, her Türk'ün, kamu hizmetlerine girme hakkına sahip olduğu belirtildikten sonra ikinci fıkrasında ise hizmete alınmada, görevin gerektirdiği niteliklerden başka hiçbir ayırım gözetilemeyeceği kurala bağlanmıştır. Buna göre, Anayasa'nın 70. maddesinde düzenlenen ve ikinci kısmının '*Siyasi Haklar ve Ödevler*' başlıklı dördüncü bölümünde yer alan kamu hizmetlerine girme hakkına ilişkin olarak kanun hükmünde kararname ile düzenleme yapılması mümkün değildir.

Sağlık Uzmanlığı, Sağlık Uzman Yardımcılığı, Sağlık Denetçiliği ve Sağlık Denetçi Yardımcılığı kadrolarına giriş koşullarının belirlenmesi, Anayasa'nın 70. maddesine göre kamu hizmetine girme hakkına ilişkin bir düzenleme olduğundan KHK'nin 44. maddesinin (2), (3) ve (4) numaralı fıkraları, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasına aykırıdır. İptalleri gerekir.

Serdar ÖZGÜLDÜR ve Burhan ÜSTÜN değişik gerekçeyle bu görüşe katılmışlardır.

Haşim KILIÇ, Alparslan ALTAN, Engin YILDIRIM, Nuri NECİPOĞLU, Hicabi DURSUN, Celal Mümtaz AKINCI ile Muammer TOPAL bu görüşe katılmamışlardır.

4- KHK'nin 47. Maddesinin (1), (2) ve (3) Numaralı Fıkraları

KHK'nin 47. maddesinde, Bakanlığın bilgi toplama, işleme ve paylaşma yetkisine ilişkin hükümler düzenlenmiştir. Anılan maddenin (1) numaralı fıkrasıyla, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarına, mevzuatla kendilerine verilen görevleri, e-devlet uygulamalarına uygun olarak daha etkin ve hızlı biçimde yerine getirebilmek için, bütün kamu ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarından; sağlık hizmeti alanların, aldıkları sağlık hizmetinin gereği olarak ilgili sağlık kurum ve kuruluşuna vermek zorunda oldukları kişisel bilgileri ve bu kimselere verilen hizmete ilişkin bilgileri her türlü vasıta ile toplama, işleme ve paylaşma yetkisi verilmiştir. Maddenin (2) numaralı fıkrasında, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının işlediği kişisel sağlık verilerini ilgili üçüncü kişiler ve kamu kurum ve kuruluşları ile ancak bu kişi ve kurumların bu verilere erişebileceği hususunda kanunen yetkili olması halinde ve görevlerini yapmalarına yetecek derecede paylaşabilecekleri belirtilmiştir. Maddenin (3) numaralı fıkrasında ise Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının, mevzuatla kendilerine verilen görevleri yerine getirebilmek için gereken bilgileri, kamu ve özel ilgili bütün kişi ve kuruluşlardan istemeye yetkili oldukları ve ilgili kişi ve kuruluşların istenilen bilgileri vermekle yükümlü oldukları kurala bağlanmıştır.

Anayasa'nın ikinci kısmının '*Kişinin Hakları ve Ödevleri*' başlıklı ikinci bölümünde yer alan 20. maddesiyle güvenceye bağlanan özel hayatın gizliliği ve kişisel verilerin korunması hakkına ilişkin düzenlemeler içeren dava konusu kurallar, KHK'nin 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" ibareleri için açıklanan gerekçelerle, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasına aykırıdır. İptali gerekir.

5- KHK'nin 55. Maddesi

KHK'nin 55. maddesiyle, Sağlık Bakanlığına, gerek kamuya ait gerekse özel kişi ve kuruluşlara ait bütün sağlık kuruluşlarında çalışmakta olan her kademedeki sağlık personeli için görevli olduğu sağlık kuruluşunun bulunduğu yerleşim yeri sınırları içinde ikamet etme mecburiyeti getirme yetkisi tanınmıştır. Bu mecburiyetin usul ve esaslarının ise Bakanlıkça belirlenmesi öngörülmüştür.

Sağlık personeline çalıştığı yerde ikamet mecburiyeti getirilmesi hususu, Anayasa'nın 23. maddesinde düzenlenmiş bulunan '*yerleşme ve seyahat hürriyeti*' ile yakından ilgilidir. Bu madde, Anayasa'nın ikinci kısmının ikinci bölümünde düzenlenmiştir. Anayasa'nın 91. maddesi gereğince bu bölümde yer alan hak ve hürriyetlerin KHK'lerle düzenlenmesi mümkün değildir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasına aykırıdır. İptali gerekir.

6- KHK'nin Diğer Kuralları

KHK'nin 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" ibareleri, 23. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (c) ve (ç) bentleri, 44. maddesinin (2), (3) ve (4) numaralı fıkraları, 47. maddesinin (1), (2) ve (3) numaralı fıkraları ve 55. maddesi ile 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında bulunmadıkları gerekçesiyle iptal edilenler ve ayrıca hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verilenler dışında kalan diğer kurallarında Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun hükmünde kararname ile düzenlenmesi yasaklanmış alanlara ilişkin herhangi bir düzenlemeye yer verilmediği anlaşıldığından bu maddelere, fıkralara, bentlere, bölümlere, cetvellere ve listelere ilişkin iptal isteminin reddi gerekir.

KHK'nin;

6. maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkraları yönünden Mehmet ERTEN, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ,

20. maddesi yönünden Mehmet ERTEN,

23. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (a) bendi yönünden Serruh KALELİ, Mehmet ERTEN, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Zehra Ayla PERKTAŞ ile Zühtü ARSLAN,

23. maddesinin (8), (10), (11), (12) ve (13) fıkraları yönünden Mehmet ERTEN,

24. maddesi yönünden Osman Alifeyyaz PAKSÜT,

32. maddesinin (2), (4) ve (5) numaralı fıkraları yönünden Mehmet ERTEN, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ,

33. maddesinin (1), (2), (3), (4) ve (6) numaralı fıkraları yönünden Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ,

45. maddesi yönünden Mehmet ERTEN, Serdar ÖZGÜLDÜR ile Zehra Ayla PERKTAŞ, bu görüşe katılmamışlardır.

F- Kanun Hükmünde Kararname'nin İçerik Yönünden İncelenmesi

1- KHK'nin 2. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının Sonunda Yer Alan '*ile ilgili olarak*' İbares

Dava dilekçesinde, sağlık hizmetlerinin üretilmesi ve sunulmasında, örgütlenme yöntemi bakımından '*bağlı kuruluş*' modelinin tercih edildiği, bu kapsamda Türkiye Halk Sağlığı Kurumu ile Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun kurulduğu, önceki yasal düzenlemelerde Sağlık Bakanlığının görevleri içinde yer alan koruyucu, tedavi ve rehabilite edici hizmetlerin bu iki kuruma devredildiği, her iki bağlı kuruluşun Bakanlıktan ayrı bir teşkilat yapısına sahip olduğu, bu düzenlemelerle Sağlık Bakanlığının bir tür düzenleyici kurula dönüştürülerek, kamu sağlık hizmetinin yürütülmesi görevinin merkezi idareden adeta bağımsız hale getirilen bağlı kuruluşlara devredildiği belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 17., 56., 123. ve 126. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 2. maddesinde, Sağlık Bakanlığının görevleri düzenlenmiştir. Maddenin (1) numaralı fıkrasında, Bakanlığın görevinin, herkesin bedenî, zihnî ve sosyal bakımdan tam bir iyilik hâli içinde hayatını sürdürmesini sağlamak olduğu belirtildikten sonra dava konusu kuralı da içeren (2) numaralı fıkrasında, Sağlık Bakanlığının, yedi bent halinde sayılan hususlar '*ile ilgili olarak*' sağlık sistemini yöneteceği ve politikaları belirleyeceği ifade edilmiş, fakat sağlık hizmetini yerine getirecek teşkilatın yapısına dair herhangi bir düzenlemeye yer verilmemiştir. Dava dilekçesinde sözü edilen bağlı kuruluşlar ise KHK'nin müteakip maddelerinde düzenlenmiştir. Bu itibarla, anılan (2) numaralı fıkradaki bentlerde yer alan hususları tek bir yükleme bağlamak dışında hiçbir fonksiyonu olmayan '*ile ilgili olarak*' ibaresinin, Anayasa'ya aykırı bir yönü bulunmamaktadır. İptal isteminin reddi gerekir.

2- KHK'nin 6. Maddesinin (1) ve (2) Numaralı Fıkraları

Dava dilekçesinde, Sağlık Politikaları Kuruluna, sağlık hizmetinin yürütülmesinde temel değerde olan yönetim ve politika belirleme yetkisinin verildiği, bu nedenle Kurul üyelerinin de görevin gerektirdiği niteliklere sahip olmalarının zorunlu olduğu, buna karşılık dava konusu kurallarda Kurul üyelerinin sağlık hizmetinin gerektirdiği eğitimi almış olmalarına, bu alanda deneyim ve beceri sahibi olmalarına ilişkin herhangi bir ilkenin konulmadığı belirtilerek kuralların, Anayasa'nın 2. ve 128. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 6. maddesinde, Sağlık Politikaları Kurulu düzenlenmektedir. Maddenin iptali istenilen (1) ve (2) numaralı fıkralarında, Sağlık Politikaları Kurulunun oluşumu, Kurul üyelerinde aranacak nitelikler, üyelerin görev süresine ilişkin hükümlere yer verilmektedir. Buna göre, Sağlık Politikaları Kurulu, Bakanlığın sağlık sistemi yönetimi ve politika belirlemek ile ilgili temel görevlerini yerine getirmek üzere görevlendirilen on bir üye ile Müsteşar ve müsteşar yardımcılardan oluşmaktadır. Kurul üyeleri en az dört yıllık yüksek okul mezunu ve sekiz yıl iş tecrübesi bulunanlar arasından Bakan tarafından görevlendirilmektedir. Görev süresi iki yıl olup süresi sona eren üyelerin yeniden görevlendirilmeleri mümkündür. Kurula, Müsteşar veya görevlendireceği yardımcılardan biri başkanlık eder.

Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan hukuk devletinin temel ilkelerinden biri '*belirlilik ilkesi*'dir. Bu ilkeye göre, yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olması ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi gerekir.

Anayasa'nın 128. maddesinde, '*Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür. Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir. Üst kademe yöneticilerinin yetiştirilme usul ve esasları, kanunla özel olarak düzenlenir.*' denilmektedir. Buna göre, Anayasa'nın 128. maddesinin birinci fıkrası kapsamındaki görevleri yürüten bütün personelin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülüklerinin kanunla düzenlenmesi gerekir. Ancak kanunla düzenlenme şartı, memurlar ve diğer kamu görevlilerinin görev, yetki ve sorumlulukları ile özlük haklarının her türlü ayrıntısının kanunla belirlenmesi anlamına gelmemektedir. Kanun koyucunun, gerektiğinde sınırlarını belirlemek koşuluyla bazı konuların düzenlenmesini idareye bırakması Anayasa'nın 128. maddesine aykırı olmaz.

Sağlık sistemi yönetimi ve politika belirleme ile ilgili temel görevleri ifa etmek üzere kurulan Sağlık Politikaları Kurulu üyelerinin, Anayasa'nın 128. maddesi kapsamında devletin

genel idare esaslarına göre yükümlü olduğu asli ve sürekli görevleri yürüten kamu görevlisi niteliğinde olduklarında kuşku bulunmamaktadır.

Dava konusu kuralda, bu Kurulun sağlık sistemi yönetimi ve politika belirleme ile ilgili temel görevleri ifa edeceği belirtilmiştir. Öte yandan Kurulun, Bakan tarafından görevlendirilecek on bir üye ile Müsteşar ve müsteşar yardımcılarının oluşacağı, Bakan tarafından seçilecek üyelerin en az dört yıllık yüksek okul mezunu ve sekiz yıl iş tecrübesinin bulunması gerektiği belirtilerek üyelerinin nitelikleri ile atama usulü düzenlenmiştir. Ayrıca maddenin dava konusu olmayan fıkralarında Kurulun özlük hakları, yetkileri ile çalışma usul ve esaslarına ilişkin genel ilkeler belirlenmiştir. Dolayısıyla Kurul üyelerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülüklerinin genel çerçevesinin kanunla belirlendiği açıktır.

Öte yandan, Kurul üyeliğine atanacak kişilerin nitelik ve kabiliyetlerinin saptanması kanun koyucunun takdirinde olup, dava konusu kuralda Kurul üyeliğine atanacaklar için öngörülen koşulların Kurula verilen görev ve yetkilerle uyumlu olup olmadığı veya bu niteliklere sahip kişilerin KHK'de belirlenen yetkileri kullanmaya ehil olup olmadıkları sorunu anayasallık denetiminin kapsamı dışında kalmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 2. ve 128. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

3- KHK'nin 7. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (ğ) Bendi ile 16. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının Birinci Cümlesinde Yer Alan "gerçek ve", "gizli dahi olsa" İbareleri Dışında Kalan Bölümü

Dava dilekçesinde, mülga 181 sayılı KHK döneminde danışma ve denetim birimi olarak doğrudan bakana bağlı olan Teftiş Kurulu Başkanlığının dava konusu kurallarla, Denetim Hizmetleri Başkanlığına dönüştürüldüğü ve hiyerarşik yapılanmada müsteşar yardımcısına bağlandığı, bu durumun 3046 sayılı Kanun'a uygun olmadığı ve hukuk devleti ilkesiyle çeliştiği, Bakan adına ve doğrudan bakana bağlı olarak yürütülmesi gereken denetim, teftiş ve soruşturma görevlerinin Bakanlık merkezinde müsteşar yardımcısına, bağlı kuruluşlarda ise genel müdür ya da başkana veya bunların yardımcılara bağlı olarak yürütülmesinin denetimin bağımsızlığı ve tarafsızlığı ile bağdaşmayacağı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2. ve 112. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 43. maddesine göre, ilgisi nedeniyle dava konusu kural, Anayasa'nın 113. maddesi yönünden de incelenmiştir.

KHK'nin 7. maddesinde, Bakanlığın hizmet birimleri sıralanmış ve bu maddenin (ğ) bendinde, Denetim Hizmetleri Başkanlığı da Bakanlığın hizmet birimleri arasında gösterilmiştir. 13.12.1983 günlü, mülga 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameyle doğrudan Bakan'a bağlı olarak teşkil edilen Teftiş Kurulu Başkanlığının yerine kurulduğu anlaşılan Denetim Hizmetleri Başkanlığı, Bakanlığın hizmet birimleri arasında gösterilmek suretiyle Teftiş Kurulu Başkanlığından farklı olarak Bakan'a değil Müsteşara bağlı hale gelmiştir.

KHK'nin 16. maddesinde Denetim Hizmetleri Başkanlığının görev ve yetkileri düzenlenmiştir. Buna göre, Bakanlığın ve bağlı kuruluşlarının iş ve işlemleri hakkında yapılacak

denetim, inceleme ve soruşturmalar ile bu kuruluşların performans denetiminin yapılması görevi Denetim Hizmetleri Başkanlığına aittir. Maddenin (2) numaralı fıkrasının, Anayasa'nın 91. maddesine aykırı bulunarak iptal edilen ibareleri dışında kalan bölümü uyarınca, denetime tâbi olan tüzel kişilerin, bütün belge, defter ve bilgileri talep edildiği takdirde ibraz edeceği, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep hâlinde göstereceği, sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olacağı açıktır.

Anayasa'nın 2. maddesindeki '*hukuk devleti*' ilkesi gereğince, yasama işlemlerinin kişisel yararları değil kamu yararını gerçekleştirmek amacıyla yapılması zorunludur. Bir kuralın Anayasa'ya aykırılık sorunu çözümlenirken '*kamu yararı*' konusunda Anayasa Mahkemesinin yapacağı inceleme yalnızca kanunun kamu yararı amacıyla yapılıp yapılmadığı ile sınırlıdır. Kanun ile kamu yararının gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini denetlemenin anayasa yargısıyla bağdaşmayacağı, bunun kanun koyucunun takdirinde olduğu açıktır.

Anayasa'nın 113. maddesinin birinci fıkrasında, '*Bakanlıkların kurulması, kaldırılması, görevleri, yetkileri ve teşkilatı kanunla düzenlenir.*' hükmüne yer verilmiştir. Bu hüküm gereğince Bakanlık teşkilatının kanunla kurulması zorunlu olmakla birlikte, Anayasa'da bakanlığa verilen denetim görevinin nasıl bir idari teşkilatlanmayı gerektirdiği konusunda herhangi bir hüküm bulunmamaktadır. Dolayısıyla denetim görevini yürütecek teşkilatın niteliğinin ve yapısının belirlenmesinin kanun koyucunun takdirine bırakıldığı kabulü gerekir. Kanun koyucunun bu yetkisini, kamu yararı ve denetim hizmetinin gerektirdiği bağımsızlık ve tarafsızlık ilkelerine uygun olarak kullanması gerektiği tabiidir.

Bu itibarla, dava konusu kuralla, yürürlükten kaldırılan 181 sayılı KHK döneminde danışma ve denetim birimi olarak doğrudan Bakan'a bağlı olan Teftiş Kurulu Başkanlığı kaldırılarak, denetim hizmetlerini yürütmek üzere Denetim Hizmetleri Başkanlığının kurulması hususu kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamındadır. Denetim Hizmetleri Başkanlığının doğrudan Bakan'a bağlı olmayıp Müsteşar'a bağlı olması, denetim hizmetlerinin bağımsızlığını ve tarafsızlığını etkileyen bir durum değildir. Zira denetim hizmetinin işleyişi sırasında bağımsızlık ve tarafsızlık ilkesine uyulması koşuluyla, bu hizmeti yürüten birimin hiyerarşik olarak Bakan'a veya Müsteşar'a bağlı olmasının anayasal bir önemi bulunmamaktadır.

Dava dilekçesinde, Denetim Hizmetleri Başkanlığının Müsteşar'a bağlanmasının 3046 sayılı Kanun'a uygun olmadığı ileri sürülmüş ise de anılan Kanun'un Anayasa'ya uygunluk denetiminde ölçü norm teşkil etmeyeceği açıktır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 2. ve 113. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

Kuralların, Anayasa'nın 112. maddesiyle ilgisi görülmemiştir.

4- KHK'nin 8. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (c) Bendinde Yer Alan '*gerektiğinde süreli veya süresiz iptal etmek*' İbaresini

Dava dilekçesinde, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğünün, izin ve ruhsatları iptal etme yetkisinin hangi hallerde kullanılabileceğinin KHK metninde açık olarak sayılmayıp '*gerektiğinde*' bu yetkinin kullanılabileceğinin belirtilmiş olmasının hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmadığı, düzenlemenin kişilerin çalışma hakkının sınırlandırılması konusunda idareye sınırsız bir takdir yetkisi verdiği belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 13. ve 48. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 8. maddesinde, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğünün görevleri düzenlenmiştir. Maddenin (1) numaralı fıkrasının dava konusu kuralı da içeren (c) bendiyle, anılan Genel Müdürlüğe, kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile gerçek kişilere ait sağlık kurum ve kuruluşlarına izin verme ve ruhsatlandırma, bu izin ve ruhsatları gerektiğinde süreli veya süresiz iptal etme görev ve yetkisi verilmiştir.

Dava konusu kuralla, sağlık hizmeti sunan kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile gerçek kişilerin izin ve ruhsatlarının gerektiğinde süreli veya süresiz iptal edilmesine olanak tanınmıştır. Sağlık hizmeti sunan kişi ve kuruluşlara izin ve ruhsat verilmesi usulü ile bu izin ve ruhsatların hangi koşullarda iptal edileceğine ilişkin hükümler ise 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun ve ilgili diğer kanunlarda açıkça düzenlenmiştir. Dava konusu kural, söz konusu kanunlarda Bakanlığa verilen izin ve ruhsat iptali yetkisinin Bakanlığın bir birimi olan Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından kullanılacağını ifade etmektedir. Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğünün bu yetkisini ilgili mevzuatta öngörülen koşullar çerçevesinde kullanacağı tabiidir. Bu durumda, kuralda geçen '*gerektiğinde*' sözcüğünden, ilgili mevzuatta öngörülen koşulların varlığı olarak anlaşılması gerektiği açıktır.

Anayasa'nın 48. maddesinde, '*Herkes, dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetlerine sahiptir.*' hükmüne yer verilerek çalışma özgürlüğü güvence altına alınmıştır. Çalışma özgürlüğü, herkesin dilediği mesleği seçmede özgür olduğunu ve hiç kimsenin zorla çalıştırılmayacağını ifade etmektedir. Birey bu özgürlüğünü kullanarak dilediği alanı ve işi seçebilir. Çalışma hakkı ise bireyin özgür iradesiyle seçtiği mesleği veya işi icra etmesi, devletin de çalışmak isteyenlere iş temin etmek için gereken tedbirleri alması olarak tanımlanabilir.

Anayasa'nın 48. maddesinde, çalışma özgürlüğü için herhangi bir sınırlama nedeni öngörülmemiş olmakla birlikte, bunun hiçbir şekilde sınırlandırılması mümkün olmayan mutlak bir hak olduğu söylenemez. Özel sınırlama nedeni öngörülmemiş hakların da hakkın doğasından kaynaklanan bazı sınırları bulunduğu kabul edilmektedir. Ayrıca hakkı düzenleyen maddede herhangi bir sınırlama nedenine yer verilmemiş olsa da, Anayasa'nın başka maddelerinde yer alan kurallara dayanarak bu hakların sınırlandırılması da mümkün olabilir. Ancak bu sınırlamalar Anayasa'nın 13. maddesinde yer alan güvencelere aykırı olamaz. Anayasa'nın 13. maddesine göre temel hak ve özgürlüklere yönelik sınırlamalar, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı gibi hak ve özgürlüklerin özlerine de dokunamaz.

Dava konusu kuralla, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne tanınan sağlık hizmeti sunan kişi ve kuruluşlarının izin ve ruhsatlarını iptal etme yetkisinin çalışma özgürlüğüne müdahale niteliği taşıdığı tartışmasızdır. Ancak kuralla, bu özgürlüğün sınırlandırılmasına ilişkin maddi koşullar düzenlenmemiş olup bu yetkiyi kullanacak idari birim gösterilmiştir. Sağlık hizmeti sunan kişi ve kuruluşların çalışma özgürlüğünün sınırlandırılmasına ilişkin kurallar, ilgili diğer kanunlarda düzenlenmiştir. Dolayısıyla dava konusu kural yönünden çalışma özgürlüğüne getirilen bir sınırlama söz konusu değildir.

Açıklanan nedenle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 13. ve 48. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

5- KHK'nin 8. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (ç) Bendi

Dava dilekçesinde, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan Türk Tabipleri Birliği ve Türk Diş Hekimleri Birliğine ait olan sağlık hizmetlerinin ücret tarifesinin belirlenmesi veya tasdik edilmesi yetkisinin Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne tanınmış olmasının, anayasal güvence altında olan kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarının görev alanına müdahale

niteliği taşıdığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2. ve 135. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne, sağlık hizmetlerinin ücret tarifelerini belirleme veya tasdik etme yetkisi verildiği görülmektedir. Kuralda sözü edilen sağlık hizmetlerinin ücret tarifelerini belirleme yetkisi, meslek kuruluşlarınca hazırlanan tarifelerin anılan Genel Müdürlük tarafından vesayet yetkisi kapsamında denetlenmesi ve gözden geçirilmesini ifade etmekte olup, bu tarifelerin hazırlanmasının bütünüyle Genel Müdürlüğüne devredildiği anlamına gelmediği açıktır.

Anayasa'nın 135. maddesinde kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşları tanımlanmıştır. Buna göre, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadı ile kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzelkişileridir. Anılan maddenin beşinci fıkrasına göre, meslek kuruluşları üzerinde devletin idari ve mali denetimine ilişkin kurallar kanunla düzenlenir.

Anayasa'nın 135. maddesinde, meslek kuruluşlarının karar ve yönetim organlarının seçimle göreve gelmesinin öngörülmesi, devletin idari ve mali denetimine tabi olduklarının belirtilmesi ve sorumlu organlarının görevlerine ancak yargı kararıyla son verilebileceğinin kurala bağlanması, bu idarelerin özerkliğine işaret etmektedir.

Meslek kuruluşlarının özerkliği, merkezi idareden bağımsız olarak karar ve yürütme organlarını seçebilme, ilgili mesleki faaliyetlerle sınırlı olmak üzere üyelerini ve örgütlerini bağlayıcı karar alma ve uygulama, meslek mensuplarının uyacağı ilke ve kuralları belirleme ve üyeleri hakkında disiplin tedbirleri uygulama hak ve yetkisini içermektedir. Ancak özerklik, meslek kuruluşlarının işlemlerinin idari vesayet yoluyla merkezî idarenin denetimine tabi kılınmasına engel değildir. Kanun koyucunun, idarenin bütünlüğü ilkesi uyarınca, merkezî idareye, bir idari vesayet yetkisi olarak meslek kuruluşu işlemlerini iptal etme, onama, yürürlüğünü erteleme, tekrar görüşülmesini isteme ve düzeltme yetkisi tanınması Anayasa'ya aykırı olmaz.

Kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarına üye meslek mensuplarınca sunulan hizmetin bedeline ilişkin tarifelerin belirlenmesi, meslek kuruluşlarının özerkliğinin gereğidir. Ancak bu durum, bu tarifelerin belirlenmesinin tamamen meslek kuruluşlarının inisiyatifine bırakılacağı ve merkezî idarenin hiçbir şekilde bu tarifelere müdahalede bulunamayacağı anlamına gelmez. Ücret tarifelerinin belirlenmesi, sadece meslek mensuplarının menfaatini ilgilendiren bir durum olmayıp, bunlardan hizmet satın alarak ücret ödeyen kişilerin de menfaatini etkilemektedir. Sağlık hizmeti satın alan bireylerin, meslek kuruluşlarının tek taraflı fiyatlandırma politikasıyla karşı karşıya bırakılması, Anayasa'nın 5. maddesiyle devlete yüklenen ödevle bağdaşmamaktadır. Kanun koyucunun, meslek mensuplarından hizmet satın alan bireylerin menfaatlerinin de gözetilmesi bakımından, merkezî idareyi de ücret tarifelerinin belirlenmesi sürecine dâhil etmesi Anayasa'ya aykırı görülemez.

Dava konusu kuralla, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne, meslek kuruluşlarınca hazırlanan ücret tarifelerini tasdik etme yetkisi tanınmasının, bireylerin meslek kuruluşlarının tek taraflı fiyatlandırma politikasıyla karşı karşıya bırakılmaması amacıyla alınan bir tedbir olduğu anlaşılmaktadır. Yukarıda belirtilen nedenlerle, meslek kuruluşlarının ücret tarifelerinin

yürürlüğe girebilmesinin, bir idari vesayet yetkisi olarak merkezî idarenin tasdik etmesine bağlı kılınmasında Anayasa'ya aykırılık söz konusu değildir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 135. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2. maddesiyle bir ilgisi görülmemiştir.

6- KHK'nin 8. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (e) Bendinde Yer Alan "*politika ve düzenlemelerine*" ve "*gerekli*" İbareleri

Dava dilekçesinde, dava konusu kurallarla, konunun muhataplarının sadece mevzuata değil bakanlık politika ve düzenlemelerine de uygun hareket etmek durumunda bırakıldıkları ve bunlara aykırılık halinde ise niteliği önceden bilinmeyen '*gerekli*' yaptırımlara tabi tutulmalarına olanak sağlandığı belirtilerek kuralların, Anayasa'nın 2. ve 38. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının dava konusu ibareleri de içeren (e) bendinde, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne, sağlık kurum ve kuruluşlarının mevzuata, Bakanlık politika ve düzenlemelerine uyumunu denetleme, gerekli yaptırımları uygulama görev ve yetkisi verilmiştir.

Anayasa'nın 38. maddesinin ilk fıkrasında, '*Kimse, ... kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılmaz*' denilerek '*suçun kanuniliği*', üçüncü fıkrasında da '*Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur*' denilerek '*cezanın kanuniliği*' ilkesi kabul edilmiştir. Anayasa'da öngörülen suçta ve cezada kanunilik ilkesi, insan hak ve özgürlüklerini esas alan bir anlayışın öne çıktığı günümüzde, ceza hukukunun da temel ilkelerinden birini oluşturmaktadır.

Dava konusu kuralda sözü edilen Bakanlık politikaları, kanunlara ve idari düzenlemelere yansımış politikalar olup mevzuatta öngörülenler dışında Bakanlığın sağlık kurum ve kuruluşlarına yükümlülük getirmesi mümkün değildir. Aynı şekilde '*gerekli*' yaptırımlardan da ancak önceden usulüne göre yürürlüğe konulmuş yasal ve idari düzenlemelerde yer alan yaptırımların anlaşılması gerektiği izahtan varededir. Dolayısıyla '*gerekli*' sözcüğü ile yeni bir suç, ceza veya bir idari yaptırımın vazedilmesi veya bu alanda bir belirsizliğin yaratılmış olması söz konusu değildir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 2. ve 38. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

7- KHK'nin 8. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (g) Bendi

Dava dilekçesinde, dava konusu kuralla, hukuki sorunların çözümünde idareye bir tür yargısal yetki kullanma imkânının tanındığı, fakat bu yetkinin nasıl, hangi kapsamda, hangi niteliklere sahip kişiler tarafından ve ne tür sonuçlar doğuracak biçimde kullanılacağı belirlenmediği, yargılama öncesi uyuşmazlık çözüm yöntemlerinin tercihe bağlı olması gerektiği halde dava konusu kuralda yetkinin kesin olarak düzenlenmesi nedeniyle zorunlu hale gelmiş olduğu, bu durumun hukuk devleti ilkesi ile yargı yetkisinin bağımsız mahkemelerce kullanılmasını öngören anayasal ilkelere uygun düşmediği belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 7., 9., 36. ve 138. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne, sağlık kurum ve kuruluşları ile hizmetten faydalananlar arasında doğabilecek ihtilafların çözümüne yönelik usulleri belirleme görev ve yetkisi verilmiştir.

Anayasa'nın 36. maddesinde, hak arama özgürlüğü güvence altına alınmıştır. Hak arama özgürlüğünün temel unsurlarından biri de mahkemeye erişim hakkıdır. Mahkemeye erişim hakkı, hukuki bir uyuşmazlığın bu konuda karar verme yetkisine sahip bir mahkeme önüne götürülmesi hakkını da kapsar.

Dava konusu düzenleme ile konuyla ilgili somut bir ihtilaf çözme yöntemi belirlenmemiş ve yargı denetimini engelleyen bir ibareye de yer verilmemiştir. Düzenleme, münhasıran, söz konusu alanda ihtilafların çözümüne yönelik usullerin hangi birim tarafından belirleneceği ile ilgilidir. Bakanlığın belirleyeceği usulün zorunlu tutulması söz konusu olmadığı gibi, yargı yoluna başvurulmasına da engel teşkil etmemektedir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 36. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2., 7., 9. ve 138. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

8- KHK'nin 8. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (ğ) Bendi

Dava dilekçesinde, dava konusu kuralla, insan sağlığına zarar vermediği ve yararlılığı bilimsel olarak kanıtlanmamış, ticari amaçlarla insanların umutlarının sömürülmesine dayalı bilim dışı uygulamaların yasallaştırılmasının söz konusu olduğu, ayrıca dava konusu kuralda yer alan '*sağlık beyanı*' kavramının tanımının yapılmadığı, bunun ne anlama geldiğinin belli olmadığı, kanun koyucunun sağlık beyanı kavramı ile ilgili hiçbir açıklama yapmadan ve ölçüt getirmeden kavramın içeriğini belirleme yetkisini idareye bıraktığı, bu durumun ise kanuni düzenlemelerin öngörülebilir ve belirlenebilir nitelikte olması bakımından hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmadığı belirtilerek kuralın, Anayasanın 2., 5., 17. ve 56. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne, geleneksel, tamamlayıcı ve alternatif tıp uygulamaları ile ilgili düzenleme yapma ve sağlık beyanı ile ilgili yapılacak her türlü uygulamalara izin verme ve denetleme, düzenleme ve izinlere aykırı faaliyetleri ve tanıtımları durdurma görev ve yetkisi verilmiştir.

Anayasa'nın 5., 17. ve 56. maddeleriyle kişilere, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme ve hayatını beden ve ruh sağlığı içinde sürdürebilme hakkı tanınmış ve devlete de, herkesin maddi ve manevi varlığını geliştirmesi için gerekli şartları hazırlama, kişilerin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlama görevi verilmiştir. Kişilerin maddi ve manevi varlıklarını geliştirilebilmelerinin, mutlu ve huzurlu olabilmelerinin başlıca şartı, ihtiyaç duydukları anda sağlık hizmetlerine ulaşip ihtiyaç duydukları oranda bu hizmetlerden yararlanabilmeleridir. Devlet için bir görev ve kişiler için de bir hak olan bu amacın gerçekleştirilmesinde, bu haktan yararlanmayı zorlaştırıcı ya da zayıflatıcı düzenlemeler Anayasa'ya aykırı düşer.

Dava konusu düzenlemenin, geleneksel, tamamlayıcı ve alternatif tıp uygulamalarının tıp biliminin ışığı altında disipline edilmesi, sağlık ve yaşam hakkının korunması, hastaların zor durumlarından faydalanılarak sömürülmelerinin engellenmesi amacıyla bu husustaki boşluğu doldurmak üzere getirildiği anlaşılmış olup, kuralla bilim dışı uygulamaların yasallaştırılması söz konusu değildir.

Sağlık beyanı ile satışa sunulan ürün, ilaç niteliğinde olmayan ancak, piyasada, çeşitli hastalıklara veya genel olarak sağlığa faydalı olduğu ileri sürülerek tanıtımı ve satışı yapılan ürünler olup, dava konusu kuralla bu tür uygulamalara izin verme, bunları denetleme, düzenleme ve izinlere aykırı faaliyetleri ve tanıtımları durdurma görev ve yetkisi Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne verilmiştir. Birey sağlığı üzerinde ciddi sonuçlar doğurabilecek bu tür ürünlerin tanıtımı ve satışının Bakanlığın izin ve denetimine bağlanması, devletin, bireyin beden ve ruh sağlığının korunmasını sağlayıcı tedbirler alma yükümlülüğünün bir gereğidir.

Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan hukuk devletinin önemli bir unsuru olan belirlilik ilkesi, bireylerin hukuk kurallarını önceden bilmeleri, davranış ve tutumlarını bu kurallara göre güvenle düzene sokabilmelerini gerektirmekte olup, hukuk kurallarının belirliliğinin sağlanması yalnızca kanunla düzenleme yapılması anlamına gelmemektedir. Önceden uygun araçlarla duyurulmak kaydıyla idari düzenleyici işlemlerle de hukuk kuralları belirli kılınabilir. Özellikle idari ve teknik meselelerde, kamu hizmetlerinin değişen toplumsal ihtiyaçlara süratli bir biçimde uyarlanabilmesi için bu konudaki düzenleme yetkisinin yürütme organına bırakılması zorunludur. Bu itibarla, sağlık beyanının tıp tekniğini ilgilendirmesi nedeniyle bu konudaki usul ve esasların idari düzenleyici işlemlerle belirlenmesinde, hukuk devleti ilkesine aykırılık söz konusu değildir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 5., 17. ve 56. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

9- KHK'nin 8. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (i) Bendi

Dava dilekçesinde, Sağlık Bakanlığının diğer ülkelerin vatandaşlarının ülkemizde sağlık hizmetlerine erişmesine yönelik görev üstlenmesinin, Anayasa'nın 5., 123. ve 126. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

6216 sayılı Kanun'un 43. maddesine göre, ilgisi nedeniyle dava konusu kural, Anayasa'nın 56. maddesi yönünden de incelenmiştir.

Dava konusu kuralla, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne, sağlık turizmi uygulamalarının geliştirilmesine yönelik düzenlemeler yapma ve ilgili kurumlarla koordinasyon sağlama görev ve yetkisi verilmiştir.

Anayasa'nın 'Sağlık hizmetleri ve çevrenin korunması' kenar başlığını taşıyan 56. maddesinde, *'Herkes, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir. ' Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak ' amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler'* hükmü yer almaktadır. Maddede bu hakkın öznesi olarak *'herkes'* gösterilmiş, bu hak, Türk vatandaşlarına özgülenmemiştir. Anayasa'da yer alan bu düzenlemeye paralel olarak KHK'nin 2. maddesinde, *'Bakanlığın görevi; herkesin bedenî, zihnî ve sosyal bakımdan tam bir iyilik hâli içinde hayatını sürdürmesini sağlamaktır'* ifadesine yer verilmiştir. Bu itibarla, devletin, sadece Türk vatandaşlarının değil, Türkiye'ye sağlık hizmeti için gelen yabancıların da sağlık hizmetlerine erişimini düzenlemesi ve bunu bir kamu hizmeti olarak üstlenmesinde Anayasa'ya aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 56. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 5., 123. ve 126. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

10- KHK'nin 8. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (k) Bendi

Dava dilekçesinde, dava konusu kuralla, üniversitelerin tıp fakültelerince de verilen uzmanlık eğitiminde Sağlık Bakanlığının tek düzenleyici kurum olarak belirlendiği, bu durumun Sağlık Bakanlığının yükseköğretim kurumlarına müdahalede bulunması anlamına geldiği belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 130. ve 131. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

6216 sayılı Kanun'un 43. maddesine göre, ilgisi nedeniyle dava konusu kural, Anayasa'nın 56. maddesi yönünden de incelenmiştir.

Dava konusu kuralla, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne tıpta uzmanlık eğitimi ile ilgili iş ve işlemleri yürütme görev ve yetkisi verilmiştir.

Anayasa'nın 56. maddesinin üçüncü fıkrasında, *'Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler.'* denilerek, devletin sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenleyeceği açıkça belirtilmiştir. Buna göre, sağlık hizmetlerinde asli bir unsur olan hekimlerin tıpta uzmanlıklarının sağlanması hususunun da Anayasa'nın 56. maddesiyle devlete sağlık hizmetlerine dair verilen görevler kapsamında olduğu açıktır.

Anayasa'nın 131. maddesinin birinci fıkrasında, *'Yükseköğretim kurumlarının öğretimini planlamak, düzenlemek, yönetmek, denetlemek, yükseköğretim kurumlarındaki eğitim-öğretim ve bilimsel araştırma faaliyetlerini yönlendirmek, bu kurumların kanunda belirtilen amaç ve ilkeler doğrultusunda kurulmasını, geliştirilmesini ve üniversitelere tahsis edilen kaynakların etkili bir biçimde kullanılmasını sağlamak ve öğretim elemanlarının yetiştirilmesi için planlama yapmak maksadı ile Yükseköğretim Kurulu kurulur.'* denilmiştir.

4.11.1981 günlü, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 3. maddesinin (t) bendinde *'Lisans Üstü: Yüksek lisans, doktora, tıpta uzmanlık ve sanatta yeterlik eğitimi kapsar ve aşağıdaki kademelere ayrılır.'* denildikten sonra (t) bendinin (3) numaralı alt bendinde tıpta uzmanlık, *'Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından düzenlenen esaslara göre yürütülen ve tıp doktorlarına belirli alanlarda özel yetenek ve yetki sağlamayı amaçlayan bir yükseköğretimdir.'* şeklinde tanımlanmıştır. 2547 sayılı Kanun'un 3. maddesinde, *'Sağlık Bakanlığı tarafından düzenlenen esaslara göre yürütülme'* tıpta uzmanlığın temel bir özelliği olarak vurgulanmıştır.

Yükseköğretim Kurumunun (YÖK) görevlerini belirleyen Anayasa'nın 131. maddesinde tıpta uzmanlık eğitimi ile ilgili iş ve işlemleri yürütme görevinin YÖK'e verilmesini zorunlu kılan hüküm bulunmadığı gibi bu görevin Sağlık Bakanlığına verilmesi diğer ilgili mevzuatta yer alan hükümlerle de uyumludur.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 56. ve 131. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2. ve 130. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

11- KHK'nin 8. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (n) Bendinde Yer Alan "sertifikalı eğitim", "ve benzeri eğitimleri" ile "kredilendirme," İbareleri

Dava dilekçesinde, dava konusu kuralla, özel olarak yükseköğretim, mesleki yetkilendirme ve yetkiye dayalı faaliyette bulunma, genel olarak da çalışma hakkı ile son derece yakından ilgili bir alanda Sağlık Bakanlığına tek başına düzenleme yapma ve bu eğitimlerin içeriğini, kapsamını belirleme ve eğitimleri verecek kişi ve kurumları saptama, eğitimleri kredilendirme, izleme ve denetleme yetkisi verilmesinin, hukuk devleti ve yasama yetkisinin

devredilmezliği ilkeleri ile yükseköğretime ve kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının görev ve yetkilerine ilişkin anayasal düzenlemelerle çeliştiği belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 7., 130. ve 135. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının dava konusu ibareleri de içeren (n) bendinde, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne, sağlık meslek mensuplarının uyum, hizmet içi eğitim, sertifikalı eğitim, görevde yükselme ve unvan değişikliği eğitimleri ve benzeri eğitimleri ile ilgili düzenlemeleri yapma, koordine etme, kredilendirme, izleme ve denetimini sağlama görev ve yetkisi verilmiştir.

Dava dilekçesinde dava konusu kurala ilişkin iptal gerekçesinin özü, sağlık meslekleri mensuplarının eğitimleri konusunda Sağlık Bakanlığı'na yetki ve görev verilmesinin Anayasaya uygun düşmediği, bu alanda öncelikle Yükseköğretim Kurulu ve üniversiteler ile TTB ve diğer meslek kuruluşlarının yetkili ve görevli olmaları gerektiği yolundadır.

KHK'nin 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (k) bendi için açıklanan gerekçelerle, dava konusu kural Anayasa'nın 131. maddesine aykırı değildir.

Meslek kuruluşlarının özerkliği, merkezi idareden bağımsız olarak karar ve yürütme organlarını seçebilme, ilgili meslekî faaliyetlerle sınırlı olmak üzere üyelerini ve örgütlerini bağlayıcı karar alma ve uygulama, meslek mensuplarının uyacağı ilke ve kuralları belirleme ve üyeleri hakkında disiplin tedbirleri uygulama hak ve yetkisini içermektedir. Sağlık meslek mensuplarına sertifikalı eğitim ve benzeri diğer eğitimlerin verilmesi ile bu eğitimlerin kredilendirilmesi, meslek kuruluşlarına tanınan özerk alan kapsamına giren bir görev olduğundan bu görevin Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne verilmesinde Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 131. ve 135. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın Anayasa'nın 2. ve 7. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

12- KHK'nin 8. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (o) Bendi

Dava dilekçesinde, üst başlıkta incelenen (n) bendinde yer alan "*sertifikalı eğitim*", "*ve benzeri eğitimleri*" ile "*kredilendirme*," ibareleri ile ilgili Anayasa'ya aykırılık gerekçelerine atıf yapılarak kuralın, Anayasa'nın 2., 7., 130. ve 135. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

6216 sayılı Kanun'un 43. maddesine göre, ilgisi nedeniyle dava konusu kural, Anayasa'nın 131. maddesi yönünden de incelenmiştir.

Dava konusu kuralla, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak sağlık mesleklerinin standartlarını belirleme, eğitim müfredatlarının kanıta dayalı olarak güncellenmesini ve geliştirilmesini sağlama, sağlık meslek mensuplarının sertifikasyonu ile ilgili işleri yapma veya yaptırma görev ve yetkisi verilmiştir.

KHK'nin 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (n) bendinde yer alan "*sertifikalı eğitim*", "*ve benzeri eğitimleri*" ile "*kredilendirme*," ibareleri için açıklanan gerekçelerle dava konusu kural, Anayasa'nın 131. ve 135. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2., 7. ve 130. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

13- KHK'nin 13. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (e) Bendi

Dava dilekçesinde, sağlık tesislerinin kurulup işletilmesinde kamu özel ortaklığı modelinin de uygulanabileceği yönünde bir düzenlemenin temel esaslarının belirtilmediği ve bu durumun, Anayasa'nın 2., 5., 7., 10., 17., 47., 55., 56. ve 128. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Sağlık Yatırımları Genel Müdürlüğüne, Bakanlığın ve bağlı kuruluşların ihtiyacı olan tesislerin yapımını ve mevcut tesislerin yenilenmesini kamu özel ortaklığı modeli veya diğer usuller ile gerçekleştirme görevi verilmiştir.

Anayasa'nın 128. maddesinin birinci fıkrasında, *'Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür....'* denilmektedir. Bu hüküm uyarınca, kamu hukuku kurallarına göre yürütülen kamu hizmetlerinin gerektirdiği görevlerden asli ve sürekli nitelik taşıyanların, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülmesi zorunludur.

Anayasa'nın 47. maddesinin son fıkrasında, *'Devlet, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzel kişileri tarafından yürütülen yatırım ve hizmetlerden hangilerinin özel hukuk sözleşmeleri ile gerçek veya tüzel kişilere yaptırılabilir veya devredilebileceği kanunla belirlenir'* denilerek kamu hizmetlerinin sunulmasında özel hukuk sözleşmeleriyle gerçek veya tüzel kişilerin hizmetin sunumuna dâhil edilmelerine imkân tanınmıştır.

Buna göre, idarelerin, genel idare esasları uyarınca yürütmekle yükümlü oldukları asli ve sürekli görevleri dışında kalan alanlardaki hizmetleri, özel hukuk sözleşmeleriyle özel kişilere gördürmeleri olanaklıdır. Anayasa'nın 47. maddesinde, bu sözleşmelerin hukuki niteliğine ilişkin herhangi bir sınırlama yapılmamıştır. Dolayısıyla, kamu hizmetlerinin ne tür özel hukuk sözleşmeleriyle özel kişilere gördürüleceğinin belirlenmesi kanun koyucunun takdirindedir. Bununla birlikte, özel hukuk sözleşmeleriyle yürütülecek yatırım ve hizmetlerin neler olduğunun kanunla belirlenmesi zorunludur.

Dava konusu kuralla, Bakanlığın ve bağlı kuruluşların ihtiyacı olan tesislerin yapımının ve mevcut tesislerin yenilenmesinin kamu özel ortaklığı (KÖO) modeliyle gerçekleştirilmesine olanak tanınmıştır. KÖO modeli, özel sektörle kamu idaresi arasında, bir hizmetin tasarlanması, yapımı, kiralanması, ortaklık kurulması ve finansmanının sağlanması, işletilmesi gibi unsurların bileşiminden oluşan ve özel hukuk hükümlerine tabi sözleşmeler üzerinden uygulanan bir işbirliği modelidir. KÖO bir üst kavram olup, özel hukuk sözleşmeleri yoluyla yap-işlet-devret, yap-kirala, yap-işlet, işletme hakkı devri, tasarla-yap, yap-işlet-sahip ol-devret, tasarla-yap-finance et-devret, ortaklık gibi birçok modelin birlikte veya ayrı ayrı uygulanmasına imkân vermektedir.

Türkiye'de, KÖO uygulamalarına ilişkin çerçeve bir kanun bulunmamakla birlikte 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun ek 7. maddesinde sağlık alanında KÖO modelinin uygulanmasına olanak tanıyan hükümler mevcuttur. Anılan madde uyarınca, yapılmasının gerekli olduğuna Yüksek Planlama Kurulu tarafından karar verilen sağlık tesislerinin, Sağlık Bakanlığınca verilecek ön proje ve belirlenecek temel standartlar çerçevesinde, kendisine veya Hazineye ait taşınmazlar üzerinde ihale ile belirlenecek gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerine kırk dokuz yılı geçmemek şartıyla belirli süre ve bedel üzerinden kiralama karşılığı yaptırılması mümkündür. Bu amaçla Maliye Bakanlığınca, gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerine Hazineye ait taşınmazlar bedelsiz devredilebilir. Bu şekilde yapılacak kiralama işlemlerine ait kira bedelleri Sağlık Bakanlığına bağlı döner sermaye işletmelerince ödenir. Sağlık Bakanlığının kullanımında bulunan sağlık tesislerinin, öngörülecek proje ve belirlenecek esaslar

doğrultusunda yenilenmesi; tesislerdeki tıbbi hizmet alanları dışındaki hizmet ve alanların işletilmesi karşılığında, sözleşmeyle gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerine yaptırılabilir.

Dava konusu kuralda sözü edilen '*kamu özel ortaklığı*' modelinin, kapsamının ve çerçevesinin 3359 sayılı Kanun'un ek 7. maddesinde belirlendiği, kuralla Sağlık Yatırımları Genel Müdürlüğüne verilen görevin ise anılan maddeyle Sağlık Bakanlığına tanınan yetkilerin kullanılmasından ibaret olduğu anlaşılmaktadır. Dolayısıyla kuralda, belirsizlik ve yasama yetkisinin devredilmezliği ilkesine aykırılık söz konusu değildir.

Bakanlığın ve bağlı kuruluşların ihtiyacı olan tesislerin yapımı ve mevcut tesislerin yenilenmesine ilişkin hizmetlerin KÖO modeliyle gerçekleştirileceği belirtilmek suretiyle, hangi hizmetlerin özel hukuk sözleşmesiyle gördürüleceği kuralda açıkça belirlenmiştir. Söz konusu hizmetlerin kamu gücü kullanımını gerektiren ve icrai yetkiler içeren görevlerden olmadığı da açıktır. Anayasa'nın 47. maddesinde, bu sözleşmelerin hukuki niteliğine ilişkin herhangi bir sınırlama olmadığından, bu hizmetlerin KÖO modeliyle gördürülmesinde Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 7., 47. ve 128. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, 5., 10., 17., 55. ve 56. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

14- KHK'nin 21. Maddesi

Dava dilekçesinde, Yüksek Sağlık Şûrası üyeliğine seçilecek kişilerde aranacak niteliklerin belirgin olmadığı, Şûra bünyesinde, sağlık mesleklerinin her birinden yeterli sayıda uzmana yer verilmediği, çeşitli uzmanlık alanlarında çalışan kişilerin mesleklerini icra ederken hatalı tıbbi uygulamalar yapıp yapmadıkları konusunda karar verme yetkisine sahip olan Şûranın oluşumunun, işlevine uygun olmadığı, düzenlemenin adil yargılanma hakkını zedeleyen bir içeriğe sahip olduğu belirtilerek kuralın, Anayasanın 2., 36., 123., 126. ve 138. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 21. maddesinde, Yüksek Sağlık Şûrasının oluşumu, görev ve yetkileri ile çalışma usulleri düzenlenmektedir. Buna göre, Yüksek Sağlık Şûrası, sağlık meslek mensuplarının mesleklerini icra ederken ortaya çıkan adli konularda mahkemelere görüş vermek ve idari soruşturmacılar ve uzlaşma komisyonları için bilirkişi listesi belirlemekle görevli olup on beş üyeden oluşmaktadır. Üyelerin on üçü Bakan tarafından ülkede sağlık hizmetleri veya eserleri ile tanınmış kişiler arasından seçilecektir. Müsteşar ve I. Hukuk Müşaviri ise Şûranın doğal üyesidir. Şûraya bağlı olarak danışma kurulları ve sağlık mesleklerinin icrasından doğan adli konularda dosyaları inceleyip Şûraya sunmak üzere ihtisas komisyonları kurulması öngörülmüştür.

Dava konusu kuralla, Bakan tarafından seçim yoluyla Yüksek Sağlık Şûrası üyeliği görevine getirilecek on üç üyenin ülkede sağlık hizmetleri veya eserleri ile tanınmış olması gerektiği öngörülerek bu kişilerde aranacak niteliklerin çerçevesi makul ölçüde belirlenmiştir. Ayrıca üyelik görevinin de iki yılla sınırlandırıldığı görülmektedir. Söz konusu kurul ve komisyonların oluşumu ve buralarda görev alabilecek kişilerin nitelikleri konusunda kuralda ayrıntılı hükümlere yer verilmemiş ise de uzmanlık ve idare tekniğine ilişkin olan diğer hususların idarenin düzenleyici işlemleriyle belirlenecek olmasının hukuk devleti ilkesine aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Anayasa'nın hak arama hürriyetini düzenleyen 36. maddesinin birinci fıkrasında, '*Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.*' denilmiştir.

Sağlık meslek mensuplarının mesleklerini icra ederken ortaya çıkan adli konularda talep halinde bilirkişilik görevini yapmak ve yargı yetkisi bulunmayan idari soruşturmacılar ve uzlaşma komisyonlarınca yürütülen işler için somut olayın özelliğine göre doğru bilirkişilerin kimler olduğunu göstermek üzere bilirkişi listeleri hazırlamakla görevli olan Yüksek Sağlık Şûrasının on üç üyesinin ülkede sağlık hizmetleri veya eserleri ile tanınmış kişiler arasından seçilmesi öngörülmüştür. Ayrıca, Şûraya yardımcı olmak üzere danışma kurulları ve ihtisas komisyonlarının Şûraya bağlı olarak çalışmaları olanaklı hale getirilmiştir. Bütün bunlar gözetildiğinde, Şûranın oluşumu ve yapısının, mahkemeye sunulacak bilirkişi raporlarının somut olayın niteliğine uygun düşen uzmanlarca hazırlanmasına olanak sağlayacak şekilde belirlendiği ve bu haliyle adil yargılamanın gerçekleşmesine katkı sağlayacak nitelikte olduğu anlaşılmaktadır. Kaldı ki, Şûranın görüşü mahkemeyi bağlayıcı olmayıp takdiri delil niteliğindedir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2. ve 36. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 123., 126. ve 138. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

15- KHK'nin 23. Maddesinin (7) Numaralı Fıkrasının (c) ve (ç) Bentleri Dışında Kalan Bölümü

Dava dilekçesinde, sağlık meslek mensuplarını mesleklerini icra etmekten geçici veya sürekli olarak men etmeye kadar varabilen önemli kararlar alma yetkisiyle donatılan Sağlık Meslekleri Kurulunda, sağlık meslekleriyle ilgisi olmayan Milli Eğitim Bakanlığı temsilcisine yer verildiği, Kurulda yer alacak YÖK temsilcilerinde aranacak niteliklerin gösterilmediği, Sağlık Bakanı tarafından seçilecek Kurulun beş üyesinin de çok çeşitli sağlık mesleklerinin mensuplarını ve farklı uzmanlık alanlarını temsil ehliyetine sahip olamayacakları, Kurul üyelerinin ağırlıklı olarak idare tarafından belirlenmesinin meslek örgütlerini işlevsiz kılacağı, kuralda, uygulanacak yaptırımlar tek tek belirlendiği halde hangi eylemlerin yaptırım gerektirdiğinin açık bir şekilde düzenlenmediği, suç ve cezaların yönetmelikle düzenlenmesine olanak tanındığı, düzenlemenin, sağlık meslek mensuplarının aynı eylemleri nedeniyle hem meslek kuruluşu hem de Bakanlık tarafından cezalandırılması sonucunu doğurduğu, ceza mahkemelerinin, suçun oluşmadığı gerekçesine dayanan beraat kararlarının disiplin soruşturmacılarını da bağlaması gerektiği halde kuralda aksine düzenlemeye yer verildiği, Kurulun, meslek mensubuna bir yıldan üç yıla kadar geçici men ve sürekli men cezası verebilmesinin ölçülü olmadığı, ayrıca meslek mensuplarının mesleki yeterlilik ve etik eğitimi ile hasta hakları eğitimine tabi tutulmasına ve eğitimlerin süresine ve müfredatına karar vermenin Yükseköğretim Kurumunun anayasal yetkisi kapsamında kaldığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 6., 7., 38., 123., 131. ve 135. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 23. maddesiyle, Sağlık Bakanlığı bünyesinde, sağlık mesleklerinde eğitim müfredatı, mesleki alan ve dal belirlemesi gibi mesleki düzenlemelerde ve istihdam planlamalarında görüş bildirmek, mesleki yeterlilik değerlendirmesi yapmak, mesleki müeyyide uygulamak, etik ilkeleri belirlemek ve uyumu denetlemek üzere '*Sağlık Meslekleri Kurulu*' adıyla yeni bir idari birim teşkil edilmiştir. Maddede, bu Kurulun oluşumu, görev ve yetkileri, çalışma usulleri düzenlenmiştir. Kurulun, müsteşar veya görevlendireceği müsteşar yardımcısı ile Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü veya görevlendireceği bir yetkili temsilci, I. Hukuk Müşaviri veya

görevlendireceği hukuk müşaviri, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu ve Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu Başkanları veya görevlendirecekleri yardımcıları, Bakan'ın seçeceği en az doktora seviyesinde eğitim almış beş ayrı sağlık meslek mensubu üye, en az genel müdür yardımcısı seviyesinde Milli Eğitim Bakanlığı temsilcisi bir üye, Yükseköğretim Kurulunun seçeceği iki üye, Mesleki Yeterlilik Kurumu temsilcisi bir üye ve kanunla kurulan sağlık meslek birliklerinden birer üyeden oluşması öngörülmüştür. Sağlık meslek birliklerinin temsilcileri yalnızca kendi meslek mensupları ile ilgili konuların görüşüleceği toplantılara katılabilmekte ve kendi meslek alanları ile ilgili konularda oy kullanabilmektedirler.

Maddenin (6) numaralı fıkrasında, Kurulun görevleri sayılmıştır. Bu kapsamda, fıkranın (ç) bendiyle meslek mensuplarının mesleki yeterlilik ve etik eğitimi ile hasta hakları eğitimine tâbi tutulmasına ve eğitimlerin süresine ve müfredatına karar vermenin Kurulun görevleri arasında olduğu belirtilmiştir.

Maddenin (7) numaralı fıkrasında, sağlık meslek mensuplarına uygulanacak yaptırımlar düzenlenmiştir. Buna göre, Kurul, yeterlilik eğitime tabi tutma, hasta hakları ve etik ilkeleri eğitim programına tabi tutma, geçici ve sürekli men cezaları gibi yaptırımlar uygulayabilecektir.

Maddenin (10) numaralı fıkrasına göre, aynı olaydan dolayı ilgili hakkında ceza takibatına veya disiplin soruşturmasına başlanmış olması bu maddeye göre işlem yapılmasını geciktirmez ve engellemez; ilgilinin mahkûm olması veya olmaması ile disiplin cezası verilmiş veya verilmemiş olması hâlleri, ayrıca mesleki müeyyide uygulanmasını etkilemez.

Kuralın (14) numaralı son fıkrasıyla, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasların Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmüştür.

Maddenin, geçici ve sürekli men cezalarını düzenleyen (7) numaralı fıkrasının (c) ve (ç) bentleri, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edildiğinden bu fıkralara yönelik olarak öne sürülen Anayasa'ya aykırılık iddiaları incelenmemiştir.

Dava konusu kuralda, Sağlık Meslekleri Kurulunun kimlerden oluşacağı açıklanmıştır. İlgili kurumlardan gelen yönetici ve diğer temsilcilerin nitelikleri özel kanunlarında gösterilmiştir. Bakan tarafından seçilecek beş sağlık meslek mensubunun ise en az doktora seviyesinde eğitim almış olması gerektiği kuralda ifade edilmiştir. Kurulun oluşumu ve üyelerinin niteliklerinin genel çerçevesi bu şekilde belirlendikten sonra, idare tekniğine ilişkin usul ve esasların düzenlenmesinin yönetmeliğe bırakılmış olması, yasama yetkisinin devri sayılamayacağı gibi, hukuk devleti ilkesine de aykırılık oluşturmaz.

Öte yandan, sağlık mesleklerinde eğitimin planlanmasıyla ilgili kimi görevleri bulunan Kurulda Milli Eğitim Bakanlığının temsilcisine de yer verilmiş olması kanun koyucunun takdirindedir.

Dava dilekçesinde, ceza mahkemelerinin, suçun oluşmadığı gerekçesine dayanan beraat kararlarının disiplin soruşturmacılarını da bağlaması gerektiği halde (10) numaralı fıkra aksine düzenlemeye yer verildiği ileri sürülmüştür. Ceza yaptırımı ile idari yaptırım, sebep, sonuç, hukuksal dayanak, amaç ve usul açılarından birbirinden farklıdır. Bu nedenle, aynı eylem için ceza yaptırımı uygulanmasını gerektiren koşulların oluşup oluşmadığı ile idari yaptırım uygulanmasının şartlarının gerçekleşip gerçekleşmediğinin birbirinden bağımsız olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Bununla birlikte, maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasını esas alan ceza yargılamasında hâkime tanınan yetkilerin genişliği gözetildiğinde, bir eylemin sabit olmadığı yolundaki ceza mahkemesi kararının, idari yaptırım uygulamaya yetkili makam

tarafından da dikkate alınması, adalet ve hakkaniyete daha uygun düşmektedir. Dava konusu kuralda, idari yaptırım uygulamaya yetkili makamın, ceza mahkemesinin bu nitelikteki kararlarını dikkate almasını engelleyen herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır.

Dava dilekçesinde, düzenlemenin, sağlık meslek mensuplarının aynı eylemleri nedeniyle hem meslek kuruluşu hem de Bakanlık tarafından cezalandırılması sonucunu doğurduğu ve ayrıca meslek kuruluşlarının görev alanına müdahale niteliği taşıdığı ileri sürülmüştür. Dava konusu 23. maddenin (11) numaralı fıkrasında '*Kanunla kurulmuş meslek odalarının ve birliklerinin kuruluş kanunlarındaki disiplin hükümleri saklıdır. Ancak fiilin her iki kanuna göre de müeyyide gerektirmesi hâlinde bu Kanun hükümleri uygulanır.*' hükmüne yer verilerek kanunla kurulmuş meslek odalarının ve birliklerinin kuruluş kanunlarındaki disiplin hükümleri mahfuz tutulmuştur. Dolayısıyla mükerrer yaptırım uygulanması söz konusu değildir.

Diğer taraftan, dava konusu kuralla, sağlık meslek mensuplarının mesleki disiplin kurallarına aykırı eylemlerine değil, bireyin vücut bütünlüğünün ihlali sonucunu doğuran veya doğurma potansiyeli bulunan eylemlerine idari yaptırım uygulanmasının öngörüldüğü anlaşılmaktadır. Sağlık hizmetinden yararlananların vücut bütünlüğünün ihlaline yol açan eylemler nedeniyle meslek mensubuna idari tedbir uygulanması, meslek kuruluşlarına tanınan özerk alan kapsamında değerlendirilemez.

Dava dilekçesinde, (6) numaralı fıkranın (b) bendinde yer alan ve Sağlık Meslekleri Kuruluna sağlık mesleklerinin eğitim müfredatı hakkında görüş bildirme yetkisi veren düzenlemenin Anayasanın 131. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür. Dava konusu düzenlemede, Kurula '*sağlık mesleklerinin eğitim müfredatı hakkında görüş bildirmek*' görev ve yetkisi verilmiştir. Görüş bildirme yetkisinin bağlayıcı karar alma yetkisine sahip olmak anlamına gelmediği açıktır. Anayasa'nın 56. maddesi uyarınca sağlık hizmeti sunmakla görevli olan Sağlık Bakanlığının hangi bilgi, beceri ve yetenekleri haiz sağlık meslek mensubuna ihtiyacı olduğuna dair önerilerde bulunabilmesi doğaldır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 7., 38., 131. ve 135. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 6. ve 123. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

16- KHK'nin 24. Maddesi

Dava dilekçesinde, dava konusu kuralla getirilen uzlaşma usulünde tarafsızlık ve bağımsızlık unsurlarının sağlanmadığı, uzlaşmanın yönteminin her bir taraf ve uzlaştırmacı yönünden ayrı ayrı ve tereddüt yaratmayacak bir biçimde belirlenmemiş olduğu, uzlaşma olsa da yargısal yollara başvuru hakkının bulunup bulunmadığının açık olmadığı, zorunlu sigortası olmayan sağlık personelinin uzlaşma sonunda zararı kendisinin karşılamak zorunda kalacağı, uzlaşma sürecinde idarenin kusurunun hiç tartışılmayacağı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 9., 36. ve 138. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

6216 sayılı Kanun'un 43. maddesi uyarınca, ilgisi nedeniyle dava konusu kural Anayasa'nın 141. maddesi yönünden de incelenmiştir.

KHK'nin 24. maddesi uzlaştırma prosedürünü düzenlemektedir. Buna göre, sağlık mesleklerinin uygulanmasından dolayı zarara uğradığını iddia edenlerin dava açma süresi içerisinde bu madde kapsamında yapacakları maddi ve manevi tazminat başvurularının Bakanlık tarafından kuralda öngörülen şekilde uzlaşma yoluyla halledilmesi öngörülmüştür. Tarafların, Bakanlığın uzlaşma davetini kabul etmeleri hâlinde, üzerinde anlaştıkları bir hukukçu uzlaştırmacı

marifetiyle uzlaşma süreci başlatılır. Uzlaşmanın en fazla üç ayda sonuçlandırılması, ancak bu sürenin, bilirkişi görüşleri alınmadığı hallerde tarafların kabulü ile altı aya kadar uzatılabilmesi kurala bağlanmıştır. Uzlaşma müracaatının dava açma süresini durduracağı, uzlaşma sağlanamaması hâlinde taraflarca tanzim edilecek tutanak veya taraflardan birinin talebi üzerine Bakanlık tarafından taraflara tebliğ edilerek verilecek belge tarihinden itibaren dava açma süresinin yeniden işlemeye başlayacağı belirtilmiştir. Uzlaşmanın sağlanması durumunda ise uzlaşmanın konusunu, yerini, tarihini, yerine getirilmesi gereken hususları içeren uzlaşma tutanağının tanzim edilmesi ve bu tutanağın 9.6.1932 günlü, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 38. maddesi anlamında ilam niteliğinde olması öngörülmüştür. Uzlaştırma masrafları ve arabulucu ücreti taraflarca karşılanacaktır. Uzlaşma neticesinde belli bir bedel üzerinde uzlaşma sağlandığında bu bedel doğrudan sigortacı, sigortasının bulunmaması durumunda ise ilgili personel tarafından ödenecektir.

Uzlaştırıcı, mesleki kusur bulunup bulunmadığı hususunda Yüksek Sağlık Şûrasının belirlediği bilirkişilerin; uğranıldığı iddia edilen zarar miktarının hesaplanmasında ise adli yargı adalet komisyonları tarafından her yıl düzenlenecek olan listelerde yer alan bilirkişilerin görüşüne başvurulabilecektir.

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

Anayasa'nın 9. maddesinde, yargı yetkisinin Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağı öngörülmüştür. Anayasa'nın hak arama hürriyetini düzenleyen 36. maddesinin birinci fıkrasında ise *'Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.'* denilmiştir.

Anayasa, Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratik bir hukuk devleti olduğunu vurgularken, devlet içinde tüm kamusal yaşam ve yönetimin yargı denetimine bağlı olmasını amaçlamıştır. Yargı denetimi demokratik hukuk devletinin *'olmazsa olmaz'* koşuludur. Kişinin uğradığı bir haksızlığa veya zarara karşı kendisini savunabilmesinin ya da maruz kaldığı haksız bir uygulama veya işleme karşı haklılığını ileri sürüp kanıtlayabilmesinin, zararını giderebilmesinin en etkili ve güvenceli yolu, yargı mercileri önünde dava hakkını kullanabilmesidir. Kişilere yargı mercileri önünde dava hakkı tanınması hak arama özgürlüğünün de bir gereğidir.

Anayasa'nın 141. maddesiyle de davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılması görevi yargıya verilmiştir. Bu görevin ağır iş yükü altında yerine getirilmesi zorlaştıkça, uyuşmazlıkların çözümü için alternatif yöntemlerin yaşama geçirilmesi, yargıya ilişkin anayasal kuralların etkililiğinin sağlanması bakımından gerekli görülebilir. Kanun koyucunun, taraflara görevli ve yetkili mahkemeye başvurmadan önce aralarındaki uyuşmazlığı kısa sürede çözmek üzere kanunla oluşturulan uzlaşma mekanizmalarına başvurma yükümlülüğü getirmesi, bu aşamadan sonra kararı benimsemeyen tarafa yargı yolunun açık tutulması, mekanizmanın oluşumunun ve çalışma yönteminin, uzmanlığın önemi de gözetilerek hukuk devleti ilkeleriyle uyum içinde düzenlenmesi koşuluyla Anayasa'ya aykırı olmaz.

Dava konusu kuralla, sağlık mesleklerinin uygulanmasından dolayı zarara uğradığını iddia edenlerin dava açma süresi içerisinde bu madde kapsamında yapacakları maddi ve manevi tazminat başvurularının, Bakanlık tarafından kuralda öngörülen şekilde uzlaşma yoluyla halledilmesi olanaklı kılınmakla birlikte, tarafların uzlaşma yoluna başvurmaları zorunlu

tutulmadığı gibi, uzlaşma sonucu belirlenen tazminat tutarından tatmin olmayan tarafın yargı yoluna başvurması da engellenmemiştir. Öte yandan, uzlaşma görüşmelerinin, tarafların üzerinde uzlaşacağı ve hukukçu unvanını taşıyan bir uzlaştırıcının gözetiminde, ilgili tüm taraflar ile varsa sigorta şirketinin temsilcilerinin katılımıyla yapılması öngörülerek ve uzlaştırıcı hukukçunun, mesleki kusur bulunup bulunmadığı hususunda Yüksek Sağlık Şûrasının belirlediği bilirkişilere, zarar miktarının hesaplanması hususunda ise adli yargı adalet komisyonları tarafından her yıl düzenlenecek olan listelerde yer alan bilirkişilerin görüşüne başvurması imkânı getirilerek, uzlaşma görüşmeleri sonucu adil ve hakkaniyete uygun bir karar verilmesinin hedeflendiği anlaşılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 9., 36. ve 141. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 138. maddesiyle ilgisi görülmemiştir.

Erdal TERCAN bu görüşe katılmamıştır.

17- KHK'nin 26. ve 29. Maddeleri

Dava dilekçesinde, temel sağlık hizmetleri ile ikinci ve üçüncü basamak sağlık hizmetlerini vermek üzere iki ayrı bağlı kuruluşun oluşturulduğu, bu kuruluşların sunacakları hizmetlerin bütünselliğini ve birbirini tamamlamasını sağlayacak yönetsel organizasyona ilişkin bir düzenleme yapılmadığı, bağımsız işleyişe sahip bağlı kuruluş modelinin sağlık hizmetlerinin bütünselliğine ve kamu yararına aykırı olduğu, Sağlık Bakanlığının bir tür düzenleyici kurula dönüştürülerek, kamu sağlık hizmetinin yürütülmesi görevinin, merkezî idareden adeta bağımsız hâle getirilen bağlı kuruluşlara devredilmesinin, Anayasa'nın 2., 6., 17., 56., 123. ve 126. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 26. maddesiyle, tüm birinci basamak koruyucu ve tedavi edici sağlık hizmetlerini sunmak üzere, Bakanlığa bağlı Türkiye Halk Sağlığı Kurumu kurulmuş ve bu Kurumun görev, yetki ve sorumlulukları düzenlenmiştir.

KHK'nin 29. maddesiyle de ikinci ve üçüncü basamak sağlık hizmetlerini vermek üzere hastanelerin, ağız ve diş sağlığı merkezlerinin ve benzeri sağlık kuruluşlarının açılması, işletilmesi, faaliyetlerinin izlenmesi, değerlendirilmesi ve denetlenmesi, bu hastanelerde her türlü koruyucu, teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerinin verilmesini sağlamakla görevli ve Bakanlığa bağlı Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu kurulmuş ve bu Kurumun görev, yetki ve sorumlulukları düzenlenmiştir.

Anayasa'nın 56. maddesinde, '*Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler. Devlet, bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal kurumlarından yararlanarak, onları denetleyerek yerine getirir.*' hükmü yer almaktadır. Buna göre, devletin görevi sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini sağlamak ve bu kurumları denetlemektir.

Kamu hizmetlerinin, hizmetin nitelik ve özelliği ile ihtiyaçlar dikkate alınarak, Bakanlık merkez teşkilatında ana hizmet birimleri ya da bağlı kuruluşlarca sunulmasının öngörülmesi kanun koyucunun takdirindedir. Dava konusu kurallarda yer alan bağlı kuruluşlar, Bakanlık ve merkezî idare dışında değildir. Bağlı kuruluş modelinin tercih edilmesinde idarenin bütünlüğü ilkesine aykırı bir yön de bulunmamaktadır. Öte yandan, bu kuruluşlar arasındaki koordinasyonu

sağlama görevi merkezde Bakanlık merkez teşkilatına, taşrada ise il sağlık müdürlüklerine verilerek hizmetlerin bir bütünlük ve uyum içinde yürütülmesinin amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 56. maddesine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

Kuralların, Anayasa'nın 2., 6., 17., 123. ve 126. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

18- KHK'nin 27. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının (b) Bendi

Dava dilekçesinde, dava konusu kuralda yer alan, içeriği ve kapsamı tanımlanmamış olan '*sağlık beyanı*' kavramı yoluyla kimi ilaç, ürün ve tıbbi cihazların ruhsat koşulları aranmadan satışına olanak tanındığı, kuralla gerek '*sağlık beyanı*' kapsamında değerlendirilen ürünlerin gerekse diğer ilaç, tıbbi cihaz ve ürünlerin reklamına izin verildiği, ilaç reklamına izin verilmesinin kişi ve toplum sağlığı bakımından yaratacağı sakıncalar nedeniyle kuralın, Anayasa'nın 2., 17., 56. ve 138. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumuna, sağlık beyanı ile satışa sunulacak ürünlerin sağlık beyanlarını inceleyerek bu beyanlara izin verme, izinsiz veya gerçeğe aykırı sağlık beyanı ile yapılan satışları denetleme, gerektiğinde durdurma, toplama, toplatma ve imha iş ve işlemlerini yapma veya yaptırma, izin ve sağlık beyanları yönünden bunların her türlü reklam ve tanıtımlarını denetleme ve aykırı olanları durdurma, piyasaya arz edilen ilaç, tıbbi cihaz ve ürünlerin reklam ve tanıtımının usul ve esaslarını belirleme ve uygulamasını denetleme görev ve yetkisi verilmiştir.

1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu'nun 13. maddesi uyarınca reçeteli-reçetesiz ayrımı yapılmaksızın hiçbir ilacın reklamının yapılamayacağı hükme bağlanmış olup dava konusu kuralla, anılan hükme dokunulmadığı gibi ilaç reklamına izin verilmesi de söz konusu değildir.

Dava konusu kuralın amacının, ilaç niteliğinde olmayan ancak, piyasada, çeşitli hastalıklara veya genel olarak sağlığa faydalı olduğu ileri sürülerek tanıtımı ve satışı yapılan ürünlere ilişkin sağlık beyanlarının, doğruluk yönünden Kurumun denetimine tabi kılınması ve gerçeği yansıtması şartıyla bu yoldaki beyanlara izin verilmesinin sağlanması olduğu anlaşılmaktadır. Bu kapsamda Kuruma verilen görev, bu ürünlerin satışına izin vermek olmayıp bunlarla ilgili sağlık beyanlarına izin verilmesidir. İlaç niteliğinde olmayan bu ürünlerin satışına izin verilmesi ve ruhsata bağlanması, ilgili mevzuat uyarınca diğer kurum ve kuruluşlara ait bir görev ve yetkidir. Sağlık beyanı ile satışa sunulan ürünlerin genel olarak halk sağlığı açısından sakınca teşkil etmesi durumunda, sorumlu kurum ve kuruluşlar tarafından gereken tedbirlerin alınacağı tabiidir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 17. ve 56. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2. ve 138. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

19- KHK'nin 27. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının (d) Bendi

Dava dilekçesinde, sosyal devlet ilkesinin gereği olarak özellikle dezavantajlı kesimlerin, yoksulların sağlık hizmetine erişebilmesi konusunda devletin pozitif yükümlülüklerinin bulunduğu, ilaç, tıbbi cihaz ve ürünlerin fiyatlarının toplumun erişebileceği şekilde belirlenmesi konusunda devletin sorumluluk üstlenmesi gerektiği halde dava konusu kuralda devlete bu yönde bir görev verilmediği, devletin bu konudaki sorumluluğunun sadece sözü edilen ilaçların piyasada

bulunması konusunda gerekli tedbirleri almakla sınırlı tutulduğu belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2. ve 56. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumuna, hayati önemi haiz ilaç, tıbbi cihaz ve ürünlerin piyasada sürekli bulunabilmesi için gerekli tedbirleri alma görev ve yetkisi verilmiştir.

KHK'nin 2. maddenin (2) numaralı fıkrasının (d) bendine göre, sağlık hizmetlerinde kullanılan ilaçlar, özel ürünler, ulusal ve uluslararası kontrole tabi maddeler, ilaç üretiminde kullanılan etken ve yardımcı maddeler, kozmetikler ve tıbbi cihazların halka ulaştırılması ve fiyatlarının belirlenmesi, Sağlık Bakanlığının görevleri arasındadır. Anılan 2. maddenin (4) numaralı fıkrasında ise *'İlaç fiyatlarının belirlenmesine ilişkin usûl ve esaslar Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.'* hükmü yer almaktadır. Bu kapsamda KHK'nin 27. maddenin (2) numaralı fıkrasının (h) bendiyle, ilaç fiyatlarının belirlenmesi için farmako-ekonomik değerlendirme ve çalışmaların yapılması, bir görev olarak Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumuna verilmiştir.

Buna göre, ilaç fiyatlarının belirlenmesi konusunda devletin farklı kurumlarına çeşitli görev ve yetkiler verilmiştir. Bu nedenle, devletin ilaç, tıbbi cihaz ve ürünlerin fiyatlarını belirlemek konusunda herhangi bir ödev üstlenmediğinin söylenmesi mümkün değildir. Ayrıca, sosyoekonomik yönden dezavantajlı durumda olan kişilerin sağlık hizmetlerinden yararlanabilmeleri için sosyal devlet ilkesinin gereği olan tedbirlerin alınması ve bunların nelerden ibaret olacağı ve hangi alanlarda uygulanacağı, kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamındadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2. ve 56. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

20- KHK'nin 27. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının (ğ) Bendinde Yer Alan 'yaptırmak' Sözcüğü

Dava dilekçesinde, *'yaptırmak'* sözcüğüyle, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumuna verilmiş olan gözetim ve denetim yetkisinin devrine olanak tanındığı, laboratuvar analizlerini gerçekleştirecek birimlerin niteliğinin belirtilmediği, bu kapsamda yürütmeye sınırsız bir takdir yetkisi tanındığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 7., 56. ve 123. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralı da içeren KHK'nin 27. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (ğ) bendiyle, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumuna, görev alanına giren ilaç, tıbbi cihaz ve ürünlerin piyasa gözetimi ve denetimini yapma, gerektiğinde toplatma, imha etme veya ettirme, piyasadaki ürünler için güvenliklik bildirim yöntemlerini belirleme, gerekli bildirimleri yapma, laboratuvar analizlerini yapma veya yaptıрма görev ve yetkisi verilmiştir. İptali istenen *'yaptırmak'* sözcüğü, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumunun, görev alanına giren ilaç, tıbbi cihaz ve ürünlerin laboratuvar analizlerini özel hukuk kişilerine yaptıрма olanağı tanımaktadır.

Anayasa'nın 56. maddesinde, *'devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak (') amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler. Devlet, bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal kurumlarından yararlanarak, onları denetleyerek yerine getirir.'* hükmü yer almaktadır. Bu düzenlemeden, devletin asıl görevinin, *'düzenleme ve denetleme'* olduğu, sağlık hizmetleri alanında devlete yüklenmiş olan bu görevlerin yerine getirilmesinde *'kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal yardım kurumlarından'* yararlanılacağı anlaşılmaktadır. Bu itibarla, sağlık alanındaki hizmetlerin

mutlaka klasik idari usullere göre, bizzat idare tarafından ve idarenin kendi personeli eliyle yürütülmesi gerektiğine dair anayasal bir zorunluluk bulunmamaktadır. Kaldı ki, iptali istenilen sözcüğün, piyasadaki ilaç ve tıbbi ürünlerin laboratuvar analizinin yapılması ile ilgili olduğu görülmektedir. Teknik bir tespit yapılmasına dair laboratuvar analizinin bizzat Kurumca yapılması ya da Kurum tarafından uygun/yetkin laboratuvarlara yaptırılmasının, denetim yetkisinin devrine izin verilmesi şeklinde anlaşılması mümkün değildir.

Anayasa'nın 7. maddesinde, '*Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez.*' denilmektedir. Buna göre, Anayasa'da yasa ile düzenlenmesi öngörülen konularda yürütme organına genel ve sınırları belirsiz bir düzenleme yetkisinin verilmesi olanaklı değildir. Farklı koşul ve durumlara göre sık sık değişik önlemler alma, bunları kaldırma ve süratli biçimde hareket etme zorunluluğunun bulunduğu alanlarda, yasama organının temel kuralları saptadıktan sonra, uzmanlık ve idare tekniğine ilişkin hususları yürütmeye bırakması, yasama yetkisinin devri olarak yorumlanamaz.

İlaç, tıbbi cihaz ve ürünlerin laboratuvar analizlerinin yapılması tıp tekniğini ilgilendiren ve uzmanlık gerektiren bir mesele olup analiz ölçütlerinin belirlenmesi ve bu analizleri yapacak özel kuruluşların haiz olması gereken nitelik ve standartların saptanmasının yürütmeye bırakılmış olması, yasama yetkisinin devri olarak görülemez.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 7. ve 56. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2. ve 123. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

21- KHK'nin 27. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının (ı) Bendi

Dava dilekçesinde, KHK'nin 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (g) bendi için açıklanan gerekçelerle kuralın, Anayasa'nın 2., 9., 36. ve 138. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumuna, görev alanına giren ilaç, tıbbi cihaz ve ürünleri üretenler, satanlar ve faydalananlar arasında doğabilecek ihtilafların çözümüne yönelik usulleri belirleme görev ve yetkisi verilmiştir.

KHK'nin 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (g) bendi için açıklanan gerekçelerle dava konusu kural, Anayasa'nın 36. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2., 9. ve 138. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

22- KHK'nin 27. Maddesinin (3) Numaralı Fıkrasının (e) Bendi

Dava dilekçesinde, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumunun, etki altında kalınmaksızın bağımsızlık içinde hizmetleri yürütebilmesi için ilaç ve medikal cihaz ve ürün için ruhsat başvurusunda bulunan gerçek ve tüzel kişilerden bağış kabul edememesi gerektiği, dava konusu kuralda bu yönde bir hükme yer verilmemesinin Anayasa'nın 2., 5. ve 56. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 27. maddesinin dava konusu kuralı da içeren (3) numaralı fıkrasında, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumunun gelirleri sayılmış, dava konusu (e) bendinde ise '*Kuruma yapılacak bağışlar ve yardımlar*' da Kurumun gelirleri arasında gösterilmiştir.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun '*Bağış ve yardımlar*' başlıklı 40. maddesinin birinci fıkrasında, herhangi bir gerçek veya tüzel kişi tarafından, kamu hizmetinin karşılığı olarak veya kamu hizmetleriyle ilişkilendirilerek bağış veya yardım toplanamayacağı ve benzeri adlar altında tahsilât yapılamayacağı hükme bağlanmıştır. Buna göre, 5018 sayılı Kanun'a tabi bir idare olarak Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunun, görev alanında bulunan ürün gruplarını temsil eden sektörden, firmalardan bağış ve yardım kabul etmesi mümkün değildir.

Bunun yanı sıra, ilaçları ruhsatlandırarak merciin, bağış veya yardım yapılıp yapılmadığına bakmaksızın, bunun etkisi altında olmaksızın hareket etmek zorunda olduğu, aksine davranışın ilgililerin cezai ve idari sorumluluklarını gündeme getireceği, aynı şekilde, ilgili Kuruma bağış yapılıp yapılmadığına bakılarak ruhsat verildiği ya da verilmediğinin ortaya konulması hâlinde, söz konusu işlemlerin denetiminin de mümkün olabileceği açıktır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2. ve 56. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 5. maddesiyle ilgisi görülmemiştir.

23- KHK'nin 30. Maddesi

Dava dilekçesinde, KHK'nin 26. ve 29. maddeleri için açıklanan gerekçelerle dava konusu kuralın, Anayasa'nın 2., 17., 56., 123. ve 126. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralda, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı olarak il düzeyinde kurulacak olan Kamu Hastaneleri Birliklerinin kuruluşuna ve bu Birliklerin teşkilat yapısına ilişkin hükümler yer almaktadır.

KHK'nin 26. ve 29. maddeleri için açıklanan gerekçelerle dava konusu kural, Anayasa'nın 56. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2., 6., 17., 123. ve 126. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

24- KHK'nin 31. Maddesi

Dava dilekçesinde, KHK'nin 30. maddesi için açıklanan Anayasa'ya aykırılık gerekçelerine ek olarak, 31. maddenin (1) numaralı fıkrasının (c) bendinde yer alan '*personel hareketlerini gerçekleştirmek*' görev ve yetkisinin kapsamı, süresi, sınırları ve ilkelerinin belirsiz olduğu, istihdam planlaması yapma, personel hareketlerini gerçekleştirme konusunda idareye, kapsamı ve çerçevesi belirsiz bir yetki tanındığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 17., 56., 123., 126. ve 128. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 31. maddesinde, Kamu Hastaneleri Birliklerinde görev yapacak olan '*genel sekreter*' ile genel sekretere bağlı olarak görev yapacak olan '*hastane yöneticisi*'nin görev, yetki ve sorumlulukları düzenlenmiş; (1) numaralı fıkrasının (c) bendinde ise Birlik bünyesindeki sağlık kurumlarında etkili ve verimli hizmet sunumunu sağlamanın, bu amaçla kaynak ve personel ihtiyaçlarını tespit etmenin, istihdam planlaması yapma ve personel hareketlerini gerçekleştirmenin Birliğin görevlerinden olduğu belirtilmiştir.

KHK'nin 26. ve 29. maddeleri için açıklanan gerekçelerle dava konusu kural, Anayasa'nın 56. maddesine aykırı değildir.

Anayasa'nın 128. maddesinin ikinci fıkrasında, '*Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir. Ancak, mali ve sosyal haklara ilişkin toplu sözleşme hükümleri saklıdır. Üst kademe yöneticilerinin yetiştirilme usul ve esasları, kanunla özel olarak düzenlenir.*' denilmiştir.

Dava konusu kuralda, personel yönetimi bağlamında ilgili kanunlar uyarınca yapılması gereken işlemleri icraya yetkili idari makamlar belirlenmiştir. Kuralda, sağlık personelinin tabi olacağı statü ve atanma koşullarına ilişkin herhangi bir hükme yer verilmemiştir. Sağlık personelinin tabi olacağı atanma usulü, bunların hakları ve ödevleri, çalışma koşulları gibi hususlar yönünden 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 4924 sayılı Eleman Temininde Güçlük Çekilen Yerlerde Sözleşmeli Sağlık Personeli Çalıştırılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ve ilgili diğer kanunlar uygulanmaya devam edilmektedir. Dolayısıyla yürütmeye sınırsız ve kapsamı belirsiz bir yetki tanındığından söz edilemez.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 56. ve 128. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2., 17., 123., ve 126. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

25- KHK'nin 32. Maddesi

Dava dilekçesinde, birlik genel sekreteri, idari ve mali hizmetler başkanları, hastane yöneticisi, müdür ve müdür yardımcısı olabilmek için aranan şartların, hastanelerin yönetimini içeren yetkilerin gerektirdiği nitelikleri karşılamaktan uzak olduğu, sözleşmeli personelin sözleşmelerinin performans kriterleri ve hedeflerindeki başarı oranlarına göre sona erdirilmesi ve bu kriterlere bağlayıcılık atfedilmesinin bu personeli kamusal güvenceden mahrum bıraktığı, başarısızlık sebebiyle genel sekreterin değişmesi halinde genel sekretere bağlı çalışan diğer bazı yöneticilerin sözleşmelerinin de kendiliğinden sona ereceğine ilişkin düzenlemenin kamu personel rejimine ilişkin anayasal ilkelere aykırı olduğu, dava konusu kuralın, kamu görevlileri ile devlet arasındaki sözleşmeli statüde çalışma/çalıştırma ilişkisinde, çalışma koşullarını düzenleyen kuralları belirlemek noktasında idareye geniş takdir yetkisi tanıdığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 7. ve 128. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 32. maddesinde, Kamu Hastaneleri Birliklerinde görev yapacak olan Birlik personelinin niteliği ve statüsü düzenlenmiştir. Anılan maddenin (2) numaralı fıkrasında, genel sekreter, idari ve mali hizmetler başkanları, hastane yöneticisi, müdür ve müdür yardımcısı olabilmek için aranacak nitelikler gösterilmiştir. Buna göre, anılan görevlere gelebilmek için dört yıllık yükseköğrenim görmek ve genel sekreter için 8, diğer yöneticiler için ise 5 yıl kamuda ya da özel sektörde iş tecrübesine sahip olmak şartları aranmıştır.

Maddenin (5) numaralı fıkrasında ise sözleşmeli statüde istihdam edilecek personelle yapılacak sözleşmelerin içeriği, yapılış şekli, süresi, sona erme nedenleri ve başarısızlık nedeniyle genel sekreterin sözleşmesinin sona erdirilmesinin diğer yöneticilerin sözleşmelerine etkisi gibi hususlar düzenlenmiştir. Buna göre, sözleşmeli statüde istihdam edilecek personelle yapılacak sözleşme ekinde kurumsal hedefler ve performans değerlendirme kriterleri de gözetilerek hazırlanan bireysel performans kriterleri ve hedeflerinin belirtilmesi öngörülmüştür. Genel sekreterin doğrudan; başkanlar, hastane yöneticileri, başhekim ve müdürlerin ise genel sekreterin teklifi üzerine Kurum Başkanıyla sözleşme yapacakları belirtilmiştir. Uzman personel ile büro görevlilerinin sözleşmelerinin ise genel sekreter tarafından yapılacağı kurala bağlanmıştır. Başhekim yardımcılarının başhekimin, müdür yardımcılarının sözleşmelerinin ise

ilgili müdürün teklifi üzerine hastane yöneticisi tarafından yapılacağı düzenlenmiştir. Sözleşmelerin süresinin iki yıldan dört yıla kadar olacağı ve sürenin sonunda tekrar sözleşme yapılabileceği belirtilmiştir. Sözleşme eki performans hedeflerindeki gerçekleştirmelere bağlı olarak süresinden önce de sözleşmelerin sona erdirilebilmesi olanaklı kılınmıştır. Başarısızlık sebebiyle genel sekreterin değişmesi halinde başkanların ve başarısızlığa sebebiyet veren hastane yöneticilerinin sözleşmelerinin kendiliğinden sona ermesi öngörülmüştür. Yeni hastane yöneticisinin göreve başlamasından itibaren, ilgili hastane başhekim, müdürleri, başhekim yardımcısı ve müdür yardımcılarının; yeni başhekim ve müdürlerin göreve başlamasından itibaren de yardımcılarının bir ay sonunda sözleşmelerinin kendiliğinden sona ereceği kurala bağlanmıştır. Sözleşmeleri bu suretle sona eren personel ile yeniden sözleşme yapılması mümkündür. Ekli (II) sayılı cetvelde belirtilen pozisyonlarda açıktan istihdam edilen personelin herhangi bir suretle sözleşmeleri sona erdiğinde birlik ile ilişkilerinin kesileceği ve açıktan sözleşmeli istihdam, memurluk veya diğer personel istihdam şekillerinden birine geçiş bakımından kazanılmış hak teşkil etmeyeceği düzenlenmiştir.

Maddenin (2) numaralı fıkrasında, Kamu Hastaneleri Birliklerinde görev yapacak genel sekreter, idari ve mali hizmetler başkanları, hastane yöneticisi, müdür ve müdür yardımcısı olabilmek için aranacak nitelikler açıkça gösterilmiştir. Anılan personel için belirlenen niteliklerin, bunlara yüklenen sorumluluklarla uyumlu olup olmadığı bir yerindelik sorunu olup anayasallık denetiminin kapsamı dışında kalmaktadır.

Maddenin (5) numaralı fıkrasında, sözleşmelerin nasıl yapılacağı, ne kadar süreyle geçerli olacağı, hangi şartlara bağlı olarak sona ereceği belirlenmiştir. Bu çerçeveye uygun olarak hazırlanacak her bir sözleşme metninde, KHK'de sayılan hususların somut olarak da gösterileceği tabiidir. Diğer bir ifadeyle sözleşmenin tarafları, sözleşmenin içeriğini sözleşmeyi yaparken bilebilecek durumdadır. Bu nedenle dava konusu kuralın belirlilik ve öngörülebilirlik unsurları yönünden hukuk devleti ilkesine aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Öte yandan, sözleşmeli statüde istihdam edilen personelin, Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı olarak, birbirinden farklı hastanelerde görev yapacağı gözetildiğinde, her bir hastane yöneticisi, başhekim ve diğer sözleşmeli personel için geçerli olacak kurumsal ve bireysel performans hedef ve kriterlerinin KHK metninde belirlenmesi olanaksızdır. İdari ve teknik yönü ağır basan performans hedef ve kriterlerinin KHK'de öngörülen esas ve usullere uygun olarak idarece belirlenmesi işin niteliği gereği olup, yasama yetkisinin devri olarak yorumlanamaz.

Ayrıca başarısızlık sebebiyle genel sekreterin değişmesi halinde başkanların ve başarısızlığa sebebiyet veren hastane yöneticilerinin sözleşmelerinin kendiliğinden sona ermesi öngörülmüş ise de performans kriter ve hedeflerine ulaşmada yetersizlikleri nedeniyle genel sekreterin başarısızlığına iştirak ettiği tespit edilecek olanların görevlerinin sona erdirilebileceğinde kuşku bulunmamaktadır. İdareci konumunda bulunanların, yetersizlik veya başarısızlıklarının saptanması durumunda, bunların yöneticilik vasıflarının üzerlerinden alınarak derece ve sınıflarına uygun kadrolara atanmalarında Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 7. ve 128. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

26- KHK'nin 33. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının İkinci Cümlesi

Dava dilekçesinde, kamu görevlilerinin aylık ve ödeneklerinin de kanunla düzenlenmesi gerektiği, performans dayalı ek ödemenin oran, usul ve esaslarının belirlenmesinin idarenin takdirine bırakıldığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 128. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 33. maddesinde, Kamu Hastaneleri Kurumunda sözleşmeli olarak çalışan personelin mali hakları ve yükümlülükleri düzenlenmektedir. Anılan maddenin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde, ekli (II) sayılı cetvelde belirtilen personele, 657 sayılı Kanun'un 4. maddesinin (B) fıkrasına göre belirlenen tavan ücret esas alınarak genel bütçeden ekli (III) sayılı cetvelde belirlenen oranlarda peşin olarak ücret ödeneceği belirtilmiş; dava konusu ikinci cümlede de, ayrıca personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden aynı cetvelde belirlenen tavan oranları geçmemek kaydıyla ek ödeme yapılabileceği ifade edilmiştir. Fıkranın son cümlesiyle ise Bakanlıkça belirlenen hizmet sunum şartları ve kriterleri de dikkate alınmak suretiyle, bu ödemenin oranı ile usul ve esaslarının; hastanenin grubu, personelin görevi, eğitim durumu, çalışma şartları ve çalışma süreleri, hizmete katkısı, performansı gibi unsurlar esas alınarak belirleme yetkisi, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınmak koşuluyla Bakanlığa verilmiştir.

Dava konusu kuralda, sözleşmeli personele ödenecek döner sermaye ek ödemelerinin tavan oranları gösterilmiştir. Ayrıca, bu ödemelerin oranı ile usul ve esaslarının, hangi kriterler esas alınarak belirleneceği KHK metninde açıklanmıştır. Öte yandan, kuralda, ödenecek '*asgari oran*'a ilişkin herhangi bir hükme yer verilmemiş ise de KHK'nin 58. maddesiyle 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasına ilave edilen bir cümleyle, döner sermayeli sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan memurlar ile sözleşmeli personele, personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden yapılacak ek ödemenin net tutarının, 375 sayılı KHK'nin ek 9. maddesi uyarınca kadro ve görev unvanı veya pozisyon unvanı itibarıyla belirlenmiş olan ek ödeme net tutarından az olamayacağı kurala bağlanmak suretiyle personele verilecek döner sermaye ek ödemesinin asgari tutarı da belirlenmiştir.

Sözleşmeli personele yapılacak ek ödemenin alt ve üst sınırları ile hesaplanma kriterleri açıkça kanunla gösterildikten sonra, bu ödemenin usul ve esaslarının belirlenmesi yetkisinin yürütmeye bırakılmasında, Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 128. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

27- KHK'nin 34. Maddesi

Dava dilekçesinde, hastanelerin tıbbi ve mali kriterler ile kalite, hasta ve çalışan güvenliği ve eğitim kriterleri çerçevesinde değerlendirilmesinin özü itibarıyla bir denetim işlemi olduğu, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle yerine getirilmesi gereken denetim görevinin özel denetim kuruluşları aracılığıyla ifasına olanak sağlanmasının Anayasa'ya uygun düşmediği, değerlendirme ve gruplandırma sonuçlarına göre kamu hastaneleri birlikleri ile kamu hastaneleri yöneticilerinin sözleşmelerinin sona erdirilebilecek olmasının memuriyet güvencesiyle bağdaşmadığı, hastanelerin ve birliklerin sınıflandırılmasının kamu hizmetinin verilmesinde eşitlik ilkesine aykırı sonuçlar doğurabileceği belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 6., 17., 56. ve 128. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 34. maddesinde, Birlik hastanelerinin gruplandırılması ve denetimi düzenlenmektedir. Buna göre hastaneler; tıbbi ve mali kriterler ile kalite, hasta ve çalışan güvenliği ve eğitim kriterleri çerçevesinde Kurumca belirlenecek usul ve esaslara göre altı aylık veya bir yıllık sürelerle değerlendirmeye tabi tutulur. Bu değerlendirmenin, kamu veya özel değerlendirme kuruluşlarına da yaptırılması olanaklı kılınmıştır. Değerlendirme sonuçlarına göre hastanelerin yukarıdan aşağıya doğru (A), (B), (C), (D) ve (E) şeklinde gruplandırılması

öngörülmüş ve ayrıca KHK'de açıklanan hallerin oluşması durumunda, genel sekreterin ve ilgili hastane yöneticisinin görevine son verileceği belirtilmiştir.

Dava konusu kuralda, sözü edilen hastanelerin değerlendirilmesi faaliyeti, hastanelerin, KHK'de gösterilen gruplardan hangisine dahil olacağının ortaya çıkarılması amacıyla, belirlenen kriterler çerçevesinde mevcut durumlarının tespit edilmesine yönelik teknik bir inceleme mahiyetinde olup denetim olarak nitelendirilmesi olanaksızdır.

Hastanelerin değerlendirilmesi işleminin usul ve esaslarının Kamu Hastaneleri Kurumu tarafından belirleneceği kuralda açıkça ifade edilmiştir. Ayrıca, hastanelerin gruplandırılmasına ilişkin işlemlerin yapılması ve bu konuda karar verilmesi yetkisinin Kamu Hastaneleri Kurumuna ait olduğu anlaşılmaktadır. Değerlendirme yapma görevi verilebilecek özel değerlendirme kuruluşunun fonksiyonu ise teknik inceleme yaparak ilgili yerlere raporlama yapmaktan ibarettir.

Değerlendirme şirketince hazırlanan rapor dikkate alınarak hastanelerin gruplandırılmasına ilişkin nihai kararı verme yetkisi Kamu Hastaneleri Kurumuna ait olduğundan, teknik destek sağlamaktan ibaret, hazırlık işlemi niteliğinde bir görev olduğu anlaşılan hastanelerin Kurumca belirlenen kriterlere göre değerlendirilmesi görevinin üçüncü kişilere gördürülmesinde Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmamaktadır.

KHK'nin 32. maddesi için açıklanan gerekçeler, dava konusu kuralın, değerlendirme sonuçlarına göre genel sekreterin ve ilgili hastane yöneticisinin görevine son verilmesine olanak sağlayan bölümü yönünden de geçerlidir.

Diğer taraftan, hastanelerin, teknik donanım, personel ve benzeri durumlar yönünden aynı nitelik ve standartlara sahip olmadığı bilinen bir gerçektir. Dava konusu kuralla, hastanelerin, tıbbi ve mali kriterler ile kalite, hasta ve çalışan güvenliği ve eğitim kriterleri çerçevesinde değerlendirmeye tabi tutularak gruplandırılması öngörülmekle birlikte, sorumlu yöneticileri, hastanelerin kalite standartlarını artırmaya yönelik çabalarda bulunmaya zorlayan çeşitli hükümler de sevk edilerek, hastanelerin teknik donanım, personel ve hizmet kalitesi yönünden birbirleriyle eşitlenmesi amaçlanmıştır. Hastanelerin gruplandırılması, sağlık hizmeti alacak bireyler yönünden sağlık hizmetine erişimde herhangi bir sınırlamaya yol açmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 56. ve 128. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 6. ve 17. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

28- KHK'nin 36. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının (b) Bendinde Yer Alan "ikincil düzenlemeleri yapmak," İbaresini

Dava dilekçesinde, Anayasa'nın 115. maddesi uyarınca tüzük çıkarma yetkisinin Bakanlar Kuruluna ait olduğu, 124. maddesine göre ise Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzelkişilerinin yönetmelik çıkarabileceği, bağlı kuruluşlardan Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü ve Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu dışındaki diğer bağlı kuruluşların tüzel kişiliği bulunmadığından bunlara yönetmelik çıkarma yetkisi tanınamayacağı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 6., 7., 115. ve 124. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Sağlık Bakanlığı bağlı kuruluşların en üst amiri olan başkanlar ve genel müdürlere, Bakanlık politikalarına uygun şekilde, ikincil düzenlemeleri yapma görev ve yetkisi verilmiştir.

Anayasa'nın 115. maddesinde, '*Bakanlar Kurulu, kanunun uygulanmasını göstermek veya emrettiği işleri belirtmek üzere, kanunlara aykırı olmamak ve Danıştayın incelemesinden geçirilmek şartıyla tüzükler çıkarabilir.*' denilmiş; 124. maddesinde ise '*Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzelkişileri, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, yönetmelikler çıkarabilirler.*' hükmüne yer verilmiştir.

Dava konusu kuralla, bağlı kuruluşların başkan ve genel müdürlerine, ikincil düzenlemeleri yapma yetkisi tanınmıştır. İkincil düzenlemeden kasıt, yürütme organınca kanunlara dayanılarak yürürlüğe konulan düzenleyici işlemlerdir. İdarenin düzenleyici işlemleri tüzük ve yönetmelikten ibaret olmayıp tebliğ, genel tebliğ, genelge, yönerge, sirküler, genel yazı ve benzeri adlarla çıkarılan ve öğretide adsız düzenleyici işlemler olarak nitelenen ikincil düzenlemeler de bulunmaktadır. Nitekim Anayasa Mahkemesi kararları da, düzenleyici işlemlerin Anayasa'da ismen sayılanlardan ibaret olmadığı, idarenin başka isimler altında da düzenleyici işlemler yapmaya yetkili olduğu yönündedir.

Anayasa'da ismen zikredilenlerin dışında kalan diğer düzenleyici işlemlerin icrai karar alma yetkisine sahip olan her kurum tarafından yapılabileceği öğretide ve uygulamada kabul edilmektedir. Bu bakımdan, bağlı kuruluşlar tarafından, kendi görev alanlarıyla ilgili tüzük ve yönetmeliklerin uygulanmasında uyum sağlanması, belirli konulara açıklık getirilmesi, ilgili mevzuatın hatırlatılması şeklindeki amaçlarla ikincil nitelikte olan, diğer bir ifadeyle tüzük ve yönetmelikleri ayrıntılandıran, bunların uygulanmasında ortaya çıkabilecek tereddütleri gideren tebliğ, genelge, yönerge ve benzeri adlar taşıyan düzenlemeler yapılmasının Anayasa'ya aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 115. ve 124. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2., 6. ve 7. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

29- KHK'nin 45. Maddesinin (1) ve (4) Numaralı Fıkraları

Dava dilekçesinde, dava konusu kurallarla, sözleşmeli uzman çalıştırılmasına ilişkin temel ilkeler belirlenmeden tüm yetkinin idareye devredildiği, bu çerçevede yabancı uzman istihdamının öngörüldüğü ancak, bu kişilerin hukuki durumlarının, meslek ve çalışma alanlarının, yaşları ve uzmanlık konularının, eğitimlerinin, denklik durumunun belirsiz bırakıldığı, Anayasa Mahkemesinin 19.12.2005 günlü, E.2005/143, K.2005/99 sayılı kararıyla aynı içerikteki başka bir düzenlemenin iptal edildiği belirtilerek kuralların, Anayasa'nın 7. ve 128. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin dava konusu kuralları da içeren 45. maddesinde, Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarında sözleşmeli uzman çalıştırılmasına ilişkin usul ve esaslar düzenlenmektedir. Maddenin iptali istenen (1) numaralı fıkrasıyla, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarında özel bilgi ve ihtisas gerektiren nitelikli bir işin yapılması veya proje hazırlanması veya yürütülmesi için proje süresince sözleşme ile yerli ve yabancı uzman çalıştırılabilmesi olanaklı kılınmıştır. Sözleşme süresi üç yılla sınırlandırılmıştır. Bu hüküm uyarınca istihdam edilecek personel, 657 sayılı Kanun ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki hükümlerine tabi olmayacaktır.

Maddenin iptali istenen (4) numaralı fıkrasında, bu suretle çalıştırılacak uzmanların nitelikleri, alınma usulü ve sözleşme ücretlerinin tespiti ile sözleşme usul ve esaslarının Sağlık Bakanlığı ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenmesi öngörülmüştür.

Dava konusu kuralları da içeren KHK'nin 45. maddesinde, istihdam edilecek sözleşmeli personelin özel bilgi ve ihtisas gerektiren nitelikli bir işin yapılması veya proje hazırlanması veya yürütülmesi için çalıştırılabileceği, bu kişilerin proje süresince ve her halde en fazla üç yıllığına çalışabileceği, bu şekilde çalıştırılacak personelin sayısının yüz elliye geçemeyeceği, sözleşmeli olarak çalıştırılacaklara ödenecek ücretin 657 sayılı Kanun'un 4. maddesinin (B) fıkrasına göre çalıştırılanlar için uygulanmakta olan sözleşme ücreti tavanının beş katını geçemeyeceği düzenlenmek suretiyle, Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarında sözleşmeli personel istihdamına ilişkin genel esaslar belirlenmiştir. Kanun koyucunun, genel çerçevesini bu şekilde kanunla belirledikten sonra, bu suretle çalıştırılacak uzmanların nitelikleri, alınma usulü ve sözleşme ücretlerinin tespiti ile sözleşme usul ve esaslarıyla ilgili hususların düzenlenmesini yürütmeye bırakmış olması yasama yetkisinin devri olarak yorumlanamaz.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 7. ve 128. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

30- KHK'nin 47. Maddesinin (4) ve (5) Numaralı Fıkraları

Dava dilekçesinde, dava konusu kurallarla, kişilerin sağlık bilgilerinin toplanmasında hiçbir ayırt edici ölçünün kullanılmadığı, özel ya da kamu sağlık kuruluşlarının, kendisine başvuranlara ilişkin kişisel bilgileri ve sağlık bilgilerini Bakanlığa ve bağlı kuruluşlara iletmekle yükümlü kılındığı, oysa sağlıkla ilgili bilgilerin kişisel veriler kapsamında korunduğu, kişilerin toplumdaki insanların hayatını tehdit eden ve bu nedenle bilinmesinde üstün kamu yararı bulunan kimi hastalıklar dışında sağlıkları ile ilgili bütün bilgilerin Devletten dahi gizli tutulmasını isteme haklarının bulunduğu, buna karşılık dava konusu kurallarla sağlıkla ilgili kişisel bilgilerin her türünün her durumda istenip işlenebilmesine olanak tanındığı belirtilerek kuralların, Anayasa'nın 17. ve 20. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 47. maddesinde, Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarına tanınan bilgi toplama, işleme ve paylaşma yetkisi düzenlenmektedir.

Maddenin, Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarının kişisel verileri toplama yetkisinin amacını, kapsamını, bunların toplanmasını ve paylaşılmasını düzenleyen (1), (2) ve (3) numaralı fıkraları, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edildiğinden bu fıkralara yönelik olarak öne sürülen Anayasa'ya aykırılık iddiaları incelenmemiştir.

Maddenin (4) numaralı fıkrasında, sağlık personeli istihdam eden kamu kurum ve kuruluşları ile özel hukuk tüzel kişileri ve gerçek kişilerinin, istihdam ettiği personeli ve personel hareketlerini Bakanlığa bildirmekle yükümlü oldukları belirtilmiştir. (5) numaralı fıkroda ise maddenin uygulanmasına ilişkin hususların Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenleneceği kuralına yer verilmiştir.

Dava dilekçesinde ileri sürülen iddialar, maddenin (1), (2) ve (3) numaralı fıkralarına yönelik olup (4) ve (5) numaralı fıkralarının hangi yönlerden Anayasa'ya aykırı olduğu hususunda dilekçede herhangi bir açıklama yer almamaktadır. Anılan fıkralarda düzenlenen hususların, istihdam edilen sağlık personelinin kurumsal kimliğiyle ilgili bilgilerin ve sağlık personeli hareketlerinin toplanmasına ilişkin olduğu ve bu nedenle Anayasa'nın 17. ve 20. maddeleriyle ilgisinin bulunmadığı anlaşılmaktadır.

31- KHK'nin 48. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (c) Bendi ile (2) ve (3) Numaralı Fıkraları

Dava dilekçesinde, dava konusu kurallar ile Sağlık Bakanlığına, kamu kurum ve kuruluşlarına ait veya tahsisli bütün taşınmazların kendisine tahsisini veya devrini talep edebilme yetkisinin verildiği, Bakanlığa verilen bu yetkinin kamu taşınmazları üzerinde sınırları belirsiz bir tasarruf yetkisinin kullanılması anlamına geldiği, bu durumun hukuk devleti ve yasama yetkisinin devredilmezliği ilkeleriyle çeliştiği belirtilerek kuralların, Anayasa'nın 2. ve 7. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 48. maddesinde, Bakanlığın, hizmet binası ve sağlık tesisi yaptırmasına ilişkin usul ve esaslar düzenlenmiştir. Maddenin (1) numaralı fıkrasının iptali istenen (c) bendiyle, Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarınca yaptırılacak hizmet binası ve sağlık tesislerinin bedellerinin kurumların mülkiyetindeki taşınmazlar veya Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Hazine'nin özel mülkiyetindeki taşınmazlardan Bakanlığa veya Kurumlara tahsisli olan taşınmazların üzerindeki yapılarla birlikte devredilmesi suretiyle karşılanmak üzere düzenlenecek protokol esasları çerçevesinde Toplu Konut İdaresi Başkanlığına veya inşaat işleriyle ilgili araştırma, proje, taahhüt, finansman ve yapım işlemleri konusunda görevli ve yetkili kamu tüzel kişiliğine sahip diğer kurum ve kuruluşlara da doğrudan yaptırılabilmesi olanaklı kılınmıştır.

Maddenin iptali istenen (2) numaralı fıkrasında, (1) numaralı fıkranın (c) bendiyle bağlantılı olarak, Sağlık Bakanlığının, hizmet binası ve sağlık tesisi yaptırmak üzere, kamu kurum ve kuruluşlarına ait veya tahsisli taşınmazların kendisine tahsis edilmesini veya devredilmesini talep edebileceği ya da kullanım protokolleri yapabileceği, bu protokoller ile oluşan yükümlülüklerini Toplu Konut İdaresi Başkanlığına veya inşaat işleri ile ilgili araştırma, proje, taahhüt, finansman ve yapım işlemleri konusunda görevli ve yetkili kamu tüzel kişiliğine sahip diğer kurum ve kuruluşlara yaptırabileceği kurala bağlanmıştır.

İptali istenen (3) numaralı fıkrada ise sağlık hizmetlerinde kullanılmakta olan binalardan, Bakanlıkça oluşturulacak komisyon tarafından fonksiyonellik ve/veya onarım-tadilat maliyeti açısından yapılan değerlendirme sonucunda yıkımının uygun olduğuna karar verilenlerin yıkılabileceği, yıkım kararı verecek komisyonun teşkili ile çalışma usul ve esaslarının Bakanlıkça belirleneceği düzenlenmiştir.

Dava konusu kurallarla, Sağlık Bakanlığına tanınan yetki, kamu kurum ve kuruluşlarına ait taşınmazların kendisine tahsis edilmesini veya devredilmesini talep edebilme yetkisidir. Bu talepler hakkında nihai kararı verecek olan merci Sağlık Bakanlığı veya bağlı kuruluşları olmayıp, ilgisine göre Maliye Bakanlığı ya da diğer kamu idareleridir. Hazine ve diğer kamu idarelerinin mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların tahsisi ve devri konusu, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ve anılan Kanun'a dayanılarak çıkarılan yönetmeliklerde yer almaktadır.

Dava konusu kurallarla Sağlık Bakanlığına tanınan tahsis ya da devre ilişkin talepte bulunma yetkisinin kullanımı da 5018 sayılı Kanun çerçevesinde gerçekleşeceğinden hukuk devleti ve yasama yetkisinin devredilmezliği ilkelerine aykırılık söz konusu değildir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 2. ve 7. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

32- KHK'nin 49. Maddesi

Dava dilekçesinde, ülkemizde 1980'li yıllarda kurulmaya başlanan serbest bölgelerin ülkedeki ticaret hacminin artmasında ve istihdam yaratılmasında önemli bir katkısının olmadığı, keza yabancı yatırımı ve teknoloji transferini sağlama ve kalkınma açısından da beklenen

yararların ortaya çıkmadığı, dava konusu kuralla kurulması öngörülen serbest sağlık bölgelerinde sunulacak sağlık hizmetlerinin kamusal nitelikte olmayıp kâr amaçlı olduğu, ayrıca serbest sağlık bölgelerinin nerede, nasıl kurulacağı, nasıl işleyeceği, serbest bölgelerden yararlanma şartlarının ne olacağı, serbest bölgelerde çalıştırılacak kişilerin statüsü, niteliği, verilecek hizmetin organizasyonu ve denetiminin kim tarafından nasıl sağlanacağına dair hiçbir düzenleme yapılmadığı, bu alanların düzenlenmesinin idari düzenleyici işlemlere bırakıldığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 5., 7., 17., 49., 56., 63. ve 168. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, ülkenin sağlık alanında bölgesel bir cazibe merkezi haline getirilmesi, yabancı sermaye ve yüksek tıbbi teknoloji girişinin hızlandırılması amacıyla, sağlık serbest bölgelerinin (SSB) kurulması öngörülmektedir. SSB, 6.6.1985 günlü, 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu hükümleri çerçevesinde kurulabilecektir. SSB'nin kurulması ve yönetilmesine ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulunca, SSB'de verilecek sağlık hizmetlerine ilişkin usul ve esaslar ise Sağlık Bakanlığınca belirlenecektir.

Serbest bölgelerin kurulması, ekonomi politikasıyla ilgili bir konudur. Anayasa'da SSB'nin kurulmasını emreden ya da yasaklayan hiçbir kural bulunmadığı gibi ülkede nasıl bir ekonomik kalkınma modeli takip edileceği konusunda da emredici bir düzenleme yer almamaktadır. Bu bağlamda, serbest bölgelerin kurulması ve buralarda gerçekleştirilecek faaliyetlerin çerçevesinin çizilmesi konusunda siyasal iktidarların karar verme yetkisine sahip oldukları hususunda duraksama bulunmamaktadır. Serbest bölgelerin ticaret hacminin artırılmasında ve istihdam yaratılmasında ne oranda katkısının olacağı gibi hususların irdelenmesi bir yerindelik sorunu olup anayasallık denetiminin kapsamı dışındadır.

Dava konusu kuralda, sağlık serbest bölgelerinin 6.6.1985 günlü, 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu hükümlerine göre Bakanlar Kurulunca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde kurulacağı ve yönetileceği ifade edilmiştir. Atıf yapılan 3218 sayılı Kanun'da, serbest bölgelerin kurulması, yer ve sınırlarının belirlenmesi, kimler tarafından kurulup işletilebileceği, hangi mevzuatın uygulanacağı ve nasıl denetlenecekleri, yatırımcılara arazi tahsisinin ne şekilde yapılacağı gibi hususlar ayrıntılı bir şekilde düzenlenmiştir. Dolayısıyla genel çerçevesi dava konusu kural ve 3218 sayılı Kanun'da saptanan sağlık serbest bölgelerinin kurulması ve yönetilmesi ile buralarda verilecek sağlık hizmetlerine ilişkin usul ve esasların belirlenmesi hususunda yürütme organına yetki tanınması, yasama yetkisinin devri olarak görülemez.

Açıklanan nedenlerle dava konusu kural, Anayasa'nın 2., 5. ve 7. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 17., 49., 56., 63. ve 168. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

33- KHK'nin 51. Maddesinin (1) ve (3) Numaralı Fıkraları

Dava dilekçesinde, acil durumlar, doğal afetler, salgın hastalık gibi dayanışmayı gerektiren hallerin dışında yurtdışı sağlık hizmetlerinin kalıcı hâle getirilmesinin Anayasa'ya uygun düşmediği, yurtdışı sağlık hizmet birimlerine hangi yasal dayanak ile atamaların yapılacağının belirsiz olduğu, sağlık personelinin, hizmet alımı veya kamu özel ortaklığı modeliyle özel sektör tarafından işletilen bir birimde çalışmasının memurluğun ana ilkelerini ihlal edeceği, aylıksız izinli sayılan bu kamu çalışanlarının ücretlerinin ne şekilde ödeneceğinin ve diğer özlük haklarının nasıl düzenleneceğinin belirsiz olduğu, sağlık tesislerinin kurulup işletilmesinde kamu özel ortaklığı modelinin de uygulanabileceği yönünde bir düzenlemenin

temel esaslarının gösterilmediği belirtilerek kuralların, Anayasa'nın 2., 5., 7., 10., 17., 47., 55., 56. ve 128. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin iptali istenen kurulları da içeren 51. maddesinde, yurt dışı sağlık hizmet birimleri düzenlenmektedir. Dava konusu kuralla, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarına, insani ve teknik yardım amacıyla yurt dışında geçici sağlık hizmet birimleri kurma, kurdurma, işletme ve işletme yetkisi tanınmıştır. Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının, bu amaçla ulusal ve uluslararası sivil toplum kuruluşları, finans ve yardım kuruluşları ile işbirliği ve ortak çalışma yapabilmesi, insan ve mali kaynakları ile destek sağlayabilmesi olanaklı kılınmıştır. Yurt dışında geçici sağlık hizmet birimlerinin kurulması ve işletilmesinin hizmet alımı veya kamu özel ortaklığı modeliyle özel sektöre yaptırılması mümkündür. Bu suretle özel sektör tarafından işletilen sağlık hizmet birimlerinde ve bölümlerinde Bakanlık personelinin de çalıştırılması olanaklı hale getirilmiş ve bu şekilde çalıştırılan personelin beş yılı geçmemek üzere çalıştıkları sürede aylıksız izinli sayılmaları öngörülmüştür.

Anayasa'da devletin yurt dışında sağlık hizmeti sunmasını engelleyen herhangi bir hüküm yer almadığından, yurt dışı sağlık birimlerinin oluşturulması ve bu birimler aracılığıyla sağlık hizmeti sunulmasının öngörülmesi kanun koyucunun takdirindedir.

Yurt dışı sağlık hizmet birimlerinde görevlendirilecek personelin aylık ve diğer özlük hakları konusu, 51. maddenin dava konusu yapılmayan (2) numaralı fıkrasında düzenlenmiştir. Buna göre, sözü edilen sağlık personeli, asıl kadrolarına bağlı olarak aldıkları ek ödeme dâhil her türlü mali ve özlük hakları ile sosyal haklardan faydalanmaya devam edeceklerdir. Bunun yanı sıra gittikleri ülkede sürekli görevle bulunan ve dokuzuncu derecenin birinci kademesinden aylık alan meslek memurlarına ödenmekte olan yurtdışı aylığını geçmemek üzere unvanları itibarıyla Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen tutarda aylık ödeme alacaklardır. Dolayısıyla, yurt dışı sağlık hizmet birimlerinde görevlendirilecek personelin aylık ve diğer özlük hakları konusunda herhangi bir belirsizlik söz konusu değildir.

KHK'nin 13. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (e) bendi için açıklanan gerekçeler, dava konusu kuralın yurt dışı sağlık birimlerinin kamu özel ortaklığı modeliyle kurulup işletilmesine olanak tanıyan bölümü yönünden de geçerlidir.

Dava dilekçesinde, kamu görevlilerinin özel sektör tarafından işletilen bir birimde çalışmasının Anayasa'nın 128. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür. KÖO modeliyle kurulup işletilen yurt dışı sağlık birimlerinde çalıştırılan Bakanlık personelinin aylıksız izinli sayılması öngörülmüştür. Bu personelin aylıksız izinli olduğu dönemde Bakanlıkla ilişkisinin kesileceği açıktır. Bu kişilerin ücreti, yurt dışı sağlık biriminin işletme hakkını elde eden kişi veya kuruluş tarafından, taraflar arasında akdedilen özel hukuk sözleşmesi çerçevesinde ödenecektir. Dolayısıyla, Bakanlık personelinin özel sektör tarafından işletilen bir projede çalıştırıldığından söz edilemez. Öte yandan, memuriyet güvencelerine sahip Bakanlık personelinin rızası dışında aylıksız izinli sayılarak özel sektörde işletilen bir projede çalıştırılmayacağı da tabiidir. Bakanlık personelinin özgür iradesine dayanılarak bu şekilde çalıştırılmasında Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 2., 7., 47. ve 128. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

Kuralların, Anayasa'nın 5., 10., 17., 55. ve 56. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

34- KHK'nin 52. Maddesi

Dava dilekçesinde, sağlık gönüllülerinin verecekleri hizmetlerin kapsamına ilişkin bir sınırlama olmadığı, düzenlemenin kişiye özel hizmet sunumlarının önünü açacağı, bu durumun ise hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmadığı, sağlık hizmetinin kamusal bir hizmet olduğu, sürekli, eşit, ulaşılabilir, nitelikli bir hizmet sunumu için, asli ve sürekli olarak çalışan, hakları sorumlulukları ve nitelikleri kanun ile belirlenmiş, ortak denetim ve yaptırım süreçlerine tabi kılınmış sağlık hizmet ekibi tarafından verilmesi gerektiği, gönüllü sağlık hizmeti sunumu ile ilgili bilgilerin kamuoyu ile paylaşılmasına ilişkin düzenlemelerin kimi kurum ve kuruluşların yardımlarının tanıtılması ve bu suretle bunların bilinir kılınmasına hizmet edeceği belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 5., 56., 123., 126. ve 128. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, sağlık hizmeti sunmaya yetkili gerçek ve tüzel kişilerce sosyal dayanışma ve yardımlaşma amacıyla gönüllü ve ücretsiz olarak sağlık hizmeti verilebilmesine imkân sağlanmıştır. Bu hizmetin, Bakanlıkça gerekli değerlendirmeler yapıldıktan sonra ve izin mahiyetinde olmak üzere verilecek sağlık gönüllüsü belgesine istinaden yapılması öngörülmüştür. Sağlık gönüllüsü gerçek kişiler, hastanelerdeki hizmetlerini, hastane yetkilisinin belirlediği şartlarda yerine getireceklerdir. Sağlık hizmeti olmayan, hasta karşılama ve bilgilendirme, refakat, kişisel bakım ve sosyal ihtiyaçların karşılanması gibi destek hizmeti sunan sağlık gönüllüsünün sağlık meslek mensubu olması gerekmemektedir. Buna karşılık, sağlık hizmeti sunan sağlık gönüllüsünün, sağlık meslek mensubu olması zorunludur. Gönüllü sağlık hizmeti sunumu ile gönüllülere ait bilgilerin kamuoyu ile paylaşımına dair usul ve esasların Bakanlıkça belirlenmesi öngörülmüştür.

Öte yandan, dava konusu 52. maddenin son fıkrasında ise sağlık gözlemciliğine ilişkin bir düzenlemeye yer verilmiştir. Buna göre, sağlık kurum ve kuruluşlarında verilen hizmetlerden yararlananlar, hizmetin geliştirilmesi amacıyla gönüllülük esasına göre gözlemlerde bulunabilecekler ve bunların değerlendirilmesi için Bakanlık gerekli düzenlemeleri yapacaktır.

Anayasa'nın 56. maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarında, *'Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler. Devlet, bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal kurumlarından yararlanarak, onları denetleyerek yerine getirir.'* hükmü yer almaktadır. Bu hükümden de anlaşılacağı üzere devletin görevi sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini sağlamak ve bu kurumları denetlemektir.

Anayasa'da sağlık hizmetleri bir kamu hizmeti olarak düzenlenmekle birlikte, bu hizmetlerin sunulması devletin tekeline verilmemiş, devletin denetimine tabi olmak kaydıyla özel kesim tarafından da sağlık hizmeti sunulmasına olanak tanınmıştır. Dolayısıyla, memur ve diğer kamu görevlisi olmayan sağlık gönüllüleri tarafından sağlık hizmeti sunulmasına imkân verilmesinde Anayasa'ya aykırılık bulunmamaktadır.

Kamu otoritelerince verilen izin ve belgeye istinaden çalışan sağlık gönüllülerinin varlığı, devletin, asli bir kamu hizmeti olarak sağlık hizmeti sunma yükümlülüğünü ortadan kaldırmadığı gibi bireyin kamu hastanelerinde sunulan sağlık hizmetine erişim hakkını da sınırlamamaktadır. Kaldı ki, dava konusu kuralla, gönüllü ve ücretsiz sağlık hizmeti sunumları belli bir esasa bağlanmış ve bu alandaki hizmetlerin kamunun denetimi altına alınması sağlanmıştır.

Öte yandan, sağlık gönüllülerinin, kamu kaynaklarını kullanmadan ve hizmetten yararlandıktan herhangi bir ücret de almadan kişiye özel hizmet sunmaları, devletin müdahalesini gerektiren bir durum olarak görülemez.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 56. ve 128. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 2., 5., 123. ve 126. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

35- KHK'nin 56. Maddesi

Dava dilekçesinde, uzmanlık eğitimlerini üniversitelerin (tıp fakültelerinin) kadrolarında ya da Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerde yapan hekimlerin ilave mecburi hizmet yükümlülüğü bulunmadığı hâlde Sağlık Bakanlığı adına uzmanlık eğitimi yaptırılan hekimlerin, eğitim süresi kadar Bakanlık veya bağlı kuruluşlarında mecburi hizmet yapmakla yükümlü kılınmalarının, hukuk devleti ve eşitlik ilkeleriyle bağdamadığı gibi, devletin temel amaç ve görevlerine ilişkin anayasal hükümler, çalışma hak ve özgürlüğü, zorla çalıştırma yasağı, kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlaline yol açtığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 5., 10., 17., 18. ve 48. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Sağlık Bakanlığı kadrolarında bulunup Bakanlık adına üniversitelerde görevlendirilerek uzmanlık ve yan dal uzmanlığı eğitimi alacak olan hekim ve dış hekimleri, eğitimlerini tamamladıktan sonra eğitim süreleri kadar Bakanlık veya bağlı kuruluşlarında görev yapmakla yükümlü kılınmaktadır. Bu yükümlülüğün yerine getirilmemesi ya da eğitimin yarıda bırakılması veya başarısız olunması halinde ise ilgili kişilere uzmanlık eğitimi süresince Sağlık Bakanlığınca yapılan her türlü ödemenin kanuni faizi ile birlikte geri alınması öngörülmektedir. Borcun miktarı ve kişinin durumu dikkate alınarak ödemelerin en fazla beş yıl içinde taksitler halinde yapılması mümkündür.

Sağlık Bakanlığı, uzman hekim ihtiyacını, Bakanlığa bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinde verilen uzmanlık eğitimiyle karşılamaktadır. Ancak, Sağlık Bakanlığının eğitim ve araştırma hastanelerinde verilemeyen bazı uzmanlık eğitimlerinin yaptırılmasında ise tıp fakültelerinin imkânlarından yararlanılmaktadır. Bu çerçevede ilgili hekimler, kadro ve özlük hakları Bakanlıkça karşılanmak kaydıyla üniversitelerde uzmanlık eğitimi almak üzere görevlendirilmektedir.

Anayasa'nın 48. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetine sahip olduğu belirtilmektedir. Anayasa'nın 49. maddesinin birinci fıkrasında belirtildiği üzere çalışma, herkesin hakkı ve ödevidir. Söz konusu madde gerekçesinde çalışmanın 'ödev' yönü, '*Çalışmak, başlı başına ahlaki bir vazifedir, ferdin kendisine ve toplumuna karşı olan saygısının bir sonucudur.*' şeklinde ifade edilmiştir.

Anayasa'nın 18. maddesinde, '*Hiç kimse zorla çalıştırılmaz. Angarya yasaktır. Şekil ve şartları kanunla düzenlenmek üzere hükümlülük veya tutukluluk süreleri içindeki çalıştırmalar, olağanüstü hallerde vatandaşlardan istenecek hizmetler; ülke ihtiyaçlarının zorunlu kıldığı alanlarda öngörülen vatandaşlık ödevi niteliğindeki beden ve fikir çalışmaları, zorla çalıştırma sayılmaz.*' denilmektedir.

Kanunların kamu yararının sağlanması amacına yönelik olması, genel, objektif, adil kurallar içermesi ve hakkaniyet ölçütlerini gözetmesi hukuk devleti olmanın gereğidir. Bu nedenle kanun koyucunun hukuki düzenlemelerde kendisine tanınan takdir yetkisini anayasal sınırlar içinde adalet, hakkaniyet ve kamu yararı ölçütlerini göz önünde tutarak kullanması gerekir.

Kanun koyucu, düzenlemeler yaparken hukuk devleti ilkesinin bir gereği olan ölçülülük ilkesiyle bağlıdır. Bu ilke ise '*elverişlilik*', '*gereklilik*' ve '*orantılılık*' olmak üzere üç alt ilkeden

oluşmaktadır. *'Elverişlilik'*, başvuru önlemin ulaşmak istenen amaç için elverişli olmasını; *'gereklilik'*, başvuru önlemin ulaşmak istenen amaç bakımından gerekli olmasını ve *'orantılılık'* ise başvuru önlem ve ulaşmak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir.

Anayasa'nın 18. maddesinin gerekçesinde angarya, kişinin emeğinin karşılığını almadan zorla çalıştırılması olarak tanımlanmıştır. Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında da angarya, bir maldan ya da bir kişinin çalışmasından karşılıksız yararlanma biçiminde tanımlanmıştır. Zorunlu hizmet yükümlüsü hekim ve dış hekimlerinin hizmetlerinin karşılığında kendilerine ücret ödendiği gözetildiğinde, bu yükümlülük kapsamındaki çalışmalarının angarya olarak nitelendirilmesi mümkün değildir.

Anayasa'da *'zorla çalıştırma'* yasaklanmakla birlikte bu kavramın tanımı yapılmamıştır. Bu kavramın tanımı ve içeriği belirlenirken, temel insan haklarına ilişkin uluslararası sözleşmelerden ve ilgili uluslararası otoritelerin yorum ve uygulamalarından yararlanılabilir. Zorla çalıştırma yasağına ilişkin uluslararası kurallar, 29 Numaralı Cebri ve Mecburi Çalıştırmaya İlişkin ILO Sözleşmesi'nde düzenlenmiştir. Anılan Sözleşme'nin 2. maddesinde yapılan ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesince de Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 4. maddesinde yer alan zorla çalıştırma yasağının kapsamının belirlenmesinde esas alınan tanıma göre, zorla çalıştırma, *'herhangi bir kişinin ceza tehdidi altında ve bu kişinin tam isteği olmadan mecbur edildiği tüm iş veya hizmetleri'* ifade etmektedir. Buna göre, zorla çalıştırmadan söz edilebilmesi için, kişinin ceza tehdidi altında ve rızası bulunmaksızın çalıştırılması gerekmektedir.

Sağlık Bakanlığı kadrolarında bulunup Bakanlık adına üniversitelerde görevlendirilerek uzmanlık ve yan dal uzmanlığı eğitimi alacak olan hekim ve dış hekimlerinin bu amaçla görevlendirilmeleri, ÖSYM tarafından yapılan tıpta eğitim uzmanları giriş sınavıyla gerçekleşmektedir. ÖSYM tarafından hazırlanan sınav kılavuzlarında üniversitelerin tıp fakülteleri ile Sağlık Bakanlığına bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinin araştırma görevlisi (asistan) kontenjanları açıklanmakta ve sınavlara giren adaylar yaptıkları tercihlere ve aldıkları puanlara göre bu kontenjanlara yerleştirilmektedir. ÖSYM tarafından hazırlanan Tıpta Uzmanlık Sınavı (TUS) başvuru kılavuzlarında Sağlık Bakanlığı adına tıp fakültelerinde uzmanlık eğitimi yaptırılması için tahsis edilen kadrolar hakkında adaylar bilgilendirilmektedir. Dolayısıyla, adaylar bu kadroları tercih ettikleri takdirde hangi haklara sahip ve hangi yükümlülüklerle tabi olacaklarını önceden bilmekte ve tercihlerini kendi özgür iradeleriyle bilerek ve isteyerek yapmaktadır. Adayların serbest iradeleriyle yaptıkları tercihin sonucu olarak aldıkları uzmanlık eğitimi süresi kadar mecburi hizmet yükümlülüğü altına girmeleri zorla çalıştırma olarak değerlendirilemez.

Ayrıca, Sağlık Bakanlığı adına tıp fakültelerinde uzmanlık eğitimi yapanlara *'uzmanlık eğitimi süresi kadar'* bir mecburi hizmet yükümlülüğü öngörüldüğü dikkate alındığında, mecburi hizmet yükümlülüğünün orantısız olduğu da söylenemez.

Anayasa'nın 10. maddesinde öngörülen eşitlik ilkesi, hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusudur. Bu ilke ile eylemli değil hukuksal eşitlik öngörülmektedir. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalarca aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak ve kişilere kanun karşısında ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak kanun karşısında eşitliğin ihlali yasaklanmıştır. Kanun önünde eşitlik, herkesin her yönden ayrı kurallara bağlı tutulacağı anlamına gelmez. Durum ve konumlarındaki özellikler, kimi kişiler ya da topluluklar için değişik kuralları gerekli kılabilir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar farklı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'nın öngördüğü eşitlik ilkesi ihlal edilmiş olmaz.

Sağlık Bakanlığı kadrolarında bulunup bu Bakanlık adına uzmanlık eğitimi almak üzere üniversitelere bağlı tıp fakültelerinde uzmanlık ve yan dal eğitimi için görevlendirilen hekim ve diş hekimlerinin masrafları Sağlık Bakanlığı tarafından karşılandığı halde, bunların hizmetinden tıp fakülteleri yararlanmaktadır. Sağlık Bakanlığı adına tıp fakültelerinde görevlendirilen hekimler ile doğrudan kadrolarında bulundukları tıp fakülteleri veya Sağlık Bakanlığına bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinde uzmanlık ve yan dal eğitimi yapan hekimlerin aynı statüde görülmesi mümkün olmadığından bunlar arasında eşitlik karşılaştırması yapılamaz.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 10., 18. ve 48. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 5. ve 17. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

36- KHK'nin 57. Maddesinin (1) ve (2) Numaralı Fıkraları

Dava dilekçesinde, serbest hekimler tarafından açılan muayenehane, poliklinik ve laboratuvarları da kapsayacak şekilde bu kuruluşlara verilecek ruhsatlar için alt sınır olmaksızın yüzellibin Türk Lirasına kadar ücret alınmasına yetki verilmesinin sağlık çalışanlarının bağımsız olarak çalışma hak ve hürriyetlerini ortadan kaldıracığı, ayrıca bu durumun idareye kapsamı ve sınırları belli olmayan bir yetkinin verilmesi anlamına geldiği, gerçek veya tüzel kişilerin sağlık alanında belirli bir hizmeti verebilmesinin açık artırma ile belirlenecek bedel karşılığında alınacak lisansa bağlı kılınmak suretiyle sağlık meslek mensuplarının diplomalarına dayalı olarak ve bir işverene bağlı olmaksızın çalışma haklarının ortadan kaldırıldığı belirtilerek kuralların, Anayasa'nın 2., 5., 7., 17., 48., 49. ve 56. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 57. maddesinin dava konusu (1) numaralı fıkrasıyla, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca düzenlenecek veya onaylanacak her türlü ruhsatlandırma, ürün üretim ve satış izin belgesi ve mesul müdürlük belgesi ile permi ve sertifikalar üzerinden yüzellibin Türk Lirasını geçmemek üzere Bakanlıkça belirlenecek tarifelere göre ücret alınması öngörülmüştür. Bu tarifelerin her yıl güncelleneceği ve ücretlerin 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'na göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılacağı belirtilmiştir.

Maddenin dava konusu (2) numaralı fıkrasında ise gerçek veya tüzel kişilere sağlık alanında belirli bir hizmeti verebilme veya hastane ve benzeri sağlık kuruluşları açabilme yetkisini veren lisansların açık artırma ile belirlenecek bedel karşılığında verileceği düzenlenmiştir. Söz konusu fıkra ayrıca, lisans verilmesinin ilgili faaliyet için gerekli olan izin veya ruhsat yerine geçmeyeceği, lisans verilmesinin usul ve esaslarının Bakanlıkça belirleneceği ifade edilmiştir. Kural bir bütün olarak değerlendirildiğinde, lisans usulünün; hastane, tıp merkezi, sağlık merkezi gibi adlar altında oluşturulan ve belli standart ve nitelikler aranan sağlık hizmeti sunumu yapılan teşekküller (kuruluşlar) yönünden geçerli olduğu, herhangi bir teşekkül çatısı altında olmaksızın bireysel bir faaliyet biçiminde sağlık hizmeti sunan muayenehane ve benzeri yerleri ise kapsamadığı açıktır.

Anayasa'nın 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyal bir hukuk devleti olduğu belirtilmiş; 5. maddesinde de kişilerin ve toplumun refah huzur ve mutluluğunu sağlamak üzere siyasal, ekonomik ve sosyal engellerin kaldırılması devletin temel görevleri arasında sayılmıştır. Sosyal devlet, sosyal adaletin, sosyal refahın ve sosyal güvenliğin gerçekleşmesini sağlayan devlettir. Ekonomik ve mali politikalar sosyal devletin gerçekleşmesini sağlayan araçlardır.

Sosyal hukuk devleti de insan hak ve özgürlüklerine saygı gösteren, ferdin huzur ve refahını gerçekleştiren ve güvence altına alan, kişiyle toplum arasında denge kuran, özel teşebbüsün güvenlik ve kararlılık içinde çalışmasını sağlayan, çalışma hayatının gelişmesi için

sosyal, iktisadi ve mali önlemler olarak çalışanları koruyan, milli gelirin adil biçimde dağılmasını temin eden, hukuka bağlı ve gerçekçi bir özgürlük rejimini uygulayan devlettir.

Kanun koyucu, Anayasa'nın 5. maddesinde belirtilen devletin temel amaç ve görevlerini yerine getirebilmesi için anayasal ilkelere aykırı olmaması koşuluyla kamu otoritelerince yapılan iş ve işlemler karşılığında, hizmetten yararlananlardan belli bir ücret alınmasını öngörebilir. Bu itibarla Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca düzenlenecek veya onaylanacak her türlü ruhsatlandırma, ürün üretim ve satış izin belgesi ve mesul müdürlük belgesi ile permi ve sertifikalar karşılığında ücret alınmasının öngörülmesinin Anayasa'ya aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Dava konusu (1) numaralı fıkra, hangi işlemlerin ücrete tabi olduğu tek tek sayılarak gösterilmiştir. Ayrıca, bu işlemler için alınabilecek ücretin üst sınırı yüzelli bin Türk Lirası olarak belirlenmek suretiyle Bakanlığa tanınan yetkinin kapsamı ve sınırları çizilmiştir. Dolayısıyla, yürütme organına sınırsız bir yetki verildiğinden söz edilemez.

Anayasanın 56. maddesinde, '*Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler. Devlet, bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal yardım kurumlarından yararlanarak, onları denetleyerek yerine getirir.*' denilmiştir. Sağlık kuruluşlarının ülke çapında dengeli bir şekilde dağılımını sağlamak üzere planlamalar yapmakla görevli olan Sağlık Bakanlığının, özel hastane ve benzeri sağlık kuruluşu açmak isteyen gerçek ve tüzel kişilerin uymakla yükümlü olacakları kuralları da belirlemesinin, kişilerin sağlığının korunması ve geliştirilmesi görevinin bir parçası olduğu açıktır. Bu çerçevede belli bir sağlık hizmetini verebilmek için veya hastane ve benzeri sağlık kuruluşları açabilmek için lisans verilmesi yönteminin uygulanması da, sağlık hizmetlerinin planlanması ve bu alanda hizmet sunmak isteyenlerin tabi olacağı kuralların belirlenmesi anlamına gelmektedir. Anayasa'da sağlık kamu hizmetinin görülüş usulü bağlamında lisans yönteminin uygulanmasını engelleyen bir düzenleme de bulunmadığından hastane, tıp merkezi, sağlık merkezi gibi adlar altında oluşturulmuş kuruluşlar aracılığıyla özel sağlık hizmeti sunulabilmesi için lisans usulünün öngörülmesinde Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 2., 5., 7., 48 ve 56. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

Kuralların, Anayasa'nın 17. ve 49. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

37- KHK'nin 58. Maddesinin (6) Numaralı Fıkrasının (e) Bendi ile (7) Numaralı Fıkrasının (a) Bendiyle Değiştirilen 3359 Sayılı Kanun'un Ek 1. Maddesinin Üçüncü Fıkrası ve Geçici 6. Maddesi

Dava dilekçesinde, dava konusu kurallarla, klinik şefi ve şef yardımcılarının kadro ve unvanlarının kaldırıldığı ve karşılığında eşdeğer bir kadronun oluşturulmadığı, eğitim görevlisi kadrolarına kazanılmış hak aylık dereceleriyle atanmış olmalarına rağmen klinik şefleri ve şef yardımcılarının hiyerarşik konumu, klinik içerisindeki amirlik pozisyonlarının gözetilmediği, ayrıca kurallarla yeni bir kadro ihdas edilerek göreve başlama ve göreve son verme işlemlerinin kanun ile tesis edilmiş olduğu, KHK ile getirilen hastane yöneticilerinin eğitimci, hatta hekim bile olma zorunluluğunun olmadığı, bu kişilerin Sağlık Bakanlığına bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinde eğitim sorumlusu ve idari sorumlu uzmanını seçme yetkisine sahip kılınmasının yüksek öğretime ilişkin anayasal ilkelere aykırı olduğu belirtilerek kuralların, Anayasa'nın 2., 17., 36., 56. ve 128. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

7.5.1987 günlü, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun ek 1. maddesinin önceki hâlinde, Sağlık Bakanlığı eğitim ve araştırma hastanelerinde tıpta uzmanlık eğitimi vermek üzere klinik şefi ve klinik şef yardımcısı kadrolarına yer verilmiş ve bu kadrolarda görev yapan kişilerin aynı zamanda eğitim sorumlusu olmaları öngörülmüştür. KHK'nin 58. maddenin (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle, 3359 sayılı Kanun'un ek 1. maddesi bütünüyle değiştirilmiş ve maddenin yeni hâlinde klinik şefi ve klinik şef yardımcısı kadrolarına yer verilmemiştir. Ayrıca, önceki düzenlemeye göre klinik şefi ve klinik şef yardımcısında toplanan eğitim sorumluluğu ve idari sorumluluk birbirinden ayrılmıştır. Anılan maddenin dava konusu üçüncü fıkrasıyla, Sağlık Bakanlığına bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinde, ilgili birimin eğitim sorumlusunun, eğitim görevlileri arasından; idari sorumlusunun da ilgili daldaki uzmanlar arasından hastane yöneticisi tarafından bir yıl süreyle görevlendirileceği, birimin eğitim sorumlusuna aynı zamanda idari sorumluluk da verilebileceği düzenlenmiştir.

Buna paralel olarak KHK'nin 58. maddesinin dava konusu (6) numaralı fıkrasıyla, 657 sayılı Kanun'un ek 33. maddesindeki tablonun (a) sırasında geçen '*Klinik şefi, şef yardımcısı*' ibareleri '*Eğitim görevlisi*' şeklinde değiştirilmiştir.

Ayrıca KHK'nin geçici 6. maddesiyle, KHK'nin yayımlandığı tarihte görevde bulunan şef ve şef yardımcılarının bu görevlerinin sona ermesi ve bunların eğitim görevlisi olarak atanmış sayılmaları öngörülmüştür.

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuk güvenliğini sağlayan, bütün etkinliklerinde hukuka ve Anayasa'ya uyan, işlem ve eylemleri bağımsız yargı denetimine bağlı olan devlettir. Kanunların kamu yararının sağlanması amacına yönelik olması, genel, objektif, adil kurallar içermesi ve hakkaniyet ölçütlerini gözetmesi hukuk devleti olmanın gereğidir. Bu nedenle kanun koyucunun hukuki düzenlemelerde kendisine tanınan takdir yetkisini anayasal sınırlar içinde adalet, hakkaniyet ve kamu yararı ölçütlerini göz önünde tutarak kullanması gerekir.

Anayasa'nın 2. maddesindeki '*hukuk devleti*' ilkesi gereğince, yasama işlemlerinin kişisel yararları değil kamu yararını gerçekleştirmek amacıyla yapılması zorunludur. Bir kuralın Anayasa'ya aykırılık sorunu çözümlenirken '*kamu yararı*' konusunda Anayasa Mahkemesinin yapacağı inceleme yalnızca kanunun kamu yararı amacıyla yapılıp yapılmadığı ile sınırlıdır. Kanun ile kamu yararının ne kadar gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini denetlemenin anayasa yargısıyla bağdaşmayacağı, bunun kanun koyucunun takdirinde olduğu açıktır.

KHK ile Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerin yönetiminde yeni bir sisteme geçilmiştir. Yeni sistemde, önceki mevzuatta olmayan, kamu hastaneleri birliği genel sekreteri, hastane yöneticisi gibi birçok yeni yöneticiye yer verilmiştir. Dava konusu kurallarla da önceki dönemde klinik şefi ve şef yardımcısı olarak istihdam edilen ve bu nedenle çalıştıkları birimlerde yönetici pozisyonunda bulunan bir kısım görevlilerin unvanı eğitim görevlisi olarak değiştirilmiş ve bunların yeni düzende eğitim görevlisi hekim olarak çalışmaları öngörülmüş, buna karşılık gerek eğitim sorumlusu gerekse idari sorumlu biçimindeki yönetici konumları sona erdirilmiştir.

Kanun koyucu, kamu yararı ve hizmetin gereklerini dikkate alarak kamu görevlilerinin statüsünde, bunların unvanlarında, görev ve yetkilerinde değişiklikler yapabilir. KHK'nin genel gerekçesinden anlaşılabileceği üzere, sağlık politikalarının belirlenmesi, düzenleme ve denetim yapılması, hizmet sunumu görev ve yetkilerinin merkeziyetçi bir yapıyla Sağlık Bakanlığında toplanmasının yarattığı sakıncaların giderilmesi ve çağdaş bir yönetim anlayışının bir gereği

olarak Bakanlıkça sunulan hizmetlerin fonksiyonel olarak tasnifi amacıyla Sağlık Bakanlığının teşkilat yapısının değiştirildiği, bununla bağlantılı olarak yeni bazı unvanların oluşturulduğu ve eski bazı unvanların ise kaldırıldığı anlaşılmaktadır. Gösterilen bu amacın kamu yararına dönük olduğu açıktır. Yeni teşkilat yapısıyla kamu yararının gerçekleşip gerçekleşmeyeceği anayasallık denetiminin kapsamı dışındadır. Öte yandan, yönetici durumda bulunan bir kamu görevlisinin (hekimin) bütün meslek hayatı boyunca aynı konumu sürdürmesini gerektiren bir anayasal zorunluluk bulunmadığından klinik şefi ve şef yardımcılarının unvanlarının eğitim görevlisi olarak değiştirilmesinde Anayasa'ya aykırı bir yön yoktur.

Dava dilekçesinde, Sağlık Bakanlığına bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinde uzman hekim yetiştirilmesinde görev alacak olan eğitim görevlilerinin seçiminde hastane yöneticisinin belirleyici olmasının bilimsel özerklik ilkesiyle bağdaşmadığı ileri sürülmüştür.

Üniversitelerde ya da Sağlık Bakanlığına bağlı bir birimde yöneticilik görevine getirilecek kişilerin atanmalarında veya görevlendirilmelerinde bir idari birimin görevli ve yetkili olması kaçınılmaz olup, bu idari birim yöneticisinin sağlık meslek mensubu olup olmamasının bilimsel özerklik ilkesiyle bir ilgisi bulunmamaktadır.

Dava konusu kurallarla tek bir kişi hakkında bireysel nitelikte bir yürütme işlemi tesis edilmeyip, aksine genel ve soyut bir kural getirilmektedir. Soyut bir kuralın gerçekte tek bir kişiyi ya da sınırlı sayıda kişiyi ilgilendiriyor olması onun soyut niteliğini ortadan kaldırmaz. Bireysel nitelikte bir işlemde söz edilebilmesi için somut olarak bir kişinin hukuki durumunda değişiklik yapan bir irade açıklamasının bulunması gerekir. Dava konusu kuralla doğrudan somut bazı kişilerin hukuki durumunda değişiklik yapılmasına yönelik bir düzenleme bulunmadığından bireysel işlemin varlığından söz edilemez. Kuralda belirtilen kadrolarda görev yapan kişilerin hukuki durumlarının, düzenlemenin sonucundan etkilenmiş olması bu neticeyi değiştirmez.

Ayrıca, KHK'nin geçici 6. maddesiyle, KHK'nin yayımlandığı tarihte görevde bulunan şef ve şef yardımcılarının bu görevlerinin sona ermesi ve bunların eğitim görevlisi olarak atanmış sayılmalarının öngörülmesi, anılan kadroların kaldırılması sonucu ortaya çıkan hukuki ve fiilî zorunluluklar nedeniyledir. Buna göre, söz konusu işlemin sebep unsuru, Sağlık Bakanlığının teşkilatının değiştirilmesi olup yürürlükte bulunan kanunlara dayanılarak ve kamu görevlisinin öznel durumu dikkate alınarak idarece tesis edilen naklen atama işlemlerinden tamamen farklıdır. Söz konusu hukuki ve fiilî zorunluluklar nedeniyle kazanılmış haklar korunarak başka kadrolara atama yapılması, kanun koyucunun takdir alanı içindedir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 2. ve 36. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

Kuralların, Anayasa'nın 17., 56. ve 128. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

Mehmet ERTEN, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

38- KHK'nin 58. Maddesinin (8) Numaralı Fıkrasının (a) Bendiyle Değiştirilen 1219 Sayılı Kanun'un 1. Maddesi ile (b) Bendiyle 1219 Sayılı Kanun'un 4. Maddesinin Birinci Cümlesinde Yapılan Değişiklik

Dava dilekçesinde, hekim olarak çalışabilmek için gerekli vatandaşlık koşulunun kaldırılmasının, dışarıdan yabancı sağlık personelinin gelmesine değil, yabancı sağlık personeli çalıştırılabileceği tazyiki ile ülkemizdeki çalışanların ücretlerinin düşürülmesine yönelik olduğu, yabancı hekimlerin ülkemizde çalışmalarına yönelik yeterli derecede Türkçe dil bilgisinin

aranmasına, mesleki disiplin ve yaptırımlara, yeterlilik ölçümüne, mesleki kusurlarda zarar görenlerin haklarının güvence altına alınmasına yönelik düzenlemelerin yapılmadığı, doğru tanı konulabilmesi ve hastanın rızasının alınabilmesi için hastayla hekimin kullandığı dilin ortak olmasına ihtiyaç bulunduğu, yabancı hekimlerin ülkemizde çalışmalarına yönelik yeterli derecede Türkçe dil bilgisinin aranmamasının kişinin maddi ve manevi varlığını geliştirme hakkının ihlal edilmesi sonucunu yaratacağı, ülkemizde hekim sayısında yetersizlik olmadığı, kimi yerlerdeki sağlık personeli azlığının dağılımdaki dengesizlikten kaynaklandığı, yabancı hekim çalıştırılmasının Türk vatandaşı hekimlerin haklarının korunmadığı anlamına geldiği belirtilerek dava konusu kuralların, Anayasa'nın 2., 5., 17., 49. ve 56. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

6216 sayılı Kanun'un 43. maddesine göre, ilgisi nedeniyle dava konusu kural, Anayasa'nın 16. ve 48. maddeleri yönünden de incelenmiştir.

KHK'nin 58. maddesinin (8) numaralı fıkrasının (a) bendiyle 1219 sayılı Kanun'un *'Türkiye Cumhuriyeti dâhilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için Türkiye Darülfünunu Tıp Fakültesinden diploma sahibi olmak ve Türk bulunmak şarttır.'* biçimindeki 1. maddesi, *'Türkiye Cumhuriyeti dâhilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için tıp fakültesinden diploma sahibi olmak şarttır.'* şeklinde değiştirilmek suretiyle Türkiye'de hekim olarak çalışabilmek için Türk vatandaşı olma şartının kaldırıldığı anlaşılmıştır.

KHK'nin 58. maddesinin (8) numaralı fıkrasının (b) bendiyle, aynı Kanun'un 4. maddesinin, yabancı memleketlerin tıp fakültelerinden mezun Türk hekimlerinin Türkiye'de hekimlik yapabilme koşullarını düzenleyen birinci cümlesindeki *'Türk hekimlerinin'* ibaresi *'hekimlerin'* şeklinde değiştirilerek yurt dışındaki üniversitelerin tıp fakültelerinden mezun olan yabancıların da Türkiye'de hekimlik yapabilmeleri olanaklı kılınmıştır.

Anayasa'nın 48. maddesinde *'Herkes dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetine sahiptir.'* hükmü yer almaktadır. Bu maddede düzenlenen çalışma hakkının öznesi *'herkes'* olarak belirlenmek suretiyle bu hak sadece Türk vatandaşları için değil, kural olarak yabancılar yönünden de güvence altına alınmıştır. Ancak, Anayasa'nın 16. maddesine göre, yabancıların çalışma hakları milletlerarası hukuka uygun olarak kanunla sınırlanabilir. Nitekim Türk hukukunda birçok iş ya da mesleğin icrası çeşitli kanunlarla yabancılar yasaklanmıştır. Bununla birlikte Anayasa'nın 16. maddesinde yabancıların hak ve hürriyetlerinin sınırlandırılması emredilmemekte bu konuda yasama organına izin verilmektedir. Dolayısıyla kanun koyucu, ülkenin koşullarını dikkate alarak yabancıların hangi iş ya da meslekleri yapıp yapamayacakları konusunda karar vermeye yetkilidir.

Anayasa'nın 56. maddesiyle devlete yüklenen herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlama ödevi, ülkede yeterli miktarda nitelikli sağlık personeli istihdamı için gerekli her türlü tedbirin alınmasını gerektirmektedir. Bu anayasal gerekler dikkate alınarak sağlık hizmetlerinin asli unsuru olan hekim ihtiyacının karşılanması amacıyla yabancı doktorlara yönelik Türkiye'de çalışma yasağının kaldırılması, çalışacaklarda aranan nitelikler ve çalışma şartlarının düzenlenmesinin kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamında olduğu açıktır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 16., 48. ve 56. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

Kuralların Anayasa'nın 2., 5., 17. ve 49. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

Serdar ÖZGÜLDÜR ile Osman Alifeyyaz PAKSÜT bu görüşe katılmamışlardır.

39- KHK'nin 58. Maddesinin (8) Numaralı Fıkrasının (b) Bendiyle 1219 Sayılı Kanun'a Eklenen Geçici Madde 9

Dava dilekçesinde, aile hekimliğinin bir uzmanlık dalı olduğu, tıp fakültesi mezuniyetini takiben girilebilen TUS ile hak kazanılan üç yıllık bir uzmanlık eğitiminden sonra aile hekimliği uzmanı unvanının kazanılabildiği, bu uzmanlık eğitiminin teorik eğitimin yanında uygulamalı tıp eğitimini de içerdiği, aile hekimliği uzmanlık eğitiminin, diğer uzmanlık eğitimleri gibi eğitim kurumlarında tam gün esasına göre ve eğitim sorumlularının nezaretinde yürütüldüğü, bu yöntemden yalnızca sözleşmeli aile hekimi olarak çalışan hekimler yönünden ayrılmayı gerektiren bir nedenin olmadığı, bu hekimlerin farklı koşullara tabi tutularak hizmet içi eğitim sonucunda uzmanlık yetkisi almasının, Anayasa'nın 2., 10. ve 130. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, 24.11.2004 günlü, 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanunu hükümlerine göre sözleşmeli aile hekimi olarak çalışmakta olanların, tıpta uzmanlık sınavı sonuçlarına göre, merkezî yerleştirmeye tabi olmaksızın, Tıpta Uzmanlık Kurulunca belirlenen esaslar çerçevesinde aile hekimliği uzmanlık eğitimi yapabilmeleri olanaklı kılınmıştır. Sözleşmeli aile hekimlerine yönelik olarak getirilen bu olanak, 1.1.2020 tarihiyle sınırlandırılmıştır. Bu eğitim, uzaktan ve/veya kısmi zamanlı eğitim metotları da uygulanmak suretiyle yapılabilecek ve en az altı yılda tamamlanacaktır. Uzmanlık eğitimi süresince aile hekimliği sözleşmesi devam edecektir. Uzmanlık eğitimi ile beraber aile hekimliği hizmetlerinin yürütülmesine ve ilgililere ödenecek ücretlere ilişkin usul ve esaslar çıkarılacak yönetmelikle belirlenecektir. Bu çerçevede yapılacak aile hekimliği uzmanlık eğitiminde çekirdek eğitim müfredatı, rotasyonların uygulanması ve eğitimin şekli ile diğer hususlar Tıpta Uzmanlık Kurulunca saptanacaktır.

Dava konusu kuralla, sözleşmeli aile hekimleri yönünden olağan aile hekimliği uzmanlık eğitimine nazaran daha farklı bir eğitim yönteminin öngörüldüğü açıktır. Bu noktada en belirgin farklılık, sözü edilen kişilerin bir yandan sözleşmeli aile hekimi olarak çalışmaya devam ederken, diğer yandan da aile hekimliği uzmanlık eğitimi alabilecek olmalarıdır. Ayrıca, olağan aile hekimliği uzmanlık eğitiminin süresi üç yıl olarak öngörülmüşken, sözleşmeli aile hekimleri, aile hekimliği uzmanlık eğitimi en az altı yılda tamamlayabileceklerdir. Bu süre farklılığı sözleşmeli aile hekimlerinin bir yandan aile hekimi olarak çalışıp diğer yandan da aile hekimliği uzmanlık eğitimi alacak olmalarından kaynaklanmaktadır. Bu eğitim, uzaktan eğitim ve kısmi zamanlı eğitim metotları da uygulanarak gerçekleştirilebileceği için eğitimin daha geniş bir zamana yayılmasına ihtiyaç duyulduğu anlaşılmaktadır. Bununla birlikte, aile hekimliği uzmanlık eğitiminin içeriği ve aşamalarının sözleşmeli aile hekimleri yönünden değiştirilmesi söz konusu değildir. Diğer bir ifadeyle bir aile hekimliği uzmanı hangi aşamalardan geçip de uzman oluyorsa sözleşmeli aile hekimleri de aynı aşamalardan geçeceklerdir.

Ayrıca, sözleşmeli aile hekimlerinin alacağı aile hekimliği uzmanlık eğitiminin Tıpta Uzmanlık Kurulunca belirlenecek esaslar çerçevesinde yürütüleceği ve eğitim müfredatı ile rotasyonların uygulanması ve eğitimin şekli ile sair hususların Kurul tarafından belirleneceği kuralda açıkça ifade edilmiştir. Bu itibarla, aile hekimi açığının giderilmesi amacıyla ve geçici bir süreyle, olağan aile hekimliği uzmanlığı eğitimi yönteminden farklı olarak daha esnek bir eğitim metodunun uygulanmasının Anayasa'ya aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2. ve 130. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 10. maddesiyle ilgisi görülmemiştir.

40- KHK'nin 58. Maddesinin (13) Numaralı Fıkrasının (b) Bendiyle Değiştirilen 209 Sayılı Kanun'un 3. Maddesinin Birinci Fıkrasının (d) Bendi

Dava dilekçesinde, kamu hastanelerinin işlevinin ikinci ve üçüncü basamak sağlık hizmetlerini nitelikli, eşit ve ulaşılabilir bir biçimde ülkemizdeki insanlara sunmak olduğu, bu hastanelerin birer ticarethane olmadığı, yabancı hastalardan gelir elde etmek üzere örgütlenip yönetilemeyeceği, dava konusu düzenlemenin devletin temel amacını sağlığı korumaktan kâr elde etmeye dönüştürdüğü belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 5. ve 56. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK'nin 58. maddesinin (13) numaralı fıkrasının (b) bendiyle, 209 sayılı Kanun'un 3. maddesinde değişiklik yapılmıştır. 209 sayılı Kanun'un 3. maddesi, Sağlık Bakanlığına bağlı kurum ve kuruluşlar ile bağlı kuruluşlardaki hangi mal ve hizmetlerden elde edilecek gelirlerin döner sermayeye gelir kaydedileceğini düzenlemektedir. Anılan maddenin dava konusu (d) bendinde yer alan düzenleme uyarınca Sağlık Bakanlığı, yabancı hastalara verilen sağlık hizmetlerini fiyatlandırmaya ve bu hizmetlerden elde edilecek gelirleri döner sermayeye gelir kaydettirmeye yetkilidir.

Anayasa'da sağlık hizmetlerinden faydalanma hakkı, sadece vatandaşların sahip olduğu bir hak olarak değil, 'herkes'in sahip olduğu bir hak olarak düzenlenmiştir. Bu haktan yararlanan vatandaşlar dahi, sosyal güvenlik sistemine dâhil olsalar bile faydalandıkları hizmetin karşılığı olarak belli bir katkı payı ödemektedir. Bu durum karşısında yabancıların ülkemizdeki kamu hastanelerinden sağlık hizmeti almaları halinde bu hizmetin bedelinin tamamının veya bir kısmının kendilerinden istenilmesinde ve bunun da döner sermayeye gelir kaydedilmesinde Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 5. ve 56. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

41- KHK'nin Geçici 4. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrası

Dava dilekçesinde ve başvuru kararlarında, kuralın, kamu yararının gerektirdiği zorunluluk nedeniyle değil, sadece mevcut idarecileri görevden almak ve kadrolaşmak amacıyla getirildiği, bu hükümle görevleri sona erdirilerek bakanlık müşaviri ve araştırmacı unvanlı kadrolara atanan kişilerin ücretleri dondurularak kazanılmış haklarının ihlal edildiği, idari bir işlemle yapılması gereken görevden alma işleminin kanun ile yapıldığı ve bu yolla dava açma hakkının engellendiği, bakanlık müşaviri ve araştırmacı olarak atananların Bakanın uygun göreceği merkez veya taşra teşkilatına ait birimlerde çalıştırılmasının öngörülmesinin keyfi uygulamalara yol açabileceği, adı geçenlerin görev tanımlarının belli olmadığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2., 36. ve 125. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK ile Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşları yeniden yapılandırılmış, önceki teşkilat yapısından farklı yeni hizmet birimleri oluşturulmuş, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu, Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü adlarını taşıyan yeni bağlı kuruluşlar meydana getirilmiştir. Teşkilat yapısında meydana gelen bu değişiklikler mevcut personelin hukuki durumlarını da etkilemiştir. KHK'nin geçici 4. maddesinin dava konusu kural olan (1) numaralı fıkrasında, Bakanlığın ve bağlı kuruluşlarının teşkilat yapısının değiştirilmesi sonucu açığa çıkan yönetici personelin durumu düzenlenmektedir. Buna göre, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatında üst düzey görevlerde bulunan kamu görevlilerinin bu görevlerinin sona ermesi ve bunlardan il sağlık müdürlüğü ve üstü kadrolarında bulunanların Bakanlık müşaviri, diğerlerinin ise araştırmacı kadrolarına hâlen bulundukları kadro dereceleriyle atanmış sayılmaları

öngörülmektedir. Bu madde uyarınca ihdas edilen bakanlık müşaviri ile araştırmacı kadrolarının herhangi bir sebeple boşalması halinde hiçbir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılacakları belirtilmiştir. Bu fıkra göre bakanlık müşaviri ve araştırmacı kadrolarına atanmış sayılanların, Bakanın uygun göreceği merkez veya taşra teşkilatına ait birimlerde çalıştırılabileceği kuralına yer verilmiştir.

Anayasa'nın 2. maddesindeki '*hukuk devleti*' ilkesi gereğince, yasama işlemlerinin kişisel yararları değil kamu yararını gerçekleştirmek amacıyla yapılması zorunludur. Bir kuralın Anayasa'ya aykırılık sorunu çözümlenirken '*kamu yararı*' konusunda Anayasa Mahkemesinin yapacağı inceleme yalnızca kanunun kamu yararı amacıyla yapılıp yapılmadığı ile sınırlıdır. Kanun ile kamu yararının gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini denetlemenin anayasa yargısıyla bağdaşmayacağı, bunun kanun koyucunun takdirinde olduğu açıktır.

KHK'nin genel gerekçesinde, halihazır yapıya göre sağlık politikalarının belirlenmesi, düzenleme ve denetim yapılması, hizmet sunumu görev ve yetkilerinin merkeziyetçi bir yapıyla Sağlık Bakanlığında toplandığı belirtilerek bu durumun yarattığı sakıncalardan söz edildikten sonra söz konusu olumsuzlukların giderilmesi ve çağdaş bir yönetim anlayışının bir gereği olarak Bakanlıkça sunulan hizmetlerin fonksiyonel olarak tasnifi amacıyla KHK'nin hazırlandığı ifade edilmiştir. Dolayısıyla, kanun koyucunun amacının kamu yararını sağlamaya dönük olduğu anlaşılmaktadır. Bunun ötesinde yapılan somut düzenlemenin bu amaçları etkin bir şekilde gerçekleştirmeye elverişli olup olmadığı yönündeki bir değerlendirme ise anayasallık denetiminin kapsamı dışındadır.

Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan hukuk devleti ilkesinin temel gereklerinden biri kazanılmış haklara saygı gösterilmesidir. Kazanılmış haklara saygı, hukuk güvenliği ilkesinin bir sonucudur. Kazanılmış hak, kişinin bulunduğu statüden doğan, tahakkuk etmiş ve kendisi yönünden kesinleşmiş ve kişisel alacak niteliğine dönüşmüş haktır. Dava konusu kuralda kişilerin bulunduğu statülerden doğan, tahakkuk etmiş ve kendileri yönünden kesinleşmiş ve kişisel alacak niteliğine dönüşmüş haklara yönelik bir düzenleme öngörülmediğinden kazanılmış hakları ihlal eden bir müdahale söz konusu değildir.

Bu kişilerin Bakanın uygun göreceği merkez veya taşra teşkilatına ait birimlerde çalıştırılabilmesinin olanaklı kılınmasının hukuki güvenlik ilkesinin ihlaline yol açtığı da söylenemez. Zira dava konusu kuralla oluşturulan şahsa bağlı Bakan müşaviri ve araştırmacı kadroları esas itibarıyla anılan kadrolarla ilişkilendirilenlerin kazanılmış mali haklarının korunması amacına yönelik olup yerine getirilmesi gereken görevler yönünden herhangi bir hak bahsetmemektedir. Bu kişilerin Bakan müşaviri ve araştırmacı kadrolarına tanınan mali haklardan yararlanmaları, kendi hizmet sınıfına ve sınıfının içindeki derecesine uygun görevlerde çalıştırılmalarına engel teşkil etmemektedir. Hangi hizmet sınıfına ve derecesine ne tür görevler bağlandığı kanunlarda ve ilgili ikincil mevzuatta açıkça belirlenmiştir. Dava konusu kuralla Bakan müşaviri ve araştırmacı kadrolarına atanmaların, kendi hizmet sınıfı ve derecesine uygun olarak kanunlarda öngörülen görevlerde çalıştırılabilecekleri açık olduğundan hukuki güvenlik ilkesinin ihlalinden söz edilemez.

Diğer taraftan, dava konusu kuralla tek bir kişi hakkında bireysel nitelikte bir yürütme işlemi tesis edilmeyip, aksine genel ve soyut bir kural getirilmektedir. Soyut bir kuralın gerçekte tek bir kişiyi ya da sınırlı sayıda kişiyi ilgilendiriyor olması onun soyut niteliğini ortadan kaldırmaz. Bireysel nitelikte bir işlem den söz edilebilmesi için somut olarak bir kişinin hukuki durumunda değişiklik yapan bir irade açıklamasının bulunması gerekir. Dava konusu kuralla doğrudan somut bazı kişilerin hukuki durumunda değişiklik yapılmasına yönelik bir irade açıklamasında bulunulmadığından bireysel işlemin varlığından söz edilemez. Kuralda belirtilen

kadrolarda görev yapan kişilerin hukuki durumlarının düzenlemenin sonucundan etkilenmiş olması, bu neticeyi değiştirmez.

Ayrıca, dava konusu kuralla, teşkilat yapısı değiştirilen Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarının bazı kadrolarında görev yapan kamu görevlilerinin bakanlık müşaviri ve araştırmacı kadrolarına atanmış sayılmalarının öngörülmesi, anılan Bakanlığın yeniden teşkilatlandırılması sonucu ortaya çıkan hukuki ve fiilî zorunluluklar nedeniyledir. Buna göre, söz konusu işlemin sebep unsuru, Sağlık Bakanlığının yeniden teşkilatlandırılması olup yürürlükte bulunan kanunlara dayanılarak ve kamu görevlisinin öznel durumu dikkate alınarak idarece tesis edilen naklen atama işlemlerinden tamamen farklıdır. Söz konusu hukuki ve fiilî zorunluluklar nedeniyle kazanılmış haklar korunarak başka kadrolara atama yapılması, kanun koyucunun takdir alanı içindedir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2., 36. ve 125. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

42- KHK'nin Geçici 4. Maddesinin (3) Numaralı Fıkrası

Dava dilekçesinde, Sağlık Bakanlığında önceden müfettiş unvanıyla çalışan kişilerin unvanlarının sağlık denetçisine dönüştürülmesinin kazanılmış hakların ihlali anlamına geldiği belirtilerek kuralın, Anayasanın 2. ve 112. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

KHK ile mülga 181 sayılı KHK döneminde danışma ve denetim birimi olarak doğrudan bakana bağlı faaliyet gösteren Teftiş Kurulu Başkanlığı kaldırılarak, denetim hizmetlerini yürütmek üzere Denetim Hizmetleri Başkanlığı kurulmuştur. Ayrıca, önceki düzenlemeye göre denetim hizmetlerini yürütmek üzere oluşturulan başmüfettiş, müfettiş ve müfettiş yardımcısı kadroları da sağlık başdenetçisi, sağlık denetçisi ve sağlık denetçi yardımcısı kadrolarına dönüştürülmüştür.

Dava konusu kuralla, maddenin yayımı tarihinde başmüfettiş, müfettiş ve müfettiş yardımcısı kadrolarında bulunanların bulundukları kadro dereceleriyle Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının sağlık başdenetçisi, sağlık denetçisi ve sağlık denetçi yardımcısı kadrolarına atanacakları ifade edilmiştir. Bunların başmüfettiş, müfettiş ve müfettiş yardımcısı kadrolarında geçirdikleri sürelerin sağlık başdenetçisi, sağlık denetçisi ve sağlık denetçi yardımcısı kadrolarında geçmiş sayılacağı kuralına yer verilmiştir.

Kamu hukuku alanında gerek kanunla gerekse düzenleyici işlemlerle konulmuş kuralların, kamu yararı ve hizmetin gerekleri dikkate alınarak her zaman değiştirilebileceği veya kaldırılabilmesi açıktır. Hukuk alanında meydana gelebilecek bu değişiklik, daha önce kural tasarrufların doğurmuş olduğu objektif ve genel hukuki durumlara da uygulanabilecektir. Soyut ve genel hukuki durumların (statülerin) en önemli özelliği bunların daima değişebilmesi ve bu değişikliğin de herkese karşı geçerli olmasıdır. Hukuk alanında meydana gelen ve hukuki statüde değişiklik yapan bu düzenlemeler, eski düzenleme uyarınca statü kazanmış ve statüsü devam eden bireyleri de kapsar. Dolayısıyla, nesnel hukuki durumların (statülerin) kazanılmış hak bahsetmesi mümkün değildir.

Dava konusu kuralla, önceden başmüfettiş, müfettiş ya da müfettiş yardımcısı unvanlı kadrolarda çalışmakta olan kişiler, sağlık başdenetçisi, sağlık denetçisi ya da sağlık denetçi yardımcısı unvanlı kadrolara aktarılmışlardır. Kuralda, anılan kişilerin bulunduğu statülerden doğan, tahakkuk etmiş ve kendileri yönünden kesinleşmiş ve kişisel alacak niteliğine dönüşmüş haklara yönelik bir düzenleme öngörülmediğinden kazanılmış hakları ihlal eden bir müdahale söz konusu değildir. Bu kişilerin yeni atandıkları kadrodaki mali haklarında herhangi bir

değişiklik olmamış, bunların önceki maaş ve diğer özlük hakları aynen korunmuştur. Bu nedenle maddede sayılan görevlerde bulunanların kadrolarının değiştirilmesini öngören kuralın kazanılmış hakları ihlal ettiği söylenemez.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 112. maddesiyle ilgisi görülmemiştir.

Serdar ÖZGÜLDÜR, Zehra Ayla PERKTAŞ ile Celal Mümtaz AKINCI bu görüşe katılmamışlardır.

43- KHK'nin Geçici 4. Maddesinin (4) Numaralı Fıkrası

Dava dilekçesinde, görevleri sona erdirilerek Bakanlık müşaviri ve araştırmacı unvanlı kadrolara atanan kişilerin, dava konusu kuralla ücretleri dondurulmak suretiyle kazanılmış mali haklarının da ihlal edildiği belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Dava konusu kuralla, Bakanlık müşaviri ve araştırmacı kadrolarına atanmış sayılan personele, eski kadrolarına ilişkin olarak en son ayda yapılan her türlü ödemelerin toplam net tutarının; yeni atandıkları kadrolara ait her türlü ödemelerin toplam net tutarından fazla olması halinde aradaki fark tutarın, herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın fark kapanıncaya kadar ayrıca tazminat olarak ödenmesi öngörülmektedir. Fiili çalışmaya bağlı fazla mesai ücreti ve performansa bağlı döner sermaye ek ödemesi bu hesaplamalara dâhil edilmeyecektir. Yeni atandıkları kadro unvanlarında isteğe bağlı olarak herhangi bir değişiklik olanlarla, kendi istekleriyle başka kurumlara atanana fark tazminatı ödenmesine son verilecektir.

Memuriyet kadro derecesine bağlanan mali haklar, o dereceye ulaşan kişi yönünden tahakkuk etmiş ve kesinleşmiş alacak niteliğine dönüştüğünden kazanılmış hak teşkil eder. Kadro derecesine bağlanan mali haklar unvandan bağımsız olduğundan, unvan değişse bile bunların hukuken korunması gerekmektedir. Buna karşılık bir görevin fiilen yapılması karşılığında ödenen mali haklar ise kazanılmış hak oluşturmaz. Bu gibi mali haklar, ilgilinin o görevi fiilen yerine getirdiği süreyle sınırlı olarak ödenir.

Dava konusu kuralda, Bakanlık müşaviri ve araştırmacı kadrolarına atanan kişilerin bulunduğu statülerden doğan, tahakkuk etmiş ve kendileri yönünden kesinleşmiş ve kişisel alacak niteliğine dönüşmüş mali haklarının (ücret ve özel hizmet tazminatı toplamının), mevcut kadrolarındakine göre daha düşük olması halinde yeni kadrolarındaki gelirlerine eşitleninceye kadar aradaki farkın ödenmesi öngörülmek suretiyle kazanılmış hakları korunmuştur. Anılan kişilerin kazanılmış mali haklarının belirlenmesinde, fiilen çalışmaya ve performansa bağlı olarak ödenen nöbet ücreti ya da döner sermaye ek ödemesinin dikkate alınmamasının Anayasa'ya aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Öte yandan, korunması gereken mali haklar, atama tarihinde elde edilen parasal haklar olup atama tarihinden itibaren kamu görevlisinin önceki memuriyet kadrosuyla ilişkisi kesildiğinden, bu tarihten sonra önceki kadroya bağlanan mali hak değişikliklerinden yararlanması mümkün değildir. Dolayısıyla, dava konusu kuralla atama tarihinde elde edilen tüm parasal haklar toplamının sabit bir değer olarak kabul edilmesi, kazanılmış hak ihlaline yol açmaz.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kural Anayasa'nın 2. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

V- YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİ

11.10.2011 günlü, 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin;

A- 1- 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (h) ve (r) bentleri,

2- 25. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ikinci cümlesi,

3- 33. maddesinin (5) numaralı fıkrası,

4- 58. maddesinin;

a - (7) numaralı fıkrasının;

aa- (a) bendiyle değiştirilen, 7.5.1987 günlü, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun ek 1. maddesinin birinci fıkrası,

ab- (c) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 9. maddesi,

b- (13) numaralı fıkrasının (ç) bendiyle değiştirilen, 4.1.1961 günlü, 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanun'un 5. maddesinin altıncı fıkrası,

hakkında, 14.2.2013 günlü, E.2011/150, K.2013/30 sayılı kararla karar verilmesine yer olmadığına karar verildiğinden, bu maddeye, fıkralara, bentlere ve cümleye ilişkin yürürlüğün durdurulması istemleri hakkında KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞINA,

B- Kapsam yönünden,

1- 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. maddeleri, 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (h) ve (r) bentleri dışında kalan bölümü, 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. maddeleri, 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" ibareleri dışında kalan bölümü, 17., 18., 19., 20., 21., 22. maddeleri, 23. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (c) ve (ç) bentleri dışında kalan bölümü ile (1), (2), (3), (4), (5), (6), (8), (9), (10), (11), (12), (13) ve (14) numaralı fıkraları, 24. maddesi, 25. maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesi ile (2), (3), (4), (5) ve (6) numaralı fıkraları, 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32. maddeleri, 33. maddesinin (5) numaralı fıkrası dışında kalan bölümü, 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43. maddeleri, 44. maddesinin (1) numaralı fıkrası, 45., 46. maddeleri, 47. maddesinin (4) ve (5) numaralı fıkraları, 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 56., 57. maddeleri, 58. maddesinin (1), (2), (3), (4), (5), (6) numaralı fıkraları, (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 1. maddesinin birinci fıkrası dışında kalan bölümü, (b) bendi, (8) numaralı fıkrasının (a) bendi, (b) ile 1219 sayılı Kanun'a eklenen geçici 9. madde (9), (10) ve (11) numaralı fıkraları, (13) numaralı fıkrasının (a), (b), (c) bentleri, (ç) bendiyle değiştirilen 209 sayılı Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasının 5. ve 6. cümleleri ile altıncı fıkrası dışında kalan bölümü, (d) bendi, (14) numaralı fıkrasının (ğ) bendi dışında kalan bölümü ile (15) numaralı fıkrası, geçici 1., geçici 2., geçici 3., geçici 4., geçici 5., geçici 6., geçici 7., geçici 8., geçici 9., geçici 10., geçici 11., geçici 12., 59., 60. maddeleri, eki (I) Sayılı Cetvel, (II) Sayılı Cetvel, (III) Sayılı Cetvel ile (1), (2) ve (3) sayılı listelere yönelik iptal istemleri, 14.2.2013 günlü, E.2011/150, K.2013/30 sayılı kararla reddedildiğinden, bu maddelere, fıkralara, bentlere, cümlelere, bölümlere, cetvellere ve listelere ilişkin yürürlüğün durdurulması istemlerinin REDDİNE,

2- 58. maddesinin (12) numaralı fıkrası ile (14) numaralı fıkrasının (ğ) bendinin, yürürlüğünün durdurulması istemlerinin koşulları oluşmadığından REDDİNE,

C- Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası yönünden;

1- 1., 2., 3., 4., 5., 6. 7. maddeleri, 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (h) ve (r) bentleri dışında kalan bölümü, 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. maddeleri, 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" ibareleri dışında kalan bölümü, 17., 18., 19., 20., 21., 22. maddeleri, 23. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (c) ve (ç) bentleri dışında kalan bölümü ile (1), (2), (3), (4), (5), (6), (8), (9), (10), (11), (12), (13) ve (14) numaralı fıkraları, 24. maddesi, 25. maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesi ile (2), (3), (4), (5) ve (6) numaralı fıkraları, 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43. maddeleri, 44. maddesinin (1) numaralı fıkrası, 45., 46. maddeleri, 47. maddesinin (4) ve (5) numaralı fıkraları, 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 56., 57. maddeleri, 58. maddesinin (1), (2), (3), (4), (5), (6) numaralı fıkraları, (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 1. maddesinin birinci fıkrası dışında kalan bölümü, (b) bendi, (8) numaralı fıkrasının (a) bendi, (b) bendi ile 1219 sayılı Kanun'a eklenen geçici 9. madde, (9), (10) ve (11) numaralı fıkraları, (13) numaralı fıkrasının (a), (b), (c) bentleri, (ç) bendiyle değiştirilen 209 sayılı Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasının 5. ve 6. cümleleri ile altıncı fıkrası dışında kalan bölümü, (d) bendi, (14) numaralı fıkrasının (ğ) bendi dışında kalan bölümü ile (15) numaralı fıkrası, geçici 1., geçici 2., geçici 3., geçici 4., geçici 5., geçici 6., geçici 7., geçici 8., geçici 9., geçici 10., geçici 11., geçici 12., 59., 60. maddeleri, eki (I) Sayılı Cetvel, (II) Sayılı Cetvel, (III) Sayılı Cetvel ile (1), (2) ve (3) sayılı listelere yönelik iptal istemleri, 14.2.2013 günlü, E.2011/150, K.2013/30 sayılı kararla reddedildiğinden, bu maddelere, fıkralara, bentlere, cümlelere, bölümlere, cetvellere ve listelere ilişkin yürürlüğün durdurulması isteminin REDDİNE,

2- 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*" ve "*gizli dahi olsa*" ibarelerinin yürürlüklerin durdurulması istemlerinin koşulları oluşmadığından REDDİNE,

3- 23. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (c) ve (ç) bentlerinin yürürlüklerinin durdurulması istemlerinin koşulları oluşmadığından REDDİNE,

4- a- 44. maddesinin (2), (3) ve (4) numaralı fıkralarına,

b- 47. maddesinin (1), (2) ve (3) numaralı fıkralarına,

c- 55. maddesine,

ilişkin iptal hükümlerinin yürürlüğe girmelerinin ertelenmeleri nedeniyle, bu maddeye ve fıkralara ilişkin yürürlüğün durdurulması istemlerinin REDDİNE,

Ç- İçerikleri itibariyle Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülen;

1- 2. maddesinin (2) numaralı fıkrasının sonunda yer alan "*ile ilgili olarak*" ibaresine,

2- 6. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkralarına,

3- 7. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ğ) bendine,

4- 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının;

a- (c) bendinde yer alan "*gerektiğinde süreli veya süresiz iptal etmek*" ibaresine,

- b- (ç) bendine,
- c- (e) bendinde yer alan "*politika ve düzenlemelerine*" ve "*gerekli*" ibarelerine,
- ç- (g), (ğ), (i) ve (k) bentlerine,
- d- (n) bendinde yer alan "*sertifikalı eğitim*", "*ve benzeri eğitimleri*" ile "*kredilendirme*," ibarelerine,
- e- (o) bendine,
- 5- 13. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (e) bendine,
- 6- 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" ibareleri dışında kalan bölümüne,
- 7- 21. maddesine,
- 8- 23. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (c) ve (ç) bentleri dışında kalan bölümüne,
- 9- 24. ve 26. maddelerine,
- 10- 27. maddesinin;
- a- (2) numaralı fıkrasının (b) ve (d) bentlerine,
- b- (2) numaralı fıkrasının (ğ) bendinde yer alan '*yaptırmak*' sözcüğüne,
- c- (2) numaralı fıkrasının (i) bendine,
- ç- (3) numaralı fıkrasının (e) bendine,
- 11- 29., 30., 31. ve 32. maddelerine,
- 12- 33. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ikinci cümlesine,
- 13- 34. maddesine,
- 14- 36. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yer alan "*ikincil düzenlemeleri yapmak*," ibaresine,
- 15- 45. maddesinin (1) ve (4) numaralı fıkralarına,
- 16- 47. maddesinin (4) ve (5) numaralı fıkralarına,
- 17- 48. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi ile (2) ve (3) numaralı fıkralarına,
- 18- 49. maddesine,
- 19- 51. maddesinin (1) ve (3) numaralı fıkralarına,
- 20- 52. ve 56. maddelerine,
- 21- 57. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkralarına,
- 22- 58. maddesinin;

a- (6) numaralı fıkrasının (e) bendine,

b- (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 1. maddesinin üçüncü fıkrasına,

c - (8) numaralı fıkrasının;

ca- (a) bendiyle değiştirilen 1219 sayılı Kanun'un 1. maddesine,

cb- (b) bendiyle 1219 sayılı Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesinde yapılan değişikliğe ve aynı Kanun'a eklenen Geçici Madde 9'a,

ç- (13) numaralı fıkrasının (b) bendi ile değiştirilen 209 sayılı Kanun'un 3. maddesinin birinci fıkrasının (d) bendine,

23- Geçici 4. maddesinin (1), (3) ve (4) numaralı fıkralarına,

24- Geçici 6. maddesine,

yönelik iptal istemleri, 14.2.2013 günlü, E.2011/150, K.2013/30 sayılı kararla reddedildiğinden, bu maddelere, fıkralara, bentlere, ibarelere, cümleye, bölümlere, sözcüğe ve değişikliğe ilişkin yürürlüğün durdurulması istemlerinin REDDİNE,

14.2.2013 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

VI- İPTAL HÜKMÜNÜN YÜRÜRLÜĞE GİRECEĞİ GÜN SORUNU

Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasında, '*Kanun, kanun hükmünde kararname ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez*' denilmekte, 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrasında da bu kural tekrarlanmaktadır.

11.10.2011 günlü, 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 44. maddesinin (2), (3) ve (4) numaralı fıkralarının, 47. maddesinin (1), (2) ve (3) numaralı fıkralarının ve 55. maddesinin iptal edilmeleri nedeniyle doğacak hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edecek nitelikte görüldüğünden, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 6216 sayılı Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince bu maddelere ilişkin iptal hükmünün, kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesi uygun görülmüştür.

VII- SONUÇ

11.10.2011 günlü, 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin;

A- 58. maddesinin (13) numaralı fıkrasının (ç) bendiyle değiştirilen 209 sayılı Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan '*Bu fıkra uyarınca personele her ay yapılacak ek ödeme tutarı, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi uyarınca kadro ve görev unvanı veya pozisyon unvanı itibarıyla belirlenmiş olan ek ödeme tutarından az olamaz. Bu kapsamdaki personel için 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası hükmü uygulanmaz.*' ibaresi, 30.12.2011 günlü başvuru tarihinden önce yürürlüğe

giren 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 5. maddesinin (c) fıkrasının (1) numaralı alt bendi ile değiştirildiğinden, bu fıkraya yönelik iptal isteminin başvuranın yetkisizliği nedeniyle REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

B- 1- 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (h) ve (r) bentleri, 4.7.2012 günlü, 6354 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 20. maddesiyle yürürlükten kaldırıldığından,

2- 25. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ikinci cümlesi, 6354 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle yürürlükten kaldırıldığından,

3- 33. maddesinin (5) numaralı fıkrası, 6354 sayılı Kanun'un 16. maddesiyle değiştirildiğinden,

4- 58. maddesinin;

a - (7) numaralı fıkrasının;

aa- (a) bendiyle değiştirilen, 7.5.1987 günlü, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun ek 1. maddesinin birinci fıkrası, 6354 sayılı Kanun'un 7. maddesiyle değiştirildiğinden,

ab- (c) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 9. maddesi, 6354 sayılı Kanun'un 8. maddesiyle değiştirildiğinden,

b- (13) numaralı fıkrasının (ç) bendiyle değiştirilen, 4.1.1961 günlü, 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanun'un 5. maddesinin altıncı fıkrası, 11.10.2011 günlü, 666 sayılı Kamu Görevlilerinin Mali Haklarının Düzenlenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname'nin 5. maddesinin (c) fıkrasının (1) numaralı alt bendi ile değiştirildiğinden,

konusu kalmayan bu maddeye, fıkralara, bentlere ve cümleye ilişkin iptal istemleri hakkında KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞINA, OYBİRLİĞİYLE,

C- 1- 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. maddeleri, 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (h) ve (r) bentleri dışında kalan bölümü, 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. maddeleri, 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" ibareleri dışında kalan bölümü, 17., 18., 19., 20., 21., 22. maddeleri, 23. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (c) ve (ç) bentleri dışında kalan bölümü ile (1), (2), (3), (4), (5), (6), (8), (9), (10), (11), (12), (13) ve (14) numaralı fıkraları, 24. maddesi, 25. maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesi ile (2), (3), (4), (5) ve (6) numaralı fıkraları, 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32. maddeleri, 33. maddesinin (5) numaralı fıkrası dışında kalan bölümü, 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43. maddeleri, 44. maddesinin (1) numaralı fıkrası, 45., 46. maddeleri, 47. maddesinin (4) ve (5) numaralı fıkraları, 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 56., 57. maddeleri, 58. maddesinin (1), (2), (3), (4), (5), (6) numaralı fıkraları, (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 1. maddesinin birinci fıkrası dışında kalan bölümü, (b) bendi, (8) numaralı fıkrasının (a) bendi, (b) bendi ile 1219 sayılı Kanun'a eklenen geçici 9. madde, (9), (10) ve (11) numaralı fıkraları, (13) numaralı fıkrasının (a), (b), (c) bentleri, (ç) bendiyle değiştirilen 209 sayılı Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasının 5. ve 6. cümleleri ile altıncı fıkrası dışında kalan bölümü, (d) bendi, (14) numaralı fıkrasının (ğ) bendi dışında kalan bölümü ile (15) numaralı fıkrası, geçici 1., geçici 2., geçici 3., geçici 4., geçici 5., geçici 6., geçici 7., geçici 8., geçici 9., geçici 10., geçici 11.,

geçici 12., 59., 60. maddeleri, eki (I) Sayılı Cetvel, (II) Sayılı Cetvel, (III) Sayılı Cetvel ile (1), (2) ve (3) sayılı listelerin, 6.4.2011 günlü, 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında olduğundan Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu maddelere, fıkralara, bentlere, cümleye, bölümlere, cetvellere ve listelere ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

2- 58. maddesinin;

a- aa- (8) numaralı fıkrasının (b) bendi ile 11.4.1928 günlü, 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesindeki '*Türk Hekimlerinin*' ibaresinin '*hekimlerin*' şeklinde değiştirilmesi,

ab- (9) numaralı fıkrası,

6223 sayılı Kanun kapsamında olduğundan Anayasa'ya aykırı olmadığına bu fıkra ve değişikliğe ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, Serruh KALELİ, Mehmet ERTEN, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

b- (12) numaralı fıkrası, 6223 sayılı Kanun kapsamında olmadığından, bu fikanın Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

c- (14) numaralı fıkrasının (ğ) bendi, 6223 sayılı Kanun kapsamında olmadığından, bu bendin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

Ç- 1- 1., 2., 3., 4., 5. maddeleri, 6. maddesinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı fıkraları, 7. maddesi, 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (h) ve (r) bentleri dışında kalan bölümü, 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. maddeleri, 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" ibareleri dışında kalan bölümü, 17., 18., 19., 21., 22. maddeleri, 25. maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesi ile (2), (3), (4), (5) ve (6) numaralı fıkraları, 26., 27., 28., 29., 30., 31., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 46., 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 56., 57. maddeleri, 58. maddesinin (1), (2), (3), (4), (5), (6) numaralı fıkraları, (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 1. maddesinin birinci fıkrası dışında kalan bölümü, (b) bendi, (8) numaralı fıkrasının (a) bendi, (b) bendi ile 1219 sayılı Kanun'a eklenen geçici 9. madde, (9), (10) ve (11) numaralı fıkraları, (13) numaralı fıkrasının (a), (b), (c) bentleri, (ç) bendiyle değiştirilen 209 sayılı Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasının 5. ve 6. cümleleri ile altıncı fıkrası dışında kalan bölümü, (d) bendi, (14) numaralı fıkrasının (ğ) bendi dışında kalan bölümü ile (15) numaralı fıkrası, geçici 1., geçici 2., geçici 3., geçici 4., geçici 5., geçici 6., geçici 7., geçici 8., geçici 9., geçici 10., geçici 11., geçici 12., 59., 60. maddeleri, eki (I) Sayılı Cetvel, (II) Sayılı Cetvel, (III) Sayılı Cetvel ile (1), (2) ve (3) sayılı listelerin, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu maddelere, fıkralara, bentlere, cümleye, bölümlere, cetvellere ve listelere ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

2- 6. maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkraları, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu fıkralara ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, Mehmet ERTEN, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

3- 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" ibarelerinin, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olduklarına ve İPTALLERİNE, OYBİRLİĞİYLE,

4- 20. maddesinin, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu maddeye ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Mehmet ERTEN'in karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

5- 23. maddesinin;

a- (1), (2), (3), (4), (5) ve (6) numaralı fıkralarının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu fıkralara ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

b- (7) numaralı fıkrasının;

ba- (a) bendinin, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu bende ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Serruh KALELİ, Mehmet ERTEN, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Zehra Ayla PERKTAŞ ile Zühtü ARSLAN'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

bb- (b) bendinin Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu bende ilişkin iptal isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

bc- (c) ve (ç) bentlerinin, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olduklarına ve İPTALLERİNE, OYBİRLİĞİYLE,

c- (8), (10), (11), (12) ve (13) fıkralarının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu fıkralara ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, Mehmet ERTEN'in karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

ç- (9) ve (14) numaralı fıkralarının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu fıkralara ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

6- 24. maddesinin, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu maddeye ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT'ün karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

7- 32. maddesinin;

a- (1), (3), (6) ve (7) numaralı fıkralarının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu fıkralara ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

b- (2), (4) ve (5) numaralı fıkralarının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu fıkralara ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, Mehmet ERTEN, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

8- 33. maddesinin (1), (2), (3), (4) ve (6) numaralı fıkralarının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu fıkralara ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

9- 44. maddesinin;

a- (1) numaralı fıkrasının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu fıkra ile ilişkin iptal isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

b- (2), (3) ve (4) numaralı fıkralarının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olduklarına ve İPTALLERİNE, Haşim KILIÇ, Alparslan ALTAN, Engin YILDIRIM, Nuri NECİPOĞLU, Hicabi DURSUN, Celal Mümtaz AKINCI ile Muammer TOPAL'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA; iptal hükümlerinin, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 30.3.2011 günlü, 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince, KARARIN RESMÎ GAZETE'DE YAYIMLANMASINDAN BAŞLAYARAK DOKUZ AY SONRA YÜRÜRLÜĞE GİRMESİNE, OYBİRLİĞİYLE,

10- 45. maddesinin, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu maddeye ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Mehmet ERTEN, Serdar ÖZGÜLDÜR ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

11- 47. maddesinin;

a- (1), (2) ve (3) numaralı fıkralarının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olduklarına ve İPTALLERİNE; iptal hükümlerinin, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 6216 sayılı Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince, KARARIN RESMÎ GAZETE'DE YAYIMLANMASINDAN BAŞLAYARAK DOKUZ AY SONRA YÜRÜRLÜĞE GİRMESİNE, OYBİRLİĞİYLE,

b- (4) ve (5) numaralı fıkralarının, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu fıkralara ilişkin iptal isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

12- 55. maddesinin, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası uyarınca Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE; iptal hükmünün, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 6216 sayılı Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince, KARARIN RESMÎ GAZETE'DE YAYIMLANMASINDAN BAŞLAYARAK DOKUZ AY SONRA YÜRÜRLÜĞE GİRMESİNE, OYBİRLİĞİYLE,

D- İçerikleri itibariyle Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülen;

1- 2. maddesinin (2) numaralı fıkrasının sonunda yer alan '*ile ilgili olarak*' ibaresinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu ibareye ilişkin iptal isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

2- 6. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkralarının, Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu fıkralara ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

3- a- 7. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ğ) bendinin,

b- 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasının;

ba- (c) bendinde yer alan '*gerektiğinde süreli veya süresiz iptal etmek*' ibaresinin,

bb- (ç) bendinin,

bc- (e) bendinde yer alan '*politika ve düzenlemelerine*' ve '*gerekli*' ibarelerinin,

bç- (g), (ğ), (i) ve (k) bentlerinin,

bd- (n) bendinde yer alan "*sertifikalı eğitim*", "*ve benzeri eğitimleri*" ile "*kredilendirme*," ibarelerinin,

be- (o) bendinin,

c- 13. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (e) bendinin,

ç- 16. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*gerçek ve*", "*gizli dahi olsa*" ibareleri dışında kalan bölümünün,

d- 21. maddesinin,

e- 23. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (c) ve (ç) bentleri dışında kalan bölümünün,

Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu maddeye, bentlere, bölümlere ve ibarelere ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

4- 24. maddesinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu maddeye ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Erdal TERCAN'ın karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

5- a- 26. maddesinin,

b- 27. maddesinin;

ba- (2) numaralı fıkrasının (b) ve (d) bentlerinin,

bb- (2) numaralı fıkrasının (ğ) bendinde yer alan '*yaptırmak*' sözcüğünün,

bc- (2) numaralı fıkrasının (ı) bendinin,

bç- (3) numaralı fıkrasının (e) bendinin,

c- 29., 30., 31. ve 32. maddelerinin,

ç- 33. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ikinci cümlesinin,

d- 34. maddesinin,

e- 36. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yer alan "*ikincil düzenlemeleri yapmak*," ibaresinin,

f- 45. maddesinin (1) ve (4) numaralı fıkralarının,

g- 47. maddesinin (4) ve (5) numaralı fıkralarının,

ğ- 48. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi ile (2) ve (3) numaralı fıkralarının,

h- 49. maddesinin,

ı- 51. maddesinin (1) ve (3) numaralı fıkralarının,

i- 52. ve 56. maddelerinin,

j- 57. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkralarının,

Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu maddelere, fıkralara, bentlere, cümleye, ibareye ve sözcüğe ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

6- 58. maddesinin;

a- (6) numaralı fıkrasının (e) bendinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu bende ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Mehmet ERTEN, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

b- (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 1. maddesinin üçüncü fıkrasının, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu fıkra ile ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Mehmet ERTEN, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

c- (8) numaralı fıkrasının;

ca- (a) bendiyle değiştirilen 1219 sayılı Kanun'un 1. maddesinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu maddeye ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Serdar ÖZGÜLDÜR ile Osman Alifeyyaz PAKSÜT'ün karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

cb- (b) bendiyle 1219 sayılı Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesinde yapılan değişikliğin ve aynı Kanun'a eklenen Geçici Madde 9'un Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve bu maddeye ve değişikliğe ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

ç- (13) numaralı fıkrasının (b) bendi ile değiştirilen 209 sayılı Kanun'un 3. maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu bende ilişkin iptal isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

7- Geçici 4. maddesinin;

a- (1) ve (4) numaralı fıkralarının, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu fıkralara ilişkin iptal istemlerinin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

b- (3) numaralı fıkrasının, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu fıkra ile ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Serdar ÖZGÜLDÜR, Zehra Ayla PERKTAŞ ile Celal Mümtaz AKINCI'nın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

8- Geçici 6. maddesinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve bu maddeye ilişkin iptal isteminin REDDİNE, Mehmet ERTEN, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

14.2.2013 gününde karar verildi.

Başkan
Haşim KILIÇ

Başkanvekili
Serruh KALELİ

Başkanvekili
Alparslan ALTAN

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

Üye
Burhan ÜSTÜN

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Erdal TERCAN

Üye
Muammer TOPAL

Üye
Zühtü ARSLAN

KARŞIOY YAZISI

11.10.2011 günlü, 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 44. maddesinin (2), (3) ve (4) numaralı fıkraları çoğunluk kararıyla Anayasa'nın 91. maddesine aykırı bulunarak iptal edilmiştir.

663 sayılı KHK'nin 44. maddesinde Bakanlık ve bağlı kuruluşların merkez teşkilatında '*sağlık uzmanları ve uzman yardımcıları*' ile '*sağlık denetçileri ve denetçi yardımcıları*' istihdam edilebileceği belirtilmiş ve bu görevlere atanabilmek için aranan şartlar ile yardımcı olarak göreve başlayanların uzman ve denetçi olarak atanabilmeleri için gerekli şartlar düzenlenmiştir. Bu kişilerin mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavı ile diğer hususların yönetmelikle düzenleneceği belirtilmiştir.

6223 sayılı Yetki Kanunu'nun 1. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a-3) bendinde, kanunun amaçlarından birinin kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden belirlenerek, mevcut bakanlıklar ile birleştirilen veya yeni kurulan bakanlıkların görev, yetki, teşkilat ve kadrolarının düzenlenmesine, taşrada ve yurt dışında teşkilatlanma esaslarına ilişkin konularda düzenlemelerde bulunmak üzere Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek olduğu belirtilmiş ve aynı Kanun'un (2) numaralı fıkrasında da ilgili kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılabileceği belirtilmiştir.

663 sayılı KHK'nin 44. maddesinde Bakanlık ve bağlı kuruluşların merkez teşkilatında '*sağlık uzmanları ve uzman yardımcıları*' ile '*sağlık denetçileri ve denetçi yardımcıları*' istihdamının öngörülmesi ve bunların kadrolarının oluşturulması teşkilat ve kadroların belirlenmesine ilişkin bir husus olduğundan Yetki Kanunu'na aykırılık bulunmamaktadır.

Kamu görevlilerinin kadrolarının ve bu kadrolara atanacak kişilerde bulunması gereken niteliklerin de kanunla düzenlenmesi gerekmektedir. Ancak, kamu görevlisi olarak atanacak kişilerle ilgili tüm ayrıntıların sadece yasayla düzenlenmesi gerektiği ve bu konuda idarî düzenlemeler yapılmasının Anayasa'nın 128. maddesinin ikinci fıkrasına aykırı düşeceği iddiası yerinde değildir. Anayasa'nın bir maddesinin yasayla düzenleneceğini öngördüğü bir konunun, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasının açıkça yasakladığı hükümler ile doğrudan ilgili olmadıkça, ya da KHK ile düzenlenemeyeceği Anayasa'da özel olarak belirtilmedikçe KHK ile düzenlenmesi Anayasa'ya aykırı değildir.

Anayasa'nın 70. maddesine göre, 'her Türk kamu hizmetine girme hakkına sahiptir. Hizmete alınmada görevin gerektirdiği niteliklerden başka hiçbir ayırım gözetilemez'. Maddede Türkiye Cumhuriyeti Devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkesin görevin gerektirdiği nitelikler dışında, dil, din, mezhep, renk, siyasi düşünce, cinsiyet ve benzeri ayırım gözetilmeksizin kamu hizmetlerine girme hakkına sahip bulundukları belirtilmiştir. Böylece 'kamu hizmetlerine girme hakkı' siyasi hak ve ödevler kapsamında, vatandaşlık bağına bağlı olarak kullanılabilir bir hak olarak düzenlenmiştir. Düzenlemenin temel hakka ilişkin niteliği bundan ibarettir. Yoksa, bunun dışında kamu görevlerine giriş, atanma, görev değişikliğine ilişkin tüm düzenleme ve uygulamaların temel hakkın düzenlenmesi ve 91. madde anlamında yasak alan kapsamında görülmesi yerinde değildir.

Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasında, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasî haklar ve ödevlerin kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemeyeceği belirtilmiştir. Anayasanın belirtilen bölümlerinde birçok temel hak ve özgürlük düzenlenmiş bulunmaktadır. Söz konusu temel hak ve özgürlüklerin kapsama alanları ve ilgili oldukları hususlar geniş bir biçimde yorumlandığında KHK'lerle yapılacak tüm düzenlemelerin bu hak ve özgürlüklerle bağlantılarının bulunduğu ileri sürülebilecektir. Böyle bir yorumdan hareket edilmesi halinde yasak alan kapsamı oldukça genişleyecek ve KHK ile düzenlenebilecek alan kalmayacaktır. Nitekim Anayasa Mahkemesinin, 6.1.1987 günlü, E:1986/15 ve K:1987/1 sayılı kararında, dolaylı biçimde kişi hak ve özgürlüklerini ilgilendirmeyecek bir düzenleme düşünmenin oldukça güç olduğu, bu nedenle de dolaylı bir ilginin varlığına dayanılarak sonuca gitmenin isabetli sayılamayacağı belirtilmiştir. Buna göre, yasak alanın kapsamının, temel hak ve özgürlüklerle doğrudan ilgili düzenlemeleri kapsayacak, dolaylı olarak ilgili düzenlemeleri ise kapsam dışında bırakacak şekilde belirlenmesi gerekir.

Anayasa Mahkemesi, 16.5.1989 günlü, E:1989/4 ve K:1989/24 sayılı kararında, 3.11.1988 günlü, 347 sayılı '233 Sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Bir Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname'nin Genel Müdür olarak atanabilmek için, 'yükseköğrenim görmüş olmak, dört yılı kamuda, altı yılı özel sektörde geçmek şartıyla en az on yıl hizmeti bulunmak, kamu hizmeti bulunmayanlarda ise özel sektörde asgari onbeş yıl çalışmış olmak, Genel müdürlük görevini yerine getirebilecek yetenek, bilgi ve tecrübeye sahip olmak' şartlarını getiren 1. maddesine yönelik iptal istemini reddetmiştir.

Anayasa'nın 91. maddesi kapsamına giren alanlarda düzenleme yapılmış olmasından söz edilebilmesi için 91. maddede belirtilen hak ve alanlarla ilgili doğrudan bir düzenleme yapılmış olması gerekir.

İptaline karar verilen kurallarda Yetki Kanunu kapsamında ilgili kurumda ilk defa Bakanlık ve bağlı kuruluşların merkez teşkilatında 'sağlık uzmanları ve uzman yardımcıları' ile 'sağlık denetçileri ve denetçi yardımcıları' kadroları oluşturulduğundan, zorunlu olarak bu kadrolara girişin koşulları da düzenlenmiştir. Bu nedenle anılan kuralların Anayasa'nın 91. maddesinde belirtilen yasak alana ilişkin düzenlemeler içerdiğinden söz etmek mümkün değildir.

Belirtilen nedenlerle, itiraz konusu kurallara yönelik iptal isteminin reddine karar verilmesi gerektiği düşüncesiyle kuralın iptaline yönelik çoğunluk görüşüne katılmadık.

Başkan

Başkanvekili

Üye

Haşim KILIÇ

Alparslan ALTAN

Engin YILDIRIM

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Muammer TOPAL

KARŞIOY

(Reddi Hakim)

Mahkememize 2011/150 esas sayısı ile T.B.M.M. üyesi 116 milletvekili tarafından açılan 11.10.2011 tarih ve 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin iptali davası da Anayasa mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın reddi talebi yer almış ise de, dosyanın 12.1.2012 tarihli ilk incelemesinde hakimin reddi talebi esastan reddedilmiş, talebin kötü niyetle yapıldığı oyçokluğu ile kabul edilmiş ise de, bu gibi hallerde uygulanacak para cezasının talepte bulunanlar dışında cezanın SOYUT bir niteleme ile sadece davacıya verilmesi yönündeki çoğunluk görüşüne aşağıdaki nedenler ile katılmamıştır.

Reddi hakim talebinin kötü niyetle yapıldığının kabulü halinde, bu kasta yaptırım uygulanması hukuk düzenince makul kabul görmeyen bir fiilin cezalandırılması isteminin gereğidir. Nitekim hukukun temel ilkelerinden bakıldığında HMK'nun 42. maddesi hukuksuz eyleme meşruiyet kazandırmamak için ceza öngörüsünde bulunmuş ve başvuruda bulunanlara bunlar arasında nasıl bir hukuksal ilişki olduğuna bakmaksızın talepte bulunanlar yönünden her birinin cezalandırılması gerektiğini ifade etmiştir.

Nitekim genel usul hukuku hükümleri yanında özel nitelik taşıyan 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 60. maddesinin (5) numaralı fıkrasında Anayasa Mahkemesinde yapılacak hakimin reddi taleplerinin kötü niyetle yapıldığının anlaşılması halinde BAŞVURUCULARIN HER BİRİNE disiplin para cezası verileceği hükmü çok açıktır.

Davacılar; Anayasanın 150. maddesince siyasi parti kimliklerine bakılmaksızın kendilerine iptal davası açma hakkı tanınan meclis üye tamsayısının 1/5 oranındaki asgari 110 milletvekilidir. Açılan davaların kabul görebilmesi için alt sınır 110 olup beklenmeyip üstünde olması haline ilişkin bir sınırlama bulunmamaktadır. Nitekim Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından imzalanarak tasdik edilen belge ile görülen bu davayı açanların Meclis üyeleri oldukları teyit edilmiş ve görülen bu davayı da asgari 116 kişinin bir araya gelerek açtığı anlaşılmıştır.

Bir an için dava açma için bir araya gelen iradenin zorunlu bir birliktelik içinde oldukları kabul edilse bile bu beraberlik açılmış davanın mahkemece kabulünün ön şartıdır. Örneğin değişik siyasi gruplardan 140 kişinin bir araya gelmesi ile açılan bir davada dava açan belgeye imza atanlardan 40 kişinin diğer talepler yanında reddi hakim talebinde bulunmamış veya

bilahare feragat olmaları halinde görülen davada dava, kalan 100 kişi davacı yönünden 110 kişilik dava açma şartını oluşturmadığı için açılmamış mı sayılacaktır' veya dava tüm diğer talepler yönünden düşmüş mü olacaktır'

Dava açanların iradesi açılmış davanın kabul şartından bağımsız nitelikte olup dava açanlar arasında ki hukuksal ilişkiden kaynaklı bir zorunluluk değildir. Reddi hakim talebinden çekilenler yönünden kötü niyet araştırması yapılamayacak ve para cezası verilemeyecek olması ' talepte bulunan ve bulunmayanlar arasında nasıl bir hukuki tespit yapmayı gerektiriyorsa da dava açıp hakim reddi talebinde bulunanların bu yöndeki iradesi dava açma için bir araya gelme zorunluluğunda bağımsız bir fikir 'bir irade tezahürüdür.

Dava açanlar, açma yönünden gerekli biçimsel bir zorunluluk, dava konusu talepler yönünden ise ihtiyari bir birliktelik içindedirler. Davacılar arasında şekli bakımından mecburi dava arkadaşlığı vardır.

Mecburi dava arkadaşlığında; dava konusu hukuki ilişkide farklı davranmalarını önleyecek çok sıkı, iştirak halinde bir ortaklık olup, dava arkadaşları aynı şekilde ve birlikte hareket etmek zorundadırlar. İştirak halinde mülkiyet, adi ortaklık, miras şirketi gibi veya ilgililer hakkında tek bir karar verilmesi zorunluluğunu doğuran davalarda davacılar şekli bakımından mecbur dava arkadaşı durumundadırlar ve dava konusu hak ile aralarında zorunlu ilişki vardır.

Özel yasasına tabii olan Anayasa Mahkemesine iptal davası açma şeklinde izah edildiği anlamda dava açan asgari 110 kişinin hukuk usulü nitelemesi ile mecburi dava arkadaşı oldukları söylenemeyecektir. Aralarında şekli bakımından olan bu zorunlu birliktelik nedeniyle dava açma şartı yerine getirildikten sonra dava açanlar yönünden dava açmada asgari sayısal zorunluluk şartının altına düşmedikçe talep konusu haklar yönünden bağımsız ihtiyari davranmalarının önüne geçecek kısıtlayıcı bir hüküm mevzuatta yoktur.

Kaldı ki, davanın konusu, dava açanlar arası şahsa bağlı sıkı bir medeni hukuk ilişkisinden değil Kamu hukukundan doğan ve toplumun tümünü ilgilendiren bir yasa uygulamasının, demokratik toplum öznelerinden Anayasal denetim talebine ilişkin olup bu yönüyle de mecburi dava arkadaşlığı nitelemesinden ayrıldığı düşünülmektedir.

Aktif süje olan davanın konusu, toplumun tümünü ilgilendiren içerik taşıdığından, pasif süje olan dava açanlar olup, dava açmada birliktelik zorunluluğu içinde iseler de hak, yetki ve taleplerini hukuka uygun sorumluluk bilinci dahilinde kullanmak zorundadırlar, Aksine davranışın cezalandırılacağına öngörüldüğü hallerde ceza vermenin sınırını adaletle şekillendirilmiş toplumsal yarar düşüncesi oluşturur, ve cezaların önleme iyileştirme amaçları da göz önüne alınarak adaletli bir ölçü içinde biçimlenir. Hedef cezanın yaratacağı korkutuculuk ve caydırıcılıktan toplum adına yararlanma ilkesidir.

Ceza önlemi kimi suçlardan, niteliği, işleme biçimi, Devlet için zarar alanı, SUÇTAN ZARAR GÖRENİN KİMLİĞİ vb nedenler ile farklı düzenlemeler içerebilir.

Başkanvekili
Serruh KALELİ

KARŞIOY GEREKÇESİ

663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin (KHK) 58. maddesinin (8) numaralı fıkrasının (b) bendi ile 11.4.1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesindeki 'Türk hekimlerinin' ibaresi 'hekimlerin' şeklinde değiştirilmiş; 58. maddesinin (9) numaralı fıkrası ile de 25.2.1954 tarihli ve 6283 sayılı Hemşirelik Kanunu'nun 3. maddesi 'Bu Kanun hükümlerine göre hemşire unvanı kazanmış olanların dışında hiç kimse Türkiye'de hemşirelik mesleğini icra edemez' şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

Dava konusu KHK kurallarıyla, Türkiye'de hekim ya da hemşire olarak çalışabilmek için evvelce anılan kanunlarda aranan Türk vatandaşı olma şartının kaldırıldığı anlaşılmaktadır.

6.4.2011 günlü, 6223 sayılı Yetki Kanunu'nun 1. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi, 'Kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden düzenlenmesi konusunda Bakanlar Kuruluna yetki vermekte; keza (b) bendi ise 'Kamu kurum ve kuruluşlarında **istihdam edilen** memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin çalışmalarında etkinliği arttırmak üzere, bunların atanma, nakil, görevlendirme, seçilme, terfi, yükselme, görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve esaslarına' ilişkin konularda düzenlemelerde bulunmak üzere, Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi tanımaktadır. Yine 6223 sayılı Kanun'un 1. maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendi, kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden belirlenmesine ilişkin olarak (20) bent halinde sayılan Kanun ve KHK'lerde değişiklik yapılabilmesine imkân tanımakta, (b) bendi ise kamu kurum ve kuruluşlarında **istihdam edilen** memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin atanma, nakil, görevlendirilme, seçilme, terfi, yükselme, görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve esaslarına ilişkin olarak (7) bent halinde sayılan Kanun ve KHK'lerde değişiklik yapılabilmesi imkânını getirmektedir.

663 sayılı KHK'nin 58. maddesinin (8) numaralı fıkrasının (b) bendi ile 1219 sayılı Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesinde yapılan değişiklik ile 6283 sayılı Kanun'un 3. maddesini değiştiren (9) numaralı fıkrasındaki düzenlemeler incelendiğinde; bunların kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımı ile ilgisi olmadığı gibi halen kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlileri konusunda bir düzenleme öngörmediği açıkça görülmektedir. Türkiye'de hekim ya da hemşire olarak çalışabilmek için evvelce mevzuatta aranan 'Türk vatandaşı olma' şartının değiştirilebilmesi konusunda yasa koyucunun bir tercih ve değerlendirmesi olacaksa, bunun yolu Yetki Kanunu ile öngörülmeleyen bir yetkinin kullanılması suretiyle değil; ayrı bir yasal düzenleme yapmak biçiminde olmalıdır. Oysa belirtilen düzenlemelerle 6223 sayılı Yetki Kanunu ile öngörülmeleyen konular bu kapsama dahil edilmiştir.

Açıklanan nedenlerle, Anayasa'nın 91. maddesine aykırı olduğunu değerlendirdiğimiz anılan düzenlemelerin iptali gerektiği kanısına vardığımızdan; aksi yöndeki çoğunluk görüşüne katılmıyoruz.

Başkanvekili
Serruh KALELİ

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

KARŞIOY GEREKÇESİ

663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin dava konusu kuralın da içinde yer aldığı 23. maddesi, Sağlık Meslekleri Kurulunun kuruluş ve görevlerini düzenlemektedir. Kurul'un 'meslekî yeterlilik değerlendirmesi yapmak, meslekî müeyyide uygulamak' ve bu bağlamda 'meslekten geçici veya sürekli men etmeye karar vermek' gibi görevleri bulunmaktadır.

Maddenin (7) numaralı fıkrasında, bir yandan Kurul aşamasından önce yapılacak olan idari incelemelerin prosedürü, diğer yandan da 'İdarî inceleme veya varsa adli kovuşturma kapsamında elde edilen bilgi ve belgeler de değerlendirilerek, genel hükümler saklı kalmak üzere Kurulca' sağlık meslek mensuplarına uygulanacak idari yaptırımlar belirtilmektedir..

Dava konusu kural olan (7) numaralı fıkranın (a) bendi, mesleğinde yetersizliği tespit edilenler ile dikkatsiz ve özensiz davranışla ölüme ve vücut fonksiyon kaybına sebep olan sağlık mensuplarının mesleki yeterlilik eğitimine tabi tutulacaklarını, bu eğitimi takiben yapılacak sınavda başarısız olanların da meslek icrasından menedileceğini düzenlemektedir.

Görüldüğü üzere kural, meslekten men gibi son derece ağır bir idari yaptırımı düzenlemektedir. Bu yaptırımın, mesleki yetersizliğin ve dikkatsizlik ve özensiz davranışla ölüme ve vücut fonksiyon kaybına sebep olma fiilinin sonucu olarak ortaya çıkan bir disiplin cezası niteliğinde olduğu açıktır. Bu yönüyle kural, Mahkememizce oybirliğiyle iptal edilen aynı fıkranın (c) ve (ç) bentlerinde yer alan düzenlemelerle aynı mahiyettedir. İdarenin yetersiz, dikkatsiz ve özensiz olanları belli bir eğitim ve sınav sürecine tabi tutarak yaptırımlar uygulaması veya mesleği icradan menedilenlerin yeniden sınava tabi tutularak mesleğe kabul edilebilmeleri sonucu değiştirmemektedir.

Anayasa'nın 91. maddesi uyarınca, 'sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasî haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez.' Esasen bu hüküm, temel hak ve hürriyetlerin sınırlandırılması konusunda Anayasa'nın 13. maddesiyle getirilen kanunilik şartına paraleldir. Olağan dönemlerde, sosyal ve ekonomik haklar dışında kalan temel hak ve hürriyetlerin, kanuna göre istisnai bir tasarruf olan kanun hükmünde kararnameyle düzenlenemeyeceğinin belirtilmesi, bu hak ve hürriyetleri daha fazla güvence altına almaya yöneliktir.

Diğer yandan, Anayasa'nın 91. maddesindeki kanun hükmünde kararname ile düzenleme yasağını sadece 'sınırlama' olarak anlamamak gerekir. Anayasa koyucunun, 'sınırlama'yı da kapsayan çok daha geniş bir kavram olan 'düzenleme'yi seçmesi bilinçli bir tercihi yansıtmaktadır. Aksi yorum, temel hak ve hürriyetlere yönelik hangi düzenlemenin sınırlama, hangisinin genişletme olduğu konusunda belirsiz bir alan doğmasına ve gereksiz tartışmalara yol açabilir. Bu nedenle, Anayasa'nın 91. maddesinde belirtilen hak ve hürriyetler, sınırlama ya da genişletme amacıyla, hiç bir şekilde kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenememelidir.

Dava konusu kural, ceza adaletinin ve adil yargılama hakkının ilkelerine yer veren Anayasa'nın 38. maddesiyle ilgilidir. Bu maddeye göre, 'Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur'. 38. maddedeki suç ve cezaların kanuniliği, masumiyet karinesi ve ceza sorumluluğunun şahsiliği gibi ilkelere ilişkin hususlar, kanun hükmünde kararname ile düzenlenemeyecek 'yasak alan' içinde kalmaktadır. Nitekim, Mahkememiz, (7) numaralı fıkranın (c) ve (ç) bentlerini 'Anayasa'nın 38. maddesi kapsamında değerlendirilmesi gereken sağlık

meslek mensuplarının meslekten geçici men ve meslekten men edilmesini gerektiren fiiller ile bu fiillere uygulanacak yaptırımlara ilişkin hükümler içerdiğinden, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasına aykırı' bularak oybirliğiyle iptal etmiştir.

Aynı gerekçeyle, (7) numaralı fıkranın (a) bendinin de iptal edilmesi gerektiğini düşündüğümüzden çoğunluğun red yönündeki kararına katılmıyoruz.

Başkanvekili
Serruh KALELİ

Üye
Zühtü ARSLAN

KARŞIOY GEREKÇESİ

6216 sayılı Kanun'un 60. maddesinin (5) numaralı fıkrasında ret talebinin *'kötü niyetle yapıldığının anlaşılması'* ve *'esas yönünden kabul edilmemesi'* hâlinde, *'disiplin para cezası'* verileceği öngörülmekte, (6) numaralı fıkrasında da ret talebinin *'açıkça'* kötüye kullanıldığının tespiti aranmaktadır.

Söz konusu kurallar uyarınca disiplin para cezasına hükmedilebilmesi için, ret talebinin kötü niyetle yapılması ve ret talebi olarak gösterilen sebeplerin esastan kabul edilmemesi şartlarının birlikte gerçekleşmesi gerekmektedir.

Bu şartlardan birinin gerçekleşmesi disiplin para cezası verilebilmesi için yeterli olamayacağı gibi ret talebinin açıkça kötüye kullanıldığının da tespit edilmesi gerekmektedir.

Davacı ret sebeplerini,

- Kamuoyunda *'WikiLeaks Belgeleri'* olarak bilinen belgelere göre, 2003 yılında ABD Büyükelçisine Cumhuriyet Halk Partisi aleyhinde bir takım beyanlarda bulunduğu iddiası,

- *'Ümit ediyorum ki bu gayret, Anayasa Mahkemesine dava açmak suretiyle sorun çözme kolaycılığını da ortadan kaldıracaktır'* biçimindeki 25 Nisan 2011 tarihli konuşma metninden yapılan alıntı,

ve bunları pekiştiren

- 6223 sayılı Yetki Kanunu'nun iptali başvurusunda istikrar kazanmış görüşünden vazgeçerek iptal isteminin reddi yönünde kullandığı oy,

olarak gösterdikten sonra, bu sebeplerin Cumhuriyet Halk Partisi'nin tarafı olduğu davalarda, reddedilenin tarafsız davranamayacağına ilişkin kuşkulara neden olduğunu ileri sürmüştür.

İleri sürülen bu iddia, 6216 sayılı Kanun'un 60. maddesinin (1) numaralı fıkrası çerçevesinde incelenerek, söz konusu sebeplerin tarafsız hareket edemeyeceği kanısını haklı kılan hâl kapsamında olmadığı düşüncesiyle Davacının ret talebi esastan reddedilmiştir.

Ret talebinin esastan reddedilmiş olması, talebin kötü niyetle yapıldığı anlamını taşımayacağı gibi salt reddedilme nedeniyle disiplin para cezası verilemeyeceği de açıktır.

Disiplin para cezası verilebilmesi için kanunun tanıdığı bu hakkın açıkça kötüye kullanıldığının (kötü niyetle yapıldığının) tespit edilmesi gerekmektedir.

Ret talebinin, kimi internet sitelerinden elde edilebilmesi mümkün olan ret sebeplerine dayanması, belirtilen ret sebeplerinin içerikleri, ret talebinin sunuluş biçimi, anlatım düzeni ve yargılama sürecindeki ileri sürülüş zamanı, Davacı tarafından açılan ve ret taleplerini de içeren diğer iptal davalarının konuları arasındaki benzerlik ve bu iptal başvurularındaki ret taleplerinin başvuru yönteminin ve ret sebeplerinin ayırimsız aynı olması dikkatle incelendiğinde, **ret talebi başvurusunun, kanunun tanıdığı bir hakkın kanuni sınırlar içinde kullanıldığını ve yargılamanın düzenli biçimde işleyişini önlemek ve kamu düzenini bozmak gibi bir amaç taşımadığını, dolayısıyla da bu hakkın açıkça kötüye kullanılmadığını göstermektedir.**

Açıklanan nedenle Davacıya disiplin para cezası verilmesi yönündeki çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

Üye

Mehmet ERTEN

KARŞIOY GEREKÇESİ

6223 sayılı Yetki Yasası'na dayanılarak kararlaştırılan 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin (KHK) ;

1- 6. maddesinin:

,

(2) numaralı fıkrasında;

'Kurul üyeleri en az dört yıllık yüksek okul mezunu ve sekiz yıl iş tecrübesi bulunanlar arasından Bakan tarafından görevlendirilir. Görev süresi iki yıldır ve süresi sona eren üyeler yeniden görevlendirilebilir. Kurula Müsteşar veya görevlendireceği yardımcılarından biri başkanlık eder.'

(3) numaralı fıkrasında;

'Uhdesinde kamu görevi bulunmayan Kurul üyelerine (85.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Bakan onayıyla belirlenen tutarda net ödeme yapılır. Bakanlıktan veya diğer kamu kurumlarından görevlendirilen Kurul üyelerine, kadrolarına göre malî haklar kapsamında fiilen yapılmakta olan her türlü ödemeler toplamı ile uhdesinde kamu görevi bulunmayanlara ödenmek üzere bu fıkra göre belirlenen tutar arasındaki fark ayrıca ödenir.'

2- 20. maddesinin:

(1) numaralı fıkrasında;

'Bakanlıkta, özel önem ve öncelik taşıyan konularda Bakana yardımcı olmak üzere otuz Bakanlık Müşaviri atanabilir.'

3- 23. maddesinin:

,

(7) numaralı fıkrasının a) bendinde;

,

'Mesleğinde yetersizliği tespit edilenler ile dikkatsiz ve özensiz davranışla ölüme veya vücut fonksiyon kaybına sebep olanların yetersiz görüldükleri alanda meslekî yeterlilik eğitimine tâbi tutulmalarına karar verilir. Bu eğitim, yetersiz görülen alanda teorik ve/veya pratik eğitim ve/veya başka bir sağlık meslek mensubunun nezaret ve sorumluluğunda meslek icrası şeklinde yaptırılabilir. Yeterlilik eğitimine tâbi tutulanlar eğitim sonunda Kurulun belirleyeceği teorik ve/veya uygulamalı sınava tâbi tutulur. Bu sınavda başarılı olanlar mesleğini icraya devam eder; başarısız olanlar meslek icrasından men edilir. Meslekten men edilenler, durumlarına göre Kurulca belirlenen eğitime devam ettirilerek veya eğitime tâbi tutulmadan yapılacak müteakip sınavlarda başarı gösterdiği takdirde meslek icra etme hakkını yeniden kazanır.'

,

(8) numaralı fıkrasında;

'Mesleğini icra etmesine mâni ve iyileşmesi mümkün olmayan aklî, ruhî ve bedenî hastalığı ortaya konulan sağlık meslek mensupları, Kurulun kararı ile mesleğini icradan yasaklanabilir.'

,

(10) numaralı fıkrasında;

'Aynı olaydan dolayı ilgili hakkında ceza takibatına veya disiplin soruşturmasına başlanmış olması bu maddeye göre işlem yapılmasını geciktirmez ve engellemez; ilgilinin mahkûm olması veya olmaması ile disiplin cezası verilmiş veya verilmemiş olması hâlleri, ayrıca meslekî müeyyide uygulanmasını etkilemez.'

(11) numaralı fıkrasında;

'Kanunla kurulmuş meslek odalarının ve birliklerinin kuruluş kanunlarındaki disiplin hükümleri saklıdır. Ancak fiilin her iki kanuna göre de müeyyide gerektirmesi hâlinde bu Kanun hükümleri uygulanır.'

(12) numaralı fıkrasında;

'Meslekten geçici men edilmesine karar verilen Devlet memurları, men müddetince aylıksız izinli sayılır veya talepleri hâlinde aynı süreyle mesleği ile ilişkisi bulunmayan durumlarına uygun başka bir kadroya atanır. Sözleşmeli olanların sözleşmeleri men müddetince ücretsiz olarak askıya alınır. Meslekten sürekli men edilmesine karar verilen Devlet memurları istekleri hâlinde, mesleği ile ilişkisi bulunmayan durumlarına uygun başka bir kadroya atanır, aksi halde görevleri sona erer. Meslekten sürekli men edilmesine karar verilen sözleşmeli personelin sözleşmeleri sona erer.'

(13) numaralı fıkrasında;

'Bu maddeye göre mesleğini geçici olarak sürdüremeyeceklerin durumları kayıtlara işlenir. Meslekten sürekli men edilmesine karar verilenlerin veya mesleğini icra etmekten yasaklananların diplomaları, uzmanlık veya meslek belgeleri Bakanlıkça iptal edilir ve sistemden kaydı silinir.'

;

4- 32. maddesinin:

,

(2) numaralı fıkrasında;

'Genel sekreter, idarî ve malî hizmetler başkanları, hastane yöneticisi, müdür ve müdür yardımcısı olabilmek için en az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak ve kamu veya özel sektörde, genel sekreter için 8 yıl, idarî ve malî hizmetler başkanları, hastane yöneticisi ve müdürler için en az 5 yıl iş tecrübesine sahip olmak şarttır.'

,

(4) numaralı fıkrasında;

'Genel Sekreterlikte uzman olarak istihdam edilecek personelin alanında en az lisans düzeyinde öğrenim görmüş olması ve kamu veya özel sektörde en az 3 yıl iş tecrübesine sahip olması gerekir. Açıktan alınacak uzman ve büro görevlilerinin Kamu Personeli Seçme Sınavından en az yetmiş puan almış olmaları şarttır. Uzman ve büro görevlilerinin Birliklere dağılımı, işe alınma usûl ve esasları Kurum tarafından belirlenir. Açıktan istihdam edilen uzmanların oranı Birliğin toplam uzman sayısının yüzde ellisini geçemez.'

(5) numaralı fıkrasında;

'Ekli (II) sayılı cetvelde belirtilen pozisyonlarda açıktan istihdam edilen personelin herhangi bir suretle sözleşmeleri sona erdiğinde birlik ile ilişkileri kesilir. Açıktan sözleşmeli istihdam, memurluk veya diğer personel istihdam şekillerinden birine geçiş bakımından kazanılmış hak teşkil etmez.'

,

5- 45. maddesinin

(1) numaralı fıkrasında;

'Bakanlık ve bağlı kuruluşlarında özel bilgi ve ihtisas gerektiren nitelikli bir işin yapılması veya proje hazırlanması veya yürütülmesi için 657 sayılı Kanun ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki hükümlerine bağlı olmaksızın proje süresince ve her halde üç yıla kadar sözleşme ile yerli ve yabancı uzman çalıştırılabilir.'

(2) numaralı fıkrasında;

'Bu şekilde çalıştırılacak personel sayısı yüzelliyi geçemez ve bunların Bakanlık ve bağlı kuruluşlarına dağılımı Bakan tarafından belirlenir.'

(3) numaralı fıkrasında;

'Sözleşmeli olarak çalıştırılacaklara ödenecek ücret 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre çalıştırılanlar için uygulanmakta olan sözleşme ücreti tavanının beş katını geçemez. Bu personel, sosyal güvenlik yönünden 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı sayılır.'

(4) numaralı fıkrasında;

'Bu suretle çalıştırılacak uzmanların nitelikleri, alınma usûlü ve sözleşme ücretlerinin tespiti ile sözleşme usûl ve esasları Bakanlık ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir.'

6- 58. maddesinin:

,

(6) numaralı fıkrasında;

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

,

'e) Ek 33 üncü maddesindeki tablonun (a) sırasında geçen 'Klinik şefi, şef yardımcısı' ibareleri 'Eğitim görevlisi' şeklinde değiştirilmiştir.'

(7) numaralı fıkrasında;

7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Kanunun;

a) Ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

'Ek Madde 1-

,

Eğitim ve araştırma hastanelerinde eğitim görevlilerinden biri hastane yöneticisi tarafından bir yıllık süre için ilgili birimin eğitim sorumlusu olarak görevlendirilir, idarî sorumlusu ise aynı süreyle ilgili daldaki uzmanlar arasından seçilir. Birimin eğitim sorumlusuna idarî sorumluluk görevi de verilebilir.'

,

(8) numaralı fıkrasında;

11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un;

,

'b) 4 üncü maddesinin birinci cümlesindeki 'Türk hekimlerinin' ibaresi 'hekimlerin' şeklinde değiştirilmiş "

,

7- Geçici 6. maddesinde:

'Bu maddenin yayımı tarihinde görevde bulunan klinik şefi ve klinik şef yardımcılarının görevleri bu maddenin yayımı tarihinde sona erer.'

;

denilmektedir.

Anayasa'nın 91. maddesinde, olağan dönemde çıkarılacak kanun hükmünde kararnameler ile Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümde yer alan siyasi haklar ve ödevlerin düzenlenemeyeceği öngörülmüştür.

Anayasa'nın 'Hizmete girme' başlıklı 70. maddesinde *'Her Türk, kamu hizmetlerine girme hakkına sahiptir. Hizmete alınmada, görevin gerektirdiği niteliklerden başka hiçbir ayırım gözetilemez.'* denilmekte ve söz konusu kural, Anayasa'nın dördüncü bölümündeki siyasi haklar ve ödevler ile ilgi düzenlemeler içinde yer almaktadır.

663 sayılı KHK'nin;

6. maddesinin (2) ve (3) fıkralarında, Sağlık Politikaları Kurul üyeliklerine Bakan tarafından görevlendirme yapılabileceği,

20. maddesinde, Bakanlara, Bakanlık Müşavirleri atanabileceği,

32. maddesinin (2) ve (4) numaralı fıkraları ile (5) numaralı fıkrasının son iki cümlesinde, belirtilen koşulları taşıyanların Kamu Hastaneleri Birliklerine sözleşmeli olarak atanabileceği,

45. maddesinde, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarında sözleşmeli olarak yerli ve yabancı uzmanların çalışabileceği,

58. maddesinin (8) numaralı fıkrasının, a) bendi, Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun 1. maddesinde 'Türk hekimlerinin' ibaresi 'hekimlerin' şeklinde değiştirilerek yabancı hekimlerin Devlet hastanelerinde çalışabileceği öngörülmektedir.

Yukarda ki kurallarda belirtilen görevlerin, kamu hizmetine ilişkin oldukları ve bu görevlere atanacakların niteliklerinin belirtilmemesi nedeniyle daha önce kamu hizmetinde bulunmayanların da açıktan bu görevlere atanabilmelerinin mümkün olduğu anlaşılmaktadır.

İptali istenilen kuralların, kamu hizmetine girme hakkına ilişkin düzenlemeler oldukları ve bu hakkın da Anayasa'nın dördüncü bölümündeki siyasi haklar ve ödevler ile ilgi yasaklanan alan içinde yer aldıkları konusunda duraksama bulunmamaktadır.

Buna göre, 663 sayılı KHK'nin 6. maddesinin (2) ve (3) fıkraları, 20. maddesi, 32. maddesinin (2) ve (4) numaralı fıkraları ile (5) numaralı fıkrasının son iki cümlesi, 45. maddesi, 58. maddesinin (8) numaralı fıkrasının, a) bendi olağan dönemde çıkarılacak kanun hükmünde kararnameler için yasaklanan alanı düzenlemekte ve bu haliyle Anayasa'nın 91. maddesine aykırılık oluşturmaktadır.

Yine, 663 sayılı KHK'nin;

23. maddesinin, (7) numaralı fıkrasının a) bendi ile (8), (10), (11), (12) ve (13) numaralı fıkralarında, Sağlık Meslekleri Kurulu'nun meslekî yeterlilik değerlendirmesi sonucu uygulayacağı müeyyideler ve bağlantılı hükümler yer almaktadır.

Anayasa'nın '*Suç ve cezalara ilişkin esaslar*' başlıklı 38. maddesinde, suç ve ceza belirlenirken uyulması gereken temel ilke ve esasların neler olduğu gösterilmiştir. Suç ve cezaya ilişkin ilkeleri içeren bu kural, Anayasa'nın ikinci kısım ikinci bölümünde '*Kişinin Hakları ve Ödevleri*' ile ilgili düzenlemeler içinde yer almaktadır.

663 sayılı KHK' nin 23. maddesinin, (7) numaralı fıkrasının a) bendi ile (8), (10), (11), (12) ve (13) numaralı fıkralarında meslek icrasından geçici ya da sürekli olarak men edilme, sözleşmeli olanlarda sözleşmenin askıya alınması ya da sona ermesi, meslekle ilişkisi olmayan başka bir kadroya atanma ya da görevin sona ermesi, diploma, uzmanlık veya meslek belgesinin iptal edilmesi şeklinde müeyyideler yer almaktadır.

İptali istenilen bu düzenlemelerin, suç ve cezaya ilişkin kurallar olduğunda ve Anayasa'nın ikinci kısım ikinci bölümündeki kişi hakları ve ödevleriyle ilgi yasaklanan alan içinde yer aldıklarında duraksama bulunmamaktadır. Buna göre, 663 sayılı KHK'nin 23. maddesinin belirtilen bent ve fıkraları, olağan dönemde çıkarılacak kanun hükmünde kararnameler için yasaklanan alanı düzenlemekte ve bu haliyle de Anayasa'nın 91. maddesine aykırılık oluşturmaktadır.

Yine, 663 sayılı KHK'nin;

58. maddesinin (6) numaralı fıkrasının e) bendinde, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun, Ek 33. maddesindeki tablonun (a) sırasında geçen 'Klinik şefi, şef yardımcısı' ibarelerinin 'Eğitim görevlisi' şeklinde değiştirilmesi, (7) fıkrasının a) bendi ile 3359 sayılı Kanun'un Ek 1.maddesinin değişik üçüncü fıkrasında, eğitim ve araştırma hastanelerinde eğitim görevlilerinden birinin hastane yöneticisi tarafından ilgili birimin eğitim sorumlusu olarak görevlendirilebileceği, idari sorumluluk da verilebileceği, GEÇİCİ MADDE 6. da klinik şefi ve klinik şef yardımcılarının görevlerinin bu maddenin yayımı tarihinde sona ereceği ve eğitim görevlisi kadrolarına kazanılmış hak aylık dereceleriyle atanacağı öngörülmektedir.

Dava konusu düzenlemelerle Sağlık Bakanlığı'na bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinde klinik şefi ve şef yardımcılıkları kaldırılarak, yerlerine eğitim görevlisi kadrosu getirilmekte ve Geçici 6. maddenin yayımı tarihinde klinik şefi ve şef yardımcılarının görevleri sona erdirilerek, eğitim görevlisi kadrolarına kazanılmış hak aylık dereceleriyle atanmış sayılacakları hükme bağlanmaktadır.

Anayasa'nın 2. maddesinde öngörülen hukuk devleti, hukuk kurallarında sınırsız değişiklik yapma yetkisi vermemekte, ayrıca, yapılan değişikliklerde mevcut hukuki durumun ve oluşmuş bulunan istikrarın gözetilmesini de gerekli kılmaktadır. Hukuk normlarının öngörülebilir olması, devlete güven duyulabilmesi ve yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu koruması hukuk devleti olmanın kaçınılmaz gereklerindendir. Hukuki güvenlik sadece devlet faaliyetlerine duyulan güveni değil, aynı zamanda yürürlükteki mevzuatın süreceğine duyulan güveni de kapsar.

Anayasa'nın 130. maddesi, eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek üzere bilimsel özerkliğe sahip üniversitelerin, Devlet tarafından kurulacağını öngörmektedir.

İptali istenilen kurallar, klinik şefi ve şef yardımcılarının kazanılmış hak aylık dereceleriyle eğitim görevlisi kadrolarına atanmalarını hükme bağlamış olsa da bunların klinik içerisindeki önceki pozisyonlarına ve bilimsel statülerine uygun bir atamayı gerçekleştirmemesi nedeniyle istikrar kazanan hukuki durumlarını korumadığı, böylece Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan hukuk devleti ilkesinin ihlal edildiği anlaşılmaktadır.

Ayrıca, eğitim ve araştırma hastaneleri yöneticilerine, eğitim sorumlusu ve idari sorumlu uzmanı seçme yetkisinin verilmesi, tıpta uzmanlık ve yan dal uzmanlığı eğitiminin bir yükseköğretim türü olduğu gözetildiğinde, yüksek öğretime ilişkin anayasal gereklere uygun düşmemektedir. Eğitim ve araştırma hastanelerinde verilecek eğitim faaliyetlerinin de üniversite öğretim üyelerinde olduğu gibi her türlü etkiden uzak, özgür bir ortamda bilim gereklerine uygun olarak yapılması gerekir. Bu durumun göz ardı edilmesi, uzmanlık eğitiminin kalitesinin düşmesine dolaylı olarak da insan sağlığının tehlikeye girmesine neden olacağı açıktır. Bilimsel özerkliğe sahip olmayan bir eğitimle tıpta uzmanlık ve yan dal uzmanlığı eğitiminin verilmesi Anayasa'nın 130. maddesine aykırılık oluşturmaktadır.

Açıklanan nedenlerle yukarda belirtilen kuralların iptali gerekir.

Üye

Mehmet ERTEN

KARŞIOY GEREKÇESİ

663 sayılı KHK'nin içerik bakımından Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülen 58. maddesinin (8) numaralı fıkrasının (a) bendiyle değiştirilen 11.4.1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 1. maddesinde 'Türkiye Cumhuriyeti dahilinde tababet icra ve herhangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için tıp fakültesinden diploma sahibi olmak şarttır.' denilmektedir. Anılan düzenlemeden önce 1219 sayılı Kanun'un 1. maddesi metni ise şöyleydi: 'Türkiye Cumhuriyeti dahilinde tababet icra ve herhangi surette olursa olsun hasta hasta tedavi edebilmek için Türkiye Darülfünunu Tıp Fakültesinden diploma sahibi olmak **ve Türk bulunmak şarttır.**'

Dava konusu KHK kuralıyla Türkiye'de hekimlik yapabilmek için Türk vatandaşı olma şartına son verilmiş; ayrıca hekimlik icrası için Türk Tıp Fakültelerinden diploma sahibi olmak koşulu da kaldırılmıştır. Anayasa'nın Başlangıç bölümünde '**Türk milli menfaatleri**' Anayasa'nın yorumunda dikkate alınması gerekli bir kriter olarak öngörülmüş; 56. maddesinde de Devlete sağlık hizmetlerinin yürütülmesi ve sürdürülmesinde önemli bir görev ve misyon yüklenmiştir. Birçok kanunda Türk vatandaşı olma şartı yürürlüğünü korurken (657 sayılı Kanun Md.48/A-1; 1136 sayılı Avukatlık Kanunu Md.3/a; Noterlik Kanunu Md.7/1 vb.) ve bu alanlarda sadece Türk vatandaşlarının görev yapması esası benimsenmişken, sağlık hizmeti gibi tüm Türk vatandaşlarını ilgilendiren bir alanda yabancı hekim çalıştırılmasının ve bu hekimler yönünden sadece Sağlık Bakanlığının belirleyeceği ilke ve kriterlere göre istihdam öngörülmesinin Anayasa'nın Başlangıç'ı ile 2. ve 56. maddelerine aykırı olduğu kanaatine vardığımdan, aksi yöndeki çoğunluk kararına katılmıyorum.

Üye

Serdar
ÖZGÜLDÜR

KARŞIOY GEREKÇESİ

663 sayılı KHK'nin Geçici 4. maddesinin (3) numaralı fıkrasında 'Bu maddenin yayımı tarihinde başmüfettiş, müfettiş ve müfettiş yardımcısı kadrolarında bulunanlar, durumlarına göre bulundukları kadro dereceleriyle Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının sağlık başdenetçisi, sağlık denetçisi ve sağlık denetçi yardımcısı kadrolarına atanırlar. Bunların başmüfettiş, müfettiş ve müfettiş yardımcısı kadrolarında geçirdikleri süreler sağlık başdenetçisi, sağlık denetçisi ve sağlık denetçi yardımcısı kadrolarında geçmiş sayılır.' denilmektedir.

Sağlık Bakanlığının kuruluş ve görevleriyle ilgili mülga 181 sayılı KHK döneminde Sağlık Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığının doğrudan Bakana bağlı olduğu, bu Başkanlığın Bakanlığın danışma ve denetim birimi olarak tanımlandığı, müfettiş yardımcılığı, müfettişlik ve başmüfettişlik unvanlarının kariyer meslek esaslarına göre belli prosedür sonucu kazanılmış unvanlar olduğu, 663 sayılı KHK ile yapılan yeni düzenlemede ise bu başkanlığın 'Denetim Hizmetleri Başkanlığı'na dönüştürüldüğü ve hiyerarşik yapılanmada müsteşar yardımcısına bağlandığı, önceki 'müfettiş' unvanlarını kazananların ise 'denetçi' unvanlarına intibak ettirildikleri anlaşılmaktadır.

Anayasa'nın 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin nitelikleri arasında sayılan Hukuk Devleti ilkesi, hukuk güvenliğinin ve adaletin sağlanmasına yönelik hukuk anlayışını yaratmakta, yasaların kamu yararı amacıyla çıkarılmasını zorunlu kılmaktadır. **Hukuk güvenliği ve adalet** kavramları ile istikrar arasında sıkı bir bağ bulunmaktadır. **Hukuk güvenliği ve adalet**, çağdaş kamu yönetimi anlayışında, istikrar olgusunun temelini oluşturmaktadır. **Hukuk güvenliği**, kamu görevlileri yönünden önemli bir güvencedir. 663 sayılı KHK değişikliğinden önceki düzenlemede, müfettiş yardımcıları, müfettiş ve başmüfettişlerin belli koşulları sağlayarak ve süre kaydı olmaksızın atandıkları anılan görevlerden yaş haddinden önce bu statülerinin sona erdirilemeyeceği konusunda yasal bir güvenceye sahip oldukları anlaşılmaktadır. Yasayla elde edilen bu statünün müfettiş yardımcıları, müfettişler ve başmüfettişler yönünden kazanılmış hak olarak değerlendirilmesi olanaklı olmasa da, statülerinin devam edeceği yolunda **meşru bir beklentiye** sahip oldukları, bu beklentinin ise hukuki güvenlik, adalet ve belirlilik ilkeleri gereğince korunması gerektiğinin kabulü zorunludur. Nitekim Anayasa Mahkemesinin konuya ilişkin içtihatları da bu doğrultudadır. (Any.Mah.nin 16.7.2010 tarih ve E.2010/29, K.2010/90; 9.6.2011 tarih ve E.2008/31, K.2011/94 sayılı kararları)

Davanın somutunda da görüleceği üzere, dava konusu düzenlemeyle Sağlık Bakanlığındaki müfettiş yardımcıları, müfettişleri ve başmüfettişlerinin mevcut bu haklı beklentileri hiç dikkate alınmadan statülerine son verildiği ve yeni öngörülen sisteme sağlık denetçi yardımcısı, sağlık denetçisi ve sağlık başdenetçisi unvanlarına intibak ettirildikleri açık olduğundan; bu düzenlemenin Anayasa'nın 2. maddesine aykırı düştüğü ve iptali gerektiği kanısına vardığımızdan; çoğunluğun aksi yöndeki kararına katılmıyoruz.

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

KARŞIOY GEREKÇESİ

1- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin (KHK) 33. maddesinin (1), (2), (3), (4) ve (6) numaralı fıkralarında 'sözleşmeli personel'e ilişkin birtakım mali düzenlemelerde bulunulduğu görülmektedir.

6.4.2011 günlü, 6223 sayılı Yetki Kanunu'nun 'Amaç ve Kapsam' başlıklı 1. maddesinde, 'Kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden belirlenmesi' ve 'Kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin çalışmalarında etkinliği arttırmak üzere, bunların atanma, nakil, görevlendirilme, seçilme, terfi, yükselme görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve esaslarına' ilişkin konularda düzenlemelerde bulunmak üzere, Bakanlar Kuruluna KHK çıkarma yetkisi verildiği; ancak mali konularda düzenleme yapılması konusunda herhangi bir hükme yer verilmediği anlaşılmaktadır. Bu durumda, sözleşmeli personele ilişkin tamamen mali düzenlemeleri ihtiva eden sözkonusu hükümlerin Anayasa'nın 91. maddesine aykırı olduğu ve iptali gerektiği açıkça anlaşılmaktadır.

2- 663 sayılı KHK'nin 'sözleşmeli uzman çalıştırılması' başlıklı 45. maddesinde, Bakanlık ve bağlı kuruluşlarında özel bilgi ve ihtisas gerektiren nitelikli bir işin yapılması veya proje hazırlanması veya yürütülmesi için 657 sayılı Kanun ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki hükümlerine bağlı olmaksızın proje süresince ve her halde üç yıla kadar sözleşme ile yerli ve **yabancı uzman** çalıştırılabileceği hususu düzenlenmiş ve maddenin (2), (3) ve (4) numaralı fıkralarında da sözkonusu sözleşmeli uzman personelle ilgili kimi mali ve özlük haklarına yer verilmiştir.

6.4.2011 günlü, 6223 sayılı Yetki Kanunu'nun 1. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (b) bendi, kamu kurum ve kuruluşlarında '**istihdam edilen**' kamu görevlileriyle ilgili olarak, sayılan hususlarda düzenleme yapmak üzere KHK çıkarma yetkisi vermektedir. Oysa 663 sayılı KHK'nin anılan hükmünde 'istihdam edilen' kamu görevlileriyle ilgili değil, 'yabancı uzmanların' sözleşmeli olarak istihdam edilmesi ile ilgili konular yer almaktadır. Oysa yabancı uzman istihdamı ile ilgili olarak 6223 sayılı Yetki Kanunu'nda herhangi bir düzenleme yapma yetkisi verilmediği görülmektedir. Dolayısıyla bu konuda KHK ile bir düzenleme yapılabilmesi imkânı bulunmadığından; anılan hüküm Anayasa'nın 91. maddesine aykırı düşmektedir.

3- İçerik bakımından Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülen 663 sayılı KHK'nin 'Sağlık Politikaları Kurulu' başlıklı 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasında; Sağlık Politikaları Kurulunun, Bakanlığın sağlık sistemi yönetimi ve politika belirleme ile ilgili temel görevlerini yerine getirmek üzere görevlendirilen 11 üye ile müsteşar ve müsteşar yardımcısından meydana geldiği, (2) numaralı fıkrasında ise Kurul üyelerinin, en az dört yıllık yüksek okul mezunu ve sekiz yıl iş tecrübesi bulunanlar arasından Bakan tarafından görevlendirileceği, görev süresinin iki yıl olduğu, süresi sona eren üyelerin yeniden görevlendirilebileceği, Kurula müsteşar veya görevlendireceği yardımcılardan birinin başkanlık edeceği hüküm altına alınmıştır.

Anayasa'nın 56. maddesinde 'Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler.' denilmektedir. Şüphesiz, Devleti'n 'sağlık politikaları' da sözkonusu Anayasal hükmün icrası cümlesinden olarak Sağlık Bakanlığına düşen bir görevdir. Bir kamu hizmeti olduğunda kuşku olmayan sağlık politikalarını belirleme görevinin, Bakan tarafından kamu görevlileri dışındaki kişiler arasından seçilecek kişilerin oluşturduğu bir Kurul eliyle gördürülmesi Anayasa'nın belirtilen 56. maddesi hükmü ile 128. maddesine açıkça aykırı düşmektedir.

4- İçerik bakımından Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülen 663 sayılı KHK'nin 58. maddesinin (6) numaralı fıkrasının (e) bendi ile 657 sayılı Kanun'un EK-33. maddesindeki tablonun (a) sırasında geçen 'Klinik Şefi, şef yardımcısı' ibareleri 'Eğitim görevlisi' şeklinde değiştirilmiş; 58. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (a) bendiyle ise 7.5.1987 tarihli, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun EK-1. maddesinin üçüncü fıkrası 'Eğitim ve araştırma hastanelerinde eğitim görevlilerinden biri hastane yöneticisi tarafından bir yıllık süre için ilgili birimin eğitim sorumlusu olarak görevlendirilir, idari sorumlusu ise aynı süreyle ilgili daldaki uzmanlar arasından seçilir. Birimin eğitim sorumlularına idari sorumluluk görevi de verilebilir.' şeklinde düzenlenmiştir.

Sözkonusu düzenlemelerle, Sağlık Bakanlığına Bağlı Eğitim ve Araştırma Hastanelerinde uzun yıllardır uygulanan 'Klinik Şefliği' ve ' Klinik Şef Yardımcılığı' uygulaması kaldırılarak, yerine 'Eğitim görevlisi' statüsü ihdas edilmiş; ayrıca 'Eğitim sorumlusu' adı altında bir başka statü öngörülmüştür.

Yine 663 sayılı KHK'nin Geçici 6. maddesi ile 'Bu maddenin yayımı tarihinde görevde bulunan klinik şefi ve klinik şef yardımcılarının görevleri bu maddenin yayımı tarihinde sona erer. Bunlar eğitim görevlisi kadrolarına kazanılmış hak aylık dereceleriyle atanmış sayılır.' şeklinde bir düzenleme yapılmıştır.

Belirtilen tüm bu maddeler birbiriyle bağlantılı olduğundan; birlikte incelenip değerlendirme yapılması gerekli bulunmaktadır.

Klinik Şefliği ve Klinik Şef Yardımcılığı statüleri, evvelce 7.5.1987 tarih ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun 1. maddesini ile öngörülmüştü. Maddenin konuya ilişkin düzenlemesi şöyleydi:

" Sağlık Bakanlığı eğitim ve araştırma hastanelerinde tıpta uzmanlık eğitimi **Klinik Şefi, Klinik Şef yardımcısı**, ilgili dalda profesör ve doçent unvanına sahip kişiler tarafından verilir ve bu kişiler eğitim sorumlusu olarak nitelendirilir. Klinik Şefi, Klinik Şef yardımcısı, başasistan ve asistan kadrolarına açıktan atama izni alınmaksızın ilgili mevzuatı çerçevesinde atama yapılır. **Klinik Şefi, Klinik Şef Yardımcısı** ve başasistan **kadrolarına atamalar**, ilgili dalda uzman olan tabipler arasından Bakanlıkça yapılacak veya yaptırılacak **yazılı ve sözlü mesleki sınav sonuçlarına göre yapılır**. Bu sınavlara mesleki çalışma, bilimsel yayın ve yabancı dilde yeterliliği bulunanlar katılabilir. Yeterlilik kriterleri ile sınavlara ilişkin usul ve esaslar yönetmelik ile düzenlenir.

Profesör veya doçentlerden klinik şefi veya klinik şef yardımcısı kadrolarına atanmak isteyenler için mevcut toplam kadroların % 35'ini geçmemek üzere kadro ayrılabilir. İlgili uzmanlık alanlarında profesör veya doçentlik unvanını almış olanlar Bakanlıkça yapılacak ilanda belirtilen kadrolardan sadece birisine müracaat edebilirler. Müracaat eden adayların bilimsel çalışmalarını ve eğitimci niteliklerini değerlendirmek üzere Bakanlık tarafından, ilgili uzmanlık alanlarında üç profesör veya klinik şefi tespit edilir. Bu profesör veya klinik şefleri, adaylar hakkında mütalaalarını, öncelik sıralaması yaparak ayrı ayrı Bakanlığa bildirirler. Bakanlık bu mütalaalara göre atamaları yapar"

Belirtilen bu yasa hükmü ile bu hüküm esas alınarak çıkartılan düzenleyici tasarruflarla 'Klinik Şefliği' ve 'Klinik Şef Yardımcılığı' unvanları, Sağlık Bakanlığı eğitim ve araştırma hastanelerinde bir kariyer basamağı olarak öngörülmüş ve belli prosedürden geçilerek ulaşılan bu statüler, ilgilileri bakımından terfien ulaşılmış bir makam olarak düzenlenmişti. Bu unvanları alarak sözkonusu kadrolara süre kaydı olmaksızın atamaları yapılanların idarece statülerine son verilmesi sözkonusu olmamakta, ilgililer aksi yönde bir talepleri olmadıkça yaş hadlerine kadar

'Klinik Şefi' ya da 'Klinik Şef Yardımcısı' unvanlarını muhafaza etmekteydiler. Sözkonusu yasal düzenlemelerle hem bu unvanlar (statüler) kaldırılarak yerine 'eğitim görevlisi' unvanı getirilmekte, hem de evvelce bu statüyü kazananların hukuki durumlarına son verilerek yeni getirilen sisteme 'eğitim görevlisi' olarak intibakları öngörülmektedir. Böylelikle bu konumdaki hekimler çalıştıkları kliniklerin ya da birimlerin yöneticisi olmaktan çıkarılmakta, klinik personeli üzerindeki bir takım hak ve tasarruflarına son verilmekte, yeni sistemde evvelce âmir konumunda oldukları klinik hekimleriyle aynı statüye indirgenmekte, dolayısıyla mevzuatın öngördüğü belli koşulları sağlayarak bu makamlara atanan kişiler, bu düzenlemelerle haiz oldukları statüleri ve unvanları bir anda yetirerek diğer klinik hekimleriyle (eski maiyetleriyle) eşit duruma getirilmektedirler.

Anayasa'nın 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin nitelikleri arasında sayılan Hukuk Devleti ilkesi, hukuk güvenliğinin ve adaletin sağlanmasına yönelik hukuk anlayışını yansıtmakta, yasaların kamu yararı amacıyla çıkarılmasını zorunlu kılmaktadır. **Hukuk güvenliği** ve **adalet** kavramları ile **istikrar** arasında sıkı bir bağ bulunmaktadır. **Hukuk güvenliği ve adalet**, çağdaş kamu yönetimi anlayışında, istikrar olgusunun temelini oluşturmaktadır. **Hukuk güvenliği**, kamu görevlileri yönünden önemli bir güvencedir. 663 sayılı KHK değişikliğinden önceki düzenlemede, Klinik şefleri ve klinik şef yardımcılarının kendi talepleri hariç, belli koşulları sağlayarak ve süre kaydı olmaksızın atandıkları anılan görevlerden (kadrolardan) yaş haddinden önce bu statülerinin sona erdirilemeyeceği konusunda yasal bir güvenceye sahip oldukları anlaşılmaktadır. Yasayla elde edilen bu statünün klinik şefleri ve klinik şef yardımcıları için kazanılmış hak olarak değerlendirilmesi olanaklı olmasa da, statülerin devam edeceği yolunda **meşru bir beklentiye** sahip oldukları, bu beklentinin ise hukuki güvenlik, adalet ve belirlilik ilkeleri gereğince korunması gerektiğinin kabulü zorunludur. Nitekim Anayasa Mahkemesinin konuya ilişkin içtihatları da bu doğrultudadır. (Any.Mah.nin 16.7.2010 tarih ve E.2010/29, K.2010/90; 9.6.2011 tarih ve E.2008/31, K.2011/94 sayılı kararları)

Davanın somutunda da görüleceği üzere, dava konusu düzenlemelerle klinik şefleri ve klinik şef yardımcılarının mevcut bu haklı beklentileri hiç dikkate alınmadan statülerine son verildiği ve yeni öngörülen sistemde eğitim sorumlusu unvanıyla evvelce maiyetlerinde olan hekimlerle aynı konuma getirildikleri açık olduğundan; bu düzenlemenin Anayasa'nın 2. maddesine aykırı düştüğü ve iptali gerektiği değerlendirilmektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle dört başlık altında incelenen hükümlerin iptaline karar verilmesi kanaatine ulaştığımızdan; aksi yöndeki çoğunluk kararına katılmıyoruz.

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

DEĞİŞİK GEREKÇE

6.4.2011 günlü, 6223 sayılı Yetki Kanunu'nun 1. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (b) bendi 'Kamu kurum ve kuruluşlarında **istihdam edilen** memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin çalışmalarında etkinliği arttırmak üzere, bunların atanma, nakil, görevlendirme, seçilme, terfi, yükselme, görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve

esaslarına' ilişkin konularda düzenlemelerde bulunmak üzere, Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi vermektedir. 663 sayılı KHK'nin 44. maddesinin (2), (3) ve (4) numaralı fıkraları memuriyet statüsüne alınmaya ilişkin bir düzenleme niteliğindedir. Oysa yukarıda ifade edildiği üzere 6223 sayılı Yetki Kanunu'nun belirtilen hükümleri salt 'istihdam edilen' kamu görevlileri bakımından bir düzenleme yapılabilmesi konusunda yetki vermektedir. Diğer bir deyişle söz konusu kurallar Yetki kanunu kapsamı dışında kalmakta ve bu mahiyeti itibariyle de Anayasa'nın 91. maddesine aykırı düşmektedir.

Açıklanan nedenle, anılan kuralların iptaline bu gerekçeyle katılıyoruz.

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Burhan ÜSTÜN

KARŞIOY YAZISI

1- Reddi hakim talebinin kötü niyetle yapıldığı gerekçesiyle DİSİPLİN PARA CEZASI UYGULANMASINA yer olmadığına dair KARŞIOY:

İptal davasını açan Parti tarafından Başkan Haşim KILIÇ'ın reddi talebinin kötü niyetle yapıldığına ve 6216 sayılı Kanun'un 60. maddesinin (5) numaralı fıkrası gereğince disiplin para cezası uygulanmasına ilişkin çoğunluk kararına aşağıdaki nedenlerle katılmıyorum:

6216 sayılı Kanun'un 60. maddesinin (5) numaralı fıkrasında '*Ret talebinin kötü niyetle yapıldığının anlaşılması ve esas yönünden kabul edilmemesi halinde, talepte bulunanların her birine Mahkemece beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar disiplin para cezası verilir*' denilmiş; (6) numaralı fıkrasında '*Bu Kanun anlamında disiplin para cezasından maksat, bireysel başvuru hakkını veya ret talebini **açıkça kötüye kullandığı** tespit edilen başvuru aleyhine verilen ' para cezası'* olduğu belirtilmiştir. Buna göre para cezası verilebilmesi için öncelikle talebin esastan reddedilmesi gerekli olmakla birlikte yeterli değildir. Talepte kötü niyet olup olmadığı talebin yerinde olup olmadığı hususundan bağımsız olarak ayrıca incelenecek, varlığı **açıkça** saptanmışsa kötü niyete ilişkin para cezasına hükmedilebilecektir.

Reddi hakim talep etme hakkı Anayasa'nın 36. maddesinde yer alan hak arama hürriyetinin ve adil yargılanma hakkının gereğince kullanılmasını güvence altına alan bir hukuk müessesesidir. Temel hakların kötüye kullanılması gerekçesi, çoğu kez hakkın özüne dokunacak nitelikte kısıtlayıcı düşüncelere yönelebildiğinden, ihtiyatla kullanılmalı ve ancak açık, nesnel koşulların oluşması halinde başvurulmalıdır. Bu nedenle reddi hakim talepleri yönünden de kötü niyetin varlığı açık, somut ve nesnel delillere dayanmalıdır. Talebin gerekçelerinin yetersiz olması, davacının daha önce de benzeri nitelikte, kabul edilmeyen taleplerde bulunması, davacının mahkemeye ve hakime karşı itimatsızlığının bilinmesi, tek başına kötü niyetin kanıtlarını oluşturamazlar.

Olayda davacının reddi hakim talebinde bulunmasının kendi açısından hassasiyet yaratan bazı beyan ve olgulara dayandığı, bu bağlamda:

- Başkan Haşim KILIÇ'ın aleni bir konuşmada kullandığı ifadeler siyaset alanına giren eleştirilerdir. İyi işleyen demokrasilerde yüksek yargı başkanlarının siyaset alanına yönelik, ifade

özgürlüğü kapsamında da olsa, yorum veya değerlendirme yapmaları olağan değildir. Öte yandan, Anayasa'nın 150. maddesine göre iptal davası açma hakkı Cumhurbaşkanına, iktidar ve ana muhalefet partisi Meclis gruplarına ve TBMM üye tamsayısının en az beşte biri tutarındaki üyelere ait olup, bunlardan Cumhurbaşkanının dava açması uygulamasına uzun süredir rastlanmadığı, iktidar partisinin dava açtığına ise hiç görülmediği bilinmektedir. Bu durumda eleştirinin hedefinin ana muhalefet olduğu açıktır.

- WIKILEAKS belgeleri her ne kadar hukuki bir işleme veya karara esas alınabilecek nitelikte değillerse de bunlarda geçen anlatımların davalı partide menfi yönde subjektif kanaat veya kuşku uyandırmaya elverişli oldukları

anlaşılmaktadır.

Başkan Haşim KILIÇ'ın derdest olan davada tarafsız hareket edemeyeceği yönünde somut bir ret nedeni bulunmamakla birlikte Sayın Başkan'dan kaynaklanan nedenlerle davacıda bir hassasiyet doğmuş olduğu, dosyadaki evraktan anlaşılmaktadır. Bu nedenle olayda açıkça kötü niyet bulunduğu söylenemez. Para cezasına hükmedilmemesi gerekir.

II- KHK Kurallarına İlişkin Karşıoy Gerekçeleri:

A) KHK hükümlerinin 6223 sayılı Yetki Kanunu Kapsamında Olmamları Yönünden:

KHK'nin 58. maddesinin (8) numaralı fıkrasının (b) bendinde yapılan değişiklikle 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesindeki 'Türk hekimlerinin' ibaresi genel olarak hekimlik mesleği ile ilgili bir düzenleme olup, Yetki Yasasının bakanlıklar, bağlı ve ilgili kuruluşlar, kamu kuruluşlarında istihdam edilen memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ve diğer kamu görevlileriyle ilgili düzenleme yetkisi vermesi nedeniyle kural, yetki yasası kapsamında değildir.

58. maddenin (9) numaralı fıkrasıyla 6283 sayılı Hemşirelik Kanunu'nun 3. maddesi değiştirilmiş ve hemşirelik mesleğinin genel olarak icrası ile ilgili bir kural getirilmiştir. Bu değişiklik özel sağlık kurumlarında hemşirelik yapılmasına ilişkin koşul getirdiğinden, Yetki Yasasının kapsamı dışındadır.

B) KHK Hükümlerinin Anayasa'nın 91. Maddesine Aykırı Olmaları Yönünden:

1- KHK'nin 6. maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkraları:

Sağlık Politikaları Kurulunun üye yapısını ve özlük haklarını düzenleyen iptal istemine konu kurallar, daha önce kamu hizmetinde bulunmayan kişilerin kamu hizmetine girmelerini öngörmektedir. Kamu hizmetine girme hakkı Anayasa'nın 70. maddesinde düzenlenmiş olup, 91. maddenin birinci fıkrasına göre KHK ile düzenlenmesi yasak olan alandaki temel haklardandır. Bu nedenle kurallar, Anayasa'nın 91. maddesine aykırıdır, iptalleri gerekir.

2- KHK'nin 23. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (a) bendi:

Maddenin (7) numaralı fıkrasının (c) ve (ç) bentleri, Anayasa'nın 38. maddesi kapsamında değerlendirilmesi gereken sağlık meslek mensuplarının meslekten geçici men ve meslekten men edilmesini gerektiren fiiller ile bunlara uygulanacak yaptırımlara ilişkin hükümler içerdiğinden, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasına aykırı oldukları gerekçesiyle iptal edilmişlerdir.

Aynı konuda cezaya ek olarak öngörülen yaptırımları içeren (a) bendi, ölüme veya vücut fonksiyon kaybına sebep olanlar yönünden, ceza mahkumiyeti olmaksızın müstakil olarak uygulanacak nitelikte değildir. Bu nedenle diğer bentlerle aynı gerekçeyle iptali gerekir.

3-KHK'nin 24. maddesi:

İptali istenen madde, sağlık mesleklerinin uygulanmasından dolayı zarara uğradığını iddia edenlerin dava açma süresi içerisinde bu madde kapsamında yapacakları maddi ve manevi tazminat başvurularının Bakanlık tarafından halledilmesi yöntemini belirlemektedir.

Anayasa'nın 36. maddesinde hak arama hürriyeti, 74. maddesinde dilekçe, bilgi edinme ve Kamu Denetçisine başvurma hakkı düzenlenmiştir.

Sağlık mesleklerinin uygulanmasından dolayı zarara uğrayan vatandaşların doğrudan dava açmak veya dava açmadan önce Anayasa'nın öngördüğü idari yollara başvurmak, sonuç alamadığı takdirde dava açmak konusunda geniş bir tercih özgürlüğü bulunmaktadır. Bu hakların kullanımının kanunla düzenleneceği Anayasa'da belirtildiğinden kanun koyucunun sağlık mesleklerinin uygulanmasından doğan ihtilaflarda yasa ile belli bir yöntem öngörmesi mümkündür. Ancak iptali istenen yasal düzenleme Anayasanın 36. ve 74. maddelerindeki haklara ve bunların kullanımına takaddüm eden ön hazırlık ve işlemlere bazı sınırlamalar getirdiğinden, kanun hükmünde kararname ile değil yasa ile gerçekleştirilmelidir. Zira 36. ve 74. maddelerdeki temel haklar, Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrası gereğince KHK ile düzenlenmesi yasak olan hak ve hürriyetlerdendir. Kuralın bu nedenle iptali gerekir.

4- KHK'nin 32. maddesinin (2), (4) ve (5) numaralı fıkraları:

İptali istenen (2) numaralı fıkroda genel sekreter, idari ve mali hizmetler başkanları, hastane yöneticisi, müdür ve müdür yardımcısı olacak kişilerin; (4) numaralı fıkroda açıktan alınacak uzman ve büro görevlilerinin; (5) numaralı fıkroda ise kurum başkanları, başkanlar, hastane yöneticileri, başhekim ve müdürlerin işe alınıp yöntem ve koşullarına ilişkin hükümler getirilmiştir.

Bahse konu görevler kamuda görev yapmayan kişiler yönünden Anayasa'nın 70. maddesindeki kamu hizmetine giriş hakkına taalluk etmektedir. Bu hak, Anayasa'nın 91. maddesine göre KHK'lerle düzenlenmesi yasak olan temel haklardan olup, kuralların iptali gerekir.

5- KHK'nin 33. maddesinin (1), (2), (3), (4) ve (6) numaralı fıkraları:

Maddenin (1), (2), (3), (4) ve (6) numaralı fıkralarında hakları düzenlenen personel, kamu hizmetine yeni giren kişileri de kapsamaktadır. Bunların kamu hizmetine girişinin dayanağı Anayasa'nın 70. maddesinde belirtilen temel hak olduğundan, bunlar hakkında KHK ile düzenleme yapılması mümkün değildir. Anayasal bakımdan yasak alan içinde yapılan ve anayasaya aykırı olan düzenlemelere dayanan mali hakların da Anayasal dayanağı bulunmamaktadır. Bu nedenle kurallar, Anayasa'nın 91. maddesine aykırıdır.

C) KHK Hükümlerinin İçerik Yönünden Anayasaya Aykırı Hükümleri:

1- 6. maddenin (1) ve (2) numaralı Fıkraları:

İptali istenen kurallar Sağlık Politikaları Kurulunun oluşumu, kurul üyelerinde aranacak nitelikler ve üyelerin görev süresine ilişkindir.

Sağlık sistemi ve politika belirleme ile ilgili temel görevleri ifa etmek üzere kurulan Sağlık Politikaları Kurulu üyelerinin, Anayasa'nın 128. maddesinde belirtilen devletin genel idare esaslarına göre yükümlü olduğu asli ve sürekli görevleri yürüten kamu görevlisi niteliğinde olduğunda kuşku bulunmamaktadır. Buna göre, Kurul üyelerinin sadece atanmaları değil, nitelikleri, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ile diğer özlük işlerinin kanunla düzenlenmesi gerekmektedir.

Anayasanın kanunla düzenlenmesini öngördüğü bir alanda sadece genel düzenlemelerin yapılarak geniş bir alanın idarenin takdirine bırakılması, anayasal anlamda kanunla düzenleme sayılmaz. İptali istenen kurallar yeterli açıklık ve belirliliği içermedikleri, geniş bir alanı idarenin takdirine bıraktıkları için kanunla düzenleme niteliğinde değildir. Bu nedenle Anayasa'nın 128. maddesine aykırı olan kuralların iptali gerekir.

2- 58. maddenin (6) numaralı fıkrasının (e) bendi ile (7) numaralı fıkrasının (a) bendi ve Geçici 6. maddesi:

İptali istenen kurallarla klinik şefi ve şef yardımcılarının görevleri sona erdirilerek, eğitim görevlisi haline getirilmişlerdir.

Kamu hizmetinde ve özellikle sağlık gibi temel bir alanda bilgi birikimi, deneyim, donanım ve liyakat kriterlerini gözetmeden yapılan düzenlemelerin, yasa koyucunun kamu görevlilerinin statüsünde, unvanlarında, görev ve yetkilerinde değişiklik yapmak konusundaki takdir hakkı ile açıklanması olanaklı değildir. İşin niteliği ve hizmetin gereği gibi kavramlar nesnel ve somut olup, yasa koyucunun gerekli yasal çerçeveyi belirlemeden idareye geniş bir hareket alanı bırakması, anayasaya uymaz. İdari görevlerle bilimsel ve mesleki yeterliliğin karıştırıldığı, sağlık konularında bilgisiz bir yöneticinin sağlık alanında uzman yetiştirilmesinde görev alacak eğitimciyi belirleyebildiği düzenlemeler vatandaşın sağlık hakkını tehlikeye attığından Anayasa'nın 56. maddesine, kazanılmış hakları gözetmediğinden 2. maddesine ve yasa ile yeterli çerçeve çizilmediğinden 128. maddesine aykırıdır.

3- 58. maddenin (8) numaralı fıkrasının (a) bendi:

Kuralla, 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesinde değişiklik yapılarak, Türkiye'de hekimlik yapabilmek için Türk Üniversitelerinden diploma almış olmak şartı kaldırılmıştır. Fıkranın, Anayasaya aykırılığı Yeki Kanunu kapsamı dışında olması nedeniyle yukarıda ilgili bölümde açıklanan (b) bendi ile yabancıların Türkiye'de hekimlik yapabilmesi olanaklı hale geldiğinden, her iki kural birlikte değerlendirildiğinde, hangi ülke tıp fakültesinden diploma almış olursa olsun yabancıların Türkiye'de hekimlik yapabilmeleri yolunun açıldığı anlaşılmaktadır.

Anayasa'nın 5. maddesinde devletin temel amaç ve görevleri sayılmış, 56. maddesinde sağlık hakkı düzenlenmiştir.

Çağdaş ve insana saygılı ülkelerde sağlık hizmetinin, faşist rejimlerin insanı sadece devlete hizmet edebilmesi için iyi işlemesi gereken bir makine, sağlık hizmetini de makine bakımı olarak gören anlayışlarından farklı olarak, hasta-hekim diyalogu, güven, empati ve sosyal-kültürel uyum gibi boyutları da vardır. Bu nedenle, yabancı hekim ithali, sporcu veya mühendis ithalinden farklıdır. Kuşkusuz, yabancı ülkelerde her ırk ve dilden, çok iyi yetişmiş ve yetenekli hekimler de olabilir. Ancak yabancı hekimlerin diplomalarının akademik değeri, mesleki deneyim ve becerileri, toplumsal-kültürel konulardaki bilgi dereceleri gözetilmeden ve bu konularda tercih veya yeterlilik kriterleri getirilmeden yasa ile geniş bir serbesti tanınması, Anayasa'nın 5. ve 56. maddelerine ters düşer. Bu nedenle kuralın iptali gerekir.

KARŞIOY GEREKÇESİ

11.10. 2011 günlü, 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin; 6. maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkraları, 23. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (a) bendi, 32. maddesinin (2), (4) ve (5) numaralı fıkralarının incelenmesi;

Anayasa'nın 7. maddesinde, 'Yasama Yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez.' hükmü yer almıştır. Anayasa'nın 87. maddesinde ise, 'Bakanlar Kuruluna belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek' Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri arasında sayılmıştır.

Anayasa'nın 91. maddesinde 'Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir. Ancak sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasa'nın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasi haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez.' denilmektedir.

Yukarıya aynen alınan madde hükümlerinden yasama yetkisinin genel ve asli bir yetki olup devredilemeyeceği, kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisinin ise kendine özgü istisnai bir yetki olduğu ve Anayasa'nın 91. maddesinde belirtilen sınırlar içinde kullanılabileceği anlaşılmaktadır.

Anayasa'nın 'siyasi haklar ve ödevler' başlıklı Dördüncü bölümünde yer alan 70. madde de ise 'Her Türk, kamu hizmetlerine girme hakkına sahiptir. Hizmete alınmada görevin gerektirdiği niteliklerden başka bir ayırım gözetilemez.' hükmü yer almıştır. Madde hükmü ile kamu hizmetlerine girme hakkı düzenlenirken, hizmete alınmada görevin gerektirdiği niteliklerden başka bir ayırım gözetilemeyeceği de belirtilmek suretiyle bu hakkın güvence altına alındığı açıktır.

Bu durumda 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Sağlık Politikaları Kurulunu düzenleyen 6. maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkraları, Sağlık Meslekleri Kurulunu düzenleyen 23. maddesinin 7/a fıkrası ve Kamu Hastaneleri Birliği personelinin niteliği ve statüsünü düzenleyen 32. maddesinin (2), (4), ve (5) numaralı fıkraları, Anayasa'nın dördüncü bölümünde yer alan 70. maddede hüküm altına alınan 'kamu hizmetine girme hakkına' ilişkin olup, Anayasa'nın 91. maddesine göre Kanun Hükmünde Kararname ile düzenlenmesi mümkün olmayan yasak alan içindedir.

Açıklanan nedenlerle belirtilen kurallar, Anayasa'nın 7., 87. ve 91. maddelerine aykırı olduğu ve iptali gerektiği düşüncesiyle verilen karara katılmıyorum.

Üye

KARŞI GÖRÜŞ

11.10.2011 günlü, 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin tümünün ve dava dilekçesinde gösterilen bazı maddelerinin Anayasa'ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptali istenmiştir.

İptali istenen maddelerden birisi de KHK'nın 24. maddesidir. Dava dilekçesinde söz konusu hükmün, Anayasa'nın 2., 9., 36. ve 138. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Sağlık mesleklerinin icra edilmesi esnasında verilen zararların uzlaşma yoluyla tazmin edilmesine ilişkin 24. madde şöyledir:

'Uzlaştırma prosedürü

MADDE 24- (1) Sağlık mesleklerinin uygulanmasından dolayı zarara uğradığını iddia edenlerin dava açma süresi içerisinde bu madde kapsamında yapacakları maddî ve manevî tazminat başvuruları Bakanlık tarafından aşağıdaki şekilde uzlaşma yoluyla halledilir.

a) Tazminat talebinde bulunan veya bunların birden fazla olması hâlinde aralarından seçecekleri bir temsilci,

b) Zarar verdiği iddia olunan ilgili meslek mensubu veya bunların birden fazla olması hâlinde aralarından seçecekleri bir temsilci,

c) Varsa ilgili meslek mensuplarının meslekî malî sorumluluk sigortasını yapan sigorta şirketinin temsilcisi veya bunların birden fazla olması hâlinde ise aralarından seçecekleri bir temsilci,

Bakanlık tarafından uzlaşmaya davet edilir. Tarafların uzlaşma yolunu kabul etmeleri hâlinde, üzerinde anlaştıkları bir hukukçu uzlaştırıcı marifetiyle uzlaşma süreci başlatılır. Uzlaşma en fazla üç ayda sonuçlandırılır. Bu süre bilirkişi görüşleri alınmadığı hallerde tarafların kabulü ile altı aya kadar uzatılabilir. Uzlaşma müracaatı dava açma süresini durdurur. Uzlaşma sağlanamaması hâlinde taraflarca tanzim edilecek tutanak veya taraflardan birinin talebi üzerine Bakanlık tarafından taraflara tebliğ edilerek verilecek belge tarihinden itibaren dava açma süresi yeniden başlar. Uzlaşma sağlanırsa, uzlaşma konusunu, yerini, tarihini, yerine getirilmesi gereken hususları içeren uzlaşma tutanağı tanzim edilir. Bu tutanak 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 38 inci maddesi anlamında ilâm niteliğindedir. Uzlaştırma masrafları ve arabulucu ücreti taraflarca karşılanır. Uzlaşma neticesinde belli bir bedel üzerinde uzlaşma sağlandığında bu bedel doğrudan sigortacı, sigortasının bulunmaması durumunda ilgili personel tarafından ödenir. Bakanlıkça bu madde kapsamında herhangi bir ödeme yapılmaz.

(2) Uzlaştırıcı, meslekî kusur bulunup bulunmadığı hususunda Yüksek Sağlık Şûrasının belirlediği bilirkişilerin; uğrıldığı iddia edilen zarar miktarının hesaplanmasında adli yargı adalet komisyonları tarafından her yıl düzenlenecek olan listelerde yer alan bilirkişilerin görüşüne başvurabilir.'

Mahkememiz çoğunluk görüşünde, sağlık mesleklerinin uygulanmasından doğan zararın uzlaştırıcı aracılığı ile belirleneceği, bu yolun zorunlu olmadığı, belirlenen zararın varsa sigortacı, yoksa ilgili personel tarafından ödeneceği, Sağlık Bakanlığınca bu madde kapsamında herhangi bir ödeme yapılmamasının Anayasa'ya aykırı olmadığı sonucuna varılmıştır.

Ancak söz konusu kuralı Anayasa'nın 129. maddesinin beşinci fıkrası açısından da incelemek gerekmektedir.

Anayasa'nın 129. maddesinin beşinci fıkrasında: 'Memurlar ve kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davaları, kendilerine rücu edilmek kaydıyla ve kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak, ancak idare aleyhine açılabilir.' hükmüne yer verilmiştir. Anayasa koyucu, bu hükümle, memurların görevleriyle ilgili olarak kusurlu davranışları ile zarar vermeleri halinde, doğrudan memura değil, idare aleyhine dava açılmasını emretmiş, ayrıca bu konuda oluşabilecek tereddütleri gidermek için "ancak idare aleyhine açılabilir." ifadesine yer vererek, bu konuda hiçbir istisnaya yer vermek istememiştir. Buna göre, memurun kusurlu davranışı nedeniyle zarara uğrayanlar, doğrudan idareye karşı dava açabilecek, memura karşı dava açamayacak, idareye karşı açılan dava sonunda ilgili idare zarar görene tazminat ödemeye mahkûm edilirse, bunu tazmin edip daha sonra kusurlu memura rücu edebilecektir. Bu şekilde, bir taraftan, memurun kusurundan zarar görenler için, zararının tazmin edilmesi açısından, memura göre ödeme gücü çok daha yüksek idare muhatap olarak kabul edilerek onlara bir teminat oluşturulurken; diğer taraftan memurlar, açılan davalarla doğrudan karşı karşıya bırakılmayarak, onlara da bir teminat sağlanmakta, ciddi olmayan davalarla tedirgin edilmeleri engellenerek, görevlerini daha iyi yerine getirmeleri sağlanmaya çalışılmaktadır. Şu halde Anayasa m.129/5'te öngörülen sistemle, zarar görenle, zarar veren memur hem zararın belirlenmesi aşamasında, hem de ilamın icrası aşamasında karşı karşıya getirilmemektedir.

İptali istenilen kuralın birinci fıkrasında ise, genel mahkemelerde açılan davanın alternatifi olan uzlaşma yoluna başvurularak, Anayasa m.129/5'de öngörülen sorumluluk sisteminin dışında farklı bir sistem getirilmekte, zarar veren memurla, zarar gören karşı karşıya getirilerek zararın miktarının belirlenmesi sağlanmakta, daha sonra da belirlenen zararı, sigorta varsa sigortacı, sigorta yoksa zarar veren memur bizzat kendisi ödeme yapmak zorunda bırakılmaktadır. Birinci fıkranın son cümlesinde ise 'Bakanlıkça bu madde kapsamında herhangi bir ödeme yapılmaz.' denilerek bu husus pekiştirilmektedir. Bu süreçte Bakanlık, sadece uzlaşma sürecinin idare edilmesi görevini üstlenmiş olmaktadır.

Sağlık mesleklerinin icrası esnasında doğan zararların, uzlaşma yoluyla belirlenmesi halinde, uzlaşma yoluna başvurulmasının tarafların iradelerine dayanması, zarar görenle zarar veren memurun uzlaşma istememeleri halinde yahut süreç sonunda uzlaşma sağlanamaması halinde genel mahkemelerde dava yolunun açık olması, Anayasa m. 129/5 ile öngörülen sorumluluk sistemini tümüyle değiştirmeyi, hem zarar gören açısından, hem de zarar veren memur açısından getirilen teminatları kaldırmayı haklı kılmaz. Sağlık mesleklerinin icrası esnasında verilen zararın belirlenmesi için uzlaştırma yoluna başvurulabilir, bu yolla genel mahkemelerin iş yükü azaltılabilir, uyuşmazlığın daha kısa süre içinde ve uzlaşma yoluyla sonuçlanması sağlanabilir, bunda hem tarafların, hem de kamunun yararı vardır. Ancak, öngörülen sistemin Anayasa m. 129/5 ile kabul edilen sorumluluk sistemiyle de uyumlu olması gerekir.

Yukarıda belirtilen nedenlerle, 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 24. maddesinin birinci fıkrasının, Anayasa'nın 129. maddesinin beşinci fıkrasına aykırı olduğu ve iptali gerektiği kanaatinde olduğumdan, çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

Esas Sayısı:2011/150
Karar Sayısı:2013/30

Üye
Erdal TERCAN